

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA Today Bestselling Author

Jessica Clare

It feels
so right...

the
WRONG
BILLIONAIRE'S
bed

WM
Inter
Mix

A Billionaire Boys Club Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Jessica Clare tarafından yazılan başlıklar

Milyarder Erkekler Kulübü

Bir Milyarderle Mahsur

Kalmak Güzellik ve

Milyarder

Yanlış Milyarderin Yatağı

Kızların (Erkek) Avlama Rehberi

Bir Alfa Erkeğinin Bakımı ve Beslenmesi

Bluebonnet'in Milyarderi

ÑÉe Wrong
Billionaire'in Yatağı

e s s i c a í a r e

InIcrMixBiaobs, NewYor

İNTERMİKS KİTAPLAR
Penguin Group Penguin Group (USA)
LLC tarafından yayımlanmıştır
375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney Afrika - Çin

penguin.com

Bir Penguin Random House Şirketi

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

YANLIŞ MİLYARDERİN YATAĞI

Bir InterMix Kitabı / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

InterMix e-Kitap baskısı / Ekim 2013

Telif hakkı © 2013 Jessica Clare'e aittir.

Stranded with a Billionaire'den alıntıdır telif hakkı © 2013 Jessica Clare'e aittir.

The Wrong Billionaire's Bed'den alıntıdır telif hakkı © 2013 Jessica Clare'e aittir.

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in yayıncılığa devam etmesini sağlıyorsunuz her okuyucu için kitaplar.

Kapak tasarımı Sarah Oberrender'a aittir.

Kristal avize © logoboom/iStockphoto.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

Bilgi için, adres: The Berkley Publishing Group, Penguin

Group (USA) LLC'nin bir bölümü,
375 Hudson Street, New York, New York 10014.

ISBN: 978-1-101-62355-8

INTERMIX

InterMix Books, Penguin Group (USA) LLC'nin bölümleri olan
The Berkley Publishing Group ve New American Library tarafından
yayınlanmaktadır,

375 Hudson Street, New York, New York 10014.

INTERMIX ve "IM" tasarımı Penguin Group (USA) LLC'nin ticari markalarıdır

İçindekiler

[Jessica Clare'in](#)
[Başlıkları Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm On İkinci](#)
[Bölüm On](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[On Dördüncü](#)
[Bölüm Sonsöz](#)

[*Stranded With A Billionaire*'den Özel Alıntı](#)
[*Beauty And The Billionaire*'den Özel Alıntı Yazar](#)
[Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Üç genç göletteki çürük tahta iskelenin ucunda oturuyordu. Daphne Petty yanındaki çocuğa "Bugün benim on üçüncü yaş günüm," dedi, ona utangaç bir bakış attı ve parlak kırmızı bir tutam saçı parmağına doladı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?"

"Audrey'nin de doğum günü olduğunu mu?" Cade, Daphne'nin omzunun arkasından bakarak daha sessiz olan ikizine gülümsedi.

Audrey ona utangaç bir gülümseme verdi, kendisini hatırladığı için telaşlanmıştı. Hayat dolu, cilveli ikizinin karşı tarafında oturmuş, hiçbir şey söylemiyordu. Genelde işler böyle yürürdü. Daphne dikkatleri üzerine çeker, Audrey ise onun yanında öylece dururdu. Pek de umursadığı söylenemezdi. Daphne aynı zamanda kötü ikizdi ve Audrey iyi ikiz olmayı seviyordu. Başın çok belaya girdi

Audrey'nin nefret ettiği bir şey varsa, o da başının belaya girmesiydi.

Daphne suratını asarak, "Öyle değil," dedi. Onun omzunu dürttü. "Dikkatini bana ver."

Cade'in eğlenen bakışları anında Daphne'ye döndü. "Dikkatimi sana veriyorum."

"Hayır, dikkatini Audrey'e veriyorsun. Benden hoşlanmıyor musun, Cade?" Saç tutamını parmağının etrafında döndürmeye devam etti ve ablası Gretchen'in çok etkili bir şekilde yaptığını gördükleri bir hareketi taklit etti. Gretchen her zaman erkeklerin ilgisini çekmişti ve Daphne onun bildiği her şeyi öğrenmek istiyordu.

Cade neşeli bir sesle, "İkinizi de seviyorum," dedi ve Daphne'nin saçlarını çocukmuş gibi karıştırdı. "Siz ikiniz benim arkadaşlarımsınız."

"En iyi arkadaşlar," dedi Audrey utangaç bir ifadeyle, bacaklarını sallayarak.

Daphne ikizine gözlerini devirdi. "Bir erkekle en iyi arkadaş olamayız. Erkekler sadece erkek arkadaş olabilir."

Cade kahkahalara boğuldu. "Siz ikiniz benim için çok gençsiniz. Artık on beş yaşımdayım.

On üç yaşına yeni girdin."

"Şey, bugün benim-" ikizine bakmak için döndü "-bizim doğum günümüz ve bize bir hediye vermen gerekiyor."

Cade gömleğinin yıpranmış yakasını çekti. Sahip olduğu her şey gibi o da solmuş ve yıpranmıştı. Kimse bundan bahsetmezdi ama Archer'lar mahallenin en alt sokağındaki en fakir aileydi,

Audrey ve Daphne'nin çok az ücret karşılığında uzun saatler çalışan ebeveynlerinden bile daha fakirlerdi. "Hiç param yok, Daphne. Gelecek yıla kadar iş bulamam, hatırlıyor musun?"

"Sorun değil," dedi Audrey. "Bize hiçbir maliyeti olmayan bir şey verebilirsin."

"Gibi mi?"

Audrey, Cade'in yakışıklı mavi gözlerine ve sarı saçlarına bakarak, "*Bir öpücük*," diye düşündü.

"Bize bir erkekle nasıl öpüşüleceğini öğretebilirsin," dedi Daphne sinsice, sesindeki o hınzır tonla. "Pratik yapmam lazım ki ilk sevişmeme hazır olayım. erkek arkadaş."

Cade tükürdü. "Öpüşmek mi? Hiç sanmıyorum. Siz ikiniz benim küçük kız kardeşlerim gibisiniz."

Onlardan ilk kez küçük kız kardeşleri olarak bahsetmiyordu. Bu Audrey'nin kalbini biraz kırmıştı ama ikizinin yılmadığını görebiliyordu. Daphne genellikle hayır cevabını kabul etmezdi.

"Belki sadece bir kucaklaşma o zaman?" Daphne tatlı tatlı sordu.

"Elbette," dedi Cade ona, eğilip bir kolunu Daphne'ye dolayarak.

Daphne hemen kollarını Cade'e doladı ve ağzını onun ağzına dayayarak onu sürpriz bir öpücüğün içine hapsetti. İkizi Audrey'nin aşık olduğunu bildiği çocuğu öperken -hayır, *hırpalarken*- Audrey'nin çenesi şok içinde düştü. Arkadaşlarını.

Cade şaşırması gibi bir ses çıkardı ve uzaklaşmaya çalıştı ama Daphne ona bir sülük gibi yapıştı.

"Daph, kes şunu," diye tısladı Audrey. İçinde öfke kabarmaya başlamıştı. Daphne ne cüretle Cade'le olay çıkarırdı? Onu sürekli tekeline alması yeterince kötüydü. "Kes şunu!"

Ama Daphne durmadı. Audrey'yi kışkırtmak için boğazının arkasından yüksek sesle *mmmmm* diye bir ses çıkardı.

Audrey de ikizini gölete itti.

Daphne bir sıçrama ve bağırıyla düştü ve Cade zar zor geriye doğru rıhtıma tırmanmayı başardı. Şaşkınlıkla Audrey'e baktı.

Sorun değildi, çünkü Audrey de onun hareketlerine oldukça şaşırmıştı.

Lanet olsun. İşte fevri öfkesi. Audrey bunu kontrol altında tutmaya çalışıyordu, gerçekten de öyle yapıyordu ama bazen daha iyi bir hale geliyordu.

Şu anda olduğu gibi.

Daphne göletin pis suyunda yüzeye çıktı, çırpınırken çığlık atıyordu. "Audrey, berbatsın!" diye bağırdı. "Cade, bana yardım et!"

"Bu hiç hoş değildi Audrey," dedi Cade ona, iskelenin kenarına eğilip Daphne'ye elini uzatarak. Daphne suda çırpınmaya devam edince içini çekti ve iskelede korkudan donmuş bir halde duran Audrey'e baktı.

İyi ikiz olmak için çok çabaladı, gerçekten.

Cade ona "İşte, tut şunu," dedi ve tişörtünü çıkardı. Sonra suya atladı ve hıçkırarak kollarına giren Daphne'yi yakaladı ve yakındaki kıyıya doğru çekmeye başladı.

Bir an sonra, ikisi de kıyıya vurmuş damlıyorlardı.

Audrey hâlâ rıhtımda durmuş, Cade'in gömleğini tutuyor ve yaptığı şey yüzünden utanıyordu. İkizini içeri itmişti, çünkü Daphne onu öpüyordu. Audrey'nin istediği çocuk.

Ama herhangi bir çocuk değildi. Cade'di. Audrey ona sonsuza kadar tapmış gibi görünüyordu ve Daphne onu sadece Audrey istediği için istiyordu. Hep böyle olurdu.

Daphne, "Benim için geldin," diye hıçkırarak Cade'e sarıldı.

"Elbette," diye yatıştırdı. "Senin için her zaman geleceğim, Daph. Geleceğimi biliyorsun."

Bu doğrudu. Aralarında iki yaş olmasına rağmen, üçü yıllarca mahallelerinde dolaşmış, kerevit avlamış, gölette oynamış ve bisiklete binmişlerdi. Daphne'nin bir tür kazaya karıştığı hiç eksik olmazdı, örneğin bir rögar deliğinden yukarı çekip aşağı indiği zaman -Cade de onun peşinden gelmek zorunda kalacaktı.

Daphne sorun çıkardı ve Cade onu kurtardı. Audrey de iyi bir ikiz olduğu için bekledi.

Tabii bugüne kadar, Audrey'nin öfkesi onu alt edene ve bir anda kötü ikiz haline gelene kadar.

Daphne alnından akan saçları sildi ve Audrey'e kaşlarını çattı. "Eve gidip anneme söyleyeceğim. Pişman olacaksın, Audrey." Arkasını döndü ve tepinerek mahalleye geri döndü.

Audrey nefesini içine çekti. Kesinlikle cezalı olacaktı.

"Görünüşe göre doğum günü kutlaması erken bitecek," dedi Cade ona, rıhtımdan aşağı inip gömleğine uzanırken. Başına geçirdi ve sonra parmaklarını ıslak saçlarında gezdirdi.

"Sorun değil," dedi Audrey. "Beni affedecektir. Biz ikiziz. Birbirimize kızgın kalamayız."

Cade gülümseyerek uzandı ve Audrey'nin saçlarını karıştırdı. "İkiz olduğunuz için birine hediye verip diğerine veremem, değil mi?"

Ve eğilip onu çilli yanağından öptü. Audrey kıpkırmızı oldu, ağzı açık kaldı.

Cade geri çekildi, saçlarını tekrar karıştırdı ve sıırttı. "Mutlu yıllar Audrey." Kız orada durmaya devam edince, "Eve gidip Daph'i kontrol etsen iyi olur," diye ekledi.

Audrey başıyla onayladı ve Daphne'nin peşinden koştu. Yanağı, adamın onu öptüğü mükemmel, mükemmel noktada zonkluyordu.

Elbette Audrey o gün cezalıydı. Daphne hikayesini, uygun bir şekilde dehşete düşmüş olan ebeveynlerine anlatmıştı. Daphne'nin geç saatlere kadar uyumamasına ve doğum günü pastasıyla ziyafet çekmesine izin verirken, Audrey'i televizyon ya da bilgisayar olmadan erkenden yatağa gönderdiler. Daphne üzgündü ve bu neredeyse başının belaya girmesi kadar kötüydü.

O gün itibariyle Audrey iki şey öğrendi.

Birincisi, bir daha asla hata yapmayacak ve kötü ikiz olmayacaktı.

Ve iki, Cade'e kesinlikle, hiç şüphesiz aşıktı.

Archer.

On iki yıl sonra

Audrey banyo aynasına baktı, dağılmış bir tutam saçını sıkı topuzunun içinde düzeltti ve ardından o sabah sekizinci kez ceketini düzeltti.

Patrona yaklaşma zamanı.

Korku ve ihtiyat karışımı bir duyguyla sinirleri karıncalanarak banyodan çıktı. Dışa dönük ifadesi bunu göstermiyordu. Stresli bir durumda sakin ve kontrollü kalma konusunda çok iyiydi ve bu kesinlikle bir durumdu. Mermer zeminde tıkırdayan alçak topukları Hawkings Conglomerate'in genel merkezinde, postaları teslimat sepetinden süpürdü ve masasına döndü. Tüm postaları sıraladıktan sonra zarfları Logan'ın kişisel ilgisi için ayırdı, geri kalanını lastikle bantladı ve daha sonra ilgilenmek üzere posta kutusuna koydu.

Eli masasının üzerindeki magazin dergisinin üzerinde durakladı. Bir anlık kararsızlıktan sonra dergiyi uzunlamasına ikiye katladı ve kolunun altına sıkıştırdı. Sonra elinde mektuplarla Logan Hawkings'in kapalı kapısına yöneldi ve iki kez vurdu.

"Girin," diye seslendi.

Öyle yaptı, midesi biraz çalkalandı.

Kadın yaklaşırken başını kaldırmadı, dizüstü bilgisayarında yazmaya devam etti. Her zamanki rutinleri gibi Audrey onun giden kutusuna gitti ve ilgilenmesini istediği giden notları ya da faksıları aldı. Kişisel postalarını gelen kutusuna attı, faksılarını aldı ve ona baktı.

Ama ağzından bu isteği çıkaramadı.

Bu yüzden oyalandı. "Kahve ister misiniz

Bay Hawkings?" "Teşekkür ederim."

Bitişikteki ofisinde bulunan Keurig makinesine yöneldi ve ona bir fincan hazırlayarak makinenin bitmesini sabırsızlıkla bekledi. Bittiğinde, tatlandırdı, krema ekledi ve karıştırdı, bir yandan da zihinsel olarak bu konuyu henüz açmadığı için kendine lanet ediyordu. Elinde fincanla ofisine döndü ve masasının üzerine koydu.

Yine kafasını kaldırıp bakmadı.

"Bugün kuru temizleme var mı Bay Hawkings?"

"Hayır." Adam bardağı aldı ve ona şüpheli bir bakış attı. "Bir sorun mu var?"

Ve burada onu çok iyi sakladığını düşünüyordu. Audrey katlanmış gazeteyi eline aldı ve masasının önünde tereddüt etti. "Biraz izne ihtiyacım var.

iş."

Logan kahve fincanının üzerinden kaşlarını çattı. "İzin mi?"

Tam da düşündüğü gibi, pek iyi gitmemişti. Üç buçuk saat içinde Logan Hawkings için çalışmaya başladığından beri bir gün bile iş kaçırmamıştı. O gelmeden önce gelir, o gittikten sonra gider ve onun programını aksatmamak için tatil zamanını onunkiyle eşzamanlı olarak kullanırdı.

Örnek bir çalışandı. Bay Hawkings için işlerin mümkün olduğunca sessiz ve sorunsuz yürümesini sağlardı. Bir şeyle ilgilenmesi gerektiğinde, o hallederdi.

Ve bugüne kadar hiç ama hiç izin istememişti. Audrey yutkundu. "Korkarım öyle."

"Ne kadar izin?"

"Bilmiyorum. Bu kişisel bir mesele." Ve sessizce gazeteyi açıp ona uzattı.

Logan gazeteyi masasının üzerine fırlattı ve kapaktaki resme baktı. Başlık, grenli fotoğraftan bağırarak koyu bir sarıydı. POP PRENSESİ KOKAİNLİ SEKS PARTİSİNDE YAKALANDI! RESİMLER

SAYFA 17! Ve işte ikizinin kusursuz yüzü, bıçak gibi ince, saçları keçeleşmiş ve iğrenç bir siyah tonuna boyanmış, bir kulübün tuvaletinde homurdanırken ve aynı derecede aptal görünen bir çift adama yaslanırken yüzünde aptal bir gülümseme vardı. Audrey onların kim olduğunu bilmiyordu. Daphne'nin artık kimlerle çalıştığını hiç bilmiyordu. Daphne'nin menajeri tüm bunları teorik olarak hallediyordu. Daphne'nin menajerinin önce kendi ihtiyaçlarıyla, sonra da Daphne'nin ihtiyaçlarıyla ilgilendiğinden şüpheleniyordu.

Logan dergiye baktı, sonra tekrar ona döndü. "Kız kardeşin mi?"

Kısa ve öz bir şekilde başını salladı. "Bunun bir rahatsızlık olduğunu anlıyorum, ama

Programınızın aksamaması için ekstra önlemler aldım. Personel bölümünden Cathy ile konuştum ve günlük görevler konusunda eğitmem için geçici bir personel göndermeyi kabul etti."

"Sorun değil."

"Ben gitmeden önce hazır olmasını sağlayacağım. Telefonum yanımda olacak, böylece bir şeye ihtiyacın olursa bana ulaşabilirsin -ya da o ulaşabilir-. Adres defterinin ve takviminin güncel olduğundan emin oldum. Gelecek haftaki toplantı-"

"Sorun değil Audrey. İhtiyacın olan zamanı ayır." Dergiyi katladı ve ona geri verdi. "Anladığım kadarıyla ona yardım ediyorsun?"

Ondan aldı, parmakları rahatlama hissiyle titriyordu. "Rehabilitasyona gitmeyi reddediyor ama onunla gidersem bir süreliğine uzaklaşmayı kabul etti. Parti yok, uyuşturucu yok. Ona eşlik edeceğim ve ayılmasını sağlamaya çalışacağım." Tereddüt etti. "Birkaç hafta olabilir. Daha uzun da sürebilir. Eğer bu bir sorunsal-

"Sorun değil."

"Kişisel işlerinizi halletmeniz gerekiyorsa-

"Sorun değil dedim Audrey." Şimdi ona sinirlenmeye başlamıştı. Kaşlarının duruşundan bunu anlayabiliyordu. "Kişisel işlerim olduğunda Brontë'den yardım etmesini isterim. Büyütülecek bir şey değil. İhtiyacın olan zamanı ayır. Ailen her şeyden önce gelir."

Milyarder Logan Hawkings'in ağzından duyacağını hiç düşünmediği sözler. Nişanlısı onu biraz yumuşatmış olmalıydı. Başını salladı. "Teşekkür ederim Bay Hawkings. Cathy ile ayarlamaları yapacağım."

"Çıkarken kapıyı kapat." Bilgisayarına döndü ve tekrar yazmaya başladı.

Sessizce ofisten çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Ancak kapıyı kapattıktan sonra kapıya yaslanabildi, nefesi rahatlamış bir şekilde ılık çalarak dışarı çıktı.

Beklediğinden çok daha iyi gitmişti. Gerçekten de yumuşadı. İki yıl önce, evet, altı ay önce, eğer işine değer verseydi, işleri yoluna koymanın bir yolunu bulacağına dair üstü kapalı birkaç ipucu verirdi. Ne de olsa ona çok iyi para ödüyordu ve eğer işini onu tatmin edecek şekilde yapmanın bir yolunu bulamazsa, yapabilecek birini bulurdu.

Tabii ki, bu BH-Kasırğa'dan önceydi. Ve Brontë'den önce. Yine de Audrey ondan bu iyiliği istemekten pek hoşlanmamıştı. Logan onun Daphne'yle ikiz olduğunu biliyordu; onunla bir keresinde talihsiz bir akşam yemeği partisinde tanışmıştı. Çoğu insan ikizi olduğunu bilmiyordu ve Audrey de bu bilgiyi gönüllü olarak vermemişti. Konuşmanın genellikle üç yönden birine gittiğini zor yoldan öğrenmişti:

Birinci senaryo: Aman Tanrım. Daphne Petty ile akraba mısın? Daphne Petty mi? Şarkıcı olan mı? Bana onun imzasını getirebilir misin? Bedava bilet? Çocuğumun doğum günü partisine bir ziyaret?

İkinci senaryo: Daphne Petty mi? Gerçekten mi? Ona hiç benzemiyorsun. O çok zayıf ve göz alıcı. Sen değilsin.

Ya da üçüncü senaryo: Daphne Petty? Seni zavallı şey. Gerçekten böyle mi?

Birinci senaryo can sıkıcıydı ama o bunu geçiştirmeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Hayır, Daphne'nin son albümünden bedava hediye/bilet/CD alamazdı.

Hayır, Daphne'nin birinin doğum günü partisine gelmesini sağlayamazdı. Daphne'nin hayran kulübünün yöneticisinin kartvizitlerini saklıyor ve sıkıştığında onlara dağıtıyordu.

İkinci senaryo sinir bozucuydu ama yine de bununla başa çıkmayı uzun zaman önce öğrenmişti. Sahne Daphne çılgın, renkli kıyafetler giyiyor ve kalın makyaj yapıyordu. Altı inçlik topuklu ayakkabıları, takma kirpiklerinin kalın saçakları ve modaya uygun bir renge boyanmış saçları olmadan arabasından asla çıkmazdı. Yıllar önce şirketinin önerisiyle Hollywood zayıflığına geçmişti (gerçi Audrey içten içe sağlıklı bir diyetten daha fazla ilaç) ve Audrey'nin artık ikizine benzememesinin bir başka yoluydu.

Audrey'nin saçları düz, pürüzsüz ve çocukluğunda solmamış soluk turuncu-kırmızıydı. Cildi hala hafifçe çilliydi, bu da sadece makyaj yapmadığında belli oluyordu. Hiçbir zaman fazla makyaj yapmazdı çünkü muhafazakâr iş kıyafetleriyle uyumsuz görünürdü. Ve Daphne'den birkaç beden daha büyüktü. İkizinin iki beden olduğu yerde Audrey yumuşak, kıvrımlı ve dolgunun bu tarafındaydı. Takma kirpik takmıyor ya da on santimlik topuklu ayakkabı giymiyordu. Daphne'ye benziyordu ama sadece gözlerini iyice kısıp fotoğrafları karşılaştırırsa.

Görünüşü hakkında hakarete uğramaya ve kendisinden iyilik istenmesine alışkındı. Ama en kötüsü üçüncü senaryoydu: acıma. Son iki yıldır çok yakından tanıdığı o bakış. Daphne'nin kaçışlarını, hapisanede geçirdiği zamanları, kamuya açık fiyaskolarını, uyuşturucu, alkol, erkekler ve aşırılık söylentilerini içeren son magazin dergilerinden birini hatırlayan birinin yüzündeki ifade. O parlak, vahşi tren enkazı Daphne Petty olmuştu.

Ve Audrey bu konuda hiçbir şey yapamamıştı. Dik başlı ikizi onu kendinden uzaklaştırırken ve hızlı yaşam tarzının sunduğu her şeyi kucaklarken çaresizce öylece durmuştu.

Bu onu öldürüyordu. İşte bu yüzden Audrey bu acıma duygusundan her şeyden çok nefret ediyordu. Çünkü umutsuzca bu konuda bir şeyler yapmak istiyordu ve şimdi bir şansı vardı. Daphne dün gece sabaha karşı üçte, bir ekip arabasının arkasından ağlayarak onu aramıştı. Amirleri yerine Audrey'i aramıştı ve Daphne'nin aradığı yerde değil de Los Angeles'ta olmasına rağmen

Audrey aslında yardım edebilirdi, kız kardeşinin sefaleti kalbini kırmıştı.

Daphne ona ulaşmaya çalışıyordu. Yardım istiyordu. Rehabilitasyon değil, dedi,

Çünkü bu tüm magazin basınında yer alırdı ve zaten iki kez rehabilitasyona gitmiş ama başarılı olamamıştı. Sadece Audrey'nin yardımıyla uzaklaşmak ve eski hayatıyla yeniden bağlantı kurmak için bir şans. Daphne bu sefer farklı olacağına yemin etti. Bu kez uyuşturucu ve alkolü geride bırakacaktı, eğer Audrey ona yardım ederse. Başka kimseye güvenmiyordu.

Audrey de yardım edeceğine söz vermişti. İkiziyle birlikte gidecekti. Hayatını askıya alıp bir kez daha Daphne'nin yardımına koşacaktı. Ağlayan ikizini telefonda teskin etti ve ardından Daphne'nin karakola yaptığı son ziyaretle ilgili olarak Daphne'nin yönetimiyle sessizce temasa geçti. Daphne'nin yaşadığı çoğu olayda olduğu gibi, bu olayda da her şey yoluna girmiş ve Daphne gözaltından serbest bırakılarak sabah New York'a uçmuştu.

Ve sonra Audrey, Daphne'yi tekrar bulmak için yavaş bir süreç başlatacaktı. Umarım.

Audrey bir çubuk krakeri kemiriyor, süpermarketten aldığı son aşk romanının sayfalarını çeviriyordu. Saate baktı, sonra içini çekti ve simit torbasına geri döndü. Saat geç olmuştu ve pijamalarını giymişti. Daphne'nin uçağının saatler önce inmiş olması gerekiyordu ve havaalanından doğruca Audrey'nin dairesine geleceğine söz vermişti. Audrey ikiziyle buluşmak için gönüllü olmuştu ama Daphne bunu reddetmiş, gülüp geçmiş ve New York'u gayet iyi bildiğini iddia etmişti.

Ancak gecenin ilerleyen saatlerinde Audrey, ikizinin yol boyunca birkaç mola verdiğinden daha emin olmuştu. Ve bu onu öfkелendirdi.

Saat biri biraz geçe kapısının çalındığını ve ardından bir kıkırdama duydu. Sinirini bastırarak kapıya yöneldi ve gözetleme deliğini kontrol etti. Daphne ve yanında bir yabancı vardı. Audrey

Kapının zincirini çözdü, kilidi çevirdi ve kapıyı açarak Daphne ile arkadaşına ters ters baktı.

Daphne, siyah giysiler giyen ve kulaklarında kocaman tıkaçlar olan uzun boylu, sıska bir adama ağır bir şekilde yaslandı. Birkaç kaş halkası, boynunda dövmele ve parlak yeşil bir takma saçı vardı. Daphne her zamanki gibi tam bir felaketti. Kot pantolonu ve tişörtü lekeliydi, saçları bir omzunun üzerinden sarkan dağınık bir örgü halindeydi ve yanındaki küçük valizden koridorun her yerine kıyafetler dökülmüştü. İkisi de yana doğru sıralandı ve Audrey'nin açık hoşnutsuzluğuna rağmen kıkırdamalarına engel olamadılar.

Sarhoştular. Sersem sarhoş.

"Saatler önce burada olman gerekiyordu, Daphne," dedi Audrey ona. "Nerelerdeydin? Meraktan öldüm."

Daphne omuz silkerek Audrey'nin dairesine doğru ilerledi. "Uçuş berbattı ve beni çok gerdi, bu yüzden Stan ve ben bir gece içkisi içmeye çıktık."

Daphne sendeleyerek yanından geçerken Audrey Stan'e baktı. Randevulaştığı kişi

Audrey elini onun göğsüne koyarak onu durdurdu. Ona kibar bir gülümseme verdi. "Onu eve getirdiğin için teşekkürler."

Altın bir dişini göstererek sırtıttı. "Ben de içeri giremeyecek miyim?"

"Hayır, giremezsin."

Tartışacakmış gibi göründü ama sonra asansöre geri dönmeye başladı, az önce ünlü ilişkisini terk ettiğini bile fark edemeyecek kadar bitkin bir haldeydi. Audrey kapıyı hızla kapatıp yeniden sürgüledikten sonra Daphne'ye ters ters baktı.

Kız kardeşi Audrey'nin kanepesinde yüzüstü baygın yatıyordu.

"Sana inanmıyorum, Daph," dedi Audrey. "İçki mi içiyorsun? Buraya temizlenmek için gelmiyor muydun?"

"Yarın," diye mırıldandı Daphne koltuk minderlerinden, kalkmaya zahmet etmeden. "Yarın başlıyorum. Bağırmanı kes."

"Bağırmiyorum!" Audrey bağırıldı, ardından komşusu karşılık olarak duvara vurunca yüzünü buruşturdu. Hayal kırıklığına uğrayan Audrey, Daphne'nin

bavulu yatak odasına taşıdı. *İyi o zaman.* Daphne böyle mi olmak istiyordu? Audrey ona bu konuda bir seçenek bırakmayacaktı. Kontrolü tekrar ele alması ve Daphne'yi kendinden kurtarması gerekecekti.

Bavulu yatağına atarak Daphne'nin çantasını almak için oturma odasına döndü. Kanepede oturan kız kardeşi Audrey'nin hareketlerinden habersiz horluyordu. Audrey çantayı kaptı, yatağa döndü ve içindekileri dışarı attı.

Her zamanki dağınıklık yatak örtüsünün üzerine düştü - yarım protein bar, üç ruj, birkaç kalem, saç tokası ve kredi kartları. Birkaç reçete Şişeler de döküldü ve Audrey isimleri okurken kaşlarını çatarak dudağını ısırıldı. İki tanesi Daphne'nin reçetesi bile değildi.

Bulduğu küçük beyaz toz torbasıyla birlikte onları da sifonu çekti. Daphne uyandığında çok kızacaktı ama Audrey'nin umurunda değildi. Sonra bavulunu aradı ve farklı isimler altında birkaç hap şişesi, daha fazla uyuşturucu ve bavulunun astarına sıkıştırılmış kalın bir paket buldu. Hepsini çöpe gitti ve atılan her parçayla birlikte Audrey gittikçe daha kararlı hale geldi.

Daphne temizlenmek için Audrey'den yardım mı istedi? Yardım etmeye hazırdı ama Daphne'nin bunu takdir etmeyeceğinden emindi. Ve bu ikizi için çok kötüydü, çünkü Audrey bu işte uzun soluklu olmak istiyordu.

Oturma odasına döndü ve kanepede horlayan Daphne'yi izledi. Daphne'nin narin yüz hatlarına makyaj bulaşmıştı ve uyurken ağzı açık, gevşek duruyordu.

Audrey ikizini geri alacaktı. Eğer'ler, ve'ler ya da ama'lar olmadan. Daphne öfkelenecek ve onu tehdit edecekti ama bunun bir önemi yoktu.

Audrey bunu ilk ve son kez yapmak zorundaydı çünkü Daphne'yi çoktan kaybetmiş gibi hissediyordu.

İkinci Bölüm

Daphne uyandığında Audrey'nin eşyalarını karıştırdığını ve her türlü uyuşturucu kokusundan arındırdığını gördükten yirmi dört saat sonra bile hâlâ öfke içindeydi.

Bu Audrey için sorun değildi. Daphne'nin kızgın olması umurunda değildi. Onlar mini tatillerinden dönmeden önce Daphne'nin çok daha fazla kızacağından şüpheleniyordu. Ailenin göl evinde bir ay mı? Etrafta ikisinden başka kimse olmadan? Uyuşturucu ve alkol yokken mi? Kafa kafaya vermeleri kaçınılmazdı ve bu Audrey için sorun değildi. Bunu bekliyordu.

Daphne'nin beklemediği şey, şehir dışına doğru yaptıkları yolculukta birkaç saat sonra bilmediği bir otoyola sapacak olmasıydı.

Audrey kaşlarını çattı ve Daphne'nin küçük arabasının torpido gözündeki haritaya uzandı. "Sanırım dönüşü kaçırdınız."

"Hayır," dedi Daphne, gözlerini yola dikerek. "Kulübeye giden yolun burası olmadığına eminim."

"Çünkü kulübeye gitmiyoruz."

Audrey'nin midesine bir batma hissi yerleşti. İkizi şimdiden pes mi ediyordu? Bu da her seferinde olduğu gibiydi. "Daphne, sen söz verdim."

"Düzelteyim. Yeniden başlamak için seninle bir aylığına uzaklara gideceğime söz verdim," dedi Daphne, gözlerini devasa tasarım güneş gözlükleriyle siper ederek.

Audrey onun yüz ifadesini okuyamadı. "Ama menajerim göl evinde olmamı bekliyor, bu da plak şirketinin ona baskı yapacağı anlamına geliyor. Ve bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Bu, paparazzilerin benim en berbat görüldüğüm bir anda ortaya çıkacakları ve magazin başına satabilecekleri bir şeyler elde etmeye çalışacakları anlamına geliyor. Ve ben istemiyorum Bu."

Audrey ikizini suçlayamazdı ama yine de planlardaki herhangi bir değişikliğe karşı biraz temkinliydi. Daphne'nin kontrollü bir ortamda olması gerekiyordu. "Peki nereye gidiyoruz?"

Daphne göz ucuyla Audrey'e baktı ve onun çok iyi tanıdığı sinsi bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Oh, hayır," diye inledi Audrey. "Ne yaptın sen?"

"Eğer hâlâ belli bir kişi için bir meşale taşıyorsanız, sizi oldukça mutlu edecek bir şey."

Audrey aynı anda hem kusmak hem de Daphne'yi boğazlamak istiyordu. "Lütfen bana Cade Archer'ın evine gideceğimizi söyleme."

"Biz değiliz," dedi Daphne.

İçine bir rahatlama çöktü.

"Dağdaki kulübesine gidiyoruz."

Rahatlama tekrar geri geldi. "Ciddi misin, Daphne? Cade'i aradın ve bunu sen mi ayarladın?"

"Söyledim. Her zaman yanımda olacağını söyledi," dedi inatla. "O fişi bozduruyorum. Birkaç haftalığına sadece sen, ben ve Cade olmanın eğlenceli olacağını düşündüm. Her zaman o kadar meşgul ki, onun da bir tatile ihtiyacı var. Ve eğer orada olursa, belki onu kilitlemene yardım edebilirim diye düşündüm."

Audrey başını ellerinin arasına aldı ve tekrar kaçmak üzere olan iniltisini bastırdı. "Daphne, bunu bana çocukluk arkadaşımızı ayarlamaya çalışman için yapmıyoruz. Bunu seni temizlemek ve hayatını yeniden rayına oturtmak için yapıyoruz."

"Bunu biliyorum," dedi Daphne sinirli bir şekilde, sigara paketine uzanarak. Onları çoktan bitirmişti ve boş pakete bakarak içini çekti ve açık pencereden dışarı fırlattı. "Bana çantamdan yeni bir paket sigara verir misin?"

"Sigara içmemelisin."

"Haklısın," dedi Daphne alaycı bir tavırla. "En yakın benzin istasyonuna uğrayalım, ben de onun yerine nereden taş bulabileceğimi sorayım. Bana bir şeyler bırak, Audrey. Tamam mı? Diğer konularda başımın etini yiyebilirsin ama sigara içmek yasak."

Audrey sözünü sakınmadan ikizine yeni sigara paketini uzattı. "Sadece Bu tatilin seninle ve hayatın için sağlıklı seçimler yapmakla ilgili olacağına dair bana söz ver."

"Söz veriyorum," dedi Daphne, dudaklarının arasına bir sigara sıkıştırıp arabanın çakmağını çakarak. "Bu sefer farklı olan ne biliyor musun? Bunu kesinlikle istiyorum. Bu sefer ciddiylim."

Bunu her seferinde söylüyorsun, diye düşündü Audrey iç çekerek. Ama yine de karnında küçük bir heyecan pırıltısı hissetmekten kendini alamadı. Cade Archer önümüzdeki birkaç haftayı onlarla birlikte geçirecekti. Tatlı, şefkatli Cade Archer. Düşünceli, düşünceli, yakışıklı ve aşık olduğu genç bir çocuktan, iyi kalpli, muhteşem ve mükemmele yakın bir milyardere dönüşmüştü. Ve ona hâlâ gülünç derecede aşıktı.

Kendinden utanarak yolcu tarafındaki aynayı aşağı çevirdi ve saçlarını kontrol etti. Birden keşke biraz daha şık bir şeyler giyseymdim diye düşündü. mor bir atlet ve kot pantolon üzerine giydiği düz siyah bir kazaktan daha egzotikti. Tatilde olduğu için makyaj yapmamış ve saçlarını gevşek, kaygısız bir şekilde at kuyruğu yapmıştı. Çok rahattı. Cade için iyi görünmek istiyordu. Daphne sigarasını tütürürken ikizine bir kez daha kaşlarını çattıktan sonra

Otoyolda ilerlerken Audrey rahatladı ve Cade'e onu görmenin harika bir sürpriz olduğunu göstermek için ne söyleyebileceğini düşünmeye çalıştı.

Eğer prova yapsaydı, belki de ona olan aşkını görür görmez ağzından kaçırmazdı.

Ailelerinin göl kenarındaki bir arazide devre mülk olarak mütevazı bir kulübesi olsa da, Audrey mahremiyet istiyorlarsa Cade'in av kulübesine gitmeleri gerektiğini kabul etmek zorundaydı. Cade'in aslında avlandığını sanmıyordu ama adı aklına kazınmıştı. Adirondack Dağları'nın ücra bir köşesinde, yoğun ağaçlıklı bir yol üzerindeydi. Bir göle sırtını dayamıştı ama aradaki fark, ailelerinin kulübesinin göl kıyısını düzinelerce başka küçük kulübeyle paylaşıyor olmasıydı. Bu göl ve çevresindeki tüm araziler Cade tarafından satın alınmıştı ve burası ıssız ve sessizdi.

Mükemmel, gerçekten, diye düşündü Audrey. Kulübeye bir kez ve sadece kısa bir süreliğine gitmişti. Davet edilmemişti -daha ziyade, patronu Logan Hawkings ve arkadaşları bir hafta sonu kaçamağı yapmışlardı ve o da yanında

onun için bazı işler. Kulübeye bir göz atmış, manzaraya hayran kalmış ve sonra doğruca şehre geri dönmüştü.

Ama Daphne'nin bildiklerinden buraya daha önce de geldiği anlaşılıyordu. Audrey ikizine şüpheli bir bakış attı. Haritaya ihtiyacı yoktu ve belli ki bir süredir Cade'le iletişim halindeydi. Daphne tam olarak kaç kez Audrey'ye haber vermeden bu kulübeye gelmişti? İkizinin bu kadar ketum davranması onu incitmişti. Bir zamanlar her şeyi paylaşırlardı. Bu, Daphne'nin Audrey'nin artık tanımadığı birine dönüştüğünü pekiştiriyordu.

"Huh," dedi Daphne uzun, çakıllı araba yolundan aşağı döndüklerinde ve kulübe görüldüğünde.

Audrey başını kaldırıp baktı, aklındaki düşünce silsilesi kaybolmuştu.

"Ne oldu?" Daphne başıyla ileriye işaret etti. "Şu. Şimdiden burada mı?"

Garaj yolunda şık, parlak bir Lyons üstü açık araba vardı, kiraz kırmızısıydı, süslü jantları ve kişiselleştirilmiş bir plakası vardı. Cade için biraz gösterişli, diye düşündü Audrey burnunu kırıstırarak. Belki de arabalarında biraz gösterişi seviyordu? Her şey mümkündü. Cömert, gösterişsiz bir adamdı ama belki de ince ayarlı, pahalı arabalara karşı bir zaafı vardı. Pek çok erkek böyledir.

Kulübenin kendisi muhteşemden başka bir şey değildi. A-çerçevesi tarzında inşa edilmiş, ağaçların arasında kazıklar üzerine oturtulmuş, kıvrımlı bir ahşap güverte dış cephenin etrafından akıyordu. Kulübenin önü, ışığın içeri girmesini sağlamak için tamamen pencerelerden yapılmış gibi görünüyordu ve bacadan dumanlar yükseliyordu.

"Kesinlikle burada biri var," dedi Audrey ve çantalarını almak için Daphne'nin arabasının bagajına yöneldi. Gece çantasını çıkardı ve kız kardeşine vermek için döndü.

Ama Daphne uzaklaşmış, cep telefonunu havaya kaldırmış, sinyal almaya çalışıyordu.

"Daph?"

Tekrar Audrey'e baktı, sonra telefonu kulağına götürüp elini salladı. "Sen git. Ben bir arama yapacağım."

Audrey ona bıkkın bir bakış attı. "Lütfen bana şimdiden uyuşturucu için birini aradığını söyleme."

Daphne yüzünü buruşturdu. "Sana söyledim. Ben iyiyim. Ve uyuşturucu için aramıyorum. Sadece bir arama yapmam gerekiyor, tamam mı? Beni rahat bırak." Bir arama yaptı.

eliyle kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Neden gidip Cade'e merhaba demiyorsun? Ben bir dakika içinde geliyorum."

Audrey tereddüt etti ama ikizi onu görmezden gelmeye devam edince çantaları omuzladı ve merdivenlerden yukarı çıktı. Bu tatilin her dakikasında Daphne'yi izleyemezdi. Eğer ikizi uyuşturucu arıyorsa, onu kurtarmanın bir yolu yoktu. Hal böyleyken, kız kardeşine biraz olsun güvenmesi gerekiyordu.

Ve Cade'i görmek istiyordu.

Kulübenin ön kapısı kilitli değildi ve Audrey kapıyı açarken kapıyı çaldı. "Alo?"

Sessizlik.

Audrey kulübeye adımını attığında çevresine hayranlıkla baktı. Ahşap zemini peluş bir halı kaplıyordu ve üç rustik kanepeler, kütükler ve küçük bir ateşle titreyen büyük bir taş şömineyi çerçeveliyordu. Duvarlar hayvan başlarıyla süslenmemişti, bunun yerine süslü, tel sanat eserleri vardı. bir şekilde rustik dekora uyuyordu. Şöminenin üzerindeki saat paslı bir vagon tekerleğine benzeyecek şekilde tasarlanmıştı. *Yeterince büyüleyici*, diye düşündü Audrey. Mutfak evin uzak ucundaydı ve yakındaki bir koridorda birkaç yatak odası kapısı ve yukarı çıkan bir dizi merdiven görebiliyordu. Çalışma odası mı? Oyun odası mı? İlginç.

Yine de Cade'den hâlâ bir iz yoktu. Audrey çantaları girişe yakın bir yere bıraktı ve evin içinde biraz daha dolaşarak elini koltuklardan birinin arkasında gezdirdi.

Kadınsı bir kıkırdama kulaklarına dokundu.

Audrey kaşlarını çatarak dışarı baktı ama Daphne'yi uzaktan görebiliyordu, telefonunu kulağına dayamıştı. Bu onun ikizi değildi. Cade birini mi getirmişti? Dehşet içine çöktü ve sessizce öne doğru adım attı. O sırada

Yine bir kıkırdama sesi duyunca onu takip etti ve terli elleriyle kot pantolonunu düzeltti. Arabayla buraya gelirken Cade'le yeniden bir araya gelmeyi düşünmüştü.

Çok rahat olmayı planlamıştı. Gülümseyecek, onu tekrar görmenin ne kadar güzel olduğunu haykıracak ve ona sıkıca sarılacaktı. Onunla sohbet edecek, bir zamanlar ne kadar yakın arkadaş olduklarını ve tren enkazı ikizinden ne kadar farklı olduğunu hatırlatacaktı. Ve belki, sadece belki, zaman verilirse işler başka bir yere gidebilirdi.

Planlarının hiçbirinde başka bir kadını hesaba katmamıştı.

Yumruklarını sıkarak Audrey, kıkırdama seslerinin geldiği arka kapıya yöneldi. Alçak, sürekli bir gümbürtü duydu.

. . . ya da başka bir şey. Arka kapının penceresiz olması ve dışarıyı görememesi onu rahatsız etti. Ya garip bir şeyi bölüyorsa? Gitmeli miydi? Eğer giderse, Daphne içeri dalar ve Audrey'nin casusluk yaptığını söyler. Bu sadece işleri daha da kötüleştirirdi. En iyisi kapıyı açıp bu işi bitirmektir. Audrey derin bir nefes alarak kapıyı açtı ve dışarı çıktı.

Üç şey hemen ortaya çıktı.

Duyduğu ses bu muydu? Alçak gümbürtü mü? Devasa bir jakuziden geliyordu.

Şu anda iki çıplak insanla doluydu: bir erkek ve bir kadın. İkisi de Cade Archer değildi.

Çift tutkuyla öpüşüyordu. Kollarıyla adamın göğsüne sarılmış olan bronz tenli kadının uzun, ince sırtını görebiliyordu. Ama adam onu öpmeyi bırakmış, şaşkınlıkla Audrey'e bakıyordu. Göğüsleri çıplaktı ve Audrey uygunsuz bir şey göremese de amaçlarının ne olduğu oldukça açıktı.

Audrey boğazını temizledi.

Kadın arkasını döndü, Audrey'i gördü ve ardından hırpaladığı adama bir tokat attı. "Bana başka kimseyle görüşmediğini söylemiştin!"

Yanağını ovuşturarak yüzünü buruşturdu. "Ben değilim. Onun kim olduğunu bilmiyorum." Audrey'i sinirli bir bakışla kıstırdı. "Sen kimsin?"

İkisi de ona davetsiz misafirmiş gibi bakıyordu. Daha da kötüsü, sanki bir böcekmiş gibi. Gerçekten itici bir böcek. Audrey kılandı. "Bunu size sormam gerekirdi, değil mi? Burası Cade Archer'ın özel kaçamağı."

"Demek öyle," dedi adam tembelce. Tanıdık geliyordu ama nedenini kestiremiyordu. "Bu da bana neden burada olduğunuzu merak ettiriyor."

"Burada olmam gerekiyordu," dedi Audrey kısık bir sesle. "Kız kardeşime kulübenin önümüzdeki bir ay boyunca kullanımına açık olduğu söylendi."

Audrey'e göz kırptı ve üstsüz kadını kendine doğru çekti. "Birkaç saat içinde işimiz bitmiş olacak."

Ugh. Audrey yüzündeki tiksinti ifadesini gizleyemedi. "Umarım işin bittiğinde küvetteki suyu boşaltırsın. Başka kimse senin DNA'nda yüzmek istemeyecektir."

Kıkırdadı.

Kadın ona kaşlarını çatarak baktı ve göğsünü itti. "Bunu bir üçlü olarak ayarlamadın, değil mi?"

"Tabii ki hayır, Camilla."

Audrey gözlerini devirdi. "Sizi temin ederim ki yapmayı planladığım son şey ikinizle birlikte o jakuzide sürünmek."

"Reese." Kız somurtarak fokurdayan suyun içine gömüldü. "Bunun bizim özel hafta sonumuz olacağını sanıyordum."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi ona, hâlâ Audrey'yi izliyordu. Adamın hâlâ eğleniyormuş gibi sırttığını, ağzının keçi sakalıyla çevrili olduğunu görünce sinirlendi.

"Üzgünüm," dedi Audrey sert bir sesle. "Bu kulübe zaten rezerve edildi. Eminim siz ikiniz başka bir yer bulup gençler gibi yiyeşebilirsiniz."

"Reese," diye dırdır etti Camilla yine.

Audrey'nin hafızası sarsıldı ve gözlerini adama dikti. Saçları dağınıktı ve keçi sakalı vardı ama ... Hayalinde adamın çenesinin alt yarısını kapatan bir el kaldırdı ve nefesi kesildi. "Reese Durham."

"Onu tanımadığını söylemiştin," dedi Camilla, üzerine su sıçratarak. "Tanımıyorum," diye cevap verdi gözlerini siper ederek. "Kes şunu."

"Ben Logan Hawkings'in asistanıyım," dedi Audrey en etkili sesiyle. Onu daha önce de orada görmüştü. Normalde onu takım elbiseli, sinekkaydı traşlı ve saçları mükemmel bir şekilde ayrılmış olarak görürdü. Logan'ın ekibinden biriydi, özel olarak "ölümcül yarı" olarak adlandırdığı altı adamdan biriydi.

düzine," çünkü hep birlikte takılıyorlarmış gibi görünüyordu. Onu Hawkings'in ofisine girip çıkarken ve iş etkinliklerinde pek çok kez görmüştü. Belli ki onu daha önce hiç fark etmemişti.

Yine de onu hiç üstsüz ve ıslak görmemişti. "Kim var orada?" Daphne kapının arkasından tısladı.

Audrey ona baktı ve ikizinin gergin, solgun yüzünü fark etti. "Cade'in arkadaşlarından biri randevusuyla birlikte burada."

"Kahretsın." Bunun mümkün olduğunu sanmıyordu ama Daphne daha da solgunlaştı. "Onlardan kurtulabilir misin? Eğer gazeteciler burada olduğumu öğrenirse, tüm zaman boyunca kışkımda sürünecekler."

İkizinin yüzündeki endişe Audrey'i harekete geçirmeye yetmişti. "Yukarı çık," diye fısıldadı. "Ben onlardan kurtulurum." İçerideki ikiliye dönerek telefonunu çıkardı.

"Ne yapıyorsun sen?" Reese uyarıcı bir ses tonuyla sordu. "Bu randevuyu belgeliyorum," dedi Audrey kayıtsız bir sesle. ve fotoğraf çekmeye başladı. "Eminim dışarıda birileri

milyarder playboy Reese Durham ve sevgilisinin özel fotoğraflarıyla oldukça ilgileniyor-"

"Sakın buna cüret etme," diye bağırdı Camilla, Reese'le aynı anda jakuziden fırlayarak.

Audrey onları görmezden gelerek fotoğraf çekmeye devam etti. "Eğer gitmeyecekseniz, gitmek zorundayım-" Islak bir adam kollarından tutup telefonu elinden almaya çalışırken sözleri kesildi. "Dokunma bana!"

"Ver şu lanet telefonu bana."

"Hayır!" Camilla gövdesine bir havlu sarıp yanından geçip giderken telefonu vücudundan uzakta tuttu. Adam tekrar uzandığında Audrey manevra yapmaya devam etti, kıpırdanarak ve eğilerek telefonu adamın elinden kurtardı. Bu çocukça ve gülünçtü.

Ve kazanmaya kararlıydı, lanet olsun.

Adamın kolları uzun ve elleri de uzundu, bu yüzden ona sırtını döndü ve telefonunu korumak için üzerine eğildi. Şok olmuştu, güçlü kollar gövdesine dolandı ve ıslak, çıplak bedenine doğru çekildi, adamın elleri tehlikeli bir şekilde göğüslerine yaklaşıyordu.

"Telefonu bana ver, küçük asistan," diye mırıldandı, sesi öfkeli olmaktan çok eğleniyor gibiydi.

Ona karşı kıpırdanarak, adamın sıkıştırdığı kollarını serbest bırakmaya çalıştı.

Bir çıkmaza girmişlerdi. Adam kadının kollarını iki yanına sabitlemişti, bu da adamın telefona uzanmasını engelliyordu ama kadının da telefonla bir şey yapmasını engelliyordu. "Bırak beni."

"Hayır. Bunu bütün gün yapabilirim."

Yer değiştirdi ve dehşet içinde kalçasında sert bir şey hissetti. Audrey skandal dolu bir nefes aldı. "Bacağımda hissettiğim senin sakin olmasa iyi olur."

Kıkırdadı. "Kıvrınmana engel olabilir miyim?"

"Sen iğrenç bir adamsın!"

"Hey, eğer flörtümü kovduysan, değiş tokuş yapmaktan ve sana bir şans vermekten mutluluk duyarım-"

İşte bu oldu. Telefonunu yere düşürdü. "İşte. Sen kazandın. Mutlu musun? Telefonum gitti. Şimdi bırak gideyim."

Aynı hızla onu bıraktı ve telefonu aldı. Kadın itiraz edemedi telefonla küvete fırlattı ve Audrey öfkeli bir ses çıkardı. "O benim telefonumdu!"

"Fotoğrafını çektiğin benim ateşli kıcımdı," dedi ve parmaklıktaki diğer havluyu almaya yöneldi. Kadın onun bir çift mayo giydiğini fark ederek rahatladı. Ve adamın harika bir poposu ve kaslı bir sırtı vardı. *Lanet olsun. Kıcı çok seksiydi.* "Ve Camilla babasının birlikte fotoğraflarımızı görmesinden hoşlanmazdı, ben de öyle. Sırf bir iş anlaşması için kızının peşinden gittiğimi düşünürdü."

"Bir iş anlaşması mı?" Audrey kafası karışmış bir halde yineledi. "Kim o?"

"Arayan Camilla Sellers'dı, Sellers imparatorluğunun kızı ve tek varisi. Ve ben sadece bir iş anlaşması için onun peşindeyim," dedi Reese şeytani bir sesle, havluyu beline sararak. "Ama ben sadece babasının bunu *düşün.*"

"Sen bir domuzsun," dedi Audrey, artık ıslak olan kazağını vücudundan sıyrarak. Kazak göğüslerine ikinci bir deri gibi yapışmıştı ve zamparanın kendisine doğru gönderdiği takdir dolu bakışı kaçırmamıştı. "Ben içeri giriyorum. Sen de bana yeni bir telefon alacaksın."

"Siz ne dersiniz, Bayan Asistan."

"Benim adım," diye ısırdı, "Audrey. Bayan Asistan değil."

"Oldukça kızgınsın," dedi eğlenen bir sesle.

"Beni hırpaladın ve telefonumu jakuziye attın. Neden öfkelenmeyeyim ki?"

"Biraz eşeklik ediyordun," dedi tembelce, jakuziye yaslanıp ona bakarak.

"Değildim," dedi Audrey.

"Logan'ın asistanının bu kadar kaba olduğunu hatırlamıyorum. Ya da böyle kızıl saçları olduğunu." Ona yukarıdan aşağıya bir bakış attı, bakışları göğüslerine yerleşti. "Ya da böyle bir göğüs."

"Ugh," diye hırladı. *Tanrım, adam iğrençti.* Kapıyı fırlatıp açtı ve ikizini bulmak için odayı tarayarak kulübeye geri döndü.

Daphne ortalıkta görünmüyordu. En azından bu iyiydi. Bu, Camilla'dan uzak durduğu ve yetenekli, gergin ikizinin ıslak bir pislik tarafından hırpalandığını görmediği anlamına geliyordu.

Dışarıdan gelen tekerlek sesleri Audrey'i pencereye doğru koşturdu, kalbi küt küt atıyordu. *Oh, hayır, hayır, hayır.* Eminim Daphne henüz kaçmamıştı.

Ama çakıllı garaj yolundan çıkan araba, Camilla'nın sarı saçları rüzgârda dalgalanan parlak kırmızı Lyons üstü açık arabaydı.

"Pekâlâ," dedi arkasından bir erkek sesi. "Sanırım bana takılıp kaldın.
İşte arabam gitti."

Üçüncü Bölüm

Audrey dönüp arkasında duran adama baktı, öfkelerini kontrol altında tutmaya kararlıydı. Adam kapıya yaslanmış, havlusunu kalçalarına indirmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Kendini beğenmiş, bütün kadınların onu istediğini bilen bir şekilde yakışıklıydı. Bronzlaşmış yüzünde kirli bir keçi sakalı vardı ve Davut heykeli ya da bir model gibi klasik yakışıklı değildi. Biraz fazla mavi yakalı ve kaba görünümlüydü ama dış görünüşündeki eksikliği karizmasıyla telafi ediyordu. Ona kızgın olmasına rağmen, o sinsi yarım gülümsemesini her verdiğinde zayıflamaktan kendini alamıyordu.

Ve bu onu kendine biraz daha fazla öfkeliendirdi.

Bu yüzden kendini sakin olmaya zorladı. Sakin. Toparlandı. Ona verdiği gülümseme profesyonelceydi. "Özür dilerim, Bay Durham-"

"Reese."

"Bay Durham," diye vurguladı. "Ama Cade önümüzdeki bir ay boyunca bu kulübeyi kullanmamıza izin vereceğine söz verdi ve siz davetli değilsiniz."

"Biz mi?" Kalın kaşları havaya kalktı ve merdivenlere doğru bakarken yüzünde keyifli bir ifade belirdi. "Aşık Çocuk yukarıda mı saklanıyor? Onun için tüm savaşlarını senin vermene izin mi veriyor?"

"Hayır ve burada kiminle olduğum seni ilgilendirmez. Önemli olan senin gitmen."

"Kıyafetlerim az önce uzaklaşan arabadaydı."

Audrey dişlerini sıktı. "Yalan söylüyorsun, değil mi?"

"Keşke olsaydım. Cade'in bu tarafa geldiğini mi söylemiştin? Ondan bazı şeyler ödünç alabilirim." Çıplak göğsünü boş boş kaşdı. "Buraya geldiğinde."

Ve sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi duvara yaslanmaya devam etti.

Bu ... sinir bozucuydu. Audrey kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve adamın bakışları otomatik olarak oraya yönelince kızardı. Kazağının ıslak olduğunu ve göğüslerinin nemli kumaşın içinde biraz fazla belirgin olmasına neden olduğunu unutmuştu. Bunun yerine ellerini önünde kavuşturdu ve soruna odaklandı. Ünlü kız kardeşinin burada olduğunu fark etmeden bu adamı buradan nasıl çıkaracaktı?

"Seni en yakın kasabaya geri götürsem ve sen de kendine birkaç kıyafet alıp bir taksi çağırırsan nasıl olur?" diye önerdi.

"Hayır." Yine göğsünü kaşıdı ve kızın dikkatini oraya çekti. Daha önce fark etmemişti ama adamın oldukça belirgin bir göğsünün üzerinde koyu renkli bir dövme ve göğsüne yakın bir yerde daralan bir tutam koyu renkli göğüs kılı vardı.

Yanakları yanarken başını tekrar yukarı kaldırdı. Bu, onun paketini kontrol etmeye tehlikeli bir şekilde yakındı ve bunu yapmayı reddetti. Reddetti.

"Sana bir taksi çağırmama ne dersin?" diye sordu umutsuzca. "Hiçbir taksi çıplak bir adamı almak istemez."

"Çıplak değilsin."

"Olabilirim."

Kasıtlı olarak sinir bozucu olmaya mı çalışıyorsun?"

"Belki." Ve o piç ona sırtıttı. "İtiraf etmeliyim ki, eğleniyorum. İşlerin tersine dönmesi ve başka birinin hazırlıksız yakalanması güzel, değil mi? Bunu küçük jakuzi tuzağının intikamı olarak düşün." Kadının yanından geçip kanepenin bir ucuna oturdu, ardından iri, çıplak ayaklarını rustik sehpanın üzerine dikti. Tüm dünyaya akşam için yerleşmeye hazır gibi görünüyordu.

Ayrıca havlusunu kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaymış gibi görünüyordu.

"Biliyor musun? Sana bir taksi çağıracağım," dedi Audrey, sesi yüksek perdeden ve her zamankinden biraz daha yüksekti. "Ne istediğin umurumda değil. Bu kulübe bizim olacak ve sen davetli değilsin."

"Sabit hat yok," dedi Reese ona, koltuktan kalkmaya zahmet etmeden. "Telefonun da jakuzide."

"O zaman senin telefonunu kullanacağım."

"Pantolonumun içinde." Sırtıttı. "Nerede olduğunu tahmin et."

"Arabada mı?" diye sordu zayıf bir sesle, sonra koltuğun onun karşısındaki köşesine yığıldı. "Bu bir kâbus."

"Hey, iyi tarafından bak. Pantolonun var."

Audrey burnunun kenarını ovuşturdu. "Beş dakikalığına çenenin kapatır mısın? Lütfen! Beni deli ediyorsun!"

Güldü.

"Audrey?" Daphne'nin ince sesi merdivenlerden geldi. "Birinin konuştuğunu duyduğumu sandım. Her şey yolunda mı? Gitmelerini sağladın mı?"

Audrey dehşet içinde Reese'e baktı ve sonra koltuktan fırlayarak merdivenlere doğru koşmaya başladı. Reese onu görmeden önce Daphne'ye ulaşmalıydı.

Büyük bir hayal kırıklığına uğrayan Reese onun peşinden koştu ve merdivenlerin dibinde durduğunda neredeyse sırtına çarpıyordu.

Daphne merdivenlerde durmuş, elini alnına götürmüştü. İnce yüzü hayalet gibi solgundu ve parmakları titriyordu, gözleri çökmüştü. Bir an Reese'e baktı, sonra tekrar Audrey'e odaklandı. "Kim o?"

"Cade'in arkadaşlarından biri," dedi yüzünü parlak bir gülümsemeye zorlayarak. "Sorun değil. Burada olmanla ilgili hiçbir şey söylemeyeceğine söz verdi. Cade bununla ilgilenecek." Ve eğilip Reese'in kolunu sertçe çimdikledi, sanki aksini söylemeye cesaret ediyormuş gibi.

"Doğru," dedi Reese. Sesi garip bir şekilde nazik bir tona bürünmüştü, ona sürekli gönderdiği iğrenç sataşmalardan çok farklıydı. "Birkaç gün kalacağım ama sırrın benimle güvende. Endişelenme."

"Teşekkür ederim," dedi Daphne sessizce. Parmakları tekrar alnını okşadı. "Sanırım biraz kestireceğim Audrey. Kendimi pek sıcak hissetmiyorum."

"Pekâlâ," dedi Audrey. "Bir şeye ihtiyacın var mı? Bir bardak su? Aspirin mi?"

Daphne başını salladı ve dönüp merdivenlerden yukarı çıktı. "Sadece uyumak istiyorum."

"Bir şeye ihtiyacın olursa seslen yeter," diye seslendi Audrey arkasından ve öylece kaldı.

Daphne ortadan kaybolana kadar olduğu yerde kaldı. İkizi gider gitmez Reese'e döndü, onu kolundan yakaladı ve oturma odasına doğru sürükledi. Onu tatmin edecek şekilde, Reese ona karşı koymadı. Güvenli bir mesafeye geldiklerinde Reese'in kolunu bıraktı ve fısıldadı: "Gazetelere bundan tek kelime bile edemezsin."

Reese ona tuhaf bir bakış attı. "Demek sen o Audrey'sin. Gretchen'ın kız kardeşi Audrey." Sanki onu ilk kez görüyormuş gibi bakıyordu.

Yüzü yanmıştı. Adamın neyi kastettiğini biliyordu. Geçen ay Gretchen ve yeni erkek arkadaşı Hunter bir akşam yemeği partisi vermişlerdi.

Audrey

davet edilmişti ama Daphne son dakikada Audrey'nin dairesine gelmişti, kafası bir uçurtma kadar iyiydi ve konser verecek kadar sağlıklı olmadığını düşünen plak şirketi tarafından son turnesinin iptal edilmesinden dolayı üzgündü. Audrey'nin Daphne'yi Gretchen'in partisine götürmekten başka çaresi kalmamıştı ve Logan Hawkings'in tüm zengin ve güçlü arkadaşları da oradaydı.

Cade Archer ve Reese. Daphne partide bol miktarda şarap içmiş ve hem kendini hem de Audrey'i utandırmıştı.

Reese'in onu Daphne'yle görene kadar hatırlamamış olması şaşırtıcı değildi. Oldukça unutulabilir bir tipti. Gösterişli giyinmez, dikkatleri üzerine çekmezdi. Yine de şimdi hatırlaması ve o partiyi mi düşünüyordun? Aşağılayıcı. Audrey'nin yanakları hatırladıkça yanıyordu. "Gretchen'in kız kardeşi Audrey," diye onayladı. "Ve Daphne'nin burada olmasıyla ilgili bir şey söyleyemezsin. Paparazziler bunu öğrenirse zaten olduğundan daha fazla strese girer."

"Stresli değil. Gergin. Ellerin nasıl titrediğini görmedin mi? Bir doktora ihtiyacı var, Audrey."

Elleri yeniden kenetlendi. İhtiyacı olan son şey patronluk taslayan bir hıyarın işlerine burnunu sokmasıydı. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? O yapmaz bir tane gör. Onun için yapmama izin verdiği tek şey bu."

"Ona sormayı bırak ve sadece yap. Belli ki kendi başına karar verebilecek durumda değil."

"Anlamıyorsunuz. O benim ikizim. Eğer ona ihanet edersem, asla Affet beni." Daphne bir keresinde Audrey'yi bir yıllığına hayatından çıkarmıştı ve bu korkunç bir şeydi. Tüm bu süre boyunca Daphne için çok endişelenmişti. Eğer Daphne'nin hayatında kalmak bazı şeylerden vazgeçmek anlamına geliyorsa, Audrey de vazgeçecekti. Eğer Daphne'nin hayatında hiç yoktu, ona yardım edemezdi.

Başını salladı, sonra bir elini ıslak saçlarında gezdirdi. "Rehabilitasyona tatilden daha çok ihtiyacı var. Ona iyilik yapmıyorsun. burada."

"Bak, lütfen gider misin? Bizi burada gördüğünü unut. Sana bir taksi çağıracağım ve sen de Tiffany ile babasının parasının peşine düşmeye devam edebilirsin."

"Camilla ve ben kalıyorum." Tekrar kanepeye yöneldi ve ellerini başının arkasında birleştirerek kanepenin ucuna uzandı. "Sakinleşmek için birkaç güne ihtiyacı olacak ve benim de tatil yapma zamanım geldi. Ayrıca, yardımına ihtiyacın olacak."

"Yardımaınıza ihtiyacım yok."

"Zaten o kadar kötü görünüyorsa yapacaksın," diye uyardı.

"Cade yakında burada olacak," dedi umutsuzca. "Bana yardım edecek."

Ona baktı, sonra omuz silkti. "Hâlâ gitmiyorum."

"Yeterli oda yok."

"Üç tane var. Biri benim için, biri Cade için, sen ve kız kardeşin de paylaşabilirsiniz." Kaşlarını ona doğru salladı. "Ya da sen ve ben paylaşabiliriz."

"Ya da gidebilirsin," diye tersledi. Adam parmağını dudaklarına götürüp tavanı işaret ederek uyuyan kız kardeşi için sessiz olması gerektiğini söylediğinde, çığlık atmamak için dudağını ısırarak zorunda kaldı.

Bu adam onu kesinlikle delirtecekti. Ona ihtiyacı olduğunda Cade neredeydi?

Büyük ihtimalle uzun zamandır geçirdiği en uzun öğleden sonraydı. İkizi üst katta uyurken ve etrafta Reese dışında kimse yokken - ki o da konuşmak istemiyordu-Audrey kanepenin bir köşesine oturdu ve parmaklarını şıklatarak Cade'in gelmesini bekledi.

Şu anda yukarı çıkıp eşyalarını boşaltamazdı. Daphne bitkin görünüyor ve Audrey onu uyandırmak istemiyordu. Aşk romanlarından birini okuyabilirdi, diye düşündü ama Reese evin çok küçük odasında gizleniyordu.

ve okuduğu şey hakkında ondan sırtan yorumlar duymak istemiyordu. Bu yüzden oturdu ve parmaklarını kanepenin koluna vurarak bekledi. Telefonu yanında olsaydı, iş e-postasına girip onu işine bakan geçici elemana yönlendirebilirdi. Ama telefonu jakuziye atılmıştı ve tamamen yok olmuştu.

Reese ortadan kaybolmuş ve bir süre sonra Cade'in giysileri olması gereken şeylerle -birkaç beden küçük bir tişört ve yaklaşık on santim kısa görünen bir pijama pantolonuyla- yeniden ortaya çıkmıştı. Bu görüntüye neredeyse yüksek sesle gülecekti -neredeyse- ama Cade döndüğünde o dar tişört, Cade'in o güne kadar gördüğü en biçimli kollar da dahil olmak üzere düzgün hatlara sahip vücudundaki her bir kası gösteriyordu. Adamın eli karnının üzerinde kayarak boş boş tenini kaşıdığı anda, bakışları onu takip etmiş, perçinlenmişti.

Bu artık gülünecek bir konu olmaktan çıkmıştı.

Kalkıp dışarı çıktı ve kulübenin sunduğu manzaraya hayran kaldı. Ağaçların arasında ve bir tepenin üzerindeydiler ama kulübenin arkasında küçük bir iskele ve ağaçlarla çevrili kristal berraklığında bir göle giden toprak bir yol gördü. Burası şimdiye kadar gittiği en güzel tatil yeri ve paranın her şeyi satın alabileceğini düşünüyordu.

O göle bakarken arkasından biri yaklaştı. "Ee," dedi Reese, balkonun ahşap korkuluklarına yaslanarak. "Benden kaçıyor musun yoksa daha sonra gizli bir çıplak yüzüş randevusu mu planlıyorsun?"

Geri aldı. Para Reese Durham'ın kişiliğini satın alamazdı. Audrey ona sert bir bakış fırlattı. "Altına girebileceğin bir taşın yok mu senin?"

Onun sinirlenmesiyle eğlenerek kıkırdadı. "Hey, eğer beni burada istemiyorsan, randevumu kaçırmamalıydın."

Onu görmezden geldi. Şu anda en iyi politika bu gibi görünüyordu. Bunun yerine dikkatini göle ve güzel havaya verdi. Hava serindi ama açıktı ve kar yoktu (bunun için minnettardı).

Kabinin içinden bir erkek sesi "Alo?" diye seslendi.

Cade buradaydı!

Audrey'nin kalbi göğsünde çarpmaya başladı ve sarsılarak doğruldu. Elleri otomatik olarak saçlarına gitti ve birkaç dağınık saç düzeltti. kilitlerini indirdi, sonra dolgunlaştırmak için dudaklarını ısırdı. Reese'e baktı ve onun kendisini büyük bir ilgiyle izlediğini, tek kaşını kaldırdığını fark etti.

Onun soran bakışlarını görmezden geldi ve kalbi heyecanla çarparak eve doğru ilerledi. Cade sonunda buradaydı.

Kapının girişinde duran, onu son gördüğü andaki kadar muhteşem görünen adam, aşık olduğu adamdı.

Cade Archer.

Audrey onu görünce küçük bir zevkle iç çekti, gri takım elbisesinin ince kesimini ve uyumlu kravatını fark etti. Cade onun kadar uzun boylu değildi.

Reese ya da Logan, ama yapılı ve çok yakışıklıydı. Koyu sarı saçları zarif kafatasına yapışmış ve mavi gözleri onu görünce parlamıştı.

Selamlamak için kollarını uzattı. "Audrey! Şu haline bak. Müthiş görünüyorsun."

Onun kollarına atıldı, yanaklarının kızardığını hissetti ve umursamadı. Ona sarıldı, kollarının sıcaklığının tadını çıkardı, giysilerinin taze kuru temizleme kokusunu kokladı.

Onun Cade'i.

Onu kendinden uzaklaştırdı ve kalkık yüzüne gülümsedi. "Daphne'yle kulübeye gelmeye karar vermenize çok sevindim."

"Daphne'yi bilirsin," dedi onun bariz zevkine sevinerek. "Aklına bir fikir geldi mi, peşini bırakmaz."

"Böyle olan tek ikiz o değil," dedi Cade kolayca, sonra odaya göz gezdirdi. "İkiz demişken, seninki nerede?"

Audrey yüzünü buruşturarak, "Uyuyor," dedi. "Kendini pek iyi hissetmiyordu."

Işıltılı bakışları kasvete dönüştü. "O ... iyi mi?"

Audrey başını salladı. "Şimdilik. Bu sefer değişeceğini söylüyor. Söz verdi." Daphne'nin daha önce de pek çok kez söz verdiğini ve sonra aynı hızla sözlerini tutmadığını eklemedi. Audrey bu kez farklı olacağına yemin etti.

Cade başını salladı. Sanki onu rahatlatmak istercesine Audrey'nin kolunu okşadı. "Üçümüzün tekrar bir arada olması çok güzel olacak. Tıpkı eski günlerdeki gibi, değil mi?"

"Tıpkı," dedi ve boğazından kız gibi bir kıkırdama çıktığını duyunca dehşete kapıldı. Tanrım, bu acınası ses ondan mı geliyordu?

Yine de Cade bunu fark etmemiş gibiydi. Ona gülümsemeye devam etti. "Nasılsın? Birbirimizi görmeyeli uzun zaman olmuş gibi geliyor."

"Birbirimizi geçen ay Gretchen'ın partisinde gördük," dedi ve sonra yüzünü buruşturdu. "Kısaca."

"Mmm." İkisi de Daphne'nin o partideki hareketlerini hatırlayınca yüzü biraz düştü ve gülümsemesi biraz soldu. Bir kez daha, Daphne Audrey'nin söylediği hiçbir şeyi dinlememişti ve Cade imdadına yetişmiş, Daphne'yi kollarına alıp onu ve Audrey'yi partiden uzaklaştırmıştı.

Bir boğaz temizlendi.

Cade başını kaldırdı ve sanki gözlerine inanamıyormuş gibi omzunun üzerinden baktı. "Reese!" Bakışları tekrar Audrey'e döndü ve önce onu, sonra Reese'i işaret ederken yüzünde sinsi, neredeyse inanmayan bir ifade belirdi. "Sakın bana söyleme. Siz ikiniz-"

"Hayır!" Audrey'nin dehşete kapılmış tepkisi ağzından kaçtı ve ellerini kaldırdı. "Milyon yıl geçse de olmaz!"

Reese kıkırdadı, Cade'e yaklaştı ve ona yarım bir el sıkışma ve sırtına bir tokat içeren bir erkek sarılması verdi. "Seni görmek güzel kardeşim. Bu ikisi ortaya çıktığında bir arkadaşımla hafta sonu için buradaydım ve arkadaşım medeniyete geri dönmek için aracımınla birlikte geri çekildi."

"Ve tam da taksi çağırmak üzereydi," diye araya girdi Audrey.

"Hayır, değildim," dedi Reese kolayca. "Hafta sonu için kalıyorum, eğer bununla ilgili bir sorunun yoksa."

Lütfen, lütfen bununla bir sorununuz olsun, diye düşündü Audrey sessizce.

Ama Cade, her zamanki beyefendiliğiyle, Reese'in orada olmasından heyecan duymuş görünüyordu. "Bununla bir sorunun olmadığını biliyorsun. Bunu sana istediğin zaman söyledim, Kulübe sizin kullanımınızdı. Bize eşlik edeceğin için de memnun oluruz. Öyle değil mi Audrey?" Cade ona baktı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Reese, Cade'in yanından ona "sana söylemişim," der gibi bir bakış atarak.

Kapana kısılmıştı. Cehennemde. Audrey yüzüne sıkı ve profesyonel bir gülümseme yerleştirmeye zorladı. "Odalardan birini birinin almasını sorun etmediğiniz sürece, benim için bir sorun yok."

"Merak etme," dedi Reese, sanki kardeşlermiş gibi Cade'e dirsek atarak. "Audrey, Daphne'nin odasında işler çok sıkışırsa benimle kucaklaşmaktan çekinmeyeceğini söyledi."

Audrey şok olmuş bir nefes verdi. "Ben yapmadım!"

Cade güldü ve Reese'in sırtına bir tokat attı. "Giriş yaptıktan birkaç dakika sonra tüm kadınlarla aşk yaşayacağına eminim."

Audrey gülümsemeye devam etmeye çalışarak, "Benimle flört etmiyor," dedi. "Ve şaka yapıyor. Her şey hakkında."

Cade sadece kıkırdadı ve sonra yüzünü ovuşturdu. Dışarıyı işaret etti. "Sorun olmazsa arkana park ettim."

"Bu harika," dedi Audrey, sonra sesinin ne kadar aşık olmuş gibi çıktığını fark ederek kızardı. "Mükemmel derecede iyi," diye düzeltti hızlı bir sesle.

Sırıttı. "Gidip çantalarımı alayım o zaman."

O ön kapıdan çıkıp gözden kaybolurken Audrey de kapının eşiğine kadar onu takip etti ve kulübenin merdivenlerinden inip arabasına doğru ilerlerken onu izledi. O da bir Lyons kullanıyordu ama arabanın koyu mavi bir sedan olduğunu görünce şaşırmadı. Bu daha çok Cade'e benziyordu. Pratik ve zarif.

"Vay, vay, vay." Reese'in sesi kulağında uğulduyordu. "Şu haline bak." Döndü ve ona kaşlarını çatı. "Ne?"

"Parlıyorsun." Sırıtişı tüm yüzünü kapladı. "Cade burada olduğu için kesinlikle ışıldıyorsun. Havai fişek gibi parlıyorsun."

Yanaklarındaki kızarıklık daha da artmakla tehdit ediyordu. "Eski bir dostu gördüğüm için çok heyecanlıyım."

"Onu bırakmakta pek de acele etmediğini fark etmediğimi sanma," dedi Reese. "Ve ceketini kokladığını gördüğüme eminim."

"Ben yapmadım."

"Evet, yaptın." Çenesindeki kirli keçi sakalını düşünceli bir şekilde ovuşturdu. "Cade ona aşık olduğunu biliyor mu?"

Kızgınlığı paniğe dönüştü. "Sen neden bahsediyorsun?"

Aptalca, tiz bir kıkırdama sesi çıkardı ve bu ses utanç verici bir şekilde onun birkaç dakika önce çıkardığı sese benziyordu. "Sen mükemmelsin Cade," diye taklit etti.

Onun koluna vurdu. "Sen korkunç bir adamsın. Keşke gidip gölde boğulsan."

Kaşlarını salladı. "Birinin kalp masajı becerilerini denemek için acele ettiğini görüyorum. Bebeğim, bana ağızdan ağıza vermek istiyorsan, tek yapman gereken sormak-"

"Lütfen, kapa çeneni!"

"Yapamam. Cade'in en iyi arkadaşı olarak, onu herhangi bir konuda bilgilendirmek benim görevim. İlgisini çekebileceğini düşündüğüm sırlar. Ve sence iyi, tatlı küçük ikizinin onun çocukluğuna aşık olduğunu bilmek ister miydi? dostum?"

Nefes nefese kaldı, bunu açık açık duymaktan utandı. "Öyle bir şey değil!" "Çok eskiden mi? Gençlik yıllarından beri mi?"

"Hayır! Her şeyi yanlış anladınız."

"Öyle mi?" Çok dar gömleğinin içindeki iri omuzlarını tembelce silkti. "Sanırım bu fikri Cade'e sorup ne düşündüğünü öğrenebiliriz."

Yumruklarını sıktı. Cade'le yeniden bir araya gelmesini -yıllardır onunla gerçek, kaliteli zaman geçirmek için ilk şansını- bir kâbusa dönüştürüyordu. Cade ona gizliden gizliye aşık olduğunu bilseydi, onun yanında ne kadar tuhaf olurdu? Ona karşı nasıl davranırdı?

Onun nazik ve anlayışlı olacağından şüpheleniyordu... çünkü Cade her zaman öyleydi. Onu kolayca hayal kırıklığına uğratmaya çalışacak ve bu da kalbini kıracaktı. "Lütfen," diye homurdandı. "Lütfen hiçbir şey söyleme."

Yine o kirli keçi sakalını ovuşturdu. "Sessizliğimi korumaya ikna edilebilirim."

Audrey'nin nefesi kesildi. "Şantaj mı?"

"Şimdi sen söyleyince, şantaj kulağa oldukça ilginç geliyor." Sırıttı, beyaz dişleri yüzünde parlıyordu. "Ne dersin, sen ve ben

"Bu gece ay ışığında öpüşmek için buluşalım mı?"

"Seni öpmek istemediğimi biliyorsun! Şu anda dünyada öpmek isteyeceğim son adam sensin."

"Biliyorum," diye cevap verdi, sesi kendini beğenmiş bir şekilde. "Ben de bu yüzden önerdim. Sırrını Cade'e anlatmak daha eğlenceli olurdu. Belki ona ilkokulda yaptığımız gibi bir not iletebilirim. 'Audrey sana aşık. Sen onu seviyor musun? Evet ya da hayır'ı işaretle."

Kapı aralığına baktı ve Cade'in merdivenlerden çıkmaya başladığını fark etti. Panik onu ele geçirdi. "Not yok. Ona hiçbir şey söyleme. Lütfen!"

"Buluşma o zaman? Bu gece mi?"

Karar vermek için yaklaşık iki saniyesi vardı. Zihni bir an için çılgınca dönüp durdu ve sonra dönüp Reese'in omzuna bir şaplak attı. "Senden çok nefret ediyorum."

"Yani bu bir evet mi?"

"Bu bir evet," diye fısıldadı, neredeyse ona patlayacaktı. "Şimdi kapa çeneni! Lütfen!"

Ona göz kırptı ve tam kapı tekrar açılırken ağzının üzerinde bir fermuar hareketi yaptı.

"Dur sana yardım edeyim," dedi Audrey Cade'e. Elindeki poşetlerden birkaçını almak için öne atıldı. Bir omzuna bir gece çantası asmıştı ve her iki koluna da çok sayıda plastik market poşeti yığılmıştı. "Görünüşe göre markete uğramışsınız."

"Yaptım. Sen ve Daph için işleri olabildiğince kolaylaştırmak istedim."

"Çok düşüncelisin," dedi ona yumuşak bir sesle ve poşetlerden birkaçını aldı.

"Sen gerçek bir beyaz atlı prenssin," diye alay etti Reese ama sırtarak Audrey ona ters ters bakınca tekrar fermuarını çekti.

Sırrı saklayacaktı, tamam. Bilgiye sahip olduğu için de onu iğneleyecekti. Tanrım, bu adamdan nefret ediyordu.

Cade çantaların geri kalanıyla mutfığa doğru ilerlerken, "Programımı boşalttım," diyordu. "Yani sen ve Daph bana ihtiyaç duyduğunuz sürece burada olacağım."

senin için."

Minnettar gözyaşları gözlerini yaktı. Daphne'yi temizlemek tek başına yeterince zor olacaktı ama Cade buradayken en iyi arkadaşı ve destek sistemi yanı başındaydı. Daha iyisini isteyemezdi. "Burada olman çok güzel Cade. Seni gördüğüme çok sevindim." Ve sonra ekledi, "Eminim Daphne de çok heyecanlanacaktır."

Cade ona nazik bir gülümseme vererek sıkı topuzunu karıştırdı. "İhtiyacın olduğunda her zaman yanında olacağımı biliyorsun Audrey."

Sözleri kulaklarına tatlı bir müzik gibi geliyordu. Çocukken olduğu gibi saçlarını karıştırmaya çalışması utanç vericiydi. Bu kısmı görmezden geldi, onun yerine lezzetli sözlerle odaklandı ve kalbi biraz daha eridi.

Cade burada olduğu için her şey harika olacaktı.

Şimdiye kadar, bu hafta sonu büyük bir fiyaskoya dönüşüyordu.

Reese ödünç aldığı tişörtünün çok dar kollarını çekiştirdi ve kanepenin ucuna oturmuş, Audrey'nin -sıkı topuzlu ve daha da sıkı ağızlı, öfkeli Audrey'nin- Cade'in üzerine atlayıp söylediği her şeye kıkırdamasını izliyordu.

Eğer egosunu bir nebze de olsa incitmeseydi, bu düpedüz eğlenceli olabilirdi.

Ne de olsa Reese kulüplerinin playboyuydu. Diğerleri, baştan çıkarılacak bir kadına ihtiyaç duyduklarında tek yapmaları gerekenin onu Reese'e göndermek olduğu ve Reese gülümsediği anda kadının eriyip gideceği şakasını yapıyorlardı. Cazibesi onu pek çok mühürlü toplantı odasına ve pek çok yatağa sokmuştu. O meşhur cazibesini, Sellers Otelleri'nin varisi ve Reese'in şu anda bir ileri bir geri gittiği adamın kızı Camilla Sellers üzerinde kullanmayı planlıyordu.

bir dizi kruvaziyer hattı için bir yatırım fırsatıyla ilgili olarak. Reese imparatorluğunu genişletmek istiyordu ve Satıcılar her geçen gün daha fazla gidilecek yol gibi görünüyordu. Kızının yirmi beş yaşında, güzel ve Reese'e açıkça ilgi duyuyor olması sadece bir bonustu. Henüz yönetim kurulunda oturmuyordu. Ama babasının kulağı kesinlikle ondaydı ve Reese onunla aşk yaşarken,

Babasıyla konuşup onu Durham Industries ile ortaklığın doğru yol olduğuna ikna edebilirdi.

Cade bunun el altından yapıldığını düşünebilirdi ama Cade çoktan servetini kazanmıştı. Reese, her zaman olduğu gibi, hâlâ diğerlerine yetişmeye çalışıyordu.

para konusunda. Yıllarca kolay cazibesine güvenmişti, cazibenin cüzdanının boş olduğu gerçeğini telafi ettiği zamanlarda.

Bu hafta sonu iki amaç göz önünde bulundurularak planlanmıştı. Camilla'dan uzaklaşmak ve onunla biraz zaman geçirmek, onu daha yakından tanımak ve babasının işlerinin nasıl gittiğini anlamak istemişti. gemi seyahatleriyle ilgili. Ve onu jakuzide oldukça iyi tanımaya başlamıştı, oteller ve gemi seyahatleri hakkında konuşmaya başlamıştı . Ta ki ekşi Audrey ortaya çıkıp yaygara koparana kadar.

O anda onu neşeyle boğabilirdi.

Daha da kötüsü, Audrey kameralı telefonu çıkarır çıkarmaz Camilla kaçmış ve planlarını mahvetmişti. Audrey'i yakalamak imkansız olacaktı.

Camilla'yı Sellers Otelleri hakkında açılmaya ikna etmek için romantizm yapıyordu, özellikle de babasının flörtlerini öğrenmesinden açıkça korkarken. Audrey'nin baştan çıkarıcı kaçamağına inatla saldırmaması, Camilla'nın

hafta sonu planları. Camilla'yla baştan başlamalı, onun savunmasını nazikçe kırmalı ve daha sonra öneride bulunmak için temel oluşturmalıydı.

Ama Audrey'e olan kızgınlığını belli etmemişti, çünkü bu tür şeyleri saklamakta yıllar önce oldukça ustalaşmıştı. Kadınlar -tüm kadınlar- en iyi cilveli bir kahkahaya ve alaycı bir sese karşılık verirdi.

Bütün kadınlar, bu hariç. Nedense o ne kadar dalga geçerse, kadın o kadar sinirleniyor ve telaşlanıyordu. Bu da onun zedelenmiş egosunu daha iyi hissettiriyordu, bu yüzden sözleriyle onu kızdırmaya ve dürtmeye devam etti, tepkilerinin tadını çıkardı. Kadın, başının üstündeki küçük topuz kadar gergin ve sertti.

Ta ki Cade gelene kadar. Sonra gergin kaşları gülümsemeye dönüştü; kısık gözleri değişti ve kirpiklerini kırıştırmaya başladı. Cade ona sarıldığında güzelce kızarmış, hatta ceketini koklamıştı.

Adama aşık olduğu herkes için aşikârdı. Ve Reese'den nefret ettiği de ona dönüp ters ters baktığında aynı derecede açıktı.

Bu onun için büyüleyiciydi. Normalde aklına koyduğu her kadını etkileyebilirdi. Ve hafta sonunu mahvettiğinden beri

devam et ve onunkini mahvet. İyi bir dikkat dağıtıcıya ihtiyaçı vardı ve sert küçük Audrey'yi duvara çarpmak da işine yarayacaktı.

Ne de olsa onun tipi değildi. Yine de saçları ilginç bir renkti, Ağzının gergin yapısı ve teninin solgunluğu, çıkmaya alışık olduğu bronzlaşmış, altın sarısı güzellerden çok farklıydı. Vücudu da öyleydi. Normalde ağzına attığı her lokmanın son derece bilincinde olan kadınlarla çıkıyordu. Audrey'nin öyle olmadığı açıktı. İkizinin uyuşturucu kullanımı yüzünden neredeyse iskelet gibi olduğu yerde, Audrey'nin vücudu gür ve kıvrımlıydı. Onu ıslatana ve kazağı vücuduna yapışana kadar, bol kıyafetlerinin içinde onun sadece kutu gibi ve biraz rüküş olduğunu düşünmüştü. Kumaşı göğsünden çekmeden önce, karnının çukurunun üzerinde iri, yuvarlak göğüslerine bir göz atmış ve kıyafetinin çok çekici bir figürü maskelediğini fark etmişti.

İlgisi katlanarak artmıştı.

Elbette, Cade'e karşı sürekli mızızlanması sinir bozucuydu. Ona verdiği tepkiden çok farklı olan bu tepki, küçük anlaşmalarını önermesine neden olmuştu. İlk başta sadece onu kızdırmak için bundan söz etmişti. Ama kız ne kadar telaşlanırsa, adam da onu o kadar zorlamak istemişti.

Ne de olsa, onun hafta sonu eğlencesinden artık o sorumluydu, çünkü onu kovmuştu.

Tabii Cade de onunla ilgilenmiyorsa. Eğer durum buysa, geri çekilir ve arkadaşının küçük, kıvrımlı hatunu elde etmesine izin verirdi. İkisinin yiyecekleri kaldırışına baktı. Çok samimi bir ortamdı; teneke kutuları ve yiyecekleri paketlerken gülüşüyor ve sohbet ediyorlardı. Ve Cade'in Audrey'e verdiği tepkiyi izledi. İkisi de hoştu ve gülümsemesi kolay ve dostçaydı.

Oysa Audrey her cümlesini yanaklarındaki belli belirsiz çilleri öne çıkaran parlak kırmızı bir kızarıklıkla noktalıyor gibiydi.

İlgi olduğundan emindi ama bu ilgi tek taraflı gibi görünüyordu. Yine de suları test etmeye karar verdi. Mutfağa yöneldi ve tezgâhın üzerine çıkarak bacaklarını yana sarkıttı. Tesadüfen, Audrey'nin yiyecekleri yerleştirdiği yerin üstündeki tezgâhtı. Bunu yapmaya devam edebilmesi için, bacaklarının arasına uzanması gerekiyordu.

Bacaklarını.

Audrey ona ters bir bakış attı. "Çekil."

"Kibarca istemelisin," dedi ona.

Öfke yüzünde tekrar alevlendi, ancak ağzının sertliğini fark etmeyen herkesi kandırabilecek sakin ve profesyonel ifadesine bürünmeden hemen önce onu bastırdı. Cade'e doğru baktı. "Arkadaşın bu hafta sonu beni kızdırmaya kararlı."

Cade kıkırdarak başını salladı. "Reese tam bir çapkın, Audrey. Ona aldırma." Reese'e eğlenen bir bakış fırlattı ve Audrey'e bir kutu yulaf ezmesi uzattı.

Bu, kadını için endişelenen bir adamın bakışı değildi. Ne olursa olsun Cade Audrey'e karşı bir şeyler hissediyordu ama bu his arkadaşlıktan öteye gitmiyordu, yani Audrey onun alaylarına açıktı.

Reese kollarını göğsünde kavuşturarak Audrey'ye sıırttı. "Kartlarını doğru oynarsan pek çok şeyin altından kalkabilirim."

Rengi yeniden parladı ve ağzı daha da sıkılaştı. Yulaf ezmesi kutusunu adamın göğsüne doğru itti. "Biliyor musun? Bunu kaldırabilirsin. Ben gidip Daphne'yi kontrol edeceğim."

Kadın tepinerek uzaklaşırken Reese yulaf ezmesini göğsüne bastırdı ve kıkırdadı.

Cade sadece başını salladı. "Kesinlikle insanların içindeki ham duyguları ortaya çıkarıyorsun. Audrey'i hiç bu kadar telaşlı gördüğümü hatırlamıyorum."

"Muhtemelen ikimizin birleşimidir," dedi Reese ona, eğilip yulaf ezmesini top atar gibi tezgahın altına fırlatarak. Görünüşe bakılırsa birkaç şeyi daha devirmişti ki bu onun için sorun değildi. Bayan Uptight döndüğünde onu daha da kızdıracaktı.

Cade ona şaşkın bir bakış attı. "İkimiz mi? Ne demek istiyorsun?"

"Hiçbir şey," dedi Reese kayıtsızca. Eğer Cade'in Audrey'nin ne olduğunu bilmediğine dair bir ipucu yoksa ona aşıkta ve öyle kalmasını istiyordu. Cade'in ihtiyacı olan son şey daha fazla strestti. Son zamanlarda biraz gergin görünüyordu, ki bu ona göre değildi. "Nasıl dayanıyorsun?"

"İyi. İşler yoğun ama rakamlar iyi. Sınır Tanımayan Doktorlar ile birlikte kurduğumuz birkaç kliniği denetlemek ve toplulukların ihtiyaçlarını belirlemek üzere bir ay içinde Afrika'ya gitmem planlanıyor. Gitmek zorunda değilim ama burada işler iyi olduğu sürece gitmek istiyorum." Yüzünden yine o gerginlik çizgisi geçti ve bir kutu mısır gevreğini yere bırakıp Reese'e karanlık bir bakış attı. "O nasıl?"

"Audrey mi? Onu gördün."

"Hayır. Daphne."

Aha. Beyaz şövalye çok farklı bir ikizi kurtarmaya gelmişti. Birdenbire birkaç şey yerine oturdu. Bu, Cade'in yoğun programına rağmen neden burada bir çift çocukluk arkadaşıyla takıldığını açıklıyordu.

Bir ikize aşıkta, tamam, ama yanlış ikizdi. Her nedense, yolun bir yerinde, Cade Archer -iyi kalpli, cömert, beyaz şövalye Cade Archer-dağılmış, uyuşturucu kullanan birine aşık olmuştu, rezil ikiz.

Kime daha çok üzüldüğünü bilmiyordu -kadın seçiminden dolayı Cade'e mi, yoksa arkadaşlığı dışında orada olduğunu fark etmeyecek bir adama aşık olduğu belli olan Audrey'e mi?

Reese açıkça, "Berbat durumda," dedi ve Cade'in kaşlarının daha da çatılmasından nefret etti. "Bu kızın bir yıl rehabilitasyona ihtiyacı var, ormanda bir tatile değil."

"Daphne inatçıdır," dedi Cade gergin bir bakışla. "Audrey onu daha önce rehabilitasyona sokmaya çalıştı ama o sadece kaçtı. Şirketinin de pek yardımı dokunmuyor. Sanırım oradaki biri ona uyuşturucu temin etmeye devam ediyor. Sanırım en sevdiği bağımlılıkların sürekli ulaşılabilir olması onu sözleşme ihlali tehditlerinden daha fazla kontrol altında tutuyor." Bu düşünceden pek memnun görünmüyordu.

"O ünlü biri," dedi Reese ona. "Her türlü kalabalığa karışıyor. Muhtemelen her yerde ve her zaman uyuşturucu bulabilir."

Cade ona, "İşte bu yüzden buradayım," dedi ve sanki yorgunmuş gibi bir eliyle ensesini ovuşturdu. "Audrey endişelerinden bahsetmişti ama ben fark etmemiştim. Magazin gazetelerinin her zamanki saçmalıklarıyla dolu olduğunu düşündüm. Sonra onu partide gördüğümde hepsinin doğru olduğunu anladım. Ve onu bu şekilde bırakamazdım. Bu yüzden bana ulaştığında buraya gelmesini önerdim. Belki ..." Durakladı, sonra Reese'e gergin bir bakış atarak onu terslemeye cesaretlendirdi. "Belki burada olursam bir fark yaratabilirim."

"Belki," dedi Reese. Emin değildi. Kız ona oldukça berbat görünüyordu. Ama Cade onu kurtarmaya gitmek isterse, bunu yapamazdı. onu caydırmak. "Bir konuda yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver yeter."

"Yapacağım. Hafta sonun mahvolduğu için üzgünüm. Audrey'nin kusursuz bir zamanlaması var gibi görünüyor."

Reese sırtıttı. "Camilla bunu atlatacaktır. Bu arada ben de Audrey'i randevumu böldüğü için pişman etmeyi planlıyorum."

"Benim yapmayacağım bir şeyi yapma."

Reese homurdandı. "Dostum, yaptığım her şey senin yapmayacağın şeyler." "O bir arkadaş," diye uyardı Cade, her zamanki ciddiyetiyle.

"Bir çocukluk arkadaşı.

Onu incitmeyin. Gürültücü olmasına rağmen Audrey'nin gerçekten iyi bir kalbi var ve çok hassas."

Kadın züccaciye dükkanına girmiş bir boğa kadar hassastı ama Cade'e açıkça karşı çıkmadı. "Sadece onunla biraz dalga geçmeyi planlıyorum, dostum. Benimle güvende." *Her neyse, yeterince güvende.*

O gecenin ilerleyen saatlerinde planladıkları şantaja yönelik küçük randevularından bahsetmedi. Bunu hâlâ alay olarak görse de Cade'in böyle düşüneceğinden emin değildi.

"Güzel," dedi Cade sırtarak. "Burada olmana sevindim. Bu bize takılmak için bir şans verecek ve eğer Daphne düşündüğümün yarısı kadar becerikli olursa, etrafta bir çift ele daha ihtiyacımız olacağını tahmin ediyorum."

Reese, Daphne'nin bir avuçtan daha fazlası olacağından oldukça emindi ama Cade'e hiçbir şey söylemedi. Bir tartışma başlatmanın anlamı yoktu.

"Olacak ilginç."

Sadece yaşlı Audrey'nin ne düşüneceğini merak ediyordu. hemen gitmek. Belki de sadece o kadının derisinin altında sürünmek için hafta sonundan daha uzun süre kalabilirdi. Bu fikrin cazip olduğunu kabul etmek zorundaydı ve Durham Industries'in günlük işlerini halletmek için işe aldığı birkaç agresif kişi sayesinde işi halledilmişti.

Bu da ona Audrey Petty'ye eziyet etmek için bolca zaman bıraktı.

Eninde sonunda onun büyüüne kapılacaktı. Reese Durham gözüne kestirdiği kadınları her zaman kazanırdı. Ve o kazanana kadar, onunla oynamak çok eğlenceli olacaktı.

Kovalamacadan her zaman her şeyden biraz daha fazla zevk almıştır.

Dördüncü Bölüm

Audrey ahşap masaya dört kişi oturttu, tabakları yerleştirdi ve yakınlarda gezinerek denetleyen iri yarı adamı görmezden geldi.

"İnanılmaz derecede evcimen birisin Audrey. Önce yemek, şimdi de masa mı?" Reese etkilenmiş gibi yaparak başını salladı. "Cade'i şanslı bir adam yapacaksın."

Ona ters ters baktı, elindeki son tabağı sanki onunla ona vurmak istiyormuş gibi sıktı. "Çeneni kapatacak mısın artık?" Audrey, Cade'in ortalıkta görünmediğinden emin olmak için odaya göz gezdirdi. "Seni duyacak."

Hiç de üzgün olmadığını gösteren bir ses tonuyla, "Özür dilerim," dedi. "Masayı hazırlamana yardım edebileceğimi düşündüm."

"Belli ki çok yardımcı oluyorsun," dedi kötü bir ses tonuyla. "Etrafta dikilip yoluma çıkıyorsun."

Kıkırdadı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Git buradan. Git ve asla geri dönme. "Git diğerlerine yemeğin hazır olduğunu söyle."

"Bunu yapabilirim." Reese ısıklık çalarak küçük mutfaktan çıktı ve Audrey yine dişlerini sıktı. En azından bir kez olsun onu dinlemişti.

Sadece birkaç saat olmuştu ve adam onu şimdiden delirtmeye başlamıştı. Adam onun sinirlerini bozmaya kararlı görünüyordu. Sadece sürekli etrafta dolaşıp laf atmakla kalmıyor, aynı zamanda ona laf sokmaktan başka bir şey yapmamaktan da zevk alıyor gibiydi.

Cade'in burada kalmasını diliyordu ama eşyalarını yerleştirdikten sonra gölün etrafında yürüyüşe çıkmıştı. Audrey'den de onunla gelmesini istemişti ama Audrey reddetmiş, Daphne'nin ona ihtiyacı olması ihtimaline karşı kulübeye yakın kalmak istemişti.

Onun yerine Reese'in gitmesini önermişti ama Reese yorgun olduğunu söyleyip oturma odasındaki kanepelerden birine uzandı.

Tabii ki Cade ortadan kaybolur kaybolmaz Reese tekrar ortaya çıkmış, onu rahatsız etmeye ve sorular sormaya başlamıştı. Ne kadar zamandır Cade'e aşık mıydı? Ona bundan hiç bahsetmiş miydi? Onu hiç görmüş müydü? Çıplak mı? Başka kadınlarla çıktığında kıskanıyor muydu? Başka erkeklerle çıktı mı?

Onun sorularını duymazdan geldi ve küçük mutfağa gidip yemek yapmaya karar verdi. Bu onu meşgul edecek bir şeydi. Tek sorun, pek iyi bir aşçı olmamasıydı. Daha küçükken, ablası Gretchen her zaman aile için yemek yapardı ve bu konuda harikaydı.

New York'ta yaşayan Audrey, her köşe başında bir restoran varken aşçılık becerilerine hiç ihtiyaç duymamıştı. Ama Cade'in getirdiği yiyecekler sağlıklı, sağlıklı yiyecekler gibi görünüyordu ve birinin onlar için yemek pişirmesi gerektiğini tahmin etti.

Adamlar kulübeden kaybolduğuna göre, bu görevin kendisine düştüğünü düşündü.

Et paketlerinden birinin arkasında köfte tarifi vardı ve bu yüzden onlar için bunu yapmaya karar verdi. O kadar da zor görünmüyordu.

Birkaç baharat eksikti ama fazladan tuz ve karabiber ekleyebileceğini düşündü. Küçük fırından çıkardığında güzel görünüyordu ve daha da güzel kokuyordu. Audrey memnun bir şekilde tencereyi masaya bıraktı ve yanına küçük bir salata yapmak için mutfağa döndü.

Yüksek sınıf bir mutfak değildi ama güzel görünen bir akşam yemeği idi. Kendisi temizlenmeye çalışırken ikizinin rahat etmesini istiyordu, arkadaşlarıyla güzel ve sağlıklı bir akşam yemeği harika bir başlangıç olabilirdi. Daphne'nin dikkatini dağıtabilir ve nispeten hoşnut kalmasını sağlayabilirse, bu işe yarayabilirdi. Ve

Cade onun yanındaydı, ikisi birlikte Daphne'yi her zaman takip edebilirlerdi.

Audrey bunun işe yarayacağına karar verdi.

Yemek soğurken Reese ve Cade dönüp ellerini yüzlerini yıkadılar ve masaya oturdular. Bir süre sonra Daphne merdivenlerden indi, her adımı titrek ve zayıftı.

Audrey'nin kalbi sıkıştı. Daha bir tam gün bile olmamıştı ve ikizi berbat görünüyordu. Daphne'nin gözleri koyu halkalarla kaplıydı ve tüm vücudu küçük titremelerle sarsılıyordu. Adımları küçük ve karmakarışık ve her zamankinden daha zayıf görünüyordu.

Audrey Daphne'nin yanına gitti ve bir kolunu ona doladı. "Nasıl hissediyorsun?"

Daphne sinirli bir şekilde onun kolunu itti. "Dokunma bana. Acıtıyor."

Audrey pişmanlık duyarak onu hemen serbest bıraktı. "Özür dilerim. Ne yapabilirim?"

Seni anladım mı?"

"Bir bardak su," dedi Daphne ve dudaklarını yaladı. Audrey dudaklarının sanki haftalarca güneş altında kalmış gibi kuru ve çatlak olduğunu fark etti. Detoks ikizi için bu kadar zor olmalı mıydı? Audrey hiç uyuşturucu kullanmamıştı, o yüzden bilmiyordu ama endişeliydi.

"Ben getiririm," dedi ona. "Git masaya otur." "Aç değilim."

"En azından diğerlerinin yanına otur. Eminim Cade seni gördüğüne sevinecektir," dedi Audrey, ses tonunu parlak ve neşeli tutarak. "Git ona merhaba de."

Cade masadan kalktı ve Daphne'ye yaklaşarak ellerini ona doğru uzattı. "Selam güzelim."

Daphne küçük bir gülümsemeyi başardı ve titreyen ellerini onun ellerine koydu. "Tam bir baş belasısın," dedi ona. "Bok gibi görünüyorum."

Cade ona sessizce, "Kendine çok yükleniyorsun," dedi. "Zor bir dönemden geçiyorsun." Elini tuttu ve onu nazıkçe masaya doğru yönlendirdi, sonra da ona bir sandalye çekti.

Audrey bu manzara karşısında gülümsedi. Cade'in burada olması harikaydı. İkizine nasıl davranması, nasıl karşılık vermesi gerektiğini her zaman biliyordu ve Daphne'nin en kötü olduğu zamanlarda bile ona her zaman bir hanımefendi gibi davranıyordu. "Köfte ve salata yaptım, Daphne," dedi, elindeki su bardağını önüne koyarak. "Denemek ister misin?"

"Yapmalısın," dedi Cade yumuşak bir sesle. "Kız kardeşin bunun için çok çalıştı."

Daphne ince omuzlarını silkti. "Yemek yemeye çalışacağım." Masanın diğer ucunda oturan Reese'e baktı. "Hey. Sen jakuzideki adamsın, değil mi? Hâlâ burada mısın?"

"Öyleyim," dedi Reese hoş bir ifadeyle ve Audrey'ye baktı. "Kız kardeşin beni kasabaya geri götürmeyi teklif etti ama onun arkadaşlığından o kadar keyif alıyordum ki burada kalabileceğimi düşündüm."

Audrey homurdandı. Ondan kurtulmanın bu kadar kolay olmasını diledi. Daphne'nin tabağına küçük bir porsiyon koymayı bitirdi ve ardından Reese'in tabağını alıp üzerine büyük bir miktar dökmeye başladı. Köfte çok lezzetli görünüyordu.

Ortası biraz pembeydi ama bifteği az pişmiş yiyebiliyorsanız köfteyi de az pişmiş yiyebileceğinizi düşündü.

Adam tabağına yığıldığı miktar karşısında kaşlarını kaldırıncaya, kadın ona sakarca bir gülümseme takındı ve tabağı adamın önüne indirdi. "Mağara adamı kişiliğine uygun olarak mağara adamı gibi iştahlı olduğunu düşündüm."

"Bu seni mağarama sürüklemem için bir ipucu mu?" Kaşlarını ona doğru salladı.

Ona alaycı bir bakış fırlattı. "Hiç de değil-"

"Şey," dedi Cade sözünü keserek. "Açlıktan ölüyorum ve harika kokuyor, Audrey."

Yemeği hazırladığınız için çok teşekkür ederim."

"Bir gün birine harika bir eş olacak, değil mi?" Reese kayıtsızca söyledi.

Audrey dondu kaldı, sonra dönüp ona ters ters baktı.

Ona hınzırca gülümsedi ve peçetesini açıp kucığına koydu.

"Öyle olacak," dedi Cade, ikisi arasındaki gerilimi özleyerek. Daphne'ye sevgiyle baktı, sonra Audrey önüne bir tabak yemek koyduğunda ona gülümsedi.

"Herkes yemeğini yesin," dedi Audrey ve kendi tabağını hazırlayıp oturdu. "Soğumasını istemezsiniz." Bakışları Daphne'ye kaydı. İkizinin elinde bir çatal vardı ama o henüz bir ısırık almamıştı. Bunun yerine çatalın dişleriyle yemeği dürtüklüyor, parçalara ayırıyor ve tabağının etrafında dolaştırıyordu. Acıkmamış mıydı? Daha önce de bir şey yememişti. Cade'e endişeli bir bakış attı, o da başını sallayarak yemesi gerektiğini işaret etti. Daphne'yi rahat bırak.

Reese'den boğuk bir ses geldi ve Audrey tam zamanında bakarak onun peçetesine bir ağız dolusu tükürdüğünü gördü. Öksürürken gözleri akmaya başlamıştı.

Gözleri irileşti. "Yanlış mı yuttun?"

"Evet. Yutmaya çalıştım. Sorun da buydu."

"Tükürenler pes eder," dedi Daphne masanın öbür ucundan, sesi alçak ve yorgundu.

Audrey yüzünde acı dolu bir ifade olan Cade'e baktı. O izlerken, Cade su bardağına uzandı ve kibarca eline öksürdü.

Daphne'nin ağızında bir gülümseme belirdi. "Audrey'nin yemek yapmasına izin vermemeliydiniz. Bu işte berbat." Tabagındaki köfteyi biraz daha itti. "İyi ki aç değilim."

O kadar da kötü olamazdı. İkizinin açıkça yemek yemeye ihtiyacı varken şaka yaptığı için Reese'e bir kez daha kızgın bir bakış atan Audrey, köfteden küçük bir ısırık aldı. Islak, yarı çiğ hamburger eti ve soğan diline değdi. Tuzlu, yağlı tat çok baskındı. Audrey öğürür gibi bir ses çıkararak sessizce Reese'in yolundan gitti ve peçetesine tükürdü. "Tarifte bir şeyi atlamış olmalıyım."

"Talimatları beğendin mi?" Reese ona söyledi.

Peçetesini tabağının üzerine attı. "Mutfakta bir şey yapmak için gönüllü olduğumu görmedim, değil mi?"

"Bu bir meydan okuma mı?" dedi ona. "Çünkü ben buna hazırım. Kimin daha iyi yemek yapacağına dair bahse girmek ister misin?"

"Seninle hiçbir şey üzerine bahse girmiyorum, salak," diye ısırıldı ve sonra patlamasından dolayı mahcup bir şekilde Cade ve Daphne'ye baktı. "Özür dilerim," dedi, sesini tekrar ılımlı ve sakın bir tona getirerek. "Ben sadece biraz hayal kırıklığına uğradım."

"Yani benim aptal olduğumu düşünmüyorsun?" Reese onun yanında alay etti. "Ben öyle bir şey demedim," dedi kız sıkıca.

Daphne derin bir iç çekti ve suyunu içti.

Cade tabağını bir kenara itti ve salatasına odaklandı. "Yine de çaban takdire şayandı Audrey. Sana minnettarım. Belki artık yemek olarak daha lezzetli olur."

Ona gülümsedi, övgülerinden dolayı sıcak hissetti.

"Yemek artıklarını siktir et," dedi Reese. "Benimkiler çöpe gidecek. Kurtçuklar yiyebilir."

Daphne hemen su bardağını yere bıraktı. Yüzü yeşile döndü ve masadan fırladı.

Audrey ayağa kalkarken Reese'e sert bir bakış fırlattı. "Beş dakikalığına ağızdan çıkana dikkat edemez misin? Bak ne yaptın."

"Bilmiyorum," dedi Reese kayıtsızca. "Bence bunu kendi kendine yaptı."

Öfkesini bastıran Audrey, Daphne'yi kulübeye kadar takip etti. Daphne'yi banyoda yere yığılmış, yüzünü tuvalete dönmüş ve kusarken buldu. Audrey onun yanına oturdu ve ikizinin tel tel, boyalı saçlarını önünden çekerek, o kusarken sırtını ovdu.

Başka bir şey gelmiyor gibi görüldüğünde, Daphne yanağını tuvaletin kenarına dayadı ve zayıf bir iç çekti. "Bundan nefret ediyorum."

"Özür dilerim," dedi Audrey. "Keşke yardım edebilseydim."

"Yapabilirsin. Kasabaya git ve bana bir şeyler al. Beni ayakta tutacak küçük bir şey."

"Hayır, Daph-"

"Çok değil," dedi Daphne, sesi çaresizdi. "Sadece en kötü etkiyi ortadan kaldırmaya yetecek kadar. Kendimi bu kadar boktan hissetmezsem serbest kalmama yardımcı olur."

"Bulamam. Uyuşturucuyu nereden bulacağımı bilsem bile senin için bulamam." Başını iki yana salladı. "Bunu sana yapmayacağım."

Daphne döndü ve Audrey'i küvetin içine düşürerek onu sertçe itti. "Bu senin suçun," diye hırladı. "Bu ay yetecek kadar uyuşturucum vardı ve sen onları sifonu çektin. Beni öldürmeye mi çalışıyorsun? Soğuk hindiye geçemem." Hıçkırmaya başladı, kuru kabarmalar onu tekrar ele geçirmeye başladığında yanağını tekrar tuvaletin kenarına koydu. "Haplarıma ihtiyacım var. Bunu yapamam."

"Daha bir gün bile olmadı, Daphne." Audrey zorlukla doğrulup küvetin kenarına oturdu, sonra tekrar Daphne'nin sırtını okşamaya başladı. "Güçlü ol."

"Güçlü olsaydım burada olmazdım," diye hıçkırdı Daphne. "Beni şehre geri götürün. Lütfen. Fikrimi değiştirdim."

Audrey'nin içinde acı ve umutsuzluk kabardı. Daphne şimdiden pes mi ediyordu? Daha tam yirmi dört saat bile olmamıştı ve Daphne vazgeçmeye kararlıydı. Bu, Daphne'nin temizlenmeye çalıştığı her seferde olduğu gibiydi. İyi bir oyun oynuyordu ve işler zorlaştığında pes ediyordu. "Eğer seni şehre geri götürürsem, sonun tıpkı senin gibi olur."

"diye fısıldadı Audrey, yüreği sızlayarak.

ikizinin sırtını okşadı. Daphne o kadar zayıftı ki omurgasının her bir çıkıntısını hissedebiliyor ve bu durum onu hayal kırıklığına uğratarak ağlamak istemesine neden oluyordu.

Bu işe yaramazsa, ikizi ölecekti. Daphne'nin bir magazin gazetesinin kapağında "AŞIRI DOZDA" başlığıyla görünmesi an meselesiydi.

"Senden nefret ediyorum," diye ağladı Daphne. "Bunu yapamam."

Kapının eşiğine bir gölge düştü ve Audrey başını kaldırıp baktığında Cade'in orada durduğunu gördü, yüzünde kederli bir ifade vardı. "O iyi mi?"

Audrey, "O iyi," diye söze başladı ama Daphne'nin öğürürcesine öksürmesi ve ardından daha fazla kuru balgam çıkarmasıyla kesildi.

Cade, Daphne'nin yanına diz çöktü ve parmaklarını Daphne'nin çökmüş yanaklarında gezdirdi. "İyi misin, Daph? Neye ihtiyacın var?"

"Haplarıma ihtiyacım var," diye hıçkırdı, boğazından küçük inleme sesleri çıkarıyordu. "Bir şey. Herhangi bir şey. Canım çok yanıyor."

"Buraya gelmeden önce ne alıyordun?" Cade ona sordu. "Her şeyi," diye ağladı.

Audrey midesinin bulandığını hissetti. İkizinin başı ne tür bir beladaydı?

"Yine de neye sahip olman gerekiyordu? Hangilerini yaşayamazdın olmadan?"

"Kola," diye hıçkırdı Daphne ve akan burnunu bir elinin tersiyle sildi. "Ve haplarım."

"Hapların neydi?"

"Xanax. Onlara ihtiyacım var," dedi titreyen bir sesle. "Beni sakinleştiriyorlar."

Audrey'i dehşete düşüren Cade reçeteli bir hap şişesi çıkarıp uzattı. Audrey izlerken, Daphne'nin elleri küçük pençelere dönüştü ve ilaçlara uzandı, ancak Cade onları yine ulaşamayacağı bir yerde tuttu. "Sadece bir tane, Daphne."

Daphne ağır ağır nefes alarak, "Sadece bir tane," diye kabul etti. Ellerini uzattı ve Audrey onların ne kadar titrediğini görünce dehşete kapıldı.

"Cade, hayır-" Audrey söze başladı ama Cade ona başını salladı. Audrey dudaklarını büzüp sessizce otururken Cade dikkatlice bir hap çıkarıp Daphne'ye uzattı ve o da şeker gibi yuttu. Sonra yanağını tekrar tuvaletin kenarına dayadı ve iç çekerek gözlerini kapattı.

Audrey ise o kadar mutlu değildi. "Seninle konuşabilir miyim, Cade?"

Banyodan çıkıp birkaç adım uzaklaştılar ve Audrey onu sarsmamak için yumruklarını iki yanında sıkmak zorunda kaldı. "Ne yapıyorsun, Cade? Onu buraya temizlenmesi için getirdik!"

"Menajeriyle konuştum," dedi Cade alçak ve sakin bir sesle. "Son bir ya da iki yıldır çok fazla Xanax alıyordu ve bir anda kesmek tehlikeli olur. Menajeri elinde bir miktar bulunduruyor ve ben de birkaç doktorumla yan etkileri hakkında konuştum. Onu yavaş yavaş bırakmanın, tamamen kesmekten daha güvenli olduğunu düşünüyorlar." Audrey kaşlarını çatmaya devam edince ekledi: "Ayrıca yakınlardaki bir hastanede kalması için özel doktorumu da getirttim."

Acil durumlar için kabin. Ben de onun için en iyisini istiyorum Audrey. İstediyimi biliyorsun." Uzandı ve onun omzunu ovdu. "Güven bana."

Kazağının üzerinden onu okşayan el çok rahatlatıcıydı. "Sana güveniyorum, Cade. Sadece onun için gerçekten endişeleniyorum. Bunu görmek çok zor." Ani bir gözyaşı seli yüzeye çıktı ve avuçlarını gözlerine bastırdı. "Sadece çok endişeliyim."

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi usulca. "Ama ben yardım etmek için buradayım." Arkasındaki bir şeye baktı ve başını salladı. "Neden Reese ile yürüyüşe çıkmıyorsun? Biraz temiz hava alırsınız?"

Arkasına baktı ve Reese'in yakınlarda gezindiğinden emin oldu. Yüzündeki o her zamanki sırıtış gitmişti. Kasvetli görünüyordu. Yine de Reese'le bir yere gitmek istemiyordu. Tam burada kalması gerekiyordu, özellikle de Cade ona dokunurken. Sarılmak için kendini onun kollarına atmak istedi ama kendini olduğu yerde kalmaya zorladı. "Buradan ayrılamam. Kız kardeşim ... Daphne. . ."

"Onunla ben ilgilenirim," dedi Cade. "Git hadi. Sarsılmış görünüyorsun."

"Evet. Hadi Audrey." Reese'in kolunun beline yerleştiğini hissetti. "Gölün etrafında bir yürüyüşe çıkalım ve sen de bana söz verdiğin öpücüğü ver."

Dehşete kapılmış bir halde Cade'e baktı ve Reese'in pençesinden kurtuldu. "Ona böyle bir söz vermedim!"

Cade sadece kıkırdadı. "Siz ikinize iyi eğlenceler."

"Yapacağız," dedi Reese sırtarak. "Ve bana bunun için söz verdi. Yoksa hatırlamıyor musun Audrey? Yaptığımız bir konuşmayı hatırlıyor gibiyim-"

Bir eliyle adamın ağzını kapattı. "*Kapa çeneni!*"

Sıcak ve ıslak bir şey avucunu okşadı -Reese elini yalıyordu. Vücudunda bir his şimşegi çaktı ve Audrey sersemlemiş bir halde elini geri çekti.

Bu iyi hissettirmişti. Biraz fazla iyi. Gözleri kısıldı ve Reese'in elini geri çektiği için bir şey söylemesini bekledi ama Reese ona sadece gülümsedi.

"Telefonun yanında mı? Bir şey çıkarsa seni arayabilirim," dedi Cade kolayca, Reese'e verdiği tepkiyi görmezden gelerek.

"Benimki jakuzide," diyerek elini indirdi ve Reese'e ters ters baktı. "Biri daha önce oraya atmış."

"Jakuzide ne yaptığınızı bilmek istiyor muyum?" Cade sordu.

"Hiçbir şey!" Audrey karşılık verdi.

"Benim de telefonum yok," dedi Reese. "Randevumla birlikte gitti. Yine de merak etmeyin. İyi olacağız." Bir kolunu Audrey'nin omuzlarına doladı ve sıırttı. "Ona iyi bakacağım."

Reese bu hafta sonunun felaket için bir reçete olduğundan oldukça emindi. Bunu şimdi görebiliyordu. Keş bir pop yıldızını, ona gizli bir aşk besleyen iyiliksever bir milyarderle karıştırın. Milyardere aşık olan yalnız ikiz kız kardeşi de ekleyin ve her üç tarafın da diğerinin ilgisinden tamamen habersiz olmasını sağlayın. Audrey'nin kışındaki dev sopayla karıştırın. Havai fişeklerin patlamasını izleyin.

Başka bir zaman olsa, bu kombinasyonu son derece eğlenceli bulurdu. Cade büyük bir çocuktı. Arkadaşı kendi başının çaresine bakabilirdi. Ve eğer Daphne magazin gazetelerinin söylediği uyuşturucuları kullanacak kadar büyüdüyse, kendi kaderinden sorumlu olduğunu düşündü. Bu konuda ona pek sempati duymuyordu.

Ama bu konuda onu rahatsız eden faktör Audrey'di ve nedeninden tam olarak emin değildi.

Belki de onunla flört ettiğinde çok telaşlanmasıydı. Belki de kendini taşıma şekliydi, o kadar inanılmaz derecede sert ve katıydı ki bazen nasıl rahatlayacağını bilip bilmediğini merak ediyordu. Belki de onu gördüğünde dolgun ağzının incelmesiydi ve bu onu daha da yaramaz olmaya teşvik ediyordu.

Kahretsin, muhtemelen hepsi buydu.

Ama kalbi çeşitli şekillerde kırılacak olan küçük buz kraliçesine sempati duymak? Bunu kendine açıklamak daha zordu. Kendine meydan okumayı sevdiğini, sadece sıkıldığını ve oyalanacak bir şey aradığını söylüyordu ve onun diken diken olması kesinlikle bir oyalanmaydı. Ama Cade'e o geniş, parlayan gözlerle ve o yumuşak bakışla baktığında Gülümsemek mi? Sanki Sör Galahad yeniden doğmuş ve günü kurtarmaya gelmiş gibiydi?

Reese biraz kıskandığını itiraf etmek zorundaydı. Cade'i değil elbette. Cade, Audrey'nin bağıllığından habersizdi, bunu sadece bir arkadaşın ya da daha kötüsü küçük bir kız kardeşin sevgisi olarak görüyordu. Sanki Cade onun kahramanıymış gibi ona bakıyordu. Sanki Cade orada olduğu için dünyasındaki her şey yoluna girecekmiş gibi. Sırf o geldiği için her şey yeniden güzel olacakmış gibi.

Ve Reese kimsenin ona böyle bakmadığını fark etmişti. Bu, kadınların ilgisini çekmediği anlamına gelmiyordu, tam tersi, Gerçekten. Kadınlar uzun zaman önce bir meydan okuma olmaktan çıkmıştı. Onlarla biraz flört eder, şakalarına güler, onları pohpohlar, dikkatini onlara verir ve birkaç saat içinde avucunun içinde yemek yiyen bir kadına sahip olurdu.

Hiçbir şekilde meydan okuma değildi. Peki ya parası olduğunu öğrendiklerinde?

Her şey daha da kolaylaştı. Yakışıklıydı ve nasıl etkileyeceğini biliyordu. Kadınlar ona sık sık sanki onu bütün olarak yutmak ya da yatakta nasıl olduğunu test etmek istemiş gibi bakıyorlardı.

Hiç kimse ona Audrey'nin Cade'e baktığı gibi bakmamıştı. Sanki lanet olası bir kahramanmış gibi.

Ve nedense bu Reese'i hem rahatsız ediyor hem de ona meydan okuyordu. Audrey ona ters ters bakıyordu ama Cade yiyecekleri yerleştirmesine yardım ettiği ve Daphne kusarken sırtını sıvazladığı için hayranlık ve körü körüne bağıllığa mı layıktı?

Reese'in rekabetçi yanı, Audrey'nin de ona aynı şekilde bakmasını sağlayıp sağlayamayacağını görmek istemesine neden oluyordu. Ve bu rekabetçi yanı onu konuşmaya ve Audrey'nin ona söz verdiği öpücükte ısrar etmeye itmişti.

Audrey tabii ki kıpkırmızı kesilmiş, çilleri teninde belirginleşmişti. Oflayıp puflamıştı ama Cade sorgulayan bakışlarını ona çevirdiğinde hemen kaçmıştı. Evet, bunu Beyaz Atlı Prens'e açıklamak istemiyordu, değil mi?

İşin tuhafı, bu durum onu küçük, sert Audrey'ye karşı korumacı hissettirmişti. Belki de onun da yaramaz bir tarafı vardı ve bunu Cade'den saklamak için elinden geleni yapıyordu. *Endişelenme*, diye düşündü Reese kendi kendine. *Eğer kötü bir tarafın varsa, onu bulacak adam benim.*

Göle giden toprak patikadaki adımları bile sarsıntılı ve sinirliydi, adam bunu eğlenerek fark etti. Kız onun birkaç adım önünde yürüyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, sırtı dimdikti. Çok şirindi, tıpkı kızgın bir tavşanın şirin olması gibi. Kabarık ve zararsız.

Adam onun birkaç dakika daha devam etmesine izin verdi ve gölün kenarındaki iskeleye vardıklarında, kadın biraz titreyerek ona baktı. Ceket giymemişti ve gece rüzgârıyla birlikte dışarı çok soğuktu. "Bu yürüyüş senin için yeterli mi? Yoksa eve geri dönüp beni tekrar aşağılayabilecek misin görelim mi?"

"Al." Reese, Cade'in dolabından ödünç aldığı ceketini omuz silkerek çıkardı ve ona uzattı.

Aldı ve ona temkinli bir bakış attı. "Üşümüyor musun?"

"Hayır." Kadının elbiseyi omuzlarından silkerek vücuduna sımsıkı sarışını izledi. "Benim için biraz küçük."

"Cade'in tüm kıyafetleri sana biraz küçük geliyor," dedi ona, bakışları giydiği çok dar spor kulübü tişörtüne kaydı.

"Evet. Bu kot pantolon taşaklarımı ciddi şekilde eziyor. Hafta sonu bitmeden iğdiş edilmiş olacağım."

Yüzündeki o tuhaf ifade, ay ışığında muhtemelen kızardığını söylüyordu ama bunu söylemek için çok karanlıktı. "Belki de kısırlaştırılman o kadar da kötü bir şey değildir," dedi ona o küçük sesiyle, "ününü düşünürsek."

"Böyle bir şey olursa dünyayı yücelikten mahrum bırakmış olurum," dedi ve kızın duruşu biraz daha sertleştiğinde keyiflendi.

"Kendini çok beğeniyorsun." "Birileri öyle olmalı."

"Evet, sanırım biri yapmalı," dedi ve kibirli bir şekilde burnunu çekti.

Yüzündeki kendini beğenmişliği silme zamanı. "Şimdi bana öpücüğümü vermeye hazır mısın?"

Gölgelerin içinde bile, kızın ona attığı alaycı bakışı kaçıramazdı. "Şu anda senden ne kadar nefret ettiğimi biliyor musun?"

"Bilmiyorum, pek de umurunda değil, ama eminim bana söyleyeceksiniz." Kadın isyan edencesine sessizdi.

"O kadar da kötü olmayacak," diye takıldı ona, kollarını göğsünde kavuşturup yakındaki bir iskele kirişine yaslanarak. "Çok iyi öpüştüğümü söylerler."

"Oldukça büyük bir egon var," diye mırıldandı. "Seni öpmek istemediğim hiç aklına geldi mi? Senin sözde öpücüğünle büyülenmediğimi çekicilik?"

"Bu işte iyi olamayacağınızı düşündüğünüz için mi? Performans kaygısı mı?"

Tükürdü.

"Bu kadar, değil mi? Sana ders verebilirim, biliyorsun. Böylece Cade kafasını kışından çıkardığında iyi ve hazır olursun."

Audrey'nin gıcırdayan dişleri ay ışığında parladı. "Senden nefret ediyorum." "Peki, dersler?"

"En çılgın rüyalarında bile göremezsin," diye ısırdı. "Bu pazarlığımızın bir parçası değildi. Anlaşmamız senin sessizliğin karşılığında bir öpücüktü."

Bunu düşünüyormuş gibi yaparak çenesini ovuşturdu. "Ayrıntı vermediğimizden oldukça eminim."

"Yapmalıydık!"

Reese onu işaret etti. "O zaman bir zemin hazırlayalım. Sen bana öpüşmemizin neleri içermesi gerektiğini düşündüğünü söyle, ben de sana ne düşündüğümü söyleyeyim ve ortada buluşalım."

Ona temkinli ama umutlu bir bakış attı ve ödünç aldığı ceketini omuzlarına daha sıkı tuttu. "Kulağa mantıklı geliyor."

"Ben makul bir adamım."

Kadın inanmayarak homurdandı ve adam buna sırtıtmak zorunda kaldı. Belki de o sopa o kadar da kışına sokulmamıştı.

"Yanağına bir öpücük," diye teklif etti.

"Gerçekçi ol," dedi ona. "İkimiz de bunun pazarlık olmadığını biliyoruz. Ben dürüst bir öpücükten bahsediyorum."

"Nereye koyacağınızı belirtmediniz. Nereye koymak istediğimi ben seçmeliyim ve oraya diyorum."

"Havadan vücut parçaları seçtiğimize göre, öpücüğü aletimin başında istediğimi söyleyeceğim." Kızın öfkeli nefesi üzerine, adam mülayim bir şekilde devam etti. "Sanırım ortada buluşup ağızda anlaşabiliriz."

"Sen aşağılıksın."

"Evet, evet. Teklifi düşük başlatan sendin, tatlım. Karşı koymak için yüksek teklif vermek zorunda kaldım."

"Ben senin sevgilin değilim! Güzel. Ağzına. Ama dil yok!"

"Oh, dil olacak," dedi ona. "Ama eğer kendini daha iyi hissedeceksen, sana yol göstereceğim."

"Sen mi yöneteceksin?" İşte yine o tuhaf, yarı şaşkın, yarı ölümcül bakış yüzündeydi ve muhtemelen yine kızardığını söylüyordu. "Ne demek

Bununla ne demek istiyorsun?"

"Yani bütün işi benim dilim yapabilir. Herhangi bir dil hareketinden sorumlu olmama izin verebilirsiniz."

Tekrar başını salladı. "Dili kabul etmediğime oldukça eminim." "Dil yoksa öpücük sayılmaz."

"Tanrım, aletine bir öpücük kondurmamı önerdiğinde bunu düşünmüyor gibiydin!"

Güldü, şaşırdı ve kızın karşılık vermesiyle eğlendi. Sert omuzları ve her şeyiyle ondan hoşlanmıştı. "Şimdi, dilden bahsetmediğimi nereden biliyorsun?"

Öfkeden boğuk bir ses çıkardı.

"Beni pazarlığımızdan alıkoyma," diye alay etti. "Burada işleri yolunda tutalım. Ne kadar sürecek?"

"Ne kadar, ne?"

"Öpüşme ne kadar sürmeli?"

"Zamanlayıcım yok!"

"Bir tane almalı mısınız?" Tepedeki kulübeyi işaret etti. "Eve geri dönüp Cade'e öpücüğü doğru aldığımızdan emin olmak için bir taneye ihtiyacımız olduğunu söyleyebilirim-"

Elleri göğsüne gitti ve ayağa kalkacakmış gibi yaparken onu durdurdu. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Ağzını bir gülümseme kapladı. "Sen ne dersen o."

"Bunun böyle olmasını içtenlikle dilerdim," dedi ona küstahça.

Tekrar güldü. "Yani öpücük için üç dakika konusunda anlaştık mı?"

"Üç uzun bir süre gibi görünüyor." Kız ona şüpheli bir bakış attı. "Ben bir diyorum."

"Üç."

"O zaman iki kişide karar kılıyoruz." Adam buna itiraz etmeyince, "Peki ya eller?" diye ekledi.

Ona bir kaşını kaldırdı. "Bunun için açık artırmaya başlamak ister misin?" "Hayır, teşekkür ederim. Dudak pazarlığı konusunda dersimi aldım." Kadın elini

Ellerini kalçalarına koymuş, ona meydan okuyordu. "Sadece ellerin bu denklemin neresinde yer aldığını bilmek istedim."

Reese sırtıttı. *Çabuk öğrenir.* "Sanırım şimdilik elleri masanın dışında bırakabiliriz. Tabii itirazınız yoksa."

"Pek sayılmaz." Bir an düşündü ve sonra ona dar gözlerle baktı.

"Atladığımız bir şey var mı?"

"Sen söyle." Bundan çok ama çok keyif alıyordu.

"Bir şeyi kaçırırsam bunu bana karşı kullanacakmışsın gibi hissediyorum." Güldü. "Çift anlamlı mı?"

"Gördün mü, yine başladın."

"Hey, sen ne zaman istersen ben hazırım." Eliyle geniş bir hareket yaptı.
"Sadece harekete geçmeni bekliyorum."

"Ben mi?" diye tekrar kekeledi. "Neden ilk hamleyi ben yapmak zorundayım?" "Çünkü bahsi kaybettin. Kurallar böyleydi." Kollarını kavuşturdu

göğsünün üzerinden. "Şimdi oyalanmayı bırak."

"Oyalanmıyorum!" Omuzları bir hışımla kalktı.

"Öyle değil mi? Çünkü bu işi iptal etmek istiyorsan içeri geri dönebilirim. Bunu yapmaya niyetin olmadığı çok açık-"

Sözleri kesildi çünkü kadın öne doğru fırladı ve ellerini adamın yanaklarına koyarak ağzını kendi ağzına doğru çekti. Dudakları onunkilere değdi ve sonra dilinin ağzının içinde hafifçe titreştiğini hissetti.

Ve lanet olsun, bu çok seksiydi.

Reese onun bu düşüncesiz hareketi karşısında o kadar şaşırmıştı ki Dudaklarının onunkilere değmesini bekleyecek zamanı bulamadı. Dudaklarının son derece yumuşak oluşu, kendi dudaklarıyla birleşirken ağzının verdiği tatlı ve lezzetli his onu şaşırttı. Elleri yanaklarında soğuktu, bu da dudaklarının sıcaklığını daha da zıt bir hale getirdi. Ve o etkileyici göğüsler

göğsüne doğru bastırıyordu, tam da kollarını kavuşturduğu yere.

O kadar şaşırmıştı ki ilk başta cevap verememişti ve kadın onun cevap vermemesini bir tür meydan okuma olarak algılamıştı, diye tahmin etti, çünkü alt dudağını nazikçe emerek ağzını açmaya ikna etti. "Dudaklar," diye hatırlattı ona fısıltıyla.

Dudaklarını onun için ayırdı ve dili adamın ağzına kayarak onunkiyle dans etti. Narin ama kararlı bir şekilde, dilinin ucuyla dudaklarını okşadı, ucunu içeri kaydırmadan ve diline sürtmeden önce ağzının dikişini çizdi.

Lanet olsun, Audrey'nin ağzı inanılmazdı. Bu ilkel kadının öpebilmesine çok şaşırmıştı. Dahası, bir şeytan gibi öpüyordu. Sanki kontrolün kendisinde olduğunu biliyor ve ona haddini bildiriyordu.

Dili bir kez daha, cesurca onunkine dokundu ve sonra geri çekildi. "Dil," diye fısıldadı.

"Mmm," diye inledi kadın küçük bir zevk iç çekişi yaptığında ve dilini tekrar ağzına sokmaya başladığında. Dilini onunki boyunca kaydırды. Kadın Adam karşılık vermeye başlayınca biraz irkildi, ama sonra kadın ona boyun eğdi ve ağızları şehvetli bir etkileşim içinde birleşmeye başladı.

Öpücük inanılmazdı. Yumuşak dili onunkiyle dans ediyor, tatlı ağzını ayırıyor, dudaklarını onunkiyle birleştiriyordu. Tadı çok lezzetliydi, ılık ve bal gibiydi. Reese'in ondan daha fazlasına ihtiyacı vardı. Kollarının yanlarına düşmesine izin verdi ve

Sonra elleri kalçalarına gitti, kıkına yaklaştı ama tam olarak dokunmadı. Onu tutarsa kaçacağını biliyordu ve bundan daha fazlasını istiyordu.

Bu seksi, kendinden emin ve bir şeytan gibi öpüşen Audrey, alay etmekten büyük keyif aldığı, sırtı sert ve fazla düzgün kadınla tam bir tezat oluşturuyordu. Bu bir

Sürpriz ve tahrik bir arada. Elleri kızın beline kenetlenmiş, onu kendisine doğru tutuyordu. Öpücüğün ıslak itişiyile siki kıpırdandı ve birkaç dakika içinde kaya gibi sertleşti. O dolgun göğüslerin Göğsü neredeyse dilinin ağzının içine kayması kadar dikkat dağıtıcıydı.

Bir süre sonra küçük bir iniltiyle geri çekildi, ağzı ay ışığında ıslak ıslak parlıyordu. Şaşkın gözlerle ona baktı. "Bunun iki dakika olduğuna eminim."

İnledi, tekrar ağzına doğru eğildi. "İki dakikayı siktir et." Kadın da ondan bir o kadar uzağa eğildi, burnu hoşnutsuzmuş gibi kırıştı. "Anlaşmamız iki dakikaydı."

Ve biraz afallamıştı. Öpücükten o da en az onun kadar zevk almıyor muydu? Zevkle iç çekmişti. Dudakları ve dili Onunkine karşı hevesli. Ona doğru bastırdı. Ve şimdi onu bu kadar heyecanlandığına göre... işi bitmiş miydi? Boğazından alçak sesle hırladı. "İstersen devam edebiliriz."

"İstemiyorum," dedi ve geriye doğru bir adım atarak adamın elinden kurtuldu. "Bu sadece bana şantaj yaptığın içindi."

Nedense bundan kuşkuluydu. Reese onun sırtını dillemeye başladığında yaptığı o küçük sarsıntıyı ya da karşılık olarak çıkardığı küçük iniltiyi kaçırmamıştı. Ama onunla oyun oynamak istiyorsa, sorun değildi. Onun flört oyunları oynamanın kralı olduğunu öğrenecekti ve tam da bunu başarmak üzereydiler.

başladı. "Nasıl istersen," diye zorladı rahat bir sesle. "Şimdi eve mi dönüyorsun?"

"Evet," dedi ilkel bir sesle. "Öyleyim."

Ve hızla eve doğru koşmaya başladı, adımları telaşlıydı.

Reese dudaklarını ovuşturdu, hâlâ öpüşmelerinin kaygan sıcaklığını hissediyordu ve sııttı. Audrey etkilenmediğini iddia edebilirdi ama bunun bir yalan olduğuna bahse girerdi. Yüzeyin altında bu kızın gösterdiğinden çok daha fazlası vardı.

Ve eğer daha fazlasını öğrenmekle ilgilenmiyorsa, hepsine lanet olsun. Şimdi o fevri, öfkeli küçük asabının bir kez daha ortaya çıkmasını sağlamak için daha fazla yol düşünmesi gerekiyordu.

Yüce Tanrım, boyundan büyük işlere kalkışmıştı.

Audrey ödünç aldığı ceketini omuzlarına atarak eve doğru koşmaya başladı. Nefesi hızla kesiliyordu ve bacakları titrek ve güçsüz hissediyordu. Yine de bu onu durdurmadı; kulübeye giden ahşap basamakları hızla çıktı ve kapıyı açarak evin içine daldı.

Cade banyo kapısından dışarı baktı, banyoya çektiği küçük ahşap bir tabureye oturmuştu. Öğürme sesleri devam ediyordu ve Audrey ikizinin hâlâ içeride olduğunu biliyordu. "Her şey yolunda mı?"

Sevgili yüzü o kadar ilgili, o kadar güzel görünüyordu ki... ve şu anda onu görmek istemiyordu. Başka bir adamla öpüştükten sonra olmazdı. Utanç içinde roket gibi fırladı.

"Gayet iyi," diye bağırdı Audrey, sesi tercih ettiğinden biraz daha tiz çıkmıştı. Yanaklarında sıcak bir kızarıklık oluşmaya başladı ve ikizi için endişelenerek banyoya doğru bir adım attı. "O iyi mi?"

Cade başını salladı. "Onunla kalacağım. Ona eşlik ederim."

Daphne banyonun içinden Audrey'nin duyamayacağı bir şeyler mırıldandı ve bir an için Daphne'nin yanında oturmaya gönüllü olanın Cade olmasına garip bir şekilde şükretti. Şu anda zihni ve bedeni bu şekilde koşuştururken bunu yapabileceğini sanmıyordu. Merdivenleri işaret etti. "Ben yukarı çıkacağım."

"Tamam." Daphne'ye döndü ve bir şeyler mırıldanmaya başladı.

Audrey ahşap merdivenleri hızla çıkararak kulübenin ikinci katına ulaştı, yatak odalarının olduğu yerde. Daphne'nin ayakkabıları en sondaki kapının önünde tekmelenmişti, bu yüzden oranın onların odası olduğunu tahmin etti. İçeri girdi ve kaşlarını çatı. Oda sigara ve bayat duman kokuyordu. Odanın uzak tarafındaki pencereye doğru ilerleyen Audrey panjurları açtı ve ardından odayı havalandırmak için pencereyi araladı. İçeri soğuk bir hava doldu ve ceketini kendine doğru çekti.

Reese gibi kokuyordu. Bir an için onu vücudundan atmak istedi ama bunun yerine odaya göz gezdirdi. Karanlıktı ve içeri giren tek ışık dışarıdaki dolunaydan geliyordu. Kimse onun burada olduğunu anlayamazdı. Bu yüzden ceketini dikkatlice yaklaştırdı ve bir kez daha kokladı.

Kendine itiraf etmesi gerekirse, bu koku harikaydı. Reese sabun, sıcaklık, açık hava ve saf Reese olarak tanımlamaya başladığı o baharatlı, misk kokusu gibi kokuyordu. Onun kokusunu içine çekmek, rıhtımdaki öpüşmeyi hatırlamasına neden oldu ve bakışları otomatik olarak Pencereden dışarıya bakıp tanıdık bir şekil aradım.

Hâlâ dakikalar önce onu bıraktığı yerdeydi. Rıhtımın ahşap korkuluklarına yaslanmış, rahat ve sakin bir duruşu vardı. Elini ağzına götürmüştü ve kadın onu izlerken adamın dudaklarını ovuşturduğuna yemin edebilirdi.

Karnının derinliklerinde bir ürperti patlak verdi. Öpüşmelerinden o da etkilenmiş miydi?

Kulübeye baktı ve bakar bakmaz bir çılgılık atarak pencereden kaçtı ve duvarın arkasına saklandı. Bu aptalca hareket için hemen kendini azarladı. Onun kendisini izlediğini, ceketini kokladığını ve kokusunun tadını çıkardığını göremezdi.

Hala.

Audrey sırtını duvara dayadı ve yere doğru kayarak dizlerini kendine doğru çekti ve ceketini vücuduna sardı.

Cade bu gece buradaydı.

Cade buradaydı ve o dışarı çıkıp başka bir adamı öpmüştü. Onun nesi vardı?

Yıllardır Cade'le baş başa sakin bir hafta sonu geçirmenin hayalini kuruyordu. İkisinin birlikte zaman geçirmesini, sahip oldukları eski, rahat arkadaşlığı yeniden canlandırmayı ve -onun gözünde- belki de daha fazlasına dönüştürmeyi hayal ediyordu.

Cade'in boş zamanlarını yiyip bitirecek hasta bir keş kız kardeşi hesaba katmamıştı. Cade'in onu birkaç saniye içinde delirtecek arkadaşını da hesaba katmamıştı.

Yine de Daphne'yi idare edebilirdi. Cade de Daphne'ye hayrandı ve kız kardeşi o kadar dağınıktı ki Cade için gerçek bir rakip sayılmazdı. En azından romantik açıdan.

Ama Reese'i hiç hesaba katmamıştı. Geldiklerinde muhteşem, çıplak bir sarışınla öpüşen Reese'i. Her kelimesi ve yakışıklı yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemesiyle onu çileden çıkaran Reese. kaba surat. Reese, onu öpmesi için şantaj yapmıştı. Ona hayır demeliydi. Ona devam etmesini ve Cade'e söylemesini söylemeliydi. En kötü ne olabilirdi ki?

Ama bunun yerine, ona ve kibirli tavırlarına katlanamamasına rağmen Reese'i öpmek için dışarı çıkmıştı. Ve onunla pazarlık yaptı. öpüşmenin nerede ve ne kadar uzun olması gerektiğini. Kendisini bahse tutuşturduğu için ondan nefret etse de, midesinde vahşi, hastalıklı bir heyecan kelebeği uçuşuyordu.

İnanılmaz derecede yaramazlıktı. İyi ikizin zorlanmadıkça asla yapmayacağı bir şeydi. Ve bir şekilde kontrol onun elinden çıktığı için bunu yapmak istemişti. Sadece bu da değil, Reese'e bunu yapabilecek tek kişinin o olmadığını kanıtlamak istemişti. Birini şaşırtmak. O da atladı ve onu öptü.

İyi öpüştüğünü biliyordu. Cade için yanıp tutuşmasına rağmen pek çok erkek arkadaşı olmuştu ama sadece birkaçıyla yatmıştı. Kolay kolay vazgeçmezdi, uzun haftalar ve bazen aylar süren bitmek bilmeyen sevişme ve öpüşmeleri gerçek bir birleşmeye tercih ederdi. Ve bir sürü Öpüşme konusunda deneyimliydi ve bir erkeği neyin ayağa kaldırıp fark ettireceğini biliyordu. Ve onun dünyasını sarsmak için kitaptaki her kirli numarayı kullanmıştı.

o kendini beğenmiş gülümsemesini silip atmak istemişti. Onu biraz sarsmak istemişti.

Öpücüğün bu kadar hoşuna gideceğini tahmin etmemişti. Ama hoşlanmıştı. Oh, yapmıştı. Karnındaki o heyecan kelebeği geri döndü ve kalçalarını sıkıca birbirine bastırdı. Dudakları yumuşak ve dolgundu ve tadı çok güzeldi. Ve nasıl öpüşüleceğini de biliyordu. Dilini kendi diline vurmaya başladığında, ona bir ders vermeyi tamamen unutmuş ve sadece öpüşmenin hatırına öpüşmenin tadını çıkarmıştı.

Kendi kendine bunun yasak olduğu için olduğunu söyledi. Başka bir şey değil. Gecenin bir yarısı rıhtıma çıkıp ukala bir yabancıyı öpmemesi gerekiyordu. Evde, ikizinin yanında olmalı, Cade'e ne kadar iyi ve sadık bir kardeş olduğunu göstermeliydi.

Ona iyi, tatlı bir ikiz olduğunu ve kendisi gibi nazik, sadık ve yakışıklı bir adam için çok doğru kişi olduğunu gösteriyordu.

Onun yerine Reese Durham'ı dilliyordu. Ve bu *hoşuna* gitmişti.

Mahcup olan Audrey başını ellerinin arasına gömdü. Ne yazık ki bu, ceket sayesinde Reese'in kokusunun daha yakından etrafına yayılmasına neden oldu.

Öpücük onun da hoşuna gitmişti. Agresifliğinin başlangıçta onu ürküttüğünü ve sonra bunu takdir ettiğini söyleyebilirdi. Bu büyük, kendine güvenen adamın öpücüğüyle bir basamak aşağı inmesi egosunu okşamıştı. Ama sonra kendini kaybetmişti. Ve sonra adam öpüşmeye devam etmeyi teklif etti.

Ve ona hayır demişti. İşi bilen Audrey'nin sert poker suratını takındı.

Ama gerçekten evet demeyi çok istemişti. Evet demek istemişti. Kısa bir an için kötü ikiz, vahşi ikiz, rıhtımın zeminine çöküp sırf kontrol altına almak için çok uğraştığı parçasını heyecanlandırdığı için hiç tanımadığı bir adamla sevişen ikiz olmak istemişti.

Ama Audrey ne pahasına olursa olsun iyi ikiz olmaya kararlıydı. Cade erdemli bir kalbe sahip, iyi ve nazik bir adamdı. Vahşi ve aceleci bir yanı olan birine aşık olmazdı. Kendisi gibi güvenilir ve onurlu birine ihtiyacı vardı.

Ve kendisi için istediğı tek şey Cade'in sevgisi olduğundan, geri çekildi.

Peki neden burada, karanlıkta tek başına pişmanlık duyuyordu?

Hiç mantıklı gelmiyordu. Hatırlamak için dudaklarını ovuştururken bile bu yüzden kendinden nefret ediyordu.

Audrey ertesi sabah uyandığında kral yatağın kendi tarafına kıvrılmıştı. Yorganın üstünde uyumuş ve pencereyi açık bırakmıştı. Oda buz gibiydi, çam ağaçları ve buz kokuyordu ve sarıldığı ceket artık dün gece öpüştüğü adamın kokusunu taşımıyordu. İyi de olmuştu.

Tamamen giyinik halde yorganın üstünde uyumuştı ve ikizinin dönmesini beklerken uyukladığını hayal meyal hatırlıyordu. Yine de yatağın diğer tarafına dokunulmamıştı ve Audrey yüzünü ovuşturduktan sonra o gün için yeni kıyafetlerini giydi - düz gri uzun kollu bir gömlek ve en sevdiği kot pantolon. Yüzüne biraz su sıçrattı, sonra ıslak elleriyle dağınık saçlarını her zamanki saçma sapan topuzunu yaparak düzeltti. Sonra da aşağıya indi.

Kulübe sessizdi ve Audrey herkesin nerede olduğunu merak ederek koridorda ilerledi. İlk uyanan o muydu? Eğer öyleyse kahvaltı hazırlaması gerektiğini düşündü. Elbette tostı berbat edemezdi.

Sürünerek oturma odasına girdi ve durakladı. Doğrudan kanepenin üzerinde Daphne, artık karanlık olan şöminenin karşısında yüzükoyun uzanmıştı. İkizi berbat görünüyordu; teni solgun, yüz hatları bitkin ve saçları terli ve solgun tenine yapışmıştı. Yüzü Cade'in kucağındaki yastığa yaslanmıştı, Cade dik bir şekilde uyuyordu, başı arkaya doğru eğikti ve sarı saçları dağınıktı. Ağzı açıktı, horlama sesi yankılanıyordu. Ayaklarının arasında plastik bir kova duruyordu, belli ki Daphne'nin kullanımı için.

İkisi de bitkin görünüyordu. Audrey bu manzara karşısında dehşete kapıldı. Gece boyunca ikizine yardım eden kişi o olmalıydı. Bunun yerine kendi çalkantılı düşüncelerine dalmıştı. Cade bir centilmen olarak bu görevi üstlenmişti. Bir süre onun uyumasını izledi ve temiz, yakışıklı yüz hatlarına hayran kaldı. Çenesi, çenesi ve üst dudağı boyunca koyu bir sakal gölgesi vardı ve onu ilk kez birazcık bile kırıışık görüyordu. Bunu görmek biraz tuhaftı.

Elbise gömleği bile kırıışmış, kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı. Garip bir şekilde savunmasız görünüyordu ve kadın bu manzara karşısında kendi kendine gülümsedi.

Yine de onun burada olmasından memnundu. Hem Daphne'ye yardım ediyordu hem de bu sayede onunla vakit geçirebilecekti. Sonunda yeniden bir araya gelecekleri günün hayalini kuruyordu ve bunu tam olarak böyle planlamamış olsa da, bunun için üzülemezdi. Bugünü kız kardeşinin yanında geçirmeye karar verdi.

Ve Cade de oradaysa, daha da iyi.

Yine de şimdilik uyumalarına izin verecek ve kahvaltı hazırlayacaktı. Audrey sessiz ve dikkatli adımlarla oturma odasından geçti ve sallanan kapıdan mutfığa yöneldi.

Orada onu karşılayan manzara, izlerinin durmasına neden oldu.

Reese dolaplardan birinde bir şeye uzanırken devasa sırtı ona dönüktü, kasları dalgalanıyor ve omuzları hareket ediyordu. Uyku Giydiği pantolon iğrenç bir şekilde kareliydi ama aynı zamanda sıkı kışını inanılmaz derecede sıkıyordu ve belinin girintisini ve iç çamaşırı giymediği gerçeğini gösterecek kadar düşüktü. Ayakları çıplaktı.

Kapı aralığında taş kesilmiş bir halde duran kadına dönüp baktı ve o tembel, kendini beğenmiş gülümsemelerinden birini daha takındı. "Günaydın," diye fısıldadı. Bakışları kızın ağzında duraklar gibi oldu, sonra sımsıkı toplanmış saçlarına baktı ve gülümsemesi eğlenerek büyüdü. "Savaş için mi zırhlaniyorsun?"

"Saçmalama," diye fısıldadı. "Buraya kahvaltı yapmak için geldim. Burada başka birinin olduğunu fark etmedim. Ne yapıyorsun burada?"

"Sen," dedi elindeki patates soyacağını bir ucuyla ona, "bu yemeğin yanına bile yaklaşamazsın. Dün geceki fiyaskodan sonra olmaz."

Kollarını göğsünde kavuşturarak onun yanına doğru ilerledi ve önündeki tezgâhı inceledi. Bir kâse çırpılmış yumurta, bir başka kâse krep hamuruyla doluydu ve önünde bir yığın yıkanmış patates vardı. "Bütün bunlar da ne? Yemek yapmaya karar verdiğini söyleme sakın?"

"Birinin bunu yapması gerekiyor," dedi orantısız bir sırtışıla. "Ve oturma odasındaki şu ikisi zor bir gece geçirmiş gibi görünüyorlar."

"Öyle," diye itiraf etti. "Orada ben olmadığım için kendimi kötü hissediyorum." "Üzülüyorum," dedi ona. "Sen beni meşgul etmekle meşguldün."

Koluna vurdu ve patateslerden birini aldı. "Bunları soymamı ister misin?"

"Bilmiyorum." Tezgâha yaslandı ve gözlerini ona dikti. "Sence batırır mısın?"

Ona ters ters baktı. "Biraz becerim var, biliyorsun."

"Ah, bunu biliyorum," dedi ve yanaklarında bir kızarıklık belirdi. Karnında yine o çılgın çarpıntı başladığında dudağını ısırıldı. "Ama ben patatesten bahsediyordum."

Gözlerini devirdi ve soyacağı ondan aldı, sonra birkaç patates kaptı ve çöp kutusuna yöneldi. "Sen pişirirken ben soyarım."

"Keyfin bilir," dedi ve patateslerin geri kalanını ona uzattı. Bir tava çıkarıp ocağın üstüne koydu, sonra da çok yemek pişirmiş birinin rahat uzmanlığıyla birkaç düğmeyi çevirmeye başladı. Nefesinin altında sessizce ılık çalıp buzdolabına yöneldi, sonra eğildi, pantolonu neredeyse hareketten yarılıyordu.

Audrey onun kışını havada görünce donakaldı, pantolonu tenine inanılmaz derecede sıkı yapışmıştı. Neredeyse kışının yarıklarında bir cetvel gezdirebilirdi. Ve oldukça güzel bir kıştı. Bir süre daha öylece baktı, sonra adam doğruldu ve elinde bir paket pastirmayla arkasını döndüğünde kendini patateslere odaklanmaya zorladı. Patateslerden birine birkaç garip çizik attı.

"Kışına mı bakıyordun Audrey?"

Derin bir iç çekti. "Havaya sokuyordun Reese. Yapmamak çok zor."

"Gördüklerin hoşuna gitti mi?"

"Hayır," dedi en nazlı sesiyle. "Selülitlerin var."

Bunun üzerine hafifçe güldü. "Sen tam bir yalancısın. Yüzün kıpkırmızı." Kadın ona ters ters baktı ve patatesi biraz daha sert kazıdı.

Yakındaki bir bloktan bir bıçak çıkardı ve ona işaret etti. "Patatesin birazını asıl tava için orada bırakmaya çalış."

Elindeki patatese baktı ve kızgın çizikleriyle yarısını oyduğunu fark etti. *Lanet olsun.* Soymayı bitirdi ve ona sinirli bir bakış atarak tezgâha fırlattı, sonra da diğerini aldı. "Demek bugün gidiyorsun?"

"Hayır." Tavaya birkaç dilim domuz pastırması koydu. "Bir tatile ihtiyacım vardı ve Camilla gitmiş olsa da bu değişmedi."

Öfkeyle bir sonraki patatesi kazımaya başladı. "Sen davet edilmedin."

"Aslında," dedi tembel bir sesle. "Ben davetliydim." Domuz pastırmasını

ve sonra kapağını kapatıp buzdolabına geri koydu. "Beni davet etmemiş olman burada istenmediğim anlamına gelmez."

"Kız kardeşim temizlenmeye çalışıyor. Senin gibi birinin onu rahatsız etmesine ihtiyacı yok."

"Onu hiç rahatsız ettim mi? Size onu mutsuz ettiğimi söyledi mi? Oh, doğru ya. Bunu bilemezsiniz çünkü Cade'in peşinden koşmakla ve benimle vakit geçirmekle o kadar meşguldünüz ki onu."

Audrey'nin vahşı tırmalamaları öfkeli bir hal aldı. "Hiç de öyle değil. I-ouch!" Parmağında keskin bir acı patlaması oldu ve kan fişkırdı. Patatesi iskalamış ve parmağını sıyırmıştı.

Reese iç geçirdi ve patatesi elinden alıp lavaboya attı. "Gidip kendine zarar vermek zorunda mıydın?"

Kadın itiraz edemeden, adam onu belinden yakaladı ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi lavabonun yanındaki tezgâhın üzerine çekti. Kızın çenesi düştü.

Daphne hafif sıkletti. Audrey ... şey, Audrey en gurur okşayıcı terimlerle katı biriydi. Ama adam onu bir hiçmiş gibi kucağına almıştı. Elini sıktığı yumruktan kurtardığında, yarasını incelemesine izin verdi ve şaşkın şaşkın ona baktı.

Sakince suyu açtı ve parmağını musluğun altında, parmaklarını bileğinde gezdirdi. Boştaki eliyle bir çekmeceyi açtı ve bir kutu yara bandı alıp bir tanesini çıkardı. "İşte bu yüzden yemek yapmana izin vermiyorum, Audrey," dedi, sesi alaycıydı. "Çok sinirlisin ve sinirlendiğinde konsantre olamıyorsun." Şaşırtıcı derecede kalın kirpiklerinin arasından ona baktı. "Ve benim yanımda her zaman kızgın görünüyorsun."

"Değilim," dedi yumuşak bir sesle, ama adamın haklı olduğu bir nokta vardı. Hayatının her alanında kontrollü ve verimli olmak için çok çalışmıştı ama bu adam tüm çabalarını göz açıp kapayıncaya kadar boşa çıkaracak gibiydi.

Suyu kapattı. Tezgâhtan yara bandını alırken bile parmağında bir damla daha kan birikmişti. "Hâlâ kanıyor," diye işaret etti.

Reese eğildi ve dilini küçük yaranın üzerinde gezdirip yalayarak temizledi, sonra da kadın donmuş ve şok içinde otururken yara bandını üzerine kaydırıldı. Bu küçük, düşüncesiz hareketle karnında bir sıcaklık püskürdü. Uyluklarını tekrar sıktı.

"Bunu yapmamalıydın," diye nefes aldı, sesinin bu kadar boğuk çıkmasına şaşırmıştı.

Ona baktı, bakışları önce ağzına, sonra tekrar gözlerine gitti. "Nedenmiş o?"

"Bir hastalığım olabilir."

O ukala sırtış yine yüzüne yayıldı. "Sen? Bayan Düzgün? Bayan Saçı Yerinden Ayrılmayan? Yatak odasında Bayan Güvenlik olacağını hayal ediyorum."

Kulağa çok sıkıcı geliyordu. Nedense bu onu rahatsız etmişti. "Yatak odasında nasıl olduğumu bilmiyorsun," diye ağzından kaçırıldı. Bir saniye sonra,

Bu sözler ağzından çıktığı için dehşete kapılmıştı.

Reese ona yaklaşarak, "Öğrenmek isterim," dedi. Adamın sıcak, misk gibi kokusu burun deliklerini doldurdu ve adam yaklaştıkça nefes alış veriş hızlanmaya başladı. Bir an için Reese'in onu öpeceğini, dokunacağını ya da başka bir şey yapacağını düşündü ve karnındaki o çırpıntı ihtiyaçtan çılgına döndü, nabızı bacaklarının arasındaki bir noktada atmaya başladı ve tüm vücudu ağrımaya başladı.

Ama tek yaptığı, tezgahtan inmesine yardım etmek için ona elini uzatmak oldu.

Onu aldı, zıpladı ve sonra şaşkınlıkla ona baktı. "Pastırma yanıyor," dedi tek söylediği, sobaya geri dönerek. "Neden Masayı sen mi kurdun? Kendinizi yaralama şansınız daha az."

Ve adam ona sırtını -ve o sıkı poposunu- verdiğinde, onu tekrar tekmelemek istediğini fark etti. Tercihen o dar poposuna.

Kahvaltı inanılmazdı. Audrey masayı hazırlamayı bitirdiğinde, Reese elinde mükemmel pişmiş domuz pastırmasıyla dolu bir tabakla mutfaktan çıkmıştı - kıcı yanıyordu - bir yığın kabarık krep ve o güne kadar gördüğü en mükemmel pişmiş çırpılmış yumurtayla. Bir tabak kuru tost ve bir tencere üzerinde bir cezve kahve vardı ve her şey harika görünüyor ve kokuyordu. Audrey etkilenmişti. Böylesine kibirli, yakışıklı bir pislik, iş mutfağa geldiğinde nasıl bu kadar evcimen olabiliyordu? Onun girişimlerini utandırıyor. Öğrenmek zorundaydı; görünenin altında daha fazlası vardı. Reese Durham söz konusu olduğunda fark ettiğinden daha yüzeyseldi.

Ancak Daphne ve Cade kapıda belirdiğinde bunların hepsini unuttu. İkizi solgun teninin altında yeşilimsi görünüyordu ve saçları karmakarışık. Daphne'nin ağzı sıkıca kapatılmıştı ve kalın takma kirpikleri ve ağır göz makyajı olmadan solgun, yorgun ve yaşına göre çok yaşlı görünüyordu. Audrey hemen onun yanına koşarak bir kolunu beline doladı. "Nasıl hissediyorsun?"

Daphne onu sinirli bir şekilde itti. "Ben iyiyim. Beni yalnız bırak. Tanrım, tepemde dolanıyorsun."

Canı yanan Audrey geriye doğru bir adım attı ve yorgun görünen ama ona nazik bir gülümseme veren Cade'e baktı. "Kahvaltı hazırladığın için teşekkürler Audrey."

Gerçekten kendini aşmışsın."

"Oh, ben-"

Kız itirazını bitiremeden Reese arkasından gelip omzuna bir şaplak attı. "Harika bir iş çıkardı, değil mi? Bu sabah uyandığımda ocak başında harıl harıl çalışıyordu."

Audrey ona alaycı bir bakış attı ama o sadece sırtıtmakla yetindi. Şimdi neyin peşindeydi?

Daphne en yakın koltuğa yığıldı, sonra elini ağzına götürdü. "Bunların hiçbirini yiyemiyorum. Midemi bulandırıyor."

"Bir şeyler yemelisin," diye itiraz etti Audrey, içinde bir endişe kıpırdanıyordu. Daphne oldukça hasta görünüyordu.

Daphne, "Bir sonraki hapımı aldıktan sonra yiyeceğim," dedi ve Cade'e umutlu bir bakış attı.

Saatini kontrol etti, sonra başını salladı. "On iki saatten önce olmaz. Üzgünüm."

Daphne'nin ağzı buruştu ve önündeki tabağı itti. "On iki saat sonra yiyeceğim o zaman."

"Daphne," diye başladı Audrey.

"Sen benim annem değilsin, Aud. Kapa çeneni artık."

Reese bir adım öne çıktı ve Audrey'yi şaşırtarak Daphne'nin önüne bir fincan koyup sade kahve doldurdu. Tabağına iki parça kuru tost atıp işaret etti. "Ben de senin annen değilim ama onu yiyeceksin." Kahveyi işaret etti. "Ve bunu içeceksin. Ve bu konuda çeneni kapatacaksın."

Odayı sessizlik kapladı ve sonra Cade boğazını temizledi. "En azından geri kalanımız yemek yiyebilir." Daphne'nin yanındaki sandalyeyi çekti.

Reese, Audrey'nin durduğu yerin yanındaki, ikizinin karşı tarafındaki sandalyeyi okşadı. "Neden buraya, Audrey'nin yanına oturmuyorsun Cade? Muhtemelen bu hoşuna gider."

Audrey Reese'e ters ters baktı. *Tanrım*. Neden aşık olduğunu tamamen belli etmiyordu?

Cade ona sırtıttı. "Muhtemelen senin yanına oturmak isteyeceğini düşünüyordum, Reese."

Aman Tanrım. Eminim Reese'le ilgilendiğini düşünmemiştir. Bu onun en kötü kâbusunun hayata geçmesiydi. "Sizi temin ederim ki, Reese'in yanında oturmak

Reese istediğim son şey."

"O halde," dedi Cade, Audrey'nin sandalyesini onun için çekerek. Audrey oturdu ve ona ısıltılı bir gülümseme verdi. O kadar harika bir adamdı ki.

Daphne homurdanarak kuru tost dilimlerinden birini aldı, köşesinden ısırdı ve Reese yanına otururken ona nefret dolu bir bakış attı.

Kulübedeki ilk yemekleri bu şekilde devam etti.

Daphne yemeğini karıştırıyor, Cade Audrey'nin yanına oturmuş sohbetin büyük kısmını sürdürüyor, kimsenin kendini dışlanmış hissetmemesi için tüm tarafları ustalıkla dahil ediyor ve Reese onun karşısında oturmuş ona kendini beğenmiş gülümsemeler atıyordu.

Adamın pişirdiği ve sorumlusu olduğunu iddia ettiği lezzetli kahvaltıyı yedi.

Audrey kendi kendine bunun oldukça karmaşık bir dinamik olduğunu düşündü. Ve bunun daha da karmaşık bir hal alacağını düşünüyordu.

Audrey suçluluk duygusuyla bütün gün Daphne'nin yanından ayrılmadı. Daphne kendi başına ayağa kalkamayacak kadar halsiz hissettiğinden ikizinin düş almasına yardım etti ve Daphne biraz kestirdikten sonra ortak battaniyelerine kustuğunda Audrey tek kelime itiraz etmeden hemen yatağı değiştirdi ve çamaşırları yıkadı. Öte yandan Daphne, Audrey'e karşı her zaman somurtkan ve sevimsizdi, bu da Audrey'nin Daphne'yi memnun etmek için daha fazla çaba göstermesine neden oluyordu.

Bunun Daphne için zor olduğunu biliyordu ve bunu atlatmasına yardımcı olmak için oradaydı.

Bu yüzden Daphne'nin arkasını topladı, ihtiyaç duyduğunda ikizine tost yaptı ve Daphne uyurken odada kitap okudu. Daphne uyandığında ve kustuğunda Audrey kovağını değiştirdi ve Daphne'yi sildi. kaşlarını çattılar ve eşyalarını boşaltarak meşgul oldular.

Tek kelimeyle, havada asılı kaldı.

Daphne'nin bunu takdir edeceğini düşündüğünden değildi. Takdir etmedi. Daphne'nin ona ihtiyacı olduğundan değildi. Gerçekten de yoktu. Onu Daphne'nin yanında tutan şey, saf ve basit bir suçluluk duygusuydu.

Pek çok şey için kendini suçlu hissediyordu. Daphne çok hasta olduğu ve dün gece onu Cade'in üzerine attığı için kendini suçlu hissediyordu. Kendini suçlu hissediyordu.

Daphne ona kızdı. Cade'e olan aşkı yerine ikizini iyileştirmeye odaklanması gerektiği için kendini suçlu hissediyordu.

Ve dün gece Reese'le öpüştüğü için kendini gerçekten suçlu hissediyordu. Ya da bu sabah onu tezgâhın üzerine kaldırıp parmağını yaladığı için. Bu iki basit şeyin onu ne kadar tahrik ettiği konusunda kendini korkunç derecede suçlu hissediyordu.

Cade'e aşıktı. Daphne için buradaydı.

Peki neden tamamen Reese Durham'a odaklanmıştı? O bile adam gibi. O bir pislik ve bir oyuncuydu, bu ikisi de onun nefret ettiği iki şeydi. Her yönden onun zıttıydı. Tanrı aşkına, onu öpmesi için şantaj yapmıştı.

Ama o yanındayken kendini canlı hissediyordu. Biraz da vahşi ve kaygısız. Ve inanılmaz, inanılmaz derecede tahrik oldum.

Ve bunların hepsi kötüydü. O iyi ikizdi. Kız kardeşi için buradaydı. Daphne'nin ona ihtiyacı olduğu için buradaydı ve Audrey de Cade ile vakit geçirmek istediği için buradaydı.

Reese bunların hiçbirini yapmadı.

Bu yüzden Audrey Daphne'nin alnına nemli bir havlu koymaya çalıştığında ikizi onun elini her defasında tokatlayarak uzaklaştıran kadar Daphne'nin üzerinde durdu ve ona annelik yaptı. Ve Daphne ona defolup gitmesi için bağırana kadar yardımcı olmaya çalışmaya devam etti. Bir süre sonra Cade elinde hap ve bir bardak suyla geldi ve Daphne onun ellerinde macun gibi eridi.

Bu da Audrey'nin kendini daha kötü hissetmesine neden oluyordu. Bu yüzden ikizinden uzakta biraz zaman geçirmek niyetiyle kitabıyla birlikte aşağıya inmişti. Reese'le konuşmak için otomatik olarak kulübenin etrafına baktı ama Reese yürüyüşe çıkmıştı ve Audrey kendi kendine hissettiği hayal kırıklığının aptalca olduğunu söyledi.

Şöminenin önündeki kanepeye uzanmış ve okumaya başlamıştı ama hemen uykuya dalmıştı. Daha sonra uyandığında hava kararmıştı, Ateş sönmüştü ve birisi kitabını yere koyup üzerine bir battaniye örtmüştü. Audrey battaniyeyi etrafına dolayarak merdivenlerden yukarı çıktı ve Daphne'yle paylaştığı odaya girdi. İkizi battaniyenin altında büzüşmüştü, kustumuk kovası elinin altındaydı ve ter içindeydi.

Kaş. Çarşaflar sıırıslıklam olmuştu.

Belki de kanepo o kadar da kötü bir fikir değildi. Kanepeye döndü ve battaniyeye kıvrıldı, Cade'in onu uyurken gördüğünü hayal etti

ve sevgiyle etrafına doladı. Ama nedense Cade'in yüzünü, hınzır bir keçi sakalının çerçevelediği sırtkan, Cade'e benzemeyen bir gülümsemeyle görmeye devam etti ve zihninde battaniye Reese gibi kokuyordu.

Ertesi sabah mutfaktan gelen tencere ve tava sesleriyle uyandı. Audrey esnedi ve gözlerini ovuşturdu, sonra battaniyenin altından sürünerek çıktı ve mutfığa yöneldi.

Elbette Reese oradaydı, ocakta büyük bir cezveyi karıştırıyordu, havada taze demlenmiş kahve kokusu vardı. Bir an için Reese'in sıkı topuzlarının görüntüsünü takdir etti, sonra varlığını duyurmak için boğazını temizledi.

Döndü ve ona tembel bir gülümseme verdi. "Günaydın, günışığım."

Nedense adamın gözlerindeki samimi takdir ifadesi içini ısıtmış ve tüylerini diken diken etmişti. Ugh. *Hormonlar, başka bir şey değil.* Sadece heyecanlanmıştı.

Birisi ona küfür etmeden ve hap için yalvarmadan bir şeyler söylemişti. Ocağın üzerine eğildi ve tencerenin içine baktı. "Bu sabah kahvaltı için ne pişiriyorum?"

"Kız kardeşinin midesi için kolay olacağı için büyük bir yulaf ezmesi partisi yapmaya karar verdin," dedi kolayca, kalın karışımın üzerine biraz kahverengi şeker serpererek. "İyi karar."

"Ben harika bir aşçıyım," dedi kuru bir sesle. "Neden herkese ben olduğumu söylediğini anlatmak ister misin?"

"Kendine bir erkek bulmaya çalışıyorsun," dedi kolayca. "Cade'in senin bir ev tanrıçası olduğunu düşünmesinden zarar gelmez. O geleneksel kadınlardan hoşlanır."

"Öyle mi?" Bu bilgiyi bir kenara not etti. "Teşekkürler, sanırım."

Omuz silkti ve kızın saçlarına baktı. "Zor bir gece miydi?"

Kaşları birbirine çatıldı. "Bunu sana söyleten ne?"

"Topuzun yamuk."

Audrey'nin parmakları saçlarına gitti. Saçının bir tarafı orantısız ve kabarıktı. "Lanet olsun."

Reese kaşığı bıraktı ve ona dönerek saçlarına uzandı. "İşte, senin için düzelteyim."

Kaşlarını çattı ama ellerini bırakarak hareketsiz durdu. "Bu çok evcil bir davranış."

"Hayır. Ben daha çok bunun, içinde olmadığı zaman neye benzediğini görmek istedim.

büyükanne tarzı." Ve öne doğru uzanıp bir makasla bandı kesti.

Adam parmaklarını saçlarında gezdirip saçlarını başının etrafında bir hale şeklinde kabartırken bile bağırarak geri çekildi. "Seni pislik!"

"Şuna bakın! Tüm bu gevşek, evcilleşmemiş saçlar!" Parmaklarını tekrar saçlarında gezdirmeye çalışırken bile alay etti. "Sanki vahşi bir kadınsın. İnsanlar ne düşünecek?"

Onu kendisinden uzaklaştırmak için karnına hafif bir yumruk attı. "Senden çok nefret ediyorum!"

"Tüm bu kızıl, tatlı saçlar," diye alay etti, nefret beyanlarına aldırmadan kafa derisine masaj yaparak. "Bir erkeği elde etmek istiyorsan, evde kalmış bir öğretmen gibi giyinmek yerine saçlarını toplamalısın."

"Ben evde kalmış bir okul kızı değilim," diye homurdandı ve adam tekrar saçlarına uzandığında iki büküm olup ellerini tokatladı. "Bunu söylüyorsun çünkü okullu kızların saçlarına karşı gizli bir fetişin var."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Sanırım bu yüzden seni öpmemi bu kadar çok istedin," diye tersledi. "I-"

"Hey, Cade," dedi Reese hızla, omzunun üzerinden bakarak.

Nefes nefese kaldı ve görmek için döndü.

Orada kimse yoktu.

Pislik herif. Audrey döndü ve Reese'in muzip sırıtışını görmezden gelerek açık avucuyla koluna vurdu. "Sen tam bir pisliksin."

"Ve sen tamamen şeffafsın." Saçlarına son bir onay bakışı attı ve ardından tahta kaşığı tekrar eline alarak yulaf ezmesini karıştırmaya başladı. "Neden adama sadece ona aşık olduğunu söylemiyorsun? Sen ona yaltaklanmaya devam ettikçe o da bunu anlayacaktır."

"Ona yaltaklanmıyorum," dedi sert bir ses tonuyla ve kendine bir fincan kahve doldurdu.

"Biliyorsun," dedi. "Herhangi bir erkek senin ondan hoşlandığını anlayabilir. Onun nesi seni bu kadar etkiliyor? Beyaz şövalye olayı mı? Sarı saçları mı? Para mı?"

Homurdandı, bunu gerçek bir yanıtla onurlandırmaya zahmet etmedi.

"Para yüzünden," dedi kendini beğenmiş bir şekilde. "Biliyordum."

"Para değil," diye dişlerinin arasından gıcırdadı. "Cade çoğu erkekten farklı, hepsi bu."

"Nasıl farklı? Eteklerinizin altına bakmaya çalışmadığı için mi?" Ona bir kez daha takdir dolu bir bakış attı, bakışları kızın kır saçlarında geziniyordu. *miydi*

Gözlerindeki o cazibe? Tanrım, tam bir domuzdu. Ve Tanrım, neden bu durum onda biraz kendini beğenmişlik hissi uyandırıyor? O da en az onun kadar kötüydü.

"Cade tam bir centilmen," dedi. "Cade'i neden sevdiğimi sana neden açıklamam gerektiğini bilmiyorum ama onunla ilgili her şey. Her şeyi ortaya koyuş şekli.

kendi ihtiyaçlarından önce başkalarını düşünür. Bize karşı her zaman çok korumacı olmuştur. Herkese karşı dostça ve kibar davranır.

Dürüstlüğünden ödün vermeyen zeki ve başarılı biri. Böyle çok az erkekle tanıştım." Ona yan gözle baktı ve bir süre kahvesini üfledikten sonra

ekledi: "Çoğu erkek sırf kendini öne çıkarmak için insanları kullanmaya istekli görünür. ileride."

"Mirasçıyla jakuzide yaptığım gibi mi? Açıkça söyleyebilirsiniz. Duygularımı incitmez."

"Tam olarak öyle demek istedim," dedi ona keskin bir ses tonuyla. "Bu Cade gibi bir adamın yapacağı bir şey değil."

"Evet," diye kabul etti ve sonra yüzünü ona döndü. Alınmış gibi görünmüyordu. Aksine, Reese onu incelerken gözlerinde meydan okuyan bir parıltı vardı. "Benimle Cade gibi bir adam arasındaki farkı bilmek istiyorsun,

Ama? Gerçekten istediğimi alacağım. Cade ne istediğini itiraf edemeyecek kadar kibar ve sonunda mutsuz olacak. Ben mi? İstedimin peşinden giderim ve insanlar beğenmezse her şeyi siktir ederim. Hayatınızı kendiniz dışında herkesi memnun etmeye çalışarak yaşayamazsınız, çünkü sonunda mutsuz olan tek kişi siz olursunuz."

"Peki Cade'in ne istediğini nereden biliyorsun?" "Ben onun arkadaşayım. Bu benim için çok açık."

"Ve ben onun arkadaşısı değil miyim?"

Omuz silkti. "Bence ona karşı hissettiklerin -ya da ona karşı hissettiklerini düşündüklerin- gerçekte ne istediğinin önüne geçiyor."

Gözlerini devirdi. "Cade'e karşı ne hissettiğimi biliyorum, teşekkür

ederim. Bana aksini söylemene ihtiyacım yok."

"Oh, değilim. Peki ne kadar iyi öpüşüyor?"

Ağız açıldı ve sonra hemen kapandı. "Bu özel bir bilgi."

"Yüzün kızarıyor ve sesinde yine o kibirli ton var.

Onu öpmedin, değil mi?"

"Beni daha önce de öpmüştü," dedi yumuşak bir sesle, gençken yanağını öptüğü zamanı düşünerek.

Reese sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi, "Yanaktan sayılmaz," dedi. Kadın sessizdi.

"Huh."

Tamam, işte bu sinir bozucuydu. "Bu küçük 'huh' ne anlama geliyor?" diye sordu Reese'e.

"Hiçbir şey."

"Bir şey değil."

"Aşık olduğun adamı öpmediğin halde, sırf sana meydan okuduğum için beni nasıl öptüğünü merak ediyordum."

"Cesaret etmekle şantaj yapmak arasında fark vardır, teşekkür ederim. Böyle bir cesareti asla kabul etmezdim."

"Çok mu korkak?"

Audrey dişlerini sıktı. "Ben tavuk değilim."

"Görünüşe göre Cade'i öpemeyecek kadar korkaksın. Cesaret edemeyecek kadar korkak olup olmadığını nereden bileyim? Bana öyle geliyor ki Küçük Bayan Mükemmel buna hazır değil. Onun kanı için fazla cesur."

Nedense, "Küçük Bayan Mükemmel" olmasıyla ilgili şakası onu gerçekten rahatsız etmişti. Sanki iyi bir insan olmak kötü bir şeymiş gibi konuşmuştu. "Eğer isteseydim Cade'i öperdim. Sadece henüz ona aşık olduğumu bilmesini istemiyorum."

"Tavuk."

"Ben tavuk *değilim*."

"O zaman kanıtlarla." Reese'in gözleri parladı. "Küçük bir cesarete var mısın?"

Kendini köşeye sıkışmış hissetti. Köşeye sıkışmıştı ama yine de o kelebek karnına geri dönmüştü. Reese de ona sinsili bir bakış attığında sanki gök gürlüyor gibiydi. "Ne tür bir cesaret?"

"Gün batımına kadar Cade'i öpersen giderim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyor. Cade'i öpmek ve başımdaki en büyük beladan kurtulmak mı? Nereye kaydolabilirim?"

Bir elini göğsüne götürdü. "Beni yaraladın, Audrey. Beni özlemez miydin?"

"Hiç de bile," dedi alaycı bir tavırla ama midesindeki kelebek aynı fikirde olmadığını söylüyordu. "Yani tek yapmam gereken Cade'i öpmek ve sen de toparlanıp gidecek misin? Meydan okuma kabul edildi."

"Orada dur bakalım," dedi ve kaşığı bırakıp ocağı kapattı. Yulaf ezmesini arka ocağa taşıdı ve sonra yüzünü ona döndü. "O kadar hızlı değil. Cade'i benim önümde, görebileceğim bir yerde öpmelisin. 'Ah, onu öptüm' falan yok ve sırf benden kurtulmak için uydurduğun saçma bir hikâye olsun. Bunu görmem gerek."

"Tamam."

"Ağızına, diline ve her yerine. Adama aşık olduğun için çok zor olmamalı." Sırtışı genişledi. "Dün gece bana yaptığın gibi öp onu."

Sıcak ateş yanaklarını kavurdu. "İyi o zaman. O zaman bavullarını toplayabilirsin."

"Bu kadar çabuk toparlanmayacağım," dedi, onu inceleyerek. "Bunu yapacağını sanmıyorum. Ve eğer yapmazsan ..."

Bir kaşını kaldırdı, adamın ne diyeceğini bekliyordu. Daha fazla öpüşme mi? Düşüncesi bile midesini ısıtmaya yetmişti. Garip bir şekilde, Reese söz konusu olduğunda daha fazla öpüşmeye karşı çıkmayacaktı, ki bu kirli ve yanlış.

"Çıplak yüzmeye gidiyoruz. Bu gece."

Audrey'nin çenesi düştü. "Pardon?"

Mutfağa doğru ilerledi ve bir elini tezgâhın iki yanına koyarak ona doğru yaklaştı. "Kekeledim mi?" diye sordu sırtarak. "Sen. Ben. Çıplak. Gölde. Bu gece. Ama bu sadece bunu yapmazsan geçerli. Eğer yaparsan, şey ..." Omuz silkti. "Şafakta gitmiş olacağım. Söz veriyorum."

Durdu, bunu düşündü. Bu çılgınca, saçma bir bahisti. Bunu kesinlikle yapmak istiyordu. Bu aptal cesareti kazanırsa, her yönden büyük kazanacaktı. Reese gitmiş olacak, onun sinir bozucu varlığı rahat kulübeden kalkacak ve zamanını Cade'e ... ve ikizine ayırabilecekti. Ayrıca, *merhaba*, Cade'i öpmek. Bu başlı başına bir ödüldü. Audrey ellerini parmaklarını alt dudağına dayamış, düşünüyordu.

Ama Cade geçmişte olduğundan daha fazla ilgi göstermediği sürece onu öpmeye kendisinin başlaması gerekecekti. Cade'in yanında hâlâ güvenli "arkadaş" ya da "küçük kardeş" bölgesinde sıkışıp kalmış. Asla bir öpücüğü -diliyle!- kendi başına başlatmazdı. Ona asılmak için kızın olması gerekirdi,

Reese'e yaptığı gibi onu yakalayıp öpecekti. Bu biraz cesaret isterdi.

Tamam, çok cesur.

Ama kazanırsa . . .

Yine de kaybederse, önünde duran bu sırtkan, ukala sersemle çıplak yüzmeye gidecekti. O serseriye çoktan öpmüştü ve şimdi de onunla çıplak kalmayı mı kabul ediyordu?

Ama Cade'i öperse giderdi. Ve onun istediği de bu değil miydi? Bir taşla iki kuş vurmak. Ona baktı. Adamın yüzündeki sırıtış, bu gece onunla çıplak yüzmeye gitmeyi çok istediğini gösteriyordu.

Bunu yapabileceğini sanmıyordu.

Audrey elini uzattı, nabızı hızla atıyordu. "Sen varsın. Ben kazanırsam, sen gidersin. Kazanırsan, çıplak yüzmeye gideriz."

Reese onun elini kendi eliyle sıktı ve el sıkıştılar.

Kahretsin, kaybedecekti. Bu hiç adil değildi.

Bu bahsin gerçekleşebileceği tüm günler arasında bugün açık ara en kötüsüydü. Daphne o sabah erkenden uyandı, suratı asık ve başı dönüyordu. Audrey bir süre onun etrafında oyalanmış, gerektiğinde battaniye ve içecek getirmişti. Yardım etmekten çekinmiyordu ama Reese'in neden kulübeye girip çıktığını ve normalde Daphne uyanıkken onunla ilgilenen Cade'den hiçbir iz olmadığını merak ediyordu.

Öğle yemeği gelip çatığında ve Cade ortalıkta görünmediğinde Audrey masumca, "Cade uyuyor mu?" diye sordu.

Daphne, "Oh, biraz daha malzeme almak için kasabaya gitti," dedi. "Bu sabah çok erken çıktı. Daha fazla sigaraya ihtiyacım vardı ve Reese de daha fazla yiyecek önerdi."

Audrey'nin gözleri kısıldı. Reese'e baktı. "Şimdi mi?"

Reese'in tek söylediği "Huh," oldu ama ağzında o her şeyi bilen sırıtış vardı. Ayaklarını sehpaye vurdu ve Audrey'ye kaşlarını oynattı.

Pislik herif. Cade'in ortalıkta olmadığını başından beri biliyordu ama yine de onunla o iğrenç bahse girmişti. Ondan nefret ediyordu. Gerçekten ve gerçekten nefret ediyordu.

Onu.

Bunu sadece onunla çıplak yüzmeye gitmesini sağlamak için planlamıştı. "Cade ne zaman dönecek?" diye sordu, sesini olabildiğince rahat tutarak.

Daphne omuz silkerek ona ters bir bakış attı. "Neden umursuyorsun ki?"

Audrey ilk kez sevgili ikizinin yoksunluğun huysuz pantolon kısmından geçmemesini diledi. "Eminim geri dönecektir.

İlaç vaktin geldi," dedi Audrey ona. Daphne'nin ilacı her akşam yemek saatinde aldığı düşünülürse, bu mantıklı geliyordu.

Daphne inleyerek yüzünü ovuşturdu. "Buraya yeterince hızlı gelemiyorum." Bu konuda tam bir fikir birliği içindeydiler.

Öğleden sonra Audrey için bir gerilim kasırgası içinde geçti. Kitabını okudu, bitirdi, sonra Daphne üst katta uyuklarken oturma odasında volta attı. Daphne'nin sonunda Audrey'nin yaygaralarından yeterince rahatsız olup onu odadan kovması ve kapıyı kilitlemesi dışında Daphne'yle birlikte gidecekti. Bu Audrey'nin işine gelir, diye düşündü. *Kendi kusmuğunu kendisi temizleyebilirdi.* Onun yerine kitaplarından birini okudu, arka verandada oturdu ve güneşin kendi zevkine göre ufka çok yakın batışını izledi.

Bu arada Reese odun kesiyordu. Gömleğini çıkarmıştı ve kış olmasına ve dışarısı biraz serin olmasına rağmen üstü başı sıırılsıklamdı. Bir kütüğü kütüğün üzerine yerleştirip baltayla düzgünce ikiye bölerken terledi.

Kendi kendine verandadaki ışığın en iyisi olduğunu ve bu yüzden orada olduğunu söyledi. Reese yarı çıplak olduğu ve kasları terden parladığı için değildi. Kesinlikle değildi.

Ama adam odun kesmekten yorulup duş almak için yukarı çıktığında Audrey kendi başına kalmıştı. Alt kattaki banyoya yöneldi ve düşünceli bir şekilde yansımalarını inceledi. Sınırlı bir zamanı olacaktı.

Cade döndüğünde onu öpebileceği bir zaman aralığı. Bunu gerçekleştirmek zorundaydı. Yapmak zorundaydı. *Çıplak yüzmüyordu.* Belki de bir şeyler giymesi gerekiyordu.

biraz makyaj yapmalı ve saçını sıkı bir topuzdan başka bir şeyle düzeltmelidir.

Saçındaki bağı çekip çıkardı ve omuzlarına düşmesine izin verdi. Reese saçlarının yumuşak ve gevşek olmasından hoşlanıyor gibiydi. Reese'in nasıl görüldüğü hakkında ne düşündüğünü umursamasa da, erkeklerin neyi çekici bulduğu konusunda iyi bir yargıç gibi görünüyordu. Her türden erkekle çıkmıştı.

Kadınlar. Reese onun saçları açıkken seksi olduğunu düşünüyorsa, Cade de öyle düşünüyordu, değil mi?

Audrey fırçayı saçlarında gezdirdi, topuzunun oluşturduğu gevşek bukleleri ve dalgaları parmaklarıyla taradı. Saçları parlak ve yumuşaktı, doğal kızıl rengi soluk ama hoş bir turuncu altın rengiydi. Onu çekici bulacak mıydı? Oturma odasından çantasını aldı ve kozmetik çantasını çıkardı. Nude ruj, nude göz farı ve göz altı halkaları için kapatıcı. Onu öpülmeye ihtiyacı olan muhteşem bir kadına dönüştürecek hiçbir şey yoktu. İç çekerek makyaj malzemelerini çantasına geri attı ve Daphne'nin hırpalanmış makyaj çantasına baktı.

Kısa bir süre sonra takma kirpik takmış, gözleri sürmeli ve dumanlıydı ve dudakları dolgun ve sulu görünmesini sağlayan kaygan, öpülebilir bir parlaticıyla parlatılmıştı. Çilleri biraz pudrayla hafifletilmişti ve saçlarının dalgaları onu yumuşak ve dokunulabilir gösteriyordu.

Fena değildi. Normal Audrey'ye pek benzemiyordu ama Cade normal Audrey'yi görmezden gelme eğilimindeydi. Onu mülayim ama sevilen bir arkadaş olarak görüyordu. Aynaya bakarken kirpiklerini kırıştırdı. Bunları takınca biraz daha ikizine benzediğini kabul etmek zorundaydı - her ne kadar zayıf, çelimsiz Daphne'nin şişman, çilli bir versiyonu olsa da.

Belki de bu o kadar da iyi bir fikir değildi. Audrey yansımasına bakarak tereddüt etti.

Ön kapı çarparak kapandı ve nefesi kesildi. Cade geri dönmüştü. Arkasını dönüp banyodan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Kollarında birkaç poşet yiyecekle geldi, kendisi de biraz bitkin görünüyordu. Cade onu görünce gülümsedi ve eliyle yiyecekleri işaret etti. "Hey, Aud. Bunları getirmeme yardım eder misin?"

"Elbette." Kirpiklerini ona doğru kırıştırdı ve gülümsedi. "Döndüğüne çok sevindim."

Cade de ona gülümseyerek karşılık verdi. "Ben de öyle. Güzel yüzünü görmek çok güzel."

Eğer bu cesaret verici değilse, neyin cesaret verici olduğunu bilmiyordu. İltifat karşısında memnuniyetle kızaran Audrey merdivenlerden inerek Cade'in arabasına yöneldi ve yiyecekleri getirmesine yardım etmeye başladı. Kolları poşetlerle dolu olan Audrey'nin dikkati dağılmıştı ve kulübeye tekrar girerken neredeyse Reese'e çarpıyordu.

Reese çantaları onun elinden aldı ve sonra onu görünce durdu.

Cade onlara bakarken yüzündeki gülümsemeyi koruyarak, "Bir sorun mu var?" diye fısıldadı.

Adam kızın önce saçlarını sonra da yüzünü incelerken yüzü biraz karardı ve kaşlarını çatı. "Gördüğüm kadarıyla büyük silahlarını çekiyorsun."

"Doğru," dedi tatlı bir sesle. "Ve güneş henüz batmadı. Yani hile yapmış olsan da, yine de kazanmaya niyetliyim. Gitmeye hazırlan."

Reese homurdandı ve hiçbir şey söylemedi.

Yiyecekleri sessizce kaldırdılar. Reese makyajını ve saçını yapmış olduğu gerçeğini düşünüyor gibiydi. Cade meşgul görünüyordu ve Audrey de bir saat içinde en eski arkadaşını baştan çıkarmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyordu.

Nedense bu onu tedirgin etti. Ve isteksiz. Cade'i uzaktan sevmek güvenliydi. Karşı taraf ilgilendiğinizi bilmediğinde kimsenin duyguları incinmezdi. Ona itirafı her şeyi değiştirebilirdi.

Ama ya bu olacaktı ya da en iyi arkadaşıyla çıplak yüzecekti.

"Daphne nasıl?" Cade sessizce sordu. "Uyuyor mu?"

"Çok huysuz," dedi Audrey yumuşak bir gülümsemeyle. "Ama sanırım iyi olacak."

"Zor bir hafta geçirdi," dedi Cade, sesinde endişe vardı. Sanki son birkaç geceyi kendi uykusundan fedakârlık ederek Daphne'yle geçirmiş gibi dalgın ve garip bir şekilde bitkin görünüyordu.

Audrey de öyle olduğunu düşünüyordu. Aileleri için çok iyi bir arkadaştı. Onu sevmesi şaşırtıcı mıydı? Audrey uzandı ve onun elini sıktı. "Bizim için burada olduğun için teşekkür ederim."

Cade onun dokunuşuna şaşırmış gibi baktı ve sonra elini geri sıktı, yüzünde nazik bir gülümseme belirdi. "Elbette. Daphne için her zaman burada olacağımı söyledim ve öyleyim. Bana güvenebileceğini biliyor."

"İkimiz de yapabiliriz," dedi Audrey, onun muhteşem, klasik yakışıklı yüz hatlarına gülümseyerek. Reese'e hiç benzemiyordu. Reese'in yüzü Kişiliğinin gücüyle yakışıklıydı. Reese, takım elbise giymektense boks ringinde daha rahat edermiş gibi görünüyordu. Cade bir heykel gibi güzeldi. Reese doğanın gücü gibi seksiydi.

Reese onun kulağına, "Kımıl da ya da kaybet," dedi. son yiyeceklerle birlikte buzdolabı. Reese'in duygusuzluğu karşısında irkilen Audrey neredeyse kaşlarını çatacaktı. Reese ona kara bir bakış fırlattı ve geçmesine izin vermesi gerektiğini söyledi.

Audrey, göğüslerini Cade'in göğsüne bastırarak ona doğru yaklaştı. Şaşkınlık ve üzüntüyle Cade her zamanki centilmenliğiyle otomatik olarak geri çekildi.

"Cade, seninle bir dakika özel olarak konuşabilir miyim?" Audrey sesini boğuk ve seksi bir tona yükseltti.

Cade merdivenleri işaret ederek, "Gidip Daphne'yi kontrol edeyim dedim," dedi.

"Uzun sürmeyecek," dedi ona, koluna dokunarak. "Lütfen? Bu çok önemli. Seninle konuşmak istiyorum. . yalnız kalabileceğimiz bir yerde." Döndü ve Reese'e pis bir bakış attı.

"Elbette." Cade kibarca kapıya doğru işaret etti. "Veranda iyi mi?"

"Veranda harika," dedi ona ve o yöne doğru ilerledi. Kendisine kaşlarını çatmış gibi bakan Reese'e muzaffer bir bakış attı. Onun bunu yapabileceğini düşünmemişti, diye düşündü kendini beğenmiş bir şekilde. Onun yanıldığını kanıtlamak üzereydi. *Sadece bekle, Reese Durham. Oyuncu oyuna gelmek üzere.*

Audrey verandaya çıktı ve Cade'in ona katılmasını bekledi. Bir süre sonra geldi, kapıyı arkasından kapatırken kaşları endişeyle birbirine çarpıyordu. "Her şey yolunda mı?"

Başını salladı ve önündeki güzel manzarayı seyrederek parmaklıklara doğru yürüdü. Soğuk havaya rağmen kar yoktu ve Uzakta dağlar mordu, ağaçlar turuncu ve mor gökyüzüne karşı yeşil kadife gibiydi.

Gün batımıydı, yani kaybedecek fazla zamanı yoktu. Audrey otomatik olarak kulübeye baktı ve Reese'in mutfaktaki pencereden ona baktığını fark etti. Tamam o zaman. Sadece zorlamalı ve bunu gerçekleştirmeliydi.

Cade meraklı bir bakışla onu izliyordu. "Bir şey hakkında mı konuşmak istiyorsun Audrey?"

Döndü, poposunu verandanın parmaklıklarına dayadı ve ahşap direklerden birine tutundu. "Buraya gel, Cade." Cade tereddütlü görününce, "Diğerlerini rahatsız etmemek için sesimizi alçaltmak istiyorum," diye ekledi.

Başını salladı, ona doğru yürürken elleri ceplerine gitti. Yakalama mesafesine geldiğinde başını eğdi ve onu inceledi. "Yeterince iyi mi?"

"Yeterince iyi," diye kabul etti.

"Peki bu neyle ilgili?" Yüz ifadesi bir an için kasvetli göründü. "Daphne'ydi, değil mi?"

"Hayır, hayır," dedi ona aceleyle. "O kadar kötü bir şey değil."

"Onun için endişeleniyorum," dedi Audrey'e. "İyileşiyor ama bu konuda mutlu değil. Bu onun kendisi için istemesi gereken bir şey. Bizim onun için istememiz yeterli değil. Sanki umurunda değil gibi."

Audrey sabırsızlanmamaya çalışarak, "Eminim önemsiyordur," dedi. Eğer ikizi ve onun sağlık sorunları hakkında konuşacak olsaydı, o öpücüğü ondan asla koparamazdı. "Seni buraya çağırmamın nedeni bu değildi."

"Ah?" Cade bir elini çenesinde gezdirdi ve kız onun hâlâ tıraş olmadığını fark etti. O da dalgın görünüyordu. Cade'i şimdiye kadar hiç böyle bir arada görmemişti ve bu onu şaşırttı. Daphne için gerçekten bu kadar endişeleniyor muydu? Daphne iyiydi. Bugün daha az kusuyordu ve biraz kuru tost yiyebiliyordu. Bir hafta kadar daha dayanırsa iyi olacaktı. "Ne oldu o zaman?"

Audrey'nin dili aniden ağzının çatısına yapışmış gibi hissetti. Bu onun anıydı. Tüm çocukluk özlemlerini ve gizli aşklarını bir kenara bırakıp bu adama karşı neler hissettiğini itiraf etme zamanıydı. Kendini bildi bileli nasıl hissettiğini. Onu her zaman nasıl sevdiğini.

Onun için her şey demekti ve ona duyduğu bu aşkı tek taraflı olmaktan çıkarıp onunla paylaşabileceği bir şeye dönüştürmek istiyordu.

Onun konuşmasını sabırla beklerken yüzündeki ifade nazikti ve bu onu cesaretlendirdi.

"I . . ." Sertçe yutkundu. "Seninle burada olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu konuşmak istedim." Tanrım, bu düşündüğünden de zordu, özellikle de adam gözlerindeki o sabırlı bakışla onu beklerken.

"Sen ve ben, çok eskiden beri tanışıyoruz."

"Öyle," dedi sırtarak. "Mahalledeki çocukların senin ve Daphne'nin üç tekerlekli bisikletlerini çaldıklarını ve benim de gidip onları senin için geri çalmak zorunda kaldığımı hatırlıyorum."

"Sen her zaman bizim kahramanımızdın," dedi yumuşak bir sesle.

"Her zaman olacağım," dedi ciddiyetle. "Sen ya da kız kardeşin bana ne zaman ihtiyaç duyarsanız, orada olacağımı biliyorsunuz."

"Biliyorum. Tıpkı bu hafta sonu olduğu gibi." Audrey onun eline uzandı ve sıktı. Kendisinininkine karşı sıcaktı ve dostça bir kez daha sıktı.

Cesaretlendirilmeye ihtiyacı olan küçük bir kız kardeşine yaptığı gibi. "I . . ."

"Evet?"

Biraz eğildi, saçlarının yanağına düşmesine izin verdi ve takma kirpiklerini ona doğru salladı. Daphne'ye yaptığı gibi bir etki yarattıysa, takma kirpiklerle gözleri büyük ve cesurdu. Ona yumuşak ve savunmasız görüldüğünü umuyordu. Belki de çekici. "Ben sadece senin Sana güvenebilmemize ne kadar değer verdiğimi biliyorsun. Sen benim hayatımda çok önemlisin."

"Sen de benim için önemlisin," diye ona güvence verdi.

Bu, her şeyden çok bir sırt sıvazlama konuşmasına dönüşüyordu. Kendi kendine, açıkça söyle, dedi. *Onu sevdiğini söyle. Onu yakasından tut ve Reese'e yaptığın gibi öp.*

Ama bu Cade'di ve ona karşı düşüncesizce davranamazdı. On üç yaşındayken rıhtımda yaşadıklarını hatırladı. Daphne'yi suya ittiğinde ona attığı hayal kırıklığına uğramış bakışı. Sanki istemediği ve sevmediği birine dönüşmüştü. Onun yüzündeki o ifadeyi bir daha asla görmek istemiyordu.

Ve şimdi ona bakarken, bu kadar önemli olan şeyi söylemesini beklerken gözlerinde bir parça sabırsızlıkla, fark etti ki ... nasıl hissettiğini itiraf ederse ona yine böyle bakacaktı.

Çünkü bunun tek taraflı olduğunu biliyordu, sadece *biliyordu*. Ve kelimeler boğazına düğümlendi.

"Cade?" Daphne'nin sesi evden seslendi. "Cade, döndün mü? Hapım sende mi?"

Cade Audrey'nin koluna dokundu, sonra tekrar kulübeye baktı. "Gitmem gerek Audrey. Bunu sonra mı bitireceğiz?"

"Elbette," dedi hayal kırıklığına uğramış küçük bir iç çekişle. "Sonra görüşürüz."

Ona küçük bir gülümseme daha verdikten sonra eve geri döndü ve kapıyı yavaşça arkasından kapattı.

Audrey nefret dolu gün batımını izleyerek ormana doğru baktı.

Meseleyi kendi elleriyle halledebilirdi. Sırf Reese'i evden çıkarmak ve bahsi kazanmak için, istese de istemese de Cade'e bir öpücük kondurabilirdi. Ama bu o kadar çok açıdan yanlış olurdu ki üstesinden gelebilirdi. Ona mükemmel bir açılış yapmadığı için Cade'e kızgındı ama bundan da öte, kendine kızgındı.

Ne de olsa kokuşmuş bahsi kabul eden oydu.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve başını çevirip bakmadı. Kim olduğunu çok iyi biliyordu. Reese küçük meydan okumalarını nasıl kazandığını anlatmak için gelmişti. Bu, üst üste iki kez onu içine girmeye zorladığı bir olaydı. İnanılmaz derecede kızgın olmalıydı.

Bunun yerine, o heyecan kelebeği tekrar midesine inmiş, nabzının hızlanmasına neden olmuştu.

"Ahem."

Reese'e baktı. Verandada durmuş, Cade'den ödünç aldığı eski bir spor tişörtünün üzerinde kollarını kavuşturmuş, yüzünde memnun bir gülümseme vardı. "Son anda mı çekindiniz, Bayan İlkel ve Düzgün?"

"Onun gibi bir şey," dedi ve sonra omuz silkti. "Tabii ki, bu Birisi kasıtlı olarak desteyi size karşı yığdığında kazanmak imkansızdır."

"Kim böyle çirkin bir şey yapar ki?"

"Şafak vakti Cade'le birlikte uyanık olan ve bahis oynandığında onun evde olmadığını bilen biri," dedi kuru bir sesle.

Sahte bir şaşkınlıkla eliyle kendini işaret etti, sonra da ona yaramaz bir sırıtış fırlattı. "Kazanmak söz konusu olduğunda ne gerekiyorsa yapacağımı söylemiştim."

"Bugün bunu kesinlikle kanıtladın," dedi ona, sesini tamamen yumuşak olmaya zorlayarak. "Aferin sana. Daphne Petty'nin çekici olmayan ikiz kız kardeşiyle çıplak yüzmeyi kazandın. Tebrikler."

Ona tuhaf bir bakış attı. "Kına yakmayı oldukça zorlaştırıyorsun."

"Kına yakacak ne var ki?"

"Yemyeşil, seksi bir kızilla çıplak yüzdüğüm ateşli bir gece kazandığım gerçeği mi?"

Kadın homurdandı. "Sadece kazandığın için seviniyorsun. Ne eksik, ne fazla. Bu kadar kalın konuşmana gerek yok."

"Sen bilirsin," dedi Reese, sonra gölete baktı. "Şimdi gitmek istiyor musun?"

"Güpegündüz mü?" Skandala uğramış gibi görünüyordu. "Bir saat sonra mı?"

Bunu düşündü, sonra başını salladı. "Daph ve Cade hâlâ uyanık olacaklar. Bu küçük iddiamızdan haberdar olmalarını istemiyorum."

Reese kuru bir sesle, "Tanrı kimsenin bu kulübede eğlenmesini yasaklamıştır," dedi.

Senin için eğlenceli, diye düşündü kaşlarını çatarak.

"Gece yarısı." "Benden korkuyor musun, Petty?"

"Saçmalama. Sadece herkesin işimizi bilmesini istemiyorum." "Gece yarısı olsun o zaman," diye kabul etti. "Ama beni ekmeye kalkarsan-" "Ekmeyeceğim!" Tanrım, çok sinir bozucuydu. Tanrım, keşke karnındaki çarpıntı geçecekti.

"Güzel." Bir süre sessiz kaldıktan sonra arkasını döndü ve eve doğru yürüdü.

Görünüşe göre çıplak yüzmek için gece yarısı randevusu varmış. *Cehenneme kadar yolun var.*

Audrey iç çekti. Neden Cade'le kulübede geçireceği bu rahat hafta sonunu hayal ettiğinde, ateş ışığında ona sokulmayı hayal etmişti ki?

Daphne uyurken ve birbirlerini yeniden tanırlarken? Bunun yerine, kötü ikiz kahramanın tüm dikkatini üzerine çekmiş, iyi ikiz ise yerel bir haylaz ile her türlü çılgın ve saçma bahse girmiş gibi görünüyordu.

Günün sonunda ödüllendirilenin iyi ikiz olması gerekmiyor muydu? Nedense öyle hissetmedim.

Beşinci Bölüm

Saatler acı verici bir yavaşlıkla geçiyordu. Akşam yemeği garipti, Daphne yine yemek yemeyi reddediyordu. Reese, Audrey ve Cade için hamburger yapmıştı ve lezzetli hamburgerlerin tarifinin kendisine ait olduğunu iddia ettiğinde

bir teşekkür olarak. Ne de olsa bu maskaralık konusunda hâlâ üzerine düşeni yapıyordu. Şimdi ona bilmiş bilmiş bakmaktan vazgeçse, kızarmaktan da vazgeçebilirdi.

Yorgunluğunu bahane eden Audrey o gece erkenden yattı. Kıyafetlerini karıştırdı ve ona en yakın sütyen ve külot takımını aradı.

bir mayo mümkün. Olmadı. Okuduğu tüm romantik kadın kahramanların aksine, sırf yapabildiği için güzel ve seksi iç çamaşırları giymiyordu.

Audrey iç çamaşırlarına varıncaya kadar tüm giysilerinde işlevselliği ve kullanışlılığı severdi. Kullanışlı çıplak renkli sütyeni ve ona uygun bikini külotu iş görürdü.

Sonra uzandı ve birkaç saat uyumaya çalıştı ama bu imkânsızdı.

Midesindeki kelebekler bir şekilde midilli büyüklüğünde bir şeye

dönüşmüştü ve nabızı o kadar yüksek atıyordu ki

Kulakları, çarpma sesinin diğerlerini koşturmamasına şaşırmıştı. Gergindi.

Bu Audrey Petty'nin hissedebileceği bir şey değildi,

iyi ikiz extraordinaire, yaptı. Daphne olabilirdi ama Daphne de zihin değiştiren uyuşturucuları ve içkiyi severdi.

İkizi birkaç saat sonra geldiğinde Audrey uyuyormuş gibi yaptı. Ama fark etmedi. Daphne hemen yatağın kendi tarafına geçti, yastıklarını düzeltti ve birkaç dakika içinde derin bir uykuya daldı. Audrey birkaç saat bekledi.

Neyse, birkaç dakika daha, sonra yatağın başucundaki saate baktı.

On bir buçuk. *Lanet olsun.* Yarım saat daha var.

Yatağına uzanmış, saatin gece yarısına doğru ilerleyişini izleyerek, beklentiyle kaskatı kesilmiş bir halde bekliyordu. Cade'in derin uykuya dalmış olması için dua etti.

onu uyandıracaktı. Bu ne kadar utanç verici olurdu?

Çok geçmeden vakit gelmişti. Bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve Daphne'nin kıpırdanmasını bekleyerek durakladı. Ancak ikizi mışıl mışıl uyuyordu ve bir anlık tereddüitten sonra yataktan tamamen kalktı.

Cevap yok. *Bu iyiydi.*

Audrey uyku tişörtünün üzerine bir kot pantolon giydi ve saçlarını her zamanki gibi sıkı bir topuz yaptı. Döşeme tahtalarının çıkardığı her gıcırda yüzünü buruşturarak koridorda ilerledi.

Reese kulübenin arka kapısında bekliyordu, kapıya yaslanmış saatini kontrol ediyordu. İçinde yaşıyor gibi görüldüğü uyku pantolonunu ve Cade'in fazla dar tişörtlerinden birini giymişti. Onu görünce sırtıttı ve bakışları tekrar dar topuzuna kaydı. "Gördüğüm kadarıyla hepsi zırlı." "

"Kapa çeneni ve şu işi bitirelim artık," dedi ona kısık bir sesle. "Bir saniye burada bekle," dedi ona ve koridorda gözden kayboldu. Adam Bir dakika sonra elinde bir çift kabarık havluyla döndü.

Nedense o havluların görüntüsü midesini bulandırdı. *Oh, Tanrım.* Bunu gerçekten ama gerçekten yapacaktı. Panik içinde parladı ve onu bastırdı. Bu işi olabildiğince çabuk halledip yatağına dönecekti. Kimsenin bunu bilmesine gerek yoktu. Önemli bir şey değildi. Reese gibi adamlar muhtemelen her zaman kadınlarla çıplak yüzmeye giderdi.

Adamın elinden bir havlu aldı ve arka kapıyı açarak dışarı çıktı.

Gece havası serindi. Hayır, bundan daha fazlası. Serindi. Dışarı adımını atarken küçük bir ürperti duydu, rüzgârın giysisinin ince kumaşını kestiğini hissetti. "Bunu başka bir gece, hava bu kadar soğuk değilken yapamaz mıyız?"

"Jakuziyi kullanmayı mı tercih edersin?"

Reese'in mirasçıyla birlikte jakuzide çırlıçıplak olduğu görüntüler zihninde canlandı ve bu hatırlatma karşısında kaşlarını çattı. "Kesinlikle olmaz."

Kıkırdadı, eli kızın sırtının alt kısmına gitti. "Hadi o zaman."

Göl kıyısına kadar olan yürüyüş sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. Reese

bir şeyler mırıldanıyordu ama o dikkat etmiyordu. Midesindeki kelebek kalıcı bir yer edinmiş gibiydi ve bir sis içinde yürüyordu, zihninde dolaşan tek şey sırtının küçük kısmındaki güçlü, sıcak eldi. Nedense bu elden hoşlanıyordu.

Ve sonra rıhtımın sonuna gelmişlerdi. Audrey tahtaya vuran karanlık suya baktı ve sonra kuşkuyla Reese'e baktı. "I

Sadece senden nefret ettiğimi bilmeni istiyorum."

Reese kıkırdadı, havlusunu güvenli bir mesafeden iskeleye bıraktı ve ellerini kalçalarına koydu. "Ee, hazır mısın?"

"Tabii ki hayır." Havlusunu onunkinin üzerine attı. "İlk ben de girmeyeceğim."

"Evet, öylesin. Bahsi kaybeden sensin."

"Değilim," dedi ona. "Suya atladığımda eve geri dönmeyeceğini nereden bileceğim?"

"Sözümün eri olduğum için mi?" Ona şakacı bir bakış attı. "Ayrıca, seni çıplak görme fikri hoşuma gidiyor."

"Duygularımız karşılıklı değil," dedi ilkel bir sesle, ama adamın sözleri damarlarında heyecan dalgaları yarattı. *Oh, Tanrım.* Reese'i tekrar çıplak görecekti. Onu jakuzide Speedo'dan başka bir şey giymeden yakaladığı ilk gün nasıl görüldüğüne dikkat etmemiştir.

Şimdi zihninde tekrar tekrar canlı resimler canlanıyor, adamın, öhöm, paketinin tamamını bir araya getirmeye çalışıyordu.

Bunu görmeyi merak ettiğini itiraf etmek zorundaydı. Ona böyle bir şey söyleyeceğinden değil. Asla.

"Peki, eğer korkaklık edeceksen, önce ben gideyim." Reese rahatça adamın gömleğinin eteklerine uzandı ve başının üzerinden çekti. Adam gömleği çıkarırken kaslarının muhteşem bir şekilde esnemesini izledi, pırıl pırıl bir ten ve mükemmel kaslar. Sonra döndü ve sanki onun kendisini izlediğini biliyormuş gibi ona göz kırptı.

Yüzü kızardı... ama başka tarafa bakmadı.

Gömleği havlusunun üzerine fırlattı ve sonra elleri pantolonunun beline gitti. Bir anda pantolon ayak bileklerine kadar indi ve çıplak kalçalara, mükemmel, çıplak bir kışın kıvrımlarına ve şimdiden heyecandan kabarmış bir penise bakıyordu.

Ağzı kurudu. Adam muhteşemdi. Uzanıp parmaklarını o pürüzsüz tende gezdirmek, kışının kıvrımlarını hissetmek istedi. Kasıklarındaki kılların arasına yuvalanmış sikine dokunmak. Onu tekrar tekrar öpmek ve vücudunun dokunuşuna nasıl tepki verdiğini görmek istedi. Ama yapmadı. Adam pantolonu giysilerinden oluşan atılmış yığının üzerine fırlatırken orada donmuş bir şekilde durdu. Sonra sanki bir yüzme yarışına katılacaktı gibi kollarını başının üzerine uzattı.

Gözlerini ona dikti. "Bundan zevk alıyorsun, değil mi?" "Son derece." Ona sırtıttı ve sonra iskeleden indi.

Küçük bir su sıçraması oldu ve ardından aldığı küçük bir nefes donup kalmasına neden oldu. "Soğuk mu?"

"Çok kötü değil," diye itiraf etti. Adamın su tarafından tamamen örtüldüğünü görünce üzüldü. Sadece omuzları ve başı gölün dalgalarının üzerindeydi. "Şimdi sıra sende."

Tereddüt etti.

"Bana korkak kedi muamelesi mi yapacaksın, Bayan Goody Two Shoes?" Audrey kaşlarını çatarak ona baktı ve havlusunu onunkinin yanındaki iskeleyle attı.

Karnındaki ateş geri dönmüştü, onu bu kadar çıplak ve muhteşem görünce biraz daha alevlenmişti. Soluk beyaz teninin ve fazla dolgun vücudunun onunkiyle kıyaslandığında nasıl görüneceğini düşünmeyi reddetti. Bunu o istemişti ve o da bunu ona verecekti. Bu ateş onu cesaretlendirirken, Audrey kendi uyku tişörtünü çıkardı ve ardından kot pantolonunun fermuarını açtı, zarıfçe içinden çıkarken ayaklarının dibinde göllenmesine izin verdi. Şimdi üzerinde sadece sade sütyeni ve külotu vardı.

"Saçını aşağı indir," diye seslendi.

"Pek değil," dedi ona, sütyeninin arkasındaki kopçaya uzanarak. Bir an tereddüt etti, onun bakışlarının sıcaklığı altında cesareti biraz kayboldu. Adam onu izliyor, çırılçıplak soyunmasını bekliyordu. Bunu yapabilir miydi? Çok fazla seçeneği olduğundan değil. Audrey dudağını ısırarak gözlerini kapadı, derin bir nefes aldı ve sütyenini çözerek yere düşmesine izin verdi. Onun tepkisini görmek için gözlerini açmadan külotunu çıkardı, bir kenara fırlattı ve kendini sorgulamadan önce iskeleden son adımını attı.

Su buz gibiydi.

Derisine çarpar çarpmaz ciğerlerindeki tüm havayı emdi ve şaşkınlıkla bir çığlık attı. Gözleri kapalıydı ve suyun ne kadar derin olduğuna karar verememişti ve bir sonraki an başı suyun altına girdi. Hiç bu kadar soğuk bir şey hissetmemişti. Tekrar yüzeye çıktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Hemen dişleri takırdamaya başladı. "Aman Tanrım! Soğuk!"

Ona sıırttı, sonra sessiz olması gerektiğini belirtmek için bir parmağını dudaklarına götürdü.

Ona su sıçrattı. "Sakın beni susturma. Donuyorum lan! Bana söylemeliydin!" Su konusunda çok rahat davranmıştı. *O kadar da kötü değil.*

Tam bir yalancıydı.

"Sana söyleseydim, atlamazdın ve beni tatlı galibiyetimden ve seni çıplak görme şansından mahrum bırakırdın." Adam sırttı ve kadın adamın dudaklarının biraz mavileştiğini fark etti.

"Berbatsın!"

"Audrey, sus yoksa herkesi uyandıracaksın," dedi kısık bir sesle, biraz daha yaklaşıp. Adam onun kolunu kavradı.

Adamın elinin soğuk suda bile tenine ne kadar sıcak geldiğini görünce nefesi kesildi. Otomatik olarak ona doğru uzandı ve çıplak bedenini onunkine bastırarak kollarını boynuna doladı. Adamın kendisine karşı hissettiği sıcaklık karşısında inledi. Sanki bir buz fıçısının içindeymiş ve bir buza tutunuyormuş gibiydi.

uzay ısıtıcı. "Tanrım, iyi hissediyorsun."

Kolları ona dolandı, eli kıkına doğru kaydı ve onu daha yakına çekti. Boğazından küçük bir inilti kaçtı. "Aynen."

Audrey ona karşı titriyordu, vücudu onunkine yapışmıştı. Bacaklarından biri adamın kalçalarına dolanarak onu kendine yaklaştırdı. Bu samimi, kaygan bir kucaklaşmaydı ama tek önemseydiği şey sıcaklıktı. "Tam olarak ne kadar süre burada kalmak zorunda mısınız?"

"Canım hareket etmek istemiyor," dedi ve karşılık olarak kık yanaklarından birini sıktı. Sesi alçak ve boğuk çıkmıştı.

Yaptığını ve bir an önce hareket etmek istediğini söyleyecekti ama yüzü adamın yanağına bastırılmış, göğüsleri göğsüne bastırılmıştı. Adam da onu hırpalamıyordu. Sadece orada öylece duruyor ve kızın üzerine tırmanmasına izin veriyordu - kıkını sıkın eli hariç. Ve onun sıcaklığına sarılırken, vücudunun kendininkine karşı iyi hissettirdiğini fark etti. Sert düzlemler, lezzetli kaslar ve ten. Ağzı adamın kulağına son derece yakındı ve her nefes verişinde adam seğiriyordu.

Ve bastırmak için çok uğraştığı fevri, ateşli Audrey ön plana çıktı. Eğildi ve adamın kulak memesini dişlerinin arasına alarak hafifçe ısırdı.

Reese inledi ve elleri ona doğru kenetlendi ve diğer kolu sırtına kilitlenerek onu sertçe kendisine doğru itti.

Bu tepki hoşuna gitmişti. Böylece adamın kulak memesini ağzına aldı ve nazikçe emmeye başladı.

Adamın kalçaları kadınınkilere sürtünerek biraz kasıldı. Kıkına bastırıldığı eli sanki kendini kontrol etmeye çalışıyormuş ve bunu başaramıyormuş gibi tekrar sıkıldı. "Ah siktir, Audrey. Bu inanılmaz bir his."

Tekrar kulağını ısırdı ve sonra çenesine doğru ilerleyerek dudaklarını ağzında gezdirdi. Başını çevirdi ve diğer bacağını kalçasına doladığı sırada bile ağzı onunkini yakalamak için hareket etti.

Audrey inledi, dili ağzına girmeye başladığında ona yapıştı, kalçaları onun sikine doğru bastırdı. Adam bacaklarının arasından kayarak onun seksine sertçe bastırdı ve sonra orada durdu. İçine girmek yoktu, sadece tenin tene değmesinin verdiği saf zevk vardı. Kadın bacaklarını onun etrafında sıktı ve omuzlarına tutunarak öpüşmeyi derinleştirdi.

Daha önceki gibi yumuşak, kolay bir ağız keşfi değildi. Bu öpücük sert, öfkeli ve derindi. Kontrolsüz ve vahşiydi; dişleri takırdıyor, dudakları titriyordu ve ikisi de bunu umursamıyordu. Dişler çarpışıyor ve diller terkedilmiş bir şekilde itilir.

Adamın eli buz gibi suyun içinde kızın yan tarafına kaydı, soğukta bir sıcaklık noktası oldu. Adam ikisinin arasına girip kadının göğsünü avuçladığında kadın inledi. Adam ona karşı çok iyi hissediyordu. Onun bu tepkisi karşısında boğazının altından hırladı, başparmağı meme ucunun üzerinde gezindi ve zaten sıkı olan tepeyi tekrar tekrar okşadı. "Seni ilk gördüğüm günden beri bunlara dokunmak istiyordum," diye nefes nefese kızın ağzına girdi.

"Yalancı," dedi yumuşak bir iniltiyle, dişleri adamın alt dudağını çekiştiriyordu. Onun karşılık olarak inlemesinden zevk aldı.

"Yalan söylemiyorum," dedi ona, meme ucunu iki parmağının arasına sıkıştırıp yuvarlayarak, tepkisini görmek için bakışlarını ona dikti. "Tüm o iyi niyetli Audrey'nin altında ateşli bir kız olduğunu biliyordum. Onu ortaya çıkarmaya bayılıyorum."

İnledi, yüzünü adamın boynuna gömdü ve hisler onu sarmaladı. "Tanrım, parmakların."

"Hoşuna gitti mi, fişek?" Adamın eli kızın göğsünden kaydı ve kız bir protesto mırıltısı çıkardı. El vücutlarının arasından kayarken, adamın suyun altında seksinin kıvrımlarına sürtündüğünü hissetti. "Parmaklarımı üzerinde kullanmam hoşuna gidiyor mu?"

Tırnakları adamın derisine batıyor, karşılık veremiyordu. Bunun yerine, boynunu yaladı ve köprücük kemiğini ısırdı, ona ne kadar Ne de olsa onun dokunuşunu seviyordu. Bu vahşi ve kötüydü ve burada kendisi için tamamen yanlış olan bir adamla birlikteydi.

Ve her lanet dakikasını seviyordu.

Sıcak parmakları kıvrımlarının arasından kaydı ve omzunu ısırarak klitorisini okşarken haykırdı. Reese alçak sesle kıkırdadı, sesi ihtiyaçtan neredeyse gırtlaktan geliyordu. "İşte benim ateşli kızım," diye inledi, bir parmağını klitorisinin etrafında dolaştırarak vücudunun ihtiyaçla titremesine neden oldu. "Seni boşaltmamı ister misin?"

Yüzünü onun tenine gömdü, ağzı sıcak bir şekilde bastırıyor ve etini emiyordu. Kalçaları adamın parmaklarına çarpıyor, ona karşı çalışıyor ve bunun kendi adına konuşmasına izin veriyordu. Derisini emdi ve sonra başka bir deri parçasına geçti, ısırды, yaladı, kemirdi ve tekrar emdi, kendine yardım edemedi. Bu sırada kalçalarını onun parmaklarına doğru hareket ettirdi. Buna o kadar ihtiyacı vardı ki.

"Adımı söyle, ateşli kız," diye mırıldandı, kızın hareketleri daha da çılgınlaşırken, ikisi arasında su sıçradı. Kız cevap vermeyince, parmakları işkenceli daireler çizmeyi bıraktı.

"Reese," diye hırladı onun tenine karşı alçak sesle ve sonra onu ısırды.

"Ah, siktir, işte böyle," dedi ona kısık bir nefesle. "Tekrar söyle ve seni çok iyi boşaltayım."

Tanrım, onun da boşalmaya ihtiyacı vardı. Kalçaları Reese'in kalçaları üzerinde dönmeye devam etti ve ona sarıldı. "Reese," dedi onun tenini ısırırken, sonra boynuna döndü ve kas kordonlarını ısırıp yaladı. "Reese. Çok yaklaştım."

"Öyle mi?" diye nefes aldı. Klitorisine dokunan parmaklarının şekli değişti, işkence edici dairelerden yavaş, lezzetli vuruşlara geçerek göbeğinden tekrar klitorisine doğru ilerledi. "Sen-"

"Evet," diye nefes nefese ona yapıştı. "Lütfen. Lütfen, Reese-

" Yüzlerinde bir ışık yandı. "Reese? Sen misin?"

Audrey dondu kaldı. Reese dondu. Elleri Audrey'nin vücudundan çekildi ve otomatik olarak suyun derinliklerine gömüldü, sonra onu arkasından iterek bir eliyle yüzünü kapattı.

Kısa bir süre önce bacaklarının arasında olan bir el. Audrey onun arkasında toplanmış, sırtına yapışmıştı.

"Kim var orada?" Reese aradı.

Bir kahkaha. "Kahretsin, dostum. Burada başka kim olabilir ki?" Işık kapandı. "Bir ses duyduğumu sandım ve araştırmak için dışarı çıktım. Merhaba Audrey."

Oh, Tanrım. Bu Cade'di. Dehşet ve utanç onu sardı. Reese'in -en iyi arkadaşı Reese'in- üzerinde zıplıyordu! İlkokuldan beri aşık olduğu adam onları yakalamışken boşalmaya çalışıyordu.

Bu gerçekten de hayatının en kötü gecesi idi. Kirpiklerinden acı dolu sıcak gözyaşları süzölmeye başladı ve boğazına küçük bir hıçkırık takıldı. "Merhaba," demeyi başardı ama sesi sert çıktı.

Reese'in eli onu rahatlatmak istercesine koluna dokundu. "Hey, Cade, içeri girebilir misin?" Reese yüksek sesle söyledi. "Ereksiyonumu büzöştüröyorsun."

"Özür dilerim. Bölmek istemezdim." Işık tekrar yandı ve arkasını döndü. "Siz ikiniz devam edin."

Onları yakaladığı için utanmış gibi bile görünmüyordu. Audrey'i Reese'le bulduğu için. Sesi eğlenmiş gibiydi. Ve bu canımı yaktı. Hem de çok. Eğer onu arkadaş olarak görmek dışında bir şekilde önemsiyor olsaydı, özölür ya da kıskanırdı. Bunun yerine, onları yakaladığı için eğleniyordu.

Reese onun kolunu ovmaya devam etti ve onu koruyarak arkasına sakladı. Uzun bir dakikanın ardından, "Gitti," diye mırıldandı.

Audrey boğazına kaçan utanç gözyaşlarını yutarak onu uzaklaştırdı. Reese'den yüzerek uzaklaştı ve kıyıya doğru ilerledi. Bir yanı onun tartışmasını bekliyordu ama tartışmadı ve sadece peşinden yüzdü. Kıyıya ulaştığında havlusuna koştu ve onu vücuduna sardı, kıyafetlerini kaptı ve eve doğru koşmaya başladı.

"Audrey, bekle!" Reese arkasından seslendi. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" "Hayır!" dedi ve Reese başka bir şey söyleyemeden koşmaya başladı.

Lanet olsun. Böyle boktan bir zamanlaması olduğu için Cade'i öldürebilirdi.

Reese havluyu kalçalarına sardı ve giysilerini toplayarak eve doğru geri döndü. Audrey birkaç dakika önce kaçmıştı ve ağladığından oldukça emindi. Ve Reese bunun kendisini hiç beklemediği kadar rahatsız ettiğinden emindi.

Cade onu sevmiyordu. Eğer adama duyduğu kör aşkı aşır gözlerini kullanmayı bırakırsa bunu anlayacaktı. Ama o sadece görmek istediğini görüyordu ve bu onu hayal kırıklığına uğratiyordu.

Audrey muhteşemdi. Normalde çıktığı kadınlar gibi gösterişli değildi. O kadınlar mükemmel bronzlaşmış, mükemmel tonlanmış ve

Kulaklarının arasında bir sonraki manikürcü randevularının ne zaman olacağı dışında hiçbir şey yoktu. Bu kadınlar onu sıkıyordu. Audrey ise onu sürekli diken üstünde tutuyor gibiydi. Ona karşılık vermekten korkmamasını seviyordu. Sürekli düşünüyor olması hoşuna gidiyordu. Düşünceleri ya Cade'e ya da kız kardeşine odaklanmış gibi görünüyordu.

Ve yüzeye çıkmaya ikna etmeye çalıştığı o ateşli kızıdan gerçekten hoşlanıyordu. Audrey'nin içinde çok fazla gizli kıvılcım vardı ve bunu bastırmak için neden bu kadar uğraştığı, donuk kıyafetlerin ve sıkı bir topuz saçın arkasına saklandığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu yüzden onu zorlamaya devam ediyordu. Kadının katı yüzeyini kıldığını görmek istiyordu.

Peki ya şu Audrey? Tam bir hayvandı. Sırıttı ve eve doğru giderken kulak memesini ovuşturdu, kızın ona nasıl asıldığını düşündü. Bu sefer onu kandırmamıştı. Kulağıyla öpüşmüş ve sonra da onu vahşi bir yoğunlukla öpmüştü. Bacaklarını onun etrafına dolamış ve korkusuzca onun sikine doğru zıplamış, o iri göğüslerini onun göğsüne bastırmıştı. Ve Tanrım, eğer bu uzun zamandır gördüğü en seksi şey olmasaydı. Boşalmaya çok yakındı; sanki içine girmek istiyormuş gibi tenini ısıtıp yalamasından bunu anlayabiliyordu.

Cade ve onun boktan, boktan zamanlamasının bunu mahvetmesi dışında. Reese kulübeye tekrar girdi ve kapıyı sessizce arkasından kapattı. Oturma odası sessizdi ve herkes muhtemelen odalarına girmiş ve bir kez daha uyuyormuş gibi yapıyordu. Reese odasına yöneldi ve kapıyı arkasından kapatır kapatmaz havluyu attı. Biraz üşümüştü ama bekleyebilirdi. Bunun yerine duvardaki büyük aynaya doğru yürüdü ve yakındaki şifonyerin üzerindeki lambayı açtı.

Ve sıırıttı. Omzu, kızın ağzının üzerinde bıraktığı kırmızı izlerle kaplıydı. Esnedi ve sırtına bakarak döndü. Tırnaklarında düzinelerce kırmızı iz vardı.

Audrey küçük bir şeytandı, değil mi? Bu hoşuna gitmişti. Lambayı söndürdü ve yatağa, yorganın altına girdi.

Aleti sertleşmiş ve ağrıyordu; Audrey'i rıhtımda, inci gibi teni ay ışığında parlarken düşünürken eli dalgınca onu okşadı. Vücudu çıktığı çoğu kadından daha dolgundu, kalçaları kalındı. Ama onun kollarında yumuşak ve lezzetli oluyordu ve o kıvrımlı kalçalar kum saati bele doğru sivriliyor, sonra da sahip olduğu o harika bir çift büyük göğüs için tekrar dışarı doğru kıvrılıyordu. O bir göğüs adamıydı ve kızın muhteşem bir seti vardı-

dolgun ve ağırdı, uçları sıkı pembe meme uçlarıyla doluydu. Belli ki kendini çekici bulmuyordu ama Tanrım, muhteşemdi. Camilla'dan daha seksiydi. Audrey'nin, Cade'in deli gibi aşık olduğu hastalıklı, ünlü kız kardeşinden kesinlikle daha seksiydi.

Belki de Cade'in onları yakalamış olması iyi bir şeydi. Belki de Uyandığında Cade'in ona hiç ilgi duymadığını fark edecek ve Reese gibi birine yönelecekti.

Yatakta kendisine yapışan o kıızıl saçlı kıza sahip olmaktan mutlu olurdu. Sadece bunu düşünmek bile elinin sikinin üzerinde daha hızlı pompalanmasına neden oluyordu. Cade'den daha iyisini hak ediyordu. Hayır, kaşlarını çatarak düşündü. Cade, Reese'in tanıdığı en iyi adamdı. Nazik, cömert ve her zaman başkalarını düşünen biriydi. Ama Audrey onun yanında çok kontrollü ve dikkatliydi. Audrey'nin yedi gün yirmi dört saat yanında olmasına gerek yoktu. İçindeki ateşli kızı ortaya çıkaracak birine ihtiyacı vardı. Onun gibi birine.

Elini tekrar omzunda gezdirirken sırtıttı ve tenindeki isilikleri düşündü. Yarın izleri göstermek için bir eş kazağı giymesi gerekecekti. Yanaklarındaki kızgın kızarıklığı görmek için sabırsızlanıyordu. Görmek. Audrey'nin kızarmış yanaklarını, dolgun göğüslerini ve saçının bir telinin bile kaçmasına izin vermeyen o sıkı topuzunu hayal ederek kendini okşamaya devam etti, eli sikinin üzerinde daha sıkı ve daha hızlı hareket ediyordu. Her şeyi o kadar sıkı ve düzgün tutuyordu ki, patladığında bir yanardağ gibi patlıyordu.

Orgazmı onu gafıl avladı. Homurdandı, elinin üzerine dökülürken hâlâ sikiyle uğraşıyordu. *Harika*. Az önce bir kadının iffetli topuzunun çözüldüğünü hayal ederek boşalmıştı. Ve nedense Reese sırtımadan duramıyordu.

Audrey yeni pijamalarıyla yatakta titriyor, öfke ve utanç arasında gidip geliyordu.

Öfke çünkü Reese'in çıplak yüzmeyi ayarlayıp ayarlamadığını merak ediyordu.

Cade onları yakalasin diye kasıtlı olarak buluştular. Onun Cade hakkında ne hissettiğini biliyordu. Onu sevdiğini biliyordu ve onun duygularıyla alay etmekten başka bir şey yapmıyordu. Bunu açıkça belirtmişti. Cade'le olan durumu onun ayarladığını düşünemezdi.

Ama Cade'in sırf onu küçük düşürmek için böyle bir şey yapmayacağını biliyordu. Cade çok ... şey, Cade çok iyiydi.

Ve Reese'i öptüğünde bunu başlatan da oydu.

İçini bir korku kapladı ve battaniyenin altına saklanıp bir daha çıkmamak istedi. Reese Durham'ın üzerine gelmişti. Ona doğru bastırmaya karşı koyamamıştı ve ona saldıran da kendisi olmuştu. açlıktan ölmek üzere olan bir kadın gibi. Sadece onu takip ediyordu.

Neden bu adamdan bu kadar etkilenmişti? Tamamen Cade'e odaklanmış olmalıydı ama bunun yerine Reese'in her hareketinin aşırı farkındaydı, eğildiğinde kışını nasıl esnettiğine kadar.

Beklediği fırsatın bu olması onu rahatsız ediyordu - Cade ile biraz yalnız kalmak. Cade'in arkası dönük olduğu her an Reese'le didişerek ve onu elleyerek geçiriyordu.

Ve Cade onları bu gece yakalamıştı. Ve ikisinin birlikte öpüşmesi hakkında hiçbir şey düşünmemişti. Kıskançlık yok, hiçbir şey yok.

Ve tamamen yıkılmış olmalı. Olmalıydı. Ama utanıyor ve mahcup oluyordu. Eli bacaklarının arasına kaydı ve iç çekti. Hâlâ biraz azgındı ve bu berbat bir şeydi.

Ertesi sabah şafak vakti Reese, Cade'in çekmecelerinden birinde bulduğu bir eşofman altı ve bir eşofman üstü giydi ve bir fincan kahve yaptı

Daha fazla odun kesmeye gitmeden önce. Audrey bütün gün yanan bir ateşten hoşlanıyor gibiydi ve o da bu kadar basit bir şeyle onu memnun etmekten hoşlanıyordu.

İki kütük kesmişti ki arka kapı açıldı ve Cade sıcak tutan bir kazak ve kot pantolon giymiş, iki fincan kahve taşıyarak dışarı çıktı. Merdivenlerden inip Reese'e yaklaştı ve bir fincanı ona uzattı. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

"Dün geceyle mi ilgili?" Reese kupayı alarak sordu.

"Doğal olarak."

Reese homurdandı ve doğrama kütüğünün üzerine oturmak için hareket etti.

Cade merdivenlere yakın bir yerde oturmuş, elindeki kahve fincanını kucaklıyordu. Bir süre fincanı inceledikten sonra gözlerini kısarak Reese'e baktı.

yükselen güneş. "Sen ve Audrey. Bana tüm bunların ne anlama geldiğini anlatmak ister misin?" "Sadece birazcık zararsız flört," dedi Reese kolayca. "Sen neden

bilmek ister misin? Onunla ilgilenmiyorsun, değil mi?"

Cade ona sabırsız bir bakış attı. "Biliyorsun o benim kardeşim gibi. Senin tarafından incitildiğini görmek istemiyorum."

"Ona zarar vermeyeceğim. Tanrım, Cade. Ne zaman babama dönüştün?"

"Dün gece ikiniz suyun içinde çıplaktınız. Birbirinize sarılmıştınız. Endişelenmem normal. İkimiz de senin bir oyuncu olduğunu biliyoruz, Reese." Öyleydi de. Her ikisinin de farklı güçlü yönleri vardı. Logan erkeklerin lideriydi. Cade'in gücü ise cömert kalbi ve açık fikirli düşüncesi.

Reese'in gücü insanlarda yatıyordu, özellikle de onları kendi ihtiyaçları için kullanmakta. Bunu kötülük olsun diye yapmıyordu; çoğu kadın onunla bir araya geldiklerinde neyle karşılaşacaklarını biliyordu. Magazinel lakabı "playboy milyarder" iyi kazanılmıştı.

Ama nedense Cade'in otomatik olarak Audrey'yi kullandığını düşünmesi onu rahatsız etmişti. "Ona zarar vermeyeceğim, Cade. Sadece biraz eğleniyoruz. Rahat bırak."

"Kızlar ben geldiğimde burada başka biriyle olduğunu söylediler. Camilla mıydı?"

Reese iç çekti. "Camilla iyi bir kız ama sadece iş yapıyor. Babası kruvaziyer hattına yatırım yapmayı düşünen bir otel zincirinin sahibi."

"Yani onunla yatacak mısın?"

Reese omuz silkti. "Biz de sadece eğleniyorduk."

"Bu senin sorunun, Reese. Konu kadınlar olduğunda hiçbir şeyi ciddiye almıyorsun. Audrey kullanıp atabileceğin bir kız değil." Cade'in Kaşları toparlandı ve bir an için oldukça mutsuz görünüyordu. "O daha iyisini hak ediyor."

"Benden daha mı iyi? Beni yaralıyorsun, dostum." "Sadece sıkıldığını biliyorum."

"Hadi oradan," diye araya girdi Reese, öfkesi ön plana çıkmıştı. "Sıkıldığım için onunla takılmıyorum. Şimdi hem bana hem de ona hakaret ediyorsun."

"Sadece ondan gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığını bilmek istiyorum, Reese. Hepsi bu. O senin normal tipin değil." Cade'in sesi yumuşadı. "Seni kızdırmaya çalışmıyordum."

"Biliyorum. O senin için bir kız kardeş gibi." Reese alnını ovuşturduktan sonra kahveyi yudumladı ve bardağın geri kalanını yere fırlattı.

"Anlıyorum. Ben sadece ... Bilmiyorum. O farklı biri. Onu ateşlendirip kızdırmayı seviyorum, çünkü o zaman bir dişi kaplan gibi üzerime geliyor."

Cade kıkırdadı ve yüzünü buruşturdu. "Audrey hakkında bunu duymak çok garip. Onu çocukluğumuzdan beri tanıyorum ve kimsenin onu bir dişi kaplan olarak tanımladığını sanmıyorum."

Reese onu savunma ihtiyacı hissederek, "O mülayim ya da sıkıcı biri değil," dedi. "O sadece herkesin böyle düşünmesini istiyor. İnsanların onu takdir etmesi için yaptığı bir numara ya da öyle bir şey."

"Onun mülayim ya da sıkıcı olduğunu hiç söylemedim." Cade bu düşünce karşısında şaşırılmış görünüyordu. "İkizleri ilkokuldan beri tanırım. İkisi de kendi iyilikleri için fazla zekiler. Bu yüzden sana niyetinin ne olduğunu sormak zorunda kaldım."

"Peki ya onu becereceğimi, iyi vakit geçireceğimi ve ayrılırken bunu düşünmeyeceğimi söylersem?"

"Bu arkadaşlığımızı zorlar," dedi Cade.

O da bunu tahmin etmişti. Cade sorumluluk almayı çok ciddiye alıyordu ve Petty ikizlerine karşı kendini sorumlu hissediyordu. "Evet, çok fazla endişelenmene gerek yok." Cade'e Audrey'nin ona aşık olduğunu söylemek dilinin ucundaydı.

Reese'le değil *onunla*, ama nedense kelimeler ağzından çıkmıyordu. Egosu biraz yara aldığı için Cade'e saldıramıyordu.

Ve Cade merak etmekte haklıydı. Audrey, Reese'in yatağına girmek istediğini belirtirse? Onu hiç vakit kaybetmeden oraya götürür ve sırt üstü yatırır. Gözlerini kapadı ve yüzünü ovuşturdu, Audrey'nin suda ona nasıl yapıştığını ve ellerine nasıl sarıldığını hatırladı. Kahretsin, çok ateşliydi.

Cade'e aşık olduğunu bilmek bile onu durdurmamıştı. Audrey'nin o ilkel tavrının altında bir fişek vardı ve bunun yüzeye çıkması hoşuna gidiyordu. Daha da ötesi, bunu deneyimleyen kişi olmaktan hoşlanıyordu. Birisi Cade'in onun içindeki iyiliği nasıl ortaya çıkaracağını bilmemesi gibi.

İçindeki tutkuyu açığa çıkarmak için Reese gibi birine ihtiyacı vardı.

Kibar, nazik Cade'le boşa giderdi. Reese gibi bir piç kurusuna ihtiyacı vardı. O karşılık verene kadar onu zorlayacak biri.

Omzunu ovuşturarak sırttı. Ve bunu kanıtlayacak izleri vardı. "Neden böyle söylüyorsun?" Cade, Reese'in düşüncelerini bölerek sordu.

"Ha?" Ne hakkında konuştuklarını unutmuş, altındaki Audrey'nin sırtını kaşıyıp daha fazlasını istediğini düşünürken kaybolmuştu.

"Çok fazla endişelenmeme gerek olmadığını söylemiştin. Nedenmiş o?"
"Ah." Reese bir dakika düşündükten sonra Cade'in yanına gitti ve boş kahve fincanını ona uzattı. "Çünkü onun kalbini kırmayı planlamıyorum. Kalbini çok iyi koruduğunu söylediğimde bana güven."

"Seni rahatsız eden bir şey var."

Audrey elindeki yulaf ezmesinden başını kaldırıp Daphne'ye baktı ve yüzü otomatik olarak kıpkırmızı oldu. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

Daphne gözlerini devirdi ve kaşışını tekrar tekrar kâseye saptırdı.

"Sadece ikimiz varız. Benimleyken rol yapmana gerek yok."

Kadın haklıydı, Audrey bunu kabul etmek zorundaydı. İki adam yakacak odun almaya gitmiş ve onları kahvaltı için yalnız bırakmışlardı. Kahve yapılmış ve ocakta yulaf ezmesi vardı ama Daphne aç olmadığını iddia etmişti. Audrey yine de ona bir kâse hazırlamıştı, çünkü çok zayıf olan ikizinin çaresizce yemeye ihtiyacı vardı.

Ve şimdi Daphne ona sanki bir kafası daha çıkmış gibi bakıyordu. "Yani bana söylemeyecek misin?"

"Sana ne söyleyeyim?" Audrey masum bir tavırla, "Yemek yemelisin," dedi. "Yemek yemelisin, biliyorsun. Kahvaltı hazırlamak için çok çalıştım."

Daphne homurdandı ve bir paket sigara çıkardı. "Yemeği senin yapmadığını biliyorum Aud. Senin yemeklerini daha önce tatmıştım, hatırladın mı? Neden hepimiz bu maskaralığı sürdürüyoruz bilmiyorum ama beni kandıramazsınız."

Daphne bir sigara yakıp uzun bir nefes çekerken Audrey burnunu kırıştırdı. "Bunu burada içmek zorunda mısın? Leş gibi kokuyor."

"Öyle, değil mi?" Daphne kemikli parmaklarının arasındaki sigaraya baktı. "Tadını bile sevmiyorum, gerçekten."

"O zaman neden içiyorsun?"

"Çünkü uyuşturucu pipomu elimden aldın," dedi Daphne utangaç bir sırıtışla. Audrey gülümsemeyince içini çekti. "Bu bir şakaydı, kardeşim."

"Hiç komik değil."

Daphne sigarasından bir nefes daha çekti ve küllerini yulaf ezmesi kâsesine savurdu. "Peki, bana neler olduğunu anlatacak mısın yoksa ben mi

tahmin etmek zorunda mı?" Audrey yine tereddüt edince Daphne'nin yüzünde incinmiş bir ifade belirdi. "Artık benimle hiç konuşmuyorsun, biliyorsun. Keşke konuşsaydın."

Audrey'nin göğsünde bir özlem dalgası kabardı. Daphne müzik kariyerine devam etmek için Los Angeles'a gitmeden önce, ikizler inanılmaz derecede yakındılar. Ayrıldıklarından beri Audrey sanki diğer yarısını kaybetmiş gibi hissediyordu. Bu ona acı veriyordu ve umutsuzca kız kardeşini geri istiyordu. Ama bu her iki tarafın da çaba göstermesi gerektiğini düşündü. Bu yüzden içini çekti ve yulaf ezmesini karıştırdı, aslında yemiyordu da. "Şu anda kafam biraz karışık. an."

"Ah?" Daphne'nin siyah boyalı kaşları kalktı. "Erkek sorunu mu?" Audrey kızardı.

Daphne, Audrey tek kelime etmeden, "Erkek belası," diye onayladı. "Ee, anlat bakalım. Büyük yakışıklı mı?"

"İri yarı mı?" Audrey tekrarladı.

Daphne sigarasını havada salladı. "Bilirsin işte. Cade'in arkadaşı. Adı neydi? Hatırlayamıyorum. Bağırsaklarımı kusmakla meşguldüm. Sürekli sana bakan kişi. Sıcak küvet Romeo."

Reese sürekli ona mı bakıyordu? Audrey bunu fark etmemişti. "Adı Reese Durham. Cade'in milyarder arkadaşlarından biri."

"İğrenç. Paralı erkekler beladan başka bir şey değildir." Daphne bir an için üzgün göründü, sonra silkindi ve sigarasından bir nefes daha çekti. "Peki onunla seks yapıyor musun?"

"Henüz değil." Audrey dudağını ısırıldı. "Ama gerçekten istiyorum." "Öyleyse onunla seks yap."

Başını iki yana salladı. "O kadar basit değil, Daph. Cade'e karşı bir şeyler hissediyorum." Yılın yetersiz ifadesi.

"Mmm. Aşk sorunları." Daphne'nin gözleri ilgiyle parladı ve günlerdir ilk kez daha az yorgun görünüyordu. "Değişiklik olsun diye başkasının olmasına çok sevindim."

"Aşk sorunlarınız oldu mu?" Audrey sordu. Daphne ilişkileriyle ilgili hiçbir ayrıntıyı paylaşmazdı ama şarkılarında hep erkekler ve ayrılıklarla dalga geçirdi.

Daphne bu yorumu başından savmak istercesine parmaklarını şıklattı. "Geçmişte kaldı. Şu anda senin hakkında konuşuyoruz, kardeşim. Yani iri yarı birini istiyorsun ama

Cade'e olan aşkını engelleyeceğinden mi korkuyorsun? O senin nasıl hissettiğinin farkında mı?"

Audrey bir an düşündü ve kız kardeşine ne söyleyeceğini merak etti. "Var olduğumu biliyor ama bu kesinlikle tek taraflı."

Daphne sırtıttı. "İşte yapacağın şey. Ondan sıkılana kadar jakuzideki seksi kızla takıl, sonra da Cade için üzölmeye devam et."

Audrey ayağa kalktı, omuzları savunmacı bir şekilde dikleştı. "Şimdi de benimle dalga geçiyorsun. Hiç hoş değıl, Daph. Seninle gerçık bir Tartışma."

"Bekle," dedi Daphne, Audrey'nin koluna uzanarak. "Ben ciddi dim. Bırakana kadar vurmanın nesi yanlış?"

Audrey ikizine baktı. "Şaka mı yapıyorsun? Bahsettiğimiz kişi benim. Ben bir erkekle sırf seks için yatacak biri değilim."

"Bir ilişkiniz yok Audrey. Dediğın gibi, Cade ona karşı bir şeyler hissettiğini bile bilmiyor. Neden biraz eğlenmiyorsun? Sahada oyna Biraz mı? Sadece fiziksel. Küçük bir kaçamak. Eğer onunla birlikte değilsen Cade biriyle takıldığın için sana kızamaz."

Audrey düşünerek dudağını ısırđı. "Bilmiyorum."

"Yaşlı ve evli değilsin. Yaşına uygun davran. Tanrım. Etrafında olmak bile beni yaşlı hissettiriyor."

Bu acıttı. "Tanrım, teşekkürler Daph."

"Ben ciddi yim. Sen hiç eğlenmez misin? Her zaman çok ciddi ve mutsuz görünüyorsun, sanki hayal edebileceğın en vanilya, en sıkıcı insan olmak için elinden geleni yapıyormuşsun gibi. Böyle yaşanmaz." Daphne sigarasını yulaf ezmesi kâsesinde söndürdü. "Bu hafta bir dönüş yapacağın umuyordum. Çok canlı görünüyordun. Biraz sinirliydin ama yine de canlıydın. Bunu sende görmek hoşuma gitti. En azından her zaman gri ve mülayim olmak yerine biraz kıvılcım vardı."

Tüm o iyi niyetli Audrey'nin altında ateşli bir kız olduğunu biliyordu. Onu oyuna getirmeye bayılıyor.

Audrey yulaf ezmesi kâsesine bakarak uzun bir süre düşündü. Daphne'ye gerçıkte neler olup bittiğini ne kadar anlatmalıydı? Daphne'nin ağzı sıkı davranacağına güvenebilir miydi? Paketinden yeni bir sigara çıkaran ikizine baktı, elleri hafifçe titriyordu. Ve sonra Audrey Daphne'ye biraz güvenmeye karar verdi.

"Dün gece Reese ile çıplak yüzmeye gittim."

Daphne'nin az önce dudaklarının arasına yerleştirdiği yeni sigara kendiliğinden düştü. Onu yakaladı ve çakmağını çıkardı. "ık dışarı. ıktın mı? Seninle gurur duyuyorum."

Nedense, ikizinin onayı ona çekici geliyordu. Çıplak yüzmek gibi yaramaz bir şey için olsa bile. "Cade de bizi yakaladı."

Daphne yüzünü buruşturdu. "Hiç eğlenceli olmayan biri hakkında konuşmak istiyorsun."

Cade'in resmi sözlükte *ciddinin* yanında. Demek seni yakaladı, ha? Sen ne yaptın?"

"Hmm. ığlık atıp etrafımda bir havluyla eve mi koşayım?"

"Bunu nasıl uyuyarak atlattım?" Daphne sırtarak mırıldandı. Başını hafifçe salladı. "şimdi gidip kaldığın yerden devam edecek misin? bu gece?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Audrey. Bu fikir zihninde kök salmaya başlamıştı ve tuhaf bir çekiciliği vardı. Reese'i onun kadınları kullandığı gibi kullanmak mı?

Sırf seks için onunla yatmak mı? Bu o kadar kötü bir fikir miydi? "Cade'e neler olduğu hakkında ne söyleyeceğimi bilemiyorum."

"Bu Cade'i ilgilendirmez," dedi Daphne sert bir ses tonuyla. "şu anda senin üzerinde hiçbir hakkı yok. Aranızda sadece sen, o iri kıyım adam ve tüm sırları duyan ikiz kardeşin var." Audrey'e sırttı. "Nasıl olduğunu bana anlatman gerekecek."

Audrey keskin bir ses tonuyla, "Bunu yapacağımı varsayıyorsun," dedi.

"Bana düzgün davranma Aud. Seni tanıyorum. Ve bu özgürleşme eylemini teşvik ediyorum. Devam et derim."

"Onayını aldığıma sevindim," diye alay etti Audrey ama bu fikir artık aklındaydı ve bir türlü gitmiyordu. Koşulsuz şartsız bir erkekle yatmak nasıl bir şey olurdu? Reese kadar seksi ve onu onun kadar çıldırtan bir adamlarla?

Onunla olan hiçbir şeyin kalıcı olmayacağını biliyordu. Bir parça bile. Camilla gibi kadınları jakuzide kullanırdı. Onlar şaşırtmacaydı ve şu anki de oydu.

Ama sadece kısa bir süreliğine de olsa dikkatleri başka yöne çekmek eğlenceli olmaz mıydı?

Altıncı Bölüm

O sabah Daphne'yle yaptığı konuşma hâlâ aklındayken Audrey mutfağı temizledi, oturma odasını düzeltti ve sonra üst kata çıkıp görünüşünü kontrol etti.

Gömlek: düz siyah ve uzun kollu. Kot: kullanışlı. Saç: sıkı topuz. Cilt: yeni fırçalanmış ve çilli. İşe yaramak zorundaydı. Audrey bir eliyle topuzunu düzeltti ve dışarı çıkıp Reese'i aramaya başladı.

Onu bulmak zor değildi; odun kesme sesi evin içinden bile kulaklarında cınlıyordu. Adam elinde baltasıyla odun yığınının yanındaki küçük bir açıklıkta duruyordu. Kaslı bir tişört giymişti, gergin kolları çıplaktı ve terden parlıyordu. Belli ki bir süredir bu işlerle uğraşıyordu.

"Reese?" Gözlerini güneşten korudu ve belli bir mesafede durdu. "Biraz konuşabilir miyiz?"

Ona döndü ve baltayı yere fırlattı. "Tabii, ne oldu?"

Etrafına bakındı. "Cade nerede?"

"Sabah yürüyüşüne çıktı. Kafasını boşaltmak istedi. Konuşmak istediğin şey bu muydu?" Alnını sildi, sonra yanından bir su şişesi aldı.

Adam doğrulurken cildinde bir dizi kırmızımsı mor iz fark etti. Eğilip ne olduklarını anlamaya çalıştı. Sonra tam olarak ne olduğunu anladığında nefesi kesildi, hafızası dün geceye geri döndü. Ağzını onun teninde gezdirdiğini, sıkı kaslarını ısırp emdiğini hatırladı.

Aman Tanrım, her tarafını morartmıştı. "Omzun!"

Reese sırttı, kendinden oldukça memnun görünüyordu. Gömleğini çekiştirdi. "Onları göstereyim dedim."

Çenesi düştü. "Cade bunları gördü mü?"

"O yaptı."

"Ve sen o gömleği bilerek giydin."

"Olabilir." Ona göz kırptı, sonra su şişesinden bir yudum aldı. "Aklında ne var?"

Adamın omzundaki işaretlere baktı ve gördüğü manzara karşısında vücudunda bir sıcaklık hissetti. Bunu ona o mu yapmıştı? Dün gece vahşileşmiş ve kontrolden çıkmıştı.

Tekrar yapmak istedi.

Ama önce onunla biraz uğraşacaktı. Audrey onun gömleğinden bir avuç yakaladı. "Konuşmamız gerek."

"Birisi otoritenin sesi," dedi eğlenerek. Ama onu takip etti.

Onu çamurlu avludan geçirerek kulübenin uzak tarafına, oradan da sundurmanın altına sürükledi. Adamların sürekli yenilemek için çalıştıkları odun kordonu altta, kiler kapılarının yanında depolanmıştı. Sundurmanın altında duran herkes gözlerden korunuyordu, yukarıdaki pencereler sadece aşağıdaki ağaçları ve gölü görüyordu. Yapmak istediği şey için mükemmeldi.

Kafatasını kırmamak için başını eğerek onu verandanın altına kadar takip ettiğinde, ona tuhaf bir bakış attı. "Neden buranın altına gidiyoruz?"

Audrey gömleğini çekiştirerek onu daha yakına sürükledi. "Çünkü dün gece başladığımız işi bitiremedik," dedi alçak bir sesle.

Sonra eli adamın sikine gitti ve ovuşturdu.

Nefesi boğazından tıslayarak çıktı. Reese bir an inanamayarak ona baktı ve sonra yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Paralı asker küçük şey, değil mi? Bunu sevdim."

"Şimdi biliyor musun?" Eğildi ve onun çenesini ısırды, kirli sakalının sıyrıklarını hissetti. Bunun onu çok heyecanlandırması garipti. "Neden bana göstermiyorsun?"

"Geçen gece tam olarak hangi işi yarım bıraktık?" Reese, sırtı odun yığınının dayanana kadar onu bir adım geriye doğru iterek mırıldandı. Kaba odun parçaları elbisesine yapışmış ve kumaşın arasından etini sıyırmıştı ama umurunda değildi.

"Eminim tahmin edebilirsin."

"En son hatırladığım kadarıyla elimi bacaklarının arasına koymuştum ve sen de bana biniyordun."

Bacaklarının arasında ısı birikti ve nefes alış verişi hızlandı. "Kulağa doğru geliyor."

"Burada, odun yığınının üzerinde sevişmek ister misin?"

Eli, adamın pantolonunun içinde sertleşen boyu boyunca ovuşturdu, parmaklarının altındaki adamın hissinden ve onu kullanırken hissettiği baş döndürücü güç duygusundan zevk aldı. "Ben daha çok burada, odun yığınının içinde biraz sevişmeyi düşünüyordum," dedi ve dudaklarının onun ağzına sürtünmesine izin verdi. "Sonra belki güzel, kirli bir sikiş."

Reese inleyerek onun eline doğru hamle yaptı. Eli pantolonunun kemerine doğru kayd. "Seni boşaltmamı mı istiyorsun?"

"Benim de aklımdan geçen buydu, evet." Dudaklarını yaladı ve kirpiklerinin arasından ona baktı. "Belki birbirimizi boşaltabiliriz diye düşünüyordum."

"Mmm," diye nefes aldı, yoğun mavi gözleriyle onu izliyordu. "Sanırım bunu kabul edebilirim... tek bir şartla."

Merakla ona baktı. "Durum?"

Onu şaşırtarak saçının sıkı düğümüne uzandı ve saç bandını çekti. "Bunun serbest kalması gerekiyor. Ben vahşi Audrey'i istiyorum, gergin olanı değil."

Kıkırdadı, ona böyle dediği için karnına yumruk atmaya yarı teşebbüs etti ... ama damarlarında böyle bir şeyi düşünemeyecek kadar çok sıcaklık pompalanıyordu. Adam saçlarını çekip kurtarıken ve parlak kırmızı bir taramayla omuzlarına dökülmesine izin verirken öylece durdu.

"Bu daha iyi," diye mırıldandı. "Seksi, edepsiz küçük Audrey. Sanki o vahşi tarafın etrafta en iyi saklanan sırmış gibi."

Parmakları adamın pantolonunun önünü saran sert uzunluğunun etrafında kıvrıldı. "Ve senin vahşi tarafın en kötü saklanan sır."

Reese alçak sesle kıkırdadı, onu kendine doğru çekti ve ellerinin kığına kaymasına izin verdi. "Yağcılık seni her yere götürür."

"Yağ çekmek için söylememiştim," dedi ona, elini hafifçe adamın boyunda aşağı yukarı gezdirirken bile. "Benim tipim değilsin."

"O zaman neden sikimi okşuyorsun?" Eli yine külotunun bel bandıyla oynadı, ama bu sefer parmaklarını içine kaydırdı.

"Sana söylemiştim," diye fısıldadı. "Başladığın işi bitirmelisin."

Ve uyku pantolonunun bağcıklarına uzandı, düğüm çözülene ve kumaş belinin etrafında gevşekçe toplanana kadar ipi çekiştirdi. İç çamaşırı giymemişti -yine- ve kendi heyecanıyla kızarmış, başında bir damlacık precum parlayan sikinin büyük başına bir an göz attı.

Onu görmek vücudunda bir titreme yarattı ve parmak uçlarının tümseğinin üzerinde gezindiğini, oradaki buklelere sürtündüğünü hissettiğinde bu titreme yoğunlaştı.

Onu hissettiğinde inledi, sesi dağınık saçlarına karşı yumuşaktı. "Şimdiden ısladın mı Audrey? O kadar heyecanlı mısın yoksa bütün sabah buraya gelip beni yakalamayı mı düşünüyordun?"

Eli adamın pantolonunun içine girdi ve sıcak, çıplak etini kavradı. "Belki bir ikisinden de biraz mı?" Eğildi ve adamın hıçkırıklarla kızarmış omzundaki bir damla teri yaladı. Elindeki siki kavurucuydu, ona karşı o kadar sıcaktı ki ateşe dokunmak gibiydi.

Reese'in parmak uçları klitorisine sürtünerek onu aradı. Onun dokunuşuna verdiği ürpertici tepki üzerine orada durdu ve hafifçe ovuşturdu, parmak uçlarıyla hassaslaşmış tomurcuğa doğru ileri geri fırçaladı. "İşte orası."

Audrey inledi, parmakları adamın sikinin etrafında kıvrıldı ve sarsıntılı hareketlerle onu okşadı.

"Şşşt, şşşt," dedi ona, kulağına alçak sesle mırıldanarak, nefesi saçlarını gıdıklıyordu. "Yavaş ol şekerim. Artık kontrol bende." Eli ensesine değdi ve sonra saçlarından bir avuç tutarak başını geriye yatırdı ve boynunu ortaya çıkardı. Dudakları çene çizgisine doğru hareket etti, dişleri tenini sıyırdı. "Seksi küçük ateşböceği. Benim küçük yaramaz fişeğim."

Onun tenine karşı kelimeleri mırıldanırken, parmakları onun ıslak sıcaklığını okşamaya devam etti, ona sarılırken kaygan kıvrımlara sürtündü. Adam

Seksinin kuyusuna kadar iniyor, oradaki hassas derisini daire içine alıyor, sonra klitorisine doğru kayıyor ve bu çıldırtıcı daireyi tekrarlıyordu. Adamın hareketleri yavaş ve telaşsızdı; kız, onu bir şekilde hızlanmaya zorlamak için kasıtlı olarak böyle davrandığını düşündü.

Onun da dikkatinin dağılmasına neden oluyordu, yetenekli parmaklarının her fırçası vücudunu yeniden titretirken ağzı sessizce çalışıyordu. Adamın sikini okşamaya konsantre olmakta zorlanıyordu, parmakları hafifçe

baş boyunca dans ediyor ve oradaki pre-cum'u fırçalıyordu. Yuvarladı Başı boyunca ıslaklık, dokunuşuyla onu keşfediyordu. Reese kesinlikle iyi şekillendirilmişti, tepesi büyük ve kalındı, shaftının uzunluğu pürüzsüz ve uzundu. Kesesine doğru ilerledi ve onu ağır ve sıcak bir şekilde avucunun içinde hissetti.

Reese inledi ve çenesini yaladı. "Ellerin çok yetenekli, değil mi?"

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim," dedi ona ve klitorisini okşadığında kalçalarını parmaklarına doğru salladı.

"Ah, işte bu, şekerim. Avucuma binecek misin?" Avucunun topuğunu kızın klitorisine bastırdı, parmakları kızın çekirdeğini sıyırdı ve hareket etmeyi bıraktı.

Sızlandı, bir eliyle adamın boyunu kavradı, diğer elini gömleğine soktu.

"Doğru," dedi ona, ağız dudaklarının üzerinde kayarak. En hafif öpücüklerle, sadece flört edercesine onunkilere dokundu. "Tekrar bana doğru sallan, Audrey. Hareket ettiğini hissetmeme izin ver."

Kız da onu takip etti ve hareketleri avucunun topuğunu klitorisine doğru zorladığında inledi. Duygu inanılmazdı ve bunu tekrarladı, kalçaları ona karşı sarsıldı.

"Tekrar yap," diye alçak sesle emretti. "Sür beni, Audrey." Boynundan aşağı öptü, dili teninde gezindi.

Yaptı, ona karşı direndi. Sonra kendini durduramadı. Bir fahişe gibi tekrar tekrar ona sürtündü. Adamın içinde yarattığı ihtiyaçla çılgına dönen Audrey odun yığınının yaslandı, kalçaları daha sert ve daha hızlı hareket ederken, seksini adamın avucuna doğru zorladı. Kadın o kadar ıslaktı ki tüm eli kızın sularıyla kaplanmıştı, gerçi kendi yumuşak teşviklerinden bunu görmek hoşuna gitmişti.

Ağız biraz daha aşağı kayarken, göğüslerinin arasındaki vadiyi okşarken ve yakasının açıkta bıraktığı deriyi yalarken bile ona mırıldanmaya devam etti, onu kendisine binmeye teşvik etti. Ama giysilerinin arasından göğsüne sokulduğunda ve elini göğüslerinden birini kavrayacak şekilde kaydırıp ağızına doğru eğdiğinde? Kıyafetinin arasından sert, ağrıyan ucunu ısırdığında?

Kadın paramparça oldu. Boğazından alçak, gırtlaktan gelen bir inilti patladı ve kendi orgazmı içinden geçerken, elini hala ön spermle damlayan sert horozun etrafında sıktı.

"Şşşt," diye uyardı, ağzını kendi ağzıyla kapatmak için yukarı doğru hareket etti. Dudakları onunkileri kaplamadan hemen önce yutkunduğu kısık kıkırtıyı duydu, dili

Elinin topuğunu dairesel hareketlerle klitorisine bastırırken Audrey'nin ağzına giriyor, orgazmın dalgalarını Audrey ona karşı inleyene, dizleri zayıflayana kadar uzatıyordu. "İşte benim kızım," dedi ona sonunda ayrıldıklarında, Audrey orgazmının gücüyle gevşemişti.

Sersemlemiş bir halde çevresine yeniden uyum sağlamaya çalıştı. Odun yığınının doğru itilmişti. Adamın eli şimdi sırlıklam olan külotunun içindeydi. Diğer eli hâlâ göğsünü kavriyor, ara sıra başparmağını ısırdığı meme ucunun üzerinde gezdiriyordu.

Ve hâlâ adamın pantolonundan dışarı fırlayan sert, kalkık sikine yapışıyordu.

Reese eğildi ve onu tekrar öptü, biraz daha ısrarla. "Bana bu onuru bahşedecek misin, fişek?"

Elini hafifçe adamın boyunun etrafında sıktı ve adamın içinden geçen tepki titremesinin tadını çıkardı. "Aslında, burada işimin bittiğini sanıyordum. Ben Kendini idare edebileceğinden emin ol."

Güldü, kızın diken diken olmasından memnun görünüyordu. "Baştan çıkarıyorsun." Dudaklarını ısırdı. "Kendim halledebilirim, tamam. Ama senin ellerin benimkilerden çok daha hoş. Daha az nasırlı."

Dudakları eğlenerek kıvrıldı. Onunla oynamanın oldukça eğlenceli olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ona kafa atması için yalvarmıyordu. Durmak istemesinin kendisi için sorun olmayacağını ama devam etmek isterse de onu geri çevirmeyeceğini söylüyordu.

Kesinlikle devam etmek istiyordu. Zapt etmek için çok uğraştığı o kötücül çizgi, içinde bir yük treni gibi uğulduyordu. Sadece bir erkekle biraz kötü olsa ne fark ederdi ki? Daphne'nin dediği gibi -Onu kullanabilir, onunla biraz oynayabilir ve sonra zarar görmeden uzaklaşabilirdi. Ne de olsa bir ilişkisi yoktu.

Sadece eğleniyordu.

Ve böylece ona yaramaz bir gülümseme verdi ve onun elinden kurtuldu, sonra önünde dizlerinin üzerine çöktü.

Gördüğü manzara karşısında inledi. "Kahretsin, şu haline bak. Muhteşem."

Audrey ona sırtıttı, sonra dudaklarını ayırdı ve biraz öne eğildi. Adamın sikini ağzına almak için hareket etmedi. Sadece orada oturdu, birkaç santim ötede, dudakları beklentiyle ayrılmıştı.

Ve ona baktı, bekliyordu.

"Kahretsin, bu çok ateşli." Reese'in eli saçlarına kaydı, birbirine karışmış bukleleri okşadı ve kafa derisini okşadı. Kızın beklediği gibi öne doğru atılmadı. Bunun yerine, uzun bir süre düşünerek ona baktı. Sonra o güçlü parmakları başının dibinde kıvrıldı ve onu nazikçe öne doğru itti.

Dudakları adamın sikinin başına dolandı, elleri kendini sabitlemek için adamın kıkına kaydı. Audrey adamın ıslak başının dudaklarının üzerinde bir süre hafif bir hareketle ileri geri gezinmesine izin verdikten sonra onu ağzına aldı ve yanaklarında çukurlar oluşturacak kadar sert bir şekilde emdi.

Üstünde Reese onaylar gibi homurdandı ama kıpırdamadı, yüzünü sikmeye başlamadı. Sanki onu hissetmek kadar görmekten de zevk alıyordu ve bunun tadını çıkarmak istiyordu.

Bunu takdir edebiliyordu. Adamın onun üzerine inişini izlemekten zevk aldığını bilmek kendisini inanılmaz seksi hissettiriyordu. Ve bu onu yeniden heyecanlandırdı. Parmaklarını kıkının sıkı kaslarına soktu ve kaya gibi sertliklerini takdir etti. Tanrım, güzel bir kıkı vardı. Onu sıktı ve sonra duyulabilir bir patlamayla sikinin başını serbest bıraktı, sonra ağzını tekrar başı boyunca ovuşturdu. Pre-cum dudaklarını kayganlaştırdı ve diliyle onları yalayarak temizledi, sonra dışarı çıkmasına ve horozunun tepesinde kaymasına izin verdi.

"Aynen böyle," dedi boğuk bir sesle, parmakları başının dibinde sıkılaşıırken. "Bu çok güzel Audrey. Beni tekrar ağzına al."

Eğildi, ama onun üzerine çökmek yerine, dilini sert bir nokta haline getirdi ve onu keşfederek horozu boyunca takip etti. Dilinin ucuyla başını daire içine aldı, başını yaladı, sonra tepenin sırtını. Alt tarafı boyunca kalın bir damar vardı ve dilini onun boyunca da gezdirdi, sonra tekrar tepeye geri dönmeden önce hafifçe tabanını diledi.

"Mmm," dedi ona ve gözlerinin bir an için kendinden geçerek kapandığını görmek için yukarı baktı. "İtiraf etmeliyim ki, o küçük, düzgün Audrey'nin sikime bu kadar iyi davranacağını hiç düşünmemiştim."

Bir elini adamın sikinin dibine kaydırды ve dilini tekrar başının üzerinde gezdirirken küçük bir pompa yaptı. "Ne yani, beni küçük tatlı bir bakire mi sandın?"

Kıkırdadı, parmakları kızın saçlarında sıkıydı. İtmiyor, sadece onu orada tutuyordu. "Bu düşünce aklımdan geçti."

"Hiç de bakire değilim," dedi ona yumuşak bir sesle. "Belki de bir erkeği bunun için uğraştırmayı seviyorumdur." Tacın alt tarafını yaladı. "Ve sonra onun zamanına değer hale getiriyorum."

"Lanet olsun, kesinlikle öyle."

Sırıttı ve sonra onu tekrar derinlere aldı, derinlemesine emdi ve tabanının etrafında sıkılmış eliyle karşılaşana kadar ağzını aşağı kaydırды, sonra geri kaydı, sonra onu tekrar derinlere aldı, boğazının arkasına çarptığını hissetti. Çenesini gevşetti ve onu daha derine sokmaya başladı.

"Ah, siktir. Bu harika hissettiriyor." Kadının başını birazcık okşamaya başladı. "Kesinlikle bakire değil. Kesinlikle değil."

Onun kendisini yönlendirmesine izin verdi, kalçalarının her küçük itişinde onu derinlemesine emdi, elinin baskısına bindi. Adamın uyarılmışlığı onu tekrar tekrar tahrik ediyordu, onun kendisini çalıştırmamasından aldığı saf zevk son derece tatmin ediciydi.

Çoğu erkek sadece bir oral seks beklerdi ama Reese sanki onun sikiyle birlikte aklını da uçuruyormuş gibi yaptı.

Kesinlikle iyi bir sakso çekmenin yolunu biliyordu. Ve başka bir numarası daha vardı. Geriye doğru kaydı ve iki elini sanki bir beyzbol sopası tutuyormuş gibi adamın sikinin etrafına sardı ve derin boğazına dönmesi için başının arkasına yaptığı baskıyı görmezden geldi. Bunun yerine, başını tuttu ve dilini üzerinde gezdirerek emdi.

Ve sonra mırıldanmaya başladı.

Onun şaşkınlıkla sarsıldığını hissetti ama ona tutunup mırıldanmaya devam etti.

Bir şarkı değil, sadece boğazını titreten alçak, sözsüz bir melodi. Mırıltısının şiddetini artırdı, başını dilinin üzerinde yuvarladı.

"Oh, lanet olsun. Bu . . . Tanrım, bu çok iyi." Eli kızın saçlarını sıkıca kavradı. "Aynen böyle. Mırıldanmaya devam et."

O da öyle yaptı. Daha yüksek sesle ve daha sert. Elleri, mırıldanmasıyla eş zamanlı olarak adamın tabanını pompaladı.

"Kahretsin," diye ısırды ve sonra karşılık olarak kalçalarını oynatmaya başladı, sonra durdu. "Audrey, eğer durmazsan boşalacağım-"

Daha yüksek sesle mırıldandı ve onu tekrar pompaladı.

"Ah, kahretsin." Reese kontrolü ele alarak tekrar ağzına soktu. Kadın mırıldanmaya devam etmeye çalıştı ama Reese onun ağzına girmeye başladı ve sonra

sertleşti. Ağız adamın dölüyle doldu, adamın keskin kokusu ağızını doldurdu. Adam titreyerek ağızından çıkarken yutkundu ve arkasına yaslanıp, adam odun yığınınına yaslanıp zor nefes alırken dudaklarını sildi.

Nefesini toparlayabildiğinde tekrar ona baktı ve yüzünde o ukala sırıtış belirdi. "Vay be. Her sabah burada odun keserken sana ihtiyacım var. Böylece bu iş çok daha az monoton olur."

Audrey ayağı kalktı ve ağzının kenarlarını nazikçe sildi. "Rica ederim," dedi ilkel bir sesle.

Ona sırıttı, sonra öne doğru ilerledi ve onu tekrar başının arkasından yakaladı. Onu şaşırtarak eğildi ve sert bir öpücük verdi. "Teşekkür ederim."

Ve çoktan tekrar tahrik olmuştu. Ona oral seks yapıp sonra da öpmek mi? Tam olarak libidosunu öldürmüyordu. Aksine, her zamankinden daha fazla yükseldiğini hissetti. "Yani," diye nefes aldı. "Bu gece mi?"

Bakışları kızın yüzünde sıcaktı. "Yeri ve zamanı söyle."

"Gece yarısı," dedi ona. "İskelede buluşup ormana doğru yola çıkacağız. Prezervatif getir."

"Sen bir battaniye getir," dedi ona. "Ben odun getireceğim." Kadın inledi. "Bu berbat bir şakaydı."

"Evet, seksten sonra kliş oluyorum. Bunun için üzgünüm." Eğildi ve öptü şaşırtıcı derecede şefkatli bir hareketle burnunun ucuna dokundu. "Artık büyük sırrımı biliyorsun."

"Sana her fırsatta bununla şantaj yapacağıma söz veriyorum," dedi hafifçe, sonra parmaklarını saçlarında gezdirerek saçlarını taramaya çalıştı. normallik görüntüsü.

Elini durdurdu. "Benim için bırak. Biraz dağınık ve vahş severim."

Yanaklarında yeniden bir sıcaklık belirdi ama elini bıraktı. "Aşağıya."

"Bu gece de aşağı."

Başını salladı ve karnındaki kelebek bu düşünce karşısında çılgına döndü. *Bu gece.*

Çok uzun bir gün olacaktı.

Gün Audrey için dayanılmaz bir yavaşlıkla geçti. Sakin, soğukkanlı ve derli toplu kalmak için elinden geleni yaptı. Tüm bunlar olurken, düşünceleri bir cehennem gibi kasıp kavuruyordu.

Seks yapacaktı. Reese ile. Bu gece. Ormanda. Kadınları Kleenex gibi kullanan bir adamla gizli, kirli seks. Ve çok heyecanlıydı.

Yine de hiçbir şey yokmuş gibi davranması gerekiyordu, yoksa Cade ve Daphne bir şeyler döndüğünü anlayacaklardı. Bu yüzden evi temizledi, çünkü bunun Daphne'ye sıra dışı gelmeyeceğini biliyordu. Audrey Her şey düzenli ve tertipliydi ve dairesi her zaman tertemizdi. Bu yüzden, Daphne'nin kesinlikle gönüllü olmayacağını bildiğinden, zihnini meşgul etmek için kulübeyi düzenledi. Mutfak fırçaladı ve yerleri paspasladı. Dağınık Daphne ile paylaştığı odayı düzeltti. Banyoları temizledi ve çamaşır yıkadı, çünkü kulübede küçük bir çamaşır makinesi ve kurutucu da vardı.

Daphne ve Cade oturma odasında kâğıt oynarken ve Reese kanepelerden birinde uyuklarken, o da çamaşırları katladı ve toz aldı. O da

Reese'in kanepesinin yanından geçip onu uyandırmak için kanepeye güzel bir tekme atmayı ihmal etmedi. Elbette onu rahatsız ediyormuş gibi görünmesi gerekiyordu.

Gerçekte, ona karşı duyduğu sahte kızgınlık hızla tahrik edici bir hale dönüşüyordu. Odun yığnında aralarında geçenleri düşünmeden edemiyordu. Adamın onun karmakarışık saçlarını kavrayışını ve ağzını sıkarken ağzına girişini

Ellerini onun sıkı kıkına dayamıştı. Parmakları kalçalarının arasındaki kaygan ıslaklığı aşağı yukarı okşarken, klitorisinin üzerinde gezinirken ve onu çılgına çevirirken dudaklarının kendi dudaklarının üzerinde gezinme şekli.

Reese'in bu kadar popüler olmasına şaşmamalı, oldukça özenli bir aşıktı. Onu neyin tahrik edeceğini merak ediyor gibi görünüyordu. Bu hoşuna gitmişti. Geçmişte çok sayıda sevgilisi olmuştu ve sadece birkaçı onu gerçekten delirtmekle ilgilenmişti. Çoğu erkek onun külotunun içine girmek için ne yapabilecekleriyle daha çok ilgileniyor ve bir kez oraya girdikten sonra boşalmasını o kadar da umursamıyordu. Bu yüzden biraz yatakta daha agresifti, çünkü bunun onu elde etmenin tek yolu olduğunu biliyordu.

ne istediğini biliyordu. Çoğu zaman işine yarıyordu. Reese de bundan hoşlanıyor gibiydi.

Yıkanacak çamaşır kalmadığında, her yatağı soyarak ve kendini meşgul ederek çarşafı ve battaniyeleri yıkadı. Daphne, Audrey'nin çalışkanlığı karşısında gözlerini devirdi, kartlarını incelerken dudaklarından bir sigara sarkıyordu.

Yine de battaniyeyle yanından geçerken Reese'in kendi kendine gülümsediğine yemin edebilirdi ve yüzü kızarmadan önce odadan aceleyle çıkmak zorunda kaldı. Bazen o kadar belli ediyordu ki.

Çamaşırlar yıkandıktan sonra akşam yemeği için sandviç yaptı (küçük evlerinde hâlâ usta aşçıymış gibi davranmak zorunda olduğu için) ve sonra uzun, yavaş bir duş almak için üst kata çıktı. Bu akşamki toplantıları için temiz ve lezzetli kokmak istiyordu. Audrey, Daphne'nin pahalı sabun ve şampuanlarını ödünç aldı ve tıraş olmak için acele etmedi. Bir an için kasık kıllarının tümseğini düşündü. Çıplak kalarak Reese'i şok edecek miydi? Tıraş bıçağına bakıp düşündü, sonra fikrini değiştirdi. Bir erkeği etkilemek için kim olduğunu değiştirmeyecekti. Bu yüzden ortalığı topladı ve Daphne'yle paylaştığı odaya geçip yatağa uzanarak aşk romanlarından birini okudu ve ayak tırnaklarıyla el tırnaklarını soluk bir çıplağa boyadı.

O gece getireceğine söz verdiği battaniye mi? Audrey onu yatağı hazırladı ve ardından seksi bir şeyler getirmiş olmayı dileyerek uyumlu sütyenini ve iç çamaşırını giydi. Hatta seksi bir şeye *sahip* olmayı.

Sonunda gün geceye dönuştü ve herkes saat on sularında dinlenmeye çekildi. Daphne yatmaya hazırlanırken Audrey ile sohbet etti, ikizi günlerdir olmadığı kadar neşeli görünüyordu. Korkunç titremeleri ve sürekli kusması geçmişti. Solgundu ama artık Audrey'i endişelendiren o hastalıklı yeşilimsi tonda değildi. Ve eğer o Baca gibi mi tütüyordu? Sorun değildi. Ne de olsa sigarayı bırakmak kokain ve Xanax'ı bırakmaktan biraz daha kolaydı. Gecede yarım hapa kadar düşmüştü,

Cade'in dikkatli planlaması ve nöbetçi doktoruyla tekrar tekrar görüşmesi sayesinde yakında Xanax'ı kesin olarak bırakacaktı. Kaydettiği ilerleme Audrey'i mutlu etse de, Daphne'nin geri döndükleri anda yeniden kötüleşeceğinden endişe ediyordu. Los Angeles'a döndüğünde ne olacaktı?

ve alışkın olduğu hızlı tempolu yaşam tarzını? İkizi değişmiş birine benzemiyordu.

Ama şu anda bunun için endişelenemezdi.

Yatağa gittiler ve Audrey kız kardeşinin yanına uzandı, nefes alışını yavaş ve düzenli göstermeye çalıştı. Gerçekte ise nabızı hızla atıyor, zihni tamamen uyanıktı. Reese Durham ile seks yapacaktı. Sadece bu düşünce bile vücudunu ateşli bir beklenti içine sokmaya yetmişti. Sadece düşünürken bile ıslandığından emindi.

Akşamın nasıl geçeceğini. O gün bunu zihninde en az bir düzine kez canlandırmıştı. Reese onu bir ağaca doğru itiyor ve beceriyordu. Reese onu battaniyenin üzerine yatırıyor ve zarif bir şekilde yavaşça sevişiyordu. Reese köpek stili seks için onu ters çeviriyor. Altmış dokuz için Reese'in üstüne yatırıyor.

Tamam, bu nabzının yavaşlamasına hiç yardımcı olmuyordu. Audrey onu kilitledi

parmaklarını göğsünün üzerinde gezdirdi ve yanındaki yatakta yatan ikizinin son derece farkında olarak uyuyormuş gibi yaptı. Daphne'nin nefes alış verişinin yavaşlaması ve düzleşmesi sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu, boğazından küçük horultular kaçıyordu. Daphne orada öylece yatıyor, onun derin uykuya dalmasını bekliyordu. Bir yandan da göz ucuyla çalar saate bakıyor ve gece yarısını bekliyordu.

On buçuk.

On bir.

On bir on beş.

On bir yirmi.

Aman Tanrım. Audrey saate bakarken neredeyse kıpır kıpırdı.

Zaman yavaşlıyor ve sonra tekrar hızlanıyor gibiydi.

Onbir elli beş.

Onbir elli dokuz.

On iki.

Saat 12'ydi. Gitme vakti gelmişti. Sertçe yutkundu, aniden gerildi ve uyuyan Daphne'ye bakmak için döndü. İkizi yatağın kenarına büzülmüş, battaniyeye sarınmış, yastığını tutuyordu. Uykusu huzurluydu, nefes alış verışı düzenliydi. Güzeldi.

Audrey nefis bir yavaşlıkla yorganın altından sıyrıldı ve sonra her seferinde bir seğiren, çığlık atan kasla dikkatlice yataktan yuvarlandı.

Sonra, o gece için kenara koyduğu yorganı dikkatlice çıkardı ve pijamasının üzerine kapüşonlu bir tişört geçirdi. Elinde battaniye, parmak uçlarında dışarı çıktı.

odasından gizlice kaçıp erkek arkadaşıyla yasadışı seks yapmak için buluşmaya giden yaramaz bir genç kız gibi hissediyordu.

Ama gençken bunu hiç yapmamıştı. Her zaman Daphne'yi korurdu.

Ortak odalarının kapısını kapatıp merdivenlerden aşağı süzülürken bunun yaramazlık olmadığından emin oldu. Kimse uyanık ya da oturma odasında değildi, bu yüzden dışarı çıktı ve erkeklerle buluşmak için gizlice dışarı çıkma konusunda eski bir profesyonelmış gibi kapıyı arkasından dikkatlice kapattı. Audrey rıhtıma doğru yöneldi, akşam sessiz ve tempolu bir şekilde etrafını sarmıştı. Hava durgundu. Neredeyse fazla durgundu. Bu da düşüncelerinin kafasının içinde gürültülü olduğu anlamına geliyordu.

Yaramazlık değil, dedi yine kendi kendine. Bu daha çok bir kaşıntıyı kaşımak gibiydi. Reese'le seks yaptığını kimse bilmeyecekti, onu sisteminden çıkaracak ve sonra Cade'e olan üzücü, sonsuz aşkına geri dönecekti.

Kulübede onunla birlikteyken bunu hiç düşünmemiş olması garipti. Kaşlarını çattı ve bir elini battaniyenin üzerinde gezdirdi. O dikkatinin çok dağınık olduğuna karar verdi. Önce ikizinin burada ve başının belada olması, sonra da Reese'in sürekli flört etmesi ve ona meydan okuması. Cade'le umduğu kadar çok vakit geçirememişti. Yine de bu bir çeşit yeniden bir araya gelmeydi ve olduklarından daha yakın olacaklarını hayal ediyordu

Herkes normal hayatına dönmeden önce. Bu iyi bir şey olurdu.

Tabii o sırada en yakın arkadaşıyla yatmış olması dışında. Ve onları birlikte çıplak yüzerken yakalamıştı. Bunu unutması mümkün değildi. Midesinde iğrenç bir çukur oluştu. Reese'le olan kaçamağı onun hayatını mahvedecek miydi?

Cade'le sonsuza kadar şans mı? Bunu yapmak istiyor muydu? Tereddüt etti, Reese'i beklerken sessiz, karanlık oturma odasına göz gezdirdi. Çapkın. Kadınları kullanan. Cade'in onun için çok doğru olduğu her yönden onun için tamamen yanlış olan kişi.

Belki de bu bir hataydı. Hemen arkasını dönüp yatağına gitmeliydi. Onu asılı bırakmalı ve bunlar hiç olmamış gibi davranmalıydı.

Neredeyse tam da bunu yapmaya karar vermişti ki, içlerinden biri Arkasındaki tahtalar gıcırdadı ve sonra sıcak bir sırt onunkine yaslandı. Bir eli ön tarafına doğru dönerek ağır göğüslerinden birini kavradı, başparmağı kumaşın arasından meme ucunu okşadı. Reese onun kulağına "Merhaba seksi şey," diye mırıldandı ve sonra başparmağı artık sertleşmiş meme ucunun üzerinde bir daire çizerken dili de hafifçe kabuğunda gezindi. "Seni gördüğüme sevindim."

Ve işte kararlılığı gitti. Audrey zayıfladı, ona yaslandı, vücudunu ısı basarken boğazından küçük bir inilti kaçtı. Tanrım, adam ona nasıl dokunacağını biliyordu ve tüm kemiklerini püre haline getiriyordu. Dönüp ona baktı ve her zaman giydiği şeyi giydiğini fark etti: sevimsiz bir egzersiz tişörtü ve bir çift uyku pantolonu. Cade'in bu evde ödünç alabileceği düzgün bir şeyi yok muydu?

"Hadi buradan çıkalım," diye fısıldadı saçlarına doğru, dudakları kulağını okşarken, "ve özel bir yer bulalım, olur mu?"

Başını salladı, adamın gardırobuyla ilgili tüm düşünceler aklından uçup gitti ve adam onu rıhtımdan aşağı indirirken eli sırtının küçük kısmına gitti. Bunu yapacaktı. Bunu gerçekten yapacaktı. Sonuçlarına lanet olsun. Reese'i aklından çıkarmak için onunla geçireceği bu geceye ihtiyacı vardı. Sistem. Derisinin altında bir çapak gibiydi, her zaman oradaydı, kaşıyamadığı bir kaşıntı. Onu delirtiyor ve dikkatini dağıtıyordu. Bu onun icabına bakacaktı. Umut etti.

Sırtındaki eli tenine değen bir damga gibiydi, vücudu bu küçük, kıbar dokunuşun son derece farkındaydı. Adam onu sıklaşan ağaçların arasından geçirip kulübeden uzaktaki ormana götürdü. Gölü arkalarında bırakıp daha da derinlere doğru gittiler, ta ki ağaçlar çok sıklaştığı ve hava giderek karardığı için gece gökyüzünü göremeyene kadar.

"Nereye gittiğini biliyor musun?" diye sormak zorunda kaldı bir noktada. "Biliyorum," diye kabul etti. "Mükemmel küçük bir yer. Fazla uzakta değil."

"Burada olmak güvenli mi? Peki ya ayılar, yaban kedileri falan?" Audrey ormanı önerdiğinde böyle şeyler düşünmemişti ama şimdi hava inanılmaz derecede karanlık ve ağaçlar çok sık olduğu için bunları düşünüyordu.

Onun kıkırdadığını duydu. "Çok fazla gürültü yapacağız. Bunun için endişelenme. Cade'in bizi tekrar bulmasını istemezsin, değil mi?"

"Tanrım, hayır," diye nefes aldı, onun küçük alaycı homurtusuna sinirlenmişti. *Bu* ne anlama geliyordu? Ama sorma şansı yoktu.

Reese önündeki alanı işaret ederek, "İşte buradayız," dedi.

İtiraf etmeliydi ki, gece körü gözlerine pek bir şey görünmüyordu. Birbirine yakın büyüyen bir çift ağaç vardı, yerdeki kökler arasında biraz beşik oluşturunuyorlardı ama hepsi bu kadardı. "Etkilenmeli miyim? Ne arıyorum ben?"

"Bu ağaçlar bizim için mükemmel, benim asık suratlı küçük fişeğim. Bizi rüzgârdan korurlar ve dalları bizi kontrol etmeye karar veren bir şey olursa tırmanmak için yeterince alçaktır."

Dondu kaldı. "Güvende olduğumuzu söylediğini sanıyordum?"

"Biliyorum, ama kırım çıplakken muhteşem oluyor ve bunu asla bilemezsin." Karanlıkta yanıp sönen beyaz gülümsemesini bir anlığına yakaladı. "Ayrıca, daha önce buraya birkaç şey saklamıştım."

"Öyle mi yaptın?" Adamın evden ayrıldığını fark etmemişti. "Ne gibi şeyler?" Adam battaniyeyi kadının elinden aldı ve açmaya başladı.

"Göreceksin." "Ne gibi şeyler?" diye tekrarladı. "Kırbaçlardan hoşlandığımı söyleyemem.

şeyler, eğer aklınızdaki buysa. Ben o tür bir kız değilim." Ayrıca, Reese'in her an elinde kırbaç bulundurduğu düşüncesi -ve muhtemelen Camilla'ya karşı kullanacağı- onu çok rahatsız etmişti. İçinden geçen kıskançlık şimşegi küçük düşürücüydü.

"Sakin ol Audrey," dedi Reese biraz sinirli bir sesle, battaniyeyi ağaç köklerinin arasına yayarak. "Garip bir şey yok Bayan Prim. Prezervatifler. Su şişeleri. Bunun gibi şeyler. Tanrım."

"Oh." Şimdi kendini aptal gibi hissediyordu. "Bana Bayan Prim deme."

"Bayan Prim," diye alay etti o sinir bozucu sesiyle, yüzünü ona dönerek. Onun

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, sanki bu konuda bir şey yapması için ona meydan okuyordu. "Siz Bayan Prim'siniz. Saçlarınız yine yukarı kalkmış. Ben sana saçlarını toplamayı söylemedim mi? Aşağı mı?"

Bu gece için saçlarını at kuyruğu yapmıştı. Bunun tuhaf olması mı gerekiyordu? Bu ona, onu aşağılama izni vermiyordu. Kızgınlıkla göğsünü hafifçe itti. "Kes şunu, Reese. Pislik gibi davranıyorsun."

"Ve sen de yine Küçük Bayan Goody Two Shoes oluyorsun. Hayranı olmadığımı söylemeliyim. Bu sabah odun yığınının yanında beni taciz eden o vahşi kıızı ne oldu?"

Ağzı gerildi. "Ben senin Barbie bebeğin değilim. Sırf aletini sertleştiriyor diye saçımı belli bir şekilde yapmayacağım."

"Tanrım, ben de sikimi sert istediğini sanıyordum. Bu sabah kesinlikle öyle görünüyordun. Hatırladın mı? Ağzın açıldı, sadece sokmamı bekliyordun-"

İçinden öfke fişkırdı ve gömleğinin önünü tuttu, böyle bir dangalak olduğu için onu sarsmak istedi. Neden böyle davranıyordu? Sanki kasıtlı olarak onu kızdırmaya çalışıyordu. Ve o sadece devam etti

Bu da onu daha da sinirlendiriyordu, bu yüzden onu susturmak için aklına gelen tek şeyi yaptı.

Öfkeli bir öpücükle ağzını onunkinin üzerine dikti.

Bu işe yaradı. Adamdan gelen rahatsız edici konuşma akışı, dudakları o öfkeli dudak kilitlenmesinde onun dudaklarına çarptığında hemen kurudu. Adamın elleri aniden kadının omuzlarındaydı ve onu kendine doğru çekiyordu, öpüşme daha sıcak ve vahşi bir hal aldı. Dudakları herhangi bir koordinasyon gözetmeden birbirine sürtünüyordu, sadece dişler ve dudaklar ve öfkeli, çılgın öpüşme. Bu, ceza ve vahşiliğin bir araya gelmesiydi ve adamın dili kızınkine doğru ilerlerken kızın vücudu adeta duygularla titreşiyordu.

Dudaklarıyla onun dilini yakaladı ve ucunu emdi, sonra kendi dilini ona doğru fiskeledi ve onun zevk iniltisiyle ödüllendirildi. Tüm o öfke bir şekilde rekabetçi bir ruha dönüşmüştü ve birden onu çılgına çevirmek istedi. Onu da kendisini yaptığı kadar akılsız ve çılgın yapmak istiyordu. Bu yüzden Audrey öpüşürken daha agresifleşti, adamın dilini emmeye devam etti, sonra da onun kendisinden uzaklaşmasına izin verdi. Sonra adamın alt dudağını ağzına çekti ve hafifçe ısırdı.

agresif bir ruh haliyle tırnaklarını gömleğinin ön kısmına geçirdi.

Reese tekrar, daha yüksek sesle inledi ve Reese onun parmaklarının omuzlarında kenetlendiğini hissetti. O da hareket etmiyordu; Reese'in liderliği ele almasına izin veriyordu.

Ona kurşunla ne kadar çok şey yapabileceğini göstermeye karar verdi. Elleri adamın gömleğine gitti ve onu çekiştirerek, paylaştıkları kilitli, dilleri birbirine dolanan öpücüğü bozmadan üstünden çıkarmaya çalıştı.

Öpücükte avantajı ele geçirdi, dili onunkine karşı hareket etti.

Agresif bir tempoyla, gün boyunca biriktirdiği tüm duyguları serbest bıraktı. O gün daha önce bir düzine kez bir araya geldiklerini hayal etmişti; her biri yavaş, tatlı, romantik seks içeriyordu. Vücutların yavaşça keşfedilmesi. Gerçekte ise böyle bir şey yoktu; buna ihtiyacı vardı, hem de sertçe ve hemen ve tam olarak neye ihtiyacı olduğunu ona gösterecekti.

Reese kollarını kaldırdı, böylece gömleği başının üzerinden geçirebilecekti ama gömlek çok dardı ve Reese'in hoşuna gidecek kadar hızlı hareket etmiyordu. Bu ses

Kumaşın yırtılması onu bir an duraksattı, gömleğinin yakasında açtığı sivri deliğe bakarken öpüşmeyi kesti. Sonra o yırtığı yırttı, aniden bu adamın gömleğini yırtma düşüncesiyle tahrik oldu ve kumaş ellerinde parçalandı.

İnledi, kızın at kuyruğuna uzandı ve saçlarını çekti. "Bütün kıyafetlerimi mi yırtıyorsun, seksi şey?"

"Sus, Reese," dedi ona, parçalanmış gömleğin kumaşını bir kenara iterek. "Konuşmak yok." Ellerini Reese'in karnının düz düzlemleri üzerinde gezdirdi ve kaslarının parmaklarının altındaki hissine hayran kaldı. Tanrım, bu çok iyiydi. Meme uçları yassı ve sertti ve keşfedici parmak uçları üzerlerinde gezindiğinde, karşılık olarak tısladı.

O da eğildi ve bir tanesini ısırdı.

Şaşırmış gibi bir ses çıkardı ve sonra elleri saçlarına gitti, sanki onu tekrar ısırmasını istiyormuş gibi başını kendisine doğru tuttu. O da öyle yaptı, meme ucunun sert küçük çıkıntısını dişlerinin arasına aldı ve küçük, keskin bir ısırık verdi, sonra dişleriyle acıyı uzaklaştırdı. Bu sırada elleri uyku pantolonuna gitti ve onu orada tutan düğümü sarsarak açtı. Düğüm çözüldü ve pantolonunu kalçalarından aşağı indirerek sikini serbest bıraktı.

Yine iç çamaşırı yok. Reese'in o şeyleri giyip giymediğini bile merak etti. Sonra umursamadığına karar verdi.

Karnına bir öpücük kondurdu, ağzı aceleciydi ve sonra pantolonu bacaklarından aşağıya doğru kaydırды. "Uzan," diye emretti ona.

Tek kelime itiraz etmeden battaniyenin üzerine geçti. Kendi pijama pantolonunu çekiştirerek çıkarma ihtiyacıyla çılgına döndü ve bacaklarından sıyrıp külotunu çıkarırken şunları duydu prezervatifin çıtırtısı. Kadın dönüp ona baktı ve adam yanındaki battaniyeyi okşadı. Sanki kadın onun yanına uzanacak ve her şeyi onun devralmasına izin verecekti.

Büyük şans. Hâlâ öfke ve arzusun öfkeli karışımıyla yanıyordu ve bu da kontrolü ele aldığı anlamına geliyordu. Giysilerinin geri kalanını görmezden gelerek, alt tarafı çıplak bir şekilde battaniyeye doğru ilerledi ve sırt üstü yatana kadar adamın omzunu itti. Sonra onun üzerine çıkıp karnının üzerine uzandı ve karanlıkta gözlerinin açılmasının tadını çıkardı.

"Bana binecek misin, fişek?" Sesi boğuk, memnun bir fısıltı gibiydi.

Audrey ona cevap vermedi. Sadece kalçalarını adamın karnına doğru yuvarladı ve onun boğuk zevk sesinin tadını çıkardı. Elleri çıplak kalçalarına gitti ve onu kendisine doğru tuttu. Eğildi ve ona cezalandırıcı bir öpücük daha verdi, bu seferki tamamen öfkeli dudaklar ve bastırılmış arzuydu.

İkisi de ihtiyaçtan nefes nefese kalmışken, kalçalarını kaldırdı, adamın sikini kavradı ve uzunluğunun üzerine oturana kadar alçalarak onu içine yönlendirdi.

Sonra da küçük bir zevk iç çekişi yaptı.

"Ah, siktir, Audrey. Lanet olsun, çok iyi hissediyorsun." Adamın elleri kadının kalçalarında kenetlendi. "Sanırım patronluk taslaman ve sinirlenmen hoşuma gidiyor."

Otoriter ve kızgın görmek istiyordu, değil mi? Tırnaklarının yine onun meme uçlarından birini sıyrmasına izin verdi ve sonra kalçalarını birazcık salladı. Yine de içinde dalgalanan his onu neredeyse çılgına çeviriyordu. O kadar büyüktü ki, içi o kadar doluydu ki, tüm sinir uçlarına tam isabet ediyor, onu bütün gün ihtiyaçtan çılgına çeviren ağrıyı yatıştırıyordu. Bu kaşıntının kaşınması gerekiyordu ve şu anda buna ihtiyacı vardı.

Böylece sallanmaya başladı, bir ritim bulmak için orasını burasını biraz ayarladı. Seks yaparken neredeyse hiçbir zaman üstte olmamasına rağmen bir ritim bulmak şaşırtıcı derecede kolaydı. Normalde büyük göğüslerinden ve nasıl sallandıklarından dolayı çok utangaçtı. Ama şu anda çıplak değillerdi ve umursamayacak kadar ateşliydi, bu yüzden onun üstünde zıplamaya başladı, kalçaları yükseliyor ve adamın tüm uzunluğuna geri çarpıyordu. Adam da ona karşılık verdi, kalçalarını hızlı ve kısa hamlelerle yukarı kaldırdı.

ve onlara daha fazla güç vermek.

Çok geçmeden, birbirlerine doğru ilerliyorlardı, her itiş giderek daha sert ve vahşi oluyordu. Her vahşi itişte içinde hafif bir acı yanmaya başladı ve bunun yaklaşan orgazmı olduğunu fark etti. Yine de oral olmadan anlaşılması zor, uçucu bir şeydi, bu yüzden gözlerini kapattı, ellerini göğsüne dayadı ve hareketlerini bunun gerçekleşmesi için yoğunlaştırdı. Adamın farkında bile değildi, ona binerken kendi zevkinin peşinde kaybolmuştu, sertlik vücudunu heyecanlandırıyor ve onun üstünde daha da vahşileşmesine, daha da terk edilmesine neden oluyordu. Vücudunu sarsan her darbe onu daha da yaklaşıtıyordu.

Ve sonra oradaydı, vücudunda çiçek açtı ve onu sıkı. Ne kadar iyi hissettiğine şaşırarak haykırdı, amcığı saf zevkle spazm geçirdi, kalçaları kilitlendi. Ritmini kaybetti ama önemli değildi. Reese ona sahipti ve altındaki hareketleri öfkeli bir hal aldı. Kadın orgazmın sarmalında kendini kaybederken, Reese onun içine giriyor, her sert ve destekleyici hamlesinde homurdanıyordu.

Sonra küfretti, vücudu onunkine karşı sertleşti ve kadın onun da gelmekte olduğunu fark etti. Adamın kalçaları bir kez daha sarsıldı ve kadın adamın

titremesini hissetti.

içinden yuvarlandı.

Ve onun göğsüne yığıldı, zor nefes alıyordu ve kendinden son derece memnundu.

Az önce bir adamı kullanmıştı. Ve bu harikaydı.

Vay be. Umduğundan daha iyi sonuçlanmıştı.

Reese bir elini üzerine yığılmış kadının sırtında gezdirdi ve gülümsememeye çalıştı. Audrey'nin belden aşağısı çıplaktı, pantolonu yakındaki çalılıkların arasında bir yere atılmıştı. Reese'in göğsünün üzerine uzanmıştı ve üzerinde hâlâ başlangıçta giydiği fermuarlı kapüşonlu tişört ve gömlek vardı.

Onun üzerine tırmanmak için o kadar acele etmişti ki, hâlâ yarı giyinik olduğunu fark etmemişti. Ya öyleydi ya da umurunda değildi. Her ikisi de tahrik ediciydi.

Audrey daha önce ürkek davrandığında, onun tereddütleri olduğunu fark etmişti. Bir sürü tereddüt. Ve bu onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Bütün gün onu kulübeyi baştan aşağı temizlerken izlemiş ve meşgul olmuştu. Baştan çıkarıcı, vahşi Audrey'yi oynamaya ikna etmeye bayılıyordu ama o çalışkan, iyiliksever Audrey'nin arkasında tamamen kaybolmuştu ve bu onu çılgına çeviriyordu.

Yine de itiraf etmeliydi ki, giydiği o daracık topuzu görmek onu tahrik etmeye başlamıştı. Belki de bunun nedeni, o mükemmel, saçma sapan dış görünüşünün altında, serbest bırakılmayı bekleyen bir iblis olduğunu bilmesiydi.

O iblisin bu gece de üzerinde gezinmesini istiyordu. Ama kız tereddütlü ve ters davrandığında, onu rahatsız eden her şeyi unutturmak için tek bir şansı olduğunu düşündü.

Yani onu kızdırmıştı.

İşe de yaramıştı. Aşağı yukarı ona saldırmıştı. Öptü ve sonra gömleğini sırtından yırttı. Ona uzanmasını emretmiş, üzerine çıkmış ve yüzünde o anda her şeyin kendisiyle ilgili olduğunu, onunla ilgili olmadığını söyleyen yoğun bir bakışla ona binmişti.

Kendini biraz kullanılmış hissetmişti. Ve birazdan daha fazla tahrik olmuştu. İsteddiği şeyin peşinden gitmiş ve bunu gerçekleştirmişti. Reese bir an için tereddütlü, soğuk Audrey'le uğraşmak zorunda kalacağından, ellerinin altında inleyene kadar onun savunmasını zayıflatmak zorunda kalacağından endişelenmişti.

Endişelenmemeliydi. Audrey çok sertti ve çarşafların arasında biraz diktatör gibi davransa da, her anından zevk aldığını itiraf etmek zorundaydı.

Sonra kaşlarını çattı. Audrey'*sine* mi? Aklından ne geçiyordu ki? Yine de Audrey Petty'nin iki yönü varmış gibi görünüyordu; bir yönü verimli, düğmeleri ilikli, kıcını ısırsa bile nasıl eğleneceğini bilmeyen bir asistan, diğer yönü ise seks düşkünü.

Baştan çıkarıcı bir kombinasyondur.

Eli kıcının üzerinde kayıyor, parmaklarının altındaki çıplak, dolgun yanağın verdiği hissin tadını çıkarıyordu. Artık doyduğuna göre, onu rahatça keşfetmenin tadını çıkarabilirdi. Onu çıplak görmenin. Rıhtımda cırılçıplak yüzerlerken onun dolgun vücuduna iyice bakmıştı ama dokunmak ve görmek iki farklı şeydi ve o her şeye dokunmak, elleriyle keşfetmek istiyordu.

Bu yüzden arkasına uzandı ve yakındaki ağacın köklerine sakladığı küçük çantayı bulana kadar etrafı yokladı. Küçük kamp fenerini çıkarıp baş ucuna yerleştirdi ve ardından yaktı.

Gözlerini kısmış, adamın göğsünde dik oturuyordu. Yüzünde yarı doymuş, yarı şaşkın bir ifade vardı. "Bu ne için?"

Reese ona, "O lezzetli vücuduna iyice bakabilmem için," dedi ve hâlâ giydiği kapüşonlu tişörtünün fermuarına uzanıp onu gevşeterek indirdi. "Tabii beni kullanmayı bitirmediysen."

Yüzü kızarmıştı, artık biraz ışık olduğu için bu açıkça görülüyordu. "Kullanılmak hoşuna gitti," dedi ona inatla.

"Oh, hiç şikâyetim yok," dedi sırtarak. "Ama gece yeni başladı ve üstümde tişört yok, o yüzden burada biraz daha kalabiliriz diye düşündüm." Fermuarı indirdi ve altında uyumlu bir lacivert gecelik görünce pek de şaşırmadı. "Seni soyabilir miyim?"

Adamın üzerinden yuvarlandı ve battaniyenin üzerinde yanına oturdu, dolgun bacaklarını nazikçe altına kıvırdı. "Seni uyarıyorum, bir süper model gibi görünmüyorum. Senin tipin değilim."

"Bunun gayet farkındayım," dedi Reese ona. Kullanılmış prezervatifi çıkardı ve bu tür amaçlar için getirdiği çöp torbasına attı. "Sen bir süper model değilsin," diye onayladı, ilerledi ve onun uyarılarını görmezden gelerek pijamasının düğmelerini açmaya başladı. "Umurumda olup olmadığını sor."

"Sormayacağım," dedi ona.

"Güzel. O zaman ikimizin de umurunda olmayacak," dedi ve eğilip onu tekrar hafifçe öptü. "Sana her dokunduğumda karanlıktı. O güzel göğüslerinde çiller olup olmadığını görmek istiyorum."

Onun yumuşak, ikna edici öpücüğüne karşılık verdi, boğazının arkasında küçük bir miyavlama sesi çıkardı ve bu da onun horozunun tepki olarak zıplamasına neden oldu. "Olabilir," diye fısıldadı.

"O zaman arkana yaslan ve saymama izin ver."

Audrey yaptı ve onun battaniyeye uzanmış görüntüsü, düğmelerini çözerken tutkuyla parlayan bakışları adamın sikinin yeniden sertleşmesine neden oldu. Sanki tüm savunmasını büyük, ateşli bir orgazmda bırakmıştı ve şimdi onun kollarında yumuşak, hoş ve lezzetliydi. Tanrım, Bundan hoşlanıyordu. Ona her dokunduğunda paketini açması gereken bir hediye gibiydi ve bu henüz eskimemişti. En ufak bir şekilde bile. Kızıl saçları başının etrafında haleler oluşturuyor, fenerin ışığında parıltıyor ve cildinin geri kalanını porselen solgunluğunda gösteriyordu.

Adam her bir düğmeyi yavaşça açarken, son düğmeyi bitirene kadar kadının bakışları onun üzerindeydi. Sonra geceliği iterek ayırdı, onu ve fermuarı açık ceketi yana doğru fırçalayarak gövdesini ortaya çıkardı.

Ve onu görerek içti.

Audrey'nin zayıf olmadığını biliyordu. Bu onu rahatsız etmiyordu ve çoğunlukla onu da rahatsız ediyor gibi görünmüyordu, bunu takdir ediyordu. Yine de vücudu normalde yatağa attığı kadınlardan belirgin bir şekilde farklıydı ve takdir dolu gözlerle onu inceledi. Bir kere göğüsleri vardı. Çoğu

Çıktığı modeller ve yıldız adayları son derece düz görünüyordu, bu utanç vericiydi, çünkü muhteşem bir çift göğse bayılıyordu. Ve lanet olsun ki Audrey'ninkiler o güne kadar gördüğü en muhteşem göğüslerden ikisi değildi. Yeni başlayanlar için gerçektiler ve vücudunun gürlüğü nedeniyle çok dolgundular. Uzanıp birini avuçladı ve elindeki ağırlığını takdirle hissetti. Kendi dolgunluklarıyla ağırlaşmışlardı, dolgundular ve uçlarında son derece hoş, soluk pembe, minik bir meme ucu vardı. Solgun teni

Göğüslerinin arasındaki vadide birkaç çil vardı ve sonra her bir göğsün alt tarafındaki o sütlü soluk, kremi renk.

"Muhteşem," dedi ona dürüstçe. "Çok göğüs gördüm ama bunlar şimdiye kadar gördüklerimin en güzeli olabilir." Elinin tersiyle

Minnettar parmağını bir meme ucunun üzerinde gezdirdi, vücudunun tepki olarak sarsılmasının tadını çıkardı ve o lezzetli dolgun göğsü titremeye başladı.

Parmaklarının göğüslerinin arasındaki vadide kaymasına izin verdi, sonra da karnında gezindi. Son zamanlarda yatağına aldığı kadınların çoğu Hollywood inceliğindeydi, derilerinin altında kaburgaları görünüyordu ve karınları içbükeydi.

Audrey öyle değildi. Karnı pürüzsüzdü ve göbek deliğinin hemen altında hafifçe yuvarlaktı, beli içeri doğru dalıyor ve sonra kalçalarından tekrar dışarı doğru genişliyordu. Onun normali değildi ama yine de mükemmeldi. Onun yumuşak kıvrımlarını oldukça beğendiğini fark etti. Başparmağı göbek deliğini sıyırdı ve sonra daha aşağıya indi, parmağını seksinin üçgenine ve oradaki nemli koyu kırmızı buklelere doğru kaydırdı.

Doğal bir kızıl. Bunu biliyordu ama yine de bunu büyüleyici ve biraz da erotik buluyordu.

Onun dokunuşuyla inledi, bir parmağını ağzına götürdü ve sonra sanki onun keşfini bölmek istemiyormuş gibi parmağını ısırdı.

"Harika bir fiziğin var Audrey." Parmağı amının ıslak dikişini okşadı ve onun hissini takdir etti. Onun daha derine kaymasını, klitorisini bulmasını ve onu tekrar tahrik etmeye başlamasını istediğini biliyordu ama Reese seksin olduğu kadar alaycılığın da hayranıydı ve parmağının o baştan çıkarıcı dikişin üzerindeki küçük fırçasının onu çılgına çevireceğini biliyordu. Bu yüzden hareketi defalarca tekrarladı, küçük zevk ve beklenti titremeleri onu parçalamaya başladığında yüzünü izledi. "Sana bakmamdan hoşlanıyor musun? Sana dokunmamdan?"

Hâlâ parmak eklemine ısırırken başını salladı, gözleri geniş ve ihtiyaçtan yumuşaktı.

"Seninle biraz oynasam sorun olur mu?"

Yine başını salladı ve sanki elini ağrıyan yerlerine dokunması için ikna etmek istercesine kalçalarını biraz araladığını hissetti.

Ama yapmadı. Bunun yerine, elinin onun yumuşak -çok yumuşak- dolgun kalçasında, sonra dizinde ve sonra da baldırında gezinmesine izin verdi. Her yeri solgundu ama bacaklarında daha fazla çil vardı ve bu ona çok sevimli geliyordu.

Ona baktığı her an yeni bir şey buluyor gibiydi.

odaklanmak keyifli. Çok güzel. Sadece hoş. Bütün gece ona bakabilir ve asla doyamazdı.

Ama o da onunla oynamak istiyordu. Bu yüzden onun elinden tutup doğrulmasına yardım etti ve üzerindeki son giysileri de çıkarıp bir kenara attılar.

Şimdi o da en az kendisi kadar çıplaktı. Kadın tekrar battaniyenin üzerine uzandığında, adam da onun yanına, kendi tarafına yerleşti ve yavaşça elini vücudunda gezdirdi. Elleri tekrar göğüslerine doğru çekildi. O kesinlikle bir göğüs adamıydı ve göğüsleri çok güzeldi. Uzandı ve bir tanesini tekrar avucunun içine alarak dolgunlaştırdı. Meme ucu dikleşmişti, ucu sertti ve neredeyse dili için yalvarıyordu. *Ne kadar tatlı, küçük bir tomurcuktu.* Audrey'nin tepkisini ölçmek için eğilip yaladı ve keskin bir nefes çektiğinde memnun oldu. Meme ucunu dudaklarının arasında yuvarladı, sonra tekrar dilledi. Kız tepki vermeyince, ucunu nazikçe emmeye başladı, dişleriyle alay etti ve sonra dönüşümlü olarak tekrar fiskeledi.

Kız inledi ve adam başını kaldırıp baktığında, sanki tepkilerini ısırarak geri almaya çalışıyormuş gibi parmak eklemine tekrar ağzına soktuğunu gördü. Bu hiç işe yaramazdı. Kestane fişeginin gürültülü olmasını, inlemeleriyle onu tatmin etmesini ve verdiği yanıtla ormanı salladı. Bu yüzden uzanıp elini onun ağzından çekti ve tenindeki ısırik izlerini öptü. "Neden sessiz olmaya kararlısın?"

"Ya biri bizi duyarsa?"

"Kimse yapmayacak," dedi. "Bir dahaki sefere bana ip getirtmeyeceksin, değil mi? Ellerini bağlamam için?"

Gözleri bununla kaynadı. "Büyük şans." Ama ellerinin yanlarına düşmesine izin verdi, bakışları onun üzerindeydi. "Daha iyi mi?"

"Çok." Ve eğilip yine o küçük meme ucunu ısırdı, parmakları göğsünün dolgun ağırlığını yoğurdu. Kadın biraz inledi ama bu, adamın devam etmesi için yeterliydi. Ağzındaki meme ucunu emmeye ve kızdırmaya devam etti ve eli diğer göğsüne gitti. Parmakları diğer meme ucunu okşadı ve kandırdı ve bu da ondan bir yanıt getirdi.

Kadın haykırdı, sırtı kamburlaştı ve sonra parmakları adamın saçlarındaydı, adam alay ederken başını ona doğru tutuyordu. "Lütfen, Reese."

"Lütfen ne?" diye sordu, dudaklarını sıkı bir meme ucunun üzerinde gezdirirken. Onun güzel göğüsleri karşısında büyülenmişti. "Bütün günümü bunları kemirerek geçirebilirim.

Yapmamı istemiyor musun?"

İhtiyaçtan kısık bir inilti duydu ve ona sarıldı. "Sanırım bana işkence etmeyi seviyorsun."

"Oh, şüphesiz," dedi ve başparmağı diğerinin üzerinde gezinip alay ederken sert noktayı yaladı. "İtiraf etmeliyim ki sana dokunmak bir zevk. Yumuşak, gür ve muhteşem."

Saçlarındaki parmakları okşayıp yoğurdu, meme ucunu dillemeye devam ederken onu okşadı. Ama onun tepkilerinden zevk alıyordu. Daha fazlasını istiyordu. Bu yüzden diğer eli göğüs kafesinden aşağı kayarak karnını okşadı ve kalçalarının ona tepki olarak kalkmasının tadını çıkardı. Audrey onunla konuşurken soğuk davranabilirdi ama onun dokunuşuna bayılıyordu.

Eli kadının yuvarlak karnından aşağı inmeye devam etti, sonra bir kez daha amına kaydı. Elini orada dinlendirdi, ondan kaçan küçük iniltilerin ve sanki bilinçsizce onu cesaretlendiriyormuş gibi ellerinin saçlarında sıkışmasının tadını çıkardı. Yine de bunu görmezden geldi, dudaklarına karşı o lezzetli küçük zirveyi yalamaya ve kızdırmaya devam etti ve eli amının yerinde kaldı, ona karşı sıcaklığını ve ıslaklığını hissetti.

Adam ileriye doğru bir hamle yapmayınca kız avucuna doğru eğildi, nefesi hızlandı. "Reese."

"Ne istiyorsun Audrey?" Kelimeleri meme ucuna üfledi ve sonra ıslak ucuna üfledi, onun içinde dalgalanan titremeyi takdir etti. "Bana söylemek ister misin?"

"Senden nefret ediyorum," diye inledi, parmakları adamın saçlarını neredeyse çekecek kadar sıkıyordu. "Sana yalvarmamı istiyorsun, değil mi?"

"Mmm, iyi bir yalvarma turuna bayılırım," diye itiraf etti, sonra tekrar inletmek için göğsünü ısırdı. "Ve itiraf etmeliyim ki bana yalvarmanı duymak hoşuma gider. Parmaklarımı amından geçirip klitorisini bulmamı ister misin?"

Keskin nefes alışışı memnuniyet vericiydi. "Oh, evet. Bunu yap."

"Neden bana söylemiyorsun?" Adamın eli hafifçe kadının amına bastırdı.

Tekrar inledi ve kalçalarını kaldırarak adamın eline süründü. "Sikeyim seni."

"Sanırım bunun için de sana yalvaracağım," dedi düşünceli bir şekilde.

Kadın hayal kırıklığı içinde inledi. Elleri başını iterek vücudundan aşağı inmesini sağlamaya çalıştı ama o direndi. "Ugh. Berbatsın."

"Yalvarman gereken başka bir şey daha," dedi ona ikna edici bir sesle. "Gerçi bana harika emdiğim söylendi." Meme ucunu yaladı ve ona sıırttı.

Audrey onun kollarında kıpırdandı ve inledi. "Sen . . sen . . . kızdırıyorsun."

"Mmm," dedi ve meme ucunu tekrar buruşturdu.

"Lütfen," diye patladı. "Lütfen bana daha fazlasını ver." "Daha fazla ne?"

"Ağzın," diye nefes aldı. "Ona ihtiyacım var."

"Mmm. Nereye lazım?" Meme ucunu diliyle yavaşça fiskeledi. "Korkarım ayrıntılardan yoksunum."

"Amım," dedi alçak bir sesle, dişleri sanki kelimeler boğazından koparılmış gibi sıkılmıştı.

Ah, onun tatlı küçük kontrol manyağı. Reese kıkırdadı ve parmaklarını onun amına doğru hareket ettirdi. "Ellerimle başlamamı istemiyor musun? Sabırsızız, değil mi?"

"Eller de iyi," diye nefes nefese kaldı.

"Benden ellerimi mi istiyorsun?"

"Hayır mı?"

"Yazık," dedi onun telaşlı nefeslerinin tadını çıkararak. "Şu anda onları kullanmayı düşünüyorum." Ve bir parmağını onun sıcak, kaygan kuyusuna daldırdı.

Neredeyse battaniyenin üzerinden kalkacaktı. "Ah! Reese!" Çığlığı ormanda yankılandı ve dehşete kapılmış bir şekilde elini ağzına götürdü.

"İşte bu kulağa hoş geliyor," diye kıkırdadı. "Bence bir ödülü hak ediyorsun." Ve parmağı ıslaklığını okşadı, alaycı bir şekilde ileri geri kayarak klitorisine doğru ilerledi. Sırılsıklam olmuştu, amı ve Uylukları sularıyla ıslanmıştı. Klitorisinin sert tomurcuğunu daire içine aldı. "Bu daha iyi hissettiriyor mu, seksi?"

Haykırdı, gözleri coşkuyla kapandı ve bacakları onun için daha da ayrıldı.

Audrey'nin ihtiyacı muhteşemdi. Parmağını tekrar klitorisi boyunca gezdirdi, sonra daha derine kayarak açıklığının etrafında dolaştı. İlk parmağını içine kaydırıp ve inlediğinde ikinci parmağını ekleyerek onu okşadı. Kendi sularıyla o kadar kaygandı ki, vücudu sanki parmakları için açgözlüymüş gibi yumuşak emme sesleri çıkarıyordu. Ve parmaklarının onun sıcaklığına her vuruşunda, uzanıp başparmağıyla klitorisini fırçalıyordu.

Çılgınlıkları daha çılgınca, daha sık arttı ve kalçaları parmaklarına karşı yuvarlanmaya başladı, kendi zevkine ekledi. Parmaklarını tekrar tekrar içine soktu, eliyle onu becerdi, tepkilerini izledi. Kadın muhteşemdi. Başını geriye atmış, boğazının beyaz sütunu fener ışığında parlıyor, göğüsleri kalçalarının her yuvarlanışında sallanıp zıplıyordu. Onun kendi ihtiyaçlarının peşinden tek bir düşünce yoğunluğuyla gitmesine bayılıyordu. Birlikte olduğu bazı kadınlar bir şeylerden zevk alıyormuş gibi davranır ama sonra orgazm taklidi yaparlardı.

Audrey ise bir erkeğin üzerine çıkar ve istediğini elde edene kadar onu kullanırdı. Bu hoşuna gitmişti. Ve o yumuşak kuyuya daha sert girdi, içine girdiğinde parmaklarını kıvırdı, ona mümkün olduğunca fazla zevk vermek istedi.

Elinin etrafında bir spazm sıkıştı ve sonra Audrey boşalıyordu, sert ve kaba, küçük, sözsüz çılgınlıkları gece havasında inliyordu. Amı elinin etrafında tekrar tekrar sıkıştı, kasları kasıldı ve sanki bir maraton koşmuş gibi nefes nefese kaldı.

"İşte bu çok güzeldi," dedi Reese boğuk bir sesle. "Boşaldığında başka tarafa bakmak imkânsız Audrey. Yüzündeki ifade inanılmaz."

Gözlerini açtı ve ona baktı, ifadesi yumuşaktı, dudakları sanki ısırmış gibi dolgundu. O kadar inanılmaz derecede sikilebilir görünüyordu ki, bu onun sikinin ihtiyaçtan ağrımaya neden oldu, ama kendini bunu görmezden gelmeye zorladı, önünde uzanan bu tatlı kadının cehennemini kızdırmaya niyetlendi.

Reese elini kaldırdı ve kızın sularıyla parlayan parmaklarını yaladı. "Tadı da çok güzel."

Gözleri büyüdü ve onu izlerken keskin bir nefes aldı.

Tadı gerçekten de çok lezzetliydi, aynı anda hem tatlı hem de tuzluydu. Bu baştan çıkarıcı lezzetten daha fazlasını istiyordu. Hareket edip bacaklarının arasına eğildi ve dizlerini havaya kaldıran kadar itti. Böylece pürüzsüz poposunun yanı sıra ıslak, pırıl pırıl kıvrımları da ortaya çıktı.

"Seni yalayacağım, ta ki
Tekrar gel, Audrey."

Kadın titriyordu ve adam bunu kadının bacaklarını havaya kaldıran kolundan hissedebiliyordu. "Az önce iki kez boşaldım."

"Umurumda değil," dedi ona, bacaklarının arasına doğru ilerleyerek. "Bu beni durdurmayacak. Bu sadece seni dilim için daha sulu yapar. Bir şeftali gibi." Onun tekrar titrediğini hissetti ve ellerini kalçalarının arkasına koyarak bacaklarının havaya kalkmasını sağladı. Sonra eğildi ve ona uzun bir öpücük verdi,

yavaşça yaladı. O kadar ıslaktı ki, dilini sularıyla kapladı. Lezzetliydi.

Audrey, adamın dilinin darbeleri karşısında alçak sesle inledi ve Bacaklarındaki titreme arttı. "Reese," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen. Çok hassasım-" "O zaman bu daha büyük bir zevk," dedi Reese ve bacaklarını gömdü.

yüzünü kıvrımlarına soktu.

Kadının zevk çığlıklarından haz duydu ve dilini onun cinsel organına doğru götürdü, onu tattı, keşfetti. Vücudunun sürekli titremesinin tadını çıkararak onun çekirdeğini yaladı. Ama klitorisine geri dönüp diliyle kucaklamaya başladığında, kadın sarsıldı ve tekrar onun adını inledi.

"Tanrım, Reese, yine geliyorum."

"O zaman gelmeye devam et." Diliyle klitorisini kızdırmaya devam etti, sonra emdi ve kemirdi. Bu sırada kalçalarını küçük hareketlerle adamın ağzına doğru salladı, boşalırken boğazından boğuk inilti kaçı. Ve inlemeler devam ettiğinde, hala gelip gelmediğini merak etti, ama kontrol etmek için durmadı. Sadece o küçük zevk yumrusunu yalamaya ve emmeye devam etti. İki parmağını amının derinliklerine kaydırıp ve diliyle klitorisine doğru itmeye başladı. Kukusu titriyor, kasları eline karşı spazmodik olarak kasılıyor ve çığlıkları daha da şiddetleniyordu.

Audrey keskin bir çığlık attı ve bir ıslaklık patlaması diline çarptı. *Ah lanet olsun, bu çok ateşliydi.* Birdenbire onun içine gömülmek ve etrafında kenetlendiğini hissetmek istedi. Aceleyle doğrulup zulasından bir prezervatif daha aldı, paketi yırtarak açtı ve olabildiğince hızlı bir şekilde taktı. Onun boşalmaya devam etmesini, tüm vücudu titrerken o sıcak, sıkı amcığının kendisini kavradığını hissetmesini istiyordu.

Prezervatifi taktıktan sonra ona döndü ve bacaklarının tekrar battaniyenin üzerinde olduğunu, göğüslerinin nefes nefese kaldığını fark etti.

"Yaramaz Audrey," diye mırıldandı, ona doğru geri çekildi ve bacaklarını tekrar havaya kaldırdı. "İşimin bittiğini sana kim söyledi?" Onu yalamaya devam etmek için eğildi, onu bir kez daha o ateş perdesine sürüklemek istiyordu.

Boğuk bir ses çıkardı ve sonra tekrar inlemeye başladı. "Oh, lanet olsun, Reese ... oh, Tanrım. Oh, Tanrım! Dayanamıyorum!"

Yine de yapabileceğine bahse girmişti. Bu yüzden diliyle onun hassas klitorisini çalıştırmaya devam etti ve inlemeleri tekrar yükseldiğinde, bir parmağını onun içine kaydırıp ve amının her yerinde titrediğini hissetti.

Ah, mükemmel. Dizlerinin üzerine oturdu, ellerini baldırlarına koyup omuzlarına götürdü ve sonra eğilip sikini içine gömdü.

Audrey'nin nefesi kesildi, tüm vücudu sarsıldı. Kadının etrafında kenetlendiğini hissetti, dalgalanmalar sürekliydi. Sanki tekrar tekrar boşalıyor gibiydi ve bu inanılmaz bir histi. Kalçalarının gücüyle onu öne doğru yuvarlayarak sertçe içine girdi.

Adam derinlere dalıp pompalamaya başladığında haykırdı, göğüsleri titriyor ve içindeki her sert itişte sallanıyordu. Kız, adamın sikinin etrafındaki sıkı bir eldiven gibiydi ve sıkıldıkça sıkılıyordu ve çok uzun sürmeyecekse lanet olsun. Karısının içine pompalamaya devam etti, birkaç kez daha inleyene kadar bunu sürdürmeye kararlıydı. ağlıyor.

"Geliyor musun Audrey?" diye homurdandı, ama cevabı biliyordu.

Yumuşak iniltisi doğrudan adamın taşaklarına vuruyor gibiydi, gözleri kapalı, başı zevkle geriye atılmıştı. "Yapamam. Duramıyorum. Geliyorum. Reese. Oh, Tanrım, Reese."

"İyi kız," dedi ona, sertçe itiyor ve her hareketinde daha derine batıyordu. Ah lanet olsun, içine batmak çok güzeldi, o yumuşak kalçalar ona karşı zıplıyor, büyük göğüsleri onun itme gücüyle hareket ediyordu. "Boşalmamı istediğini söyle Audrey."

İnledi, başı battaniyenin üzerinde çırpınıyordu, neredeyse duyarsızdı.

"Söyle bana, gelmemi istiyor musun? Audrey," diye homurdandı, Her duraklamayı sert bir itişle noktılıyor.

"Oh, kahretsin," diye soludu ve sonra dudakları ayrıldı ve sözsüz bir inilti tekrar kaçtı. Kadının amındaki dalgalanmaların onun etrafında kenetlendiğini hissetti.

yeniden. "Reese!" diye soludu sonunda, kelimeleri nefes nefese kalmıştı. "Gel. *Lütfen.*"

Kadının sesindeki bu ihtiyaç onun kontrolünü kırdı, orgazmının ön plana çıkmasına neden oldu. Aleti kabardı ve sonra bir iniltiyle boşaldı, kendi vücudu kontrolünü kaybetti. Kadının içine bir kez daha, iki kez okşadı ve Zevkin artçı şokları içinden geçiyor.

Sonra onu bıraktı ve yana doğru yuvarlandı, sırt üstü dönüp nefesini toplamaya çalıştı.

İkisi de sessizlik içinde soluk soluğa kalmış, uzun süre hiçbiri bir şey söylememişti. Reese kendinden memnun bir şekilde tepesindeki ağaç dallarına baktı. Seks normalde en sevdiği hobisiydi ama Audrey bunu yeni boyutlara taşımaktan hoşlanıyor gibiydi. Kendisiyle birlikte olmaktan yoğun bir zevk aldığına karar verdi.

fethediyor ve sonra hemen geri dönüp onu fethediyordu. Tanıdık itme-çekme ilişkileri yatak odasında da devam etti.

Bundan bu kadar zevk alması garipti.

Boşta kalan eliyle prezervatifi çekip çıkardı ve plastik torbaya geri attı, sonra da onu kendine doğru çekmek için yuvarlandı. Vücudu ince bir ter tabakasıyla nemliydi ama kıvrımlıydı, sıcaktı ve dokunması lezzetliydi, bu yüzden onu kendine çekti.

Küçük bir inilti duyuldu. "Artık yok. Vajinam teslim oluyor."

Reese kıkırdadı ve omzuna bir öpücük kondurdu. "Sanırım biraz dayanıklılık kazanması gerekiyor."

"Dayanıklılığı vardı," diye itiraz etti. "Sen onu yok ettin." Beline doladığı koluna sarılarak ona doğru sokuldu. "Aman Tanrım. Hayatımda hiç bu kadar çok boşaldığımı hatırlamıyorum."

"Evet," diye geçirdi içinden, ona takılmadan edemedi. "Bu tür şeylerde oldukça iyiyimdir."

Audrey'nin tiksintiyle çıkardığı küçük homurtu onu güldürdü. Omzuna bir öpücük daha kondurdu ve dayanamayıp uzanarak göğüslerinden biriyle oynadı. "İtiraf et. Sahip olduğun en iyi şey bendim."

"Böyle bir şeyi kabul etmeyeceğim," dedi ona memnun, uykulu bir sesle, ama meme ucunu tekrar cimciklediğinde yumuşak bir zevk sesi daha verdi.

Sorun değildi. Zaten cevabı bildiğinden oldukça emindi. Reese sıırttı.

Sekizinci Bölüm

"Bütün gün uyuyacak mısın?" Daphne onun omzunu dürttü.

Audrey yatakta yuvarlandı ve yastığı yüzüne doğru çekerek battaniyeye sarıldı. "Evet," diye mırıldandı uykulu uykulu. "Git başımdan."

Daphne ona tekrar, "Kalk," dedi. "Kahvaltıya ihtiyacım var."

Audrey yüzünü yastıkların arasına saklayarak, "Kahvaltını kendin hazırla," diye karşılık verdi.

"Hayır," dedi Daphne, biraz fazla neşeli bir sesle. "Benimle ilgilenmen gerekiyordu, unuttun mu?"

Audrey inledi ve yuvarlanarak ikizine baktı. Kaşlarını çatarak ona baktı, Daphne kaşlarını oynattığında yüzünde bir gülümseme belirdi. Bir an için Audrey'nin eski ikizi gibi göründü - yaramaz ve talepkâr - ve Audrey'nin kalbi eridi. "Tamam, kalkıyorum. Ama sadece senin için."

Daphne sırtarak, "Mükemmel," dedi.

Audrey yataktan yuvarlandı ve kasları protesto ederken inlemesine engel olamadı. Kendini çeşitli seviyelerde ağırlı hissediyordu, göğüsleri hassas, iç Diğer şeylerin yanı sıra uylukları da hassastı. Sıkıntılarından kurtulmak için gerinirken esnedi ve Daphne'ye baktı.

İkizi yataktan kalkmamıştı. Başı bir yana eğikti ve dar, şüpheli gözlerle Audrey'i izliyordu.

"Ne?" Audrey savunmaya geçercesine sordu.

"Neden bu kadar sert yürüyorsun?" Daphne'nin gözleri büyüdü. "Sıcak küvet Romeo'yu çiviledin mi?"

"Aman Tanrım, kapa çeneni, Daphne." Koşarak ikizinin yanına gitti ve eliyle ağzını kapattı. "Bu kadar gürültü yapmak zorunda mısın?"

Daphne Audrey'nin elinin altından sıyrıldı ve dağınık saçlarını savurdu. "Ciddiyim," diye tısladı. "Onu mıhladın mı? Dün gece mi? Seni küçük sürtük seni!"

Audrey yüzünün kıpkırmızı olduğunu hissetti. "Sadece sessiz ol, Daph. Ve kimseye tek kelime etme."

"Kime söyleyeceğim? Cade'e mi?" Kız homurdandı. "Ona olan aşkına ne oldu?"

Audrey omuz silkti, kendini biraz suçlu hissetti ama çok değil. Şu anda kendini çok iyi hissediyordu. "Bana bir erkeği kullanabileceğimi söylemiştin, hatırladın mı? Onu kendi ihtiyaçlarım için kullanabileceğimi ve sonra da bunun için endişelenmeyeceğimi? Reese mükemmel bir hayır-bağlanmış oyun arkadaşı. İkimiz de bunun bir yere gitmeyeceğini biliyoruz, o halde neden birlikteyken biraz eğlenmeyelim?"

Daphne başını salladı. "Evet, ama neden beni dinliyorsun? Ben kötü yargıları olan ikizim, hatırladın mı? Neden birisi benim Tavsiye mi? Aynı çatı altındayken bir adamla yatıp diğerine aşık olamazsın. Bu hiç hoş değil."

Audrey'nin çenesi düştü. "Dün bana bunun peşinden gitmem gerektiğini söylemiştin.

Bu dönüş de neyin nesi?"

Daphne omuz silkti. "Sadece Cade'in bu olayda zarar görmesini istemiyorum, hepsi bu." "Evet, peki ya ikizin? Benim duygularım ikizimden daha önemli değil mi?

onun mu?"

Daphne ona bıkkın bir bakış attı.

Audrey hiçbir şey söylemedi. Dürüst olmak isteseydi, ikizine son zamanlarda Cade'i pek düşünmediğini söyleyebilirdi. Sürekli Reese'i düşünmekten dikkati çok dağılmıştı. Reese ve onun şakacı gülümsemeleri, playboy tavırları, kızın derisinin altına girmeyi sevmesi ve onu patlatmak . . ve sonra sırf kendisi bundan faydalanabilsin diye onu nasıl ateşlediğini. Dudakları bu durum karşısında eğlenerek kıpırdadı. Onun yaramaz tarafının su yüzüne çıktığını görmekten hoşlanan tek kişi o gibi görünüyordu. Çoğu kişi Audrey'nin yetkin ve son derece uyumlu olmasını tercih ederdi.

Bazen bu kadar mükemmel olmak zorunda olmamak güzeldi.

"Hadi gidip kahvaltı edelim, tamam mı?" Audrey yataktan kalktı ve giyinmek için dolaba yöneldi.

Kız kardeşler giyindiler ve merdivenlerden aşağı indiler. Audrey Reese'i mutfakta ya da etrafta görmeyi bekliyordu ama Reese ortalıkta yoktu. Buzdolabının üzerinde bir not vardı ve Daphne onu alıp okudu. "Faks makinesi bulmak için şehre gittim. Yakında dönerim. Cade." Omuz silkti ve boş ocağa baktı. "Bugün yulaf ezmesi yok, ha? Sanırım yoruldu.

bize yemek yapmaktan. Ya da belki sen onu yordun." Audrey'e sinsi bir bakış attı.

Audrey bunu duymazdan gelerek dolaba yöneldi ve bir kutu mısır gevreği çıkardı. "Al bakalım. Kahvaltı hazır."

"Vay canına, gurmenin evde olduğunu görmek güzel," dedi Daphne alaycı bir ifadeyle, ama kutuyu alıp masaya yönelirken Audrey de kâseleri aldı.

Daphne günün ilk sigarasını içerken ve Audrey elinin arkasında esnemelerini bastırırken, dostça bir sessizlik içinde yemek yediler. Yorgunluğuna rağmen,

Kendini iyi hissediyordu. Gerçekten iyi. İnanılmaz derecede iyi. O kadar iyiydi ki, onu gören herkesin bunu fark edeceğinden emindi.

O ve Reese dün gece ormanda saatlerce sevişmişlerdi. Akıllara durgunluk veren o ilk turdan sonra, Reese durumu tersine çevirmiş ve sürekli orgazm halindeymiş gibi görünen kadar onu yalamış ve onunla alay etmişti. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı ve sonunda tamamen bitkin düşmüştü. Ancak Reese'in dayanma gücü ondan biraz daha fazlaydı ve birkaç tur sarıldıktan sonra onu sırt üstü yatırıp uzun, yavaş ve durgun bir sevişme yaşamıştı. Ve sonra bunu birkaç kez daha yaptı. saatler sonra. Ve şafaktan hemen önce, yatağa girmek için kulübeye geri dönmek üzereyken, onu battaniyelerin üzerine geri itmiş ve onu nefessiz bırakan kaba ve kirli bir sikiş yapmıştı.

Kulübeye geri döndüklerinde yorgunluktan sendeliyordu ama doymuştu. Ve yatağa düşüp saatlerce uyumuştı.

Ve bunu düşünmeden edemiyordu.

Sanki bir işaretmiş gibi, Reese çıplak göğsünü kaşıyarak merdivenlerden indi.

Esnedi, üzerinde Cade'in kendisine yaklaşık beş santim kısa gelen uyku pantolonu vardı ve mutfak alanındaki ikizlere doğru yöneldi, sırtarak. "Hanımlar. Bu sabah nasılsınız?" Kutuyu aralarından kaptı ve bir kâse almak için dolaplardan birine yöneldi.

"Şey," dedi Daphne parlak bir sesle, sigarasını incelerken. "Birimiz iyi, birimiz de çarpık bacaklı yürüyor. Hangimizin iyi olduğuna siz karar verin. hangi."

Durakladı, sonra kız kardeşine mahcup bir bakış atan Audrey'e baktı.

Reese, "Birinin kendini daha iyi hissettiğini görüyorum," dedi.

"Evet, savaşçı formuna geri döndü," dedi Audrey, dikkatinin dağılmasına minnettar olmuştu.

"İyi bir şey. Kadınlarımı biraz ateşli severim," dedi Reese ve kız ona ters ters bakınca göz kırptı. *Bu sabah da böyle olacaktı, değil mi?*

"Nefes almalarını sevdiğini sanıyordum," dedi Audrey en iyi ilkel sesiyle.

"Aslında nefeslerini tutabilmelerini tercih ederim," dedi Reese, elinde bir kâseyle masaya döndü. İçine bir ton mısır gevreği attı ve Daphne sütü uzatınca sütü almak için uzandı. "Ya da mırıldanmak. Mırıldanmaları hoşuma gidiyor. Bildiğin güzel şarkılar var mı Audrey?"

Ağızındaki mısır gevreği neredeyse boğazına kaçıyordu ve ona kızgın bir bakış attı. "Hayır mı? Sadece tek notalı bir kız mı?"

Kahretsin, şimdi yüzü kızaracaktı. Odun yığınının ve onu ağızına almışken uzun, tek bir nota mırıldanışını düşündü. Belli ki o da bunu düşünüyordu.

Daphne, Audrey'e bir bakış atarak, "Tamam, bu tuhaf konuşmayı resmen bırakıyorum," dedi. "Siz ikiniz devam edin. Ben Cade'i arayacağım ve biraz daha sigara getirmesini söyleyeceğim."

"Bunu sen yap," dedi Audrey sessizce. Daphne yemek alanından çıkar çıkmaz Audrey kaşığına bir parça mısır gevreği aldı ve Reese'e fırlattı.

"Aman Tanrım, daha açık olabilir miydin?"

"Ben mi?" Güldü, mısır gevreği parçalarını sırtarak uzaklaştırdı, açıkça eğleniyordu. "Çarpık bacaklı yürüyen sensin."

"Çünkü dün gece birisi biraz fazla hevesliydi!"

Yüzü asıldı. "Ciddiyim. Sen iyi misin? Canın yanmıyor, değil mi?"

Ona gözlerini devirdi. "Sessiz olur musun? Ben iyiyim. Sadece kaslarım ağrıyor."

Reese ona ilgili bir bakış attı. "Sen de çok kolay kızarıyorsun. Yüzün kızardığında meme uçlarına kadar gittiğini biliyor musun?"

Tanrım, şu anda bile yüzünün kızardığını hissedebiliyordu. "Bu gün bitmeden beni öldüreceksin, değil mi?"

"Olabilir. Bu, yeterince sinirlenirsen yine odun yığınının yanında buluşmak zorunda kalabileceğimiz anlamına mı geliyor?" Sesi boğuk bir tona büründü.

O kelebek tekrar karnında kanat çırpıtı, vücuduna sıcaklık doldu ve Audrey kendini onunla tekrar orada buluşup birbirlerini çılgınca parçaladıklarını hayal ederken buldu. "Belki," diye çekindi. Yine de kim olduğunu

Şaka mı yapıyordu? Tek yapması gereken parmağını kıvırmaktı ve kadın ikinci bir tur için hevesle üzerine atlayacaktı.

Elbette, adamın ona doğru attığı bakışlara bakılırsa, bunun karşılıklı olduğundan emindi. İçinden tuhaf bir zevk duygusu geçti. Kendisinin, sıkıcı ikiz Audrey Petty'nin, dünyanın en ünlü çapkınlarından birine sahip olduğunu düşünmek, ilgilendiğine dair tek bir işaretle üzerine atlamaya hazırdı.

Kabul etmeliydi ki, egosu için iyi bir şeydi.

Ön kapı çalındı.

"Şunu almak isteyen var mı?" Daphne oturma odasından seslendi.

"Burada saklanıyorum, unuttun mu?"

Audrey ve Reese karşılıklı bakıştılar ve Audrey merakla masadan kalktı. Kulübeleri ormandan başka bir şeyin olmadığı uzak bir yerdeydi. Burası özel mülktü. Buraya kim geliyor olabilirdi ki? Ziyaret mi?

Mutfağa doğru çekilmekte olan ikizine baktı ve sonra kapıyı açtı.

Camilla uzun sarı saçlarını bir omzunun üzerinden atarak içeri girdi. Kürklü, beyaz, sevimli bir kışlık palto giymiş, mini etek ve çoraplarını da yüksek tasarım deri çizmeleriyle tamamlamıştı. Makyajı mükemmel, kıyafeti seksiydi ve Audrey sanki orada değilmiş gibi yanından geçip gitti. Gözleri odayı tarayarak Reese'i aradı ve onu pijamalarıyla görünce yüzü aydınlandı. "Sevgilim! Her şeye rağmen hâlâ buradasın."

Güzel mirasçı Reese'in yanına doğru ilerlerken Audrey'nin midesi sıkıştı ve kapının girişinde bir heykel gibi durdu. Uzun boylu ve ince yapılıydı; üzerinde eski püskü bir pijama olan, saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış ve makyajsız Audrey'nin aksine görünüşü mükemmeldi. Ayrıca Camilla'nın kabin zemininde mükemmel bir şekilde süzülmesinin aksine Audrey çarpık bacaklarıyla yürüyordu.

Ve Camilla'nın Reese'e doğru ilerleyip kolunu boynuna dolamasını, eğilip dudaklarına bir öpücük kondurmasını kısık gözlerle izledi. Yarı yarıya onun kendisini itmesini ya da Audrey'ye bakıp özür dilemesini bekliyordu.

Ama yapmadı. Sadece Camilla'nın öpücüğünü kabul etti.

Audrey'nin içinde öfke alevlendi. Ne kadar güzeldi. Adamla yatar yatmaz, adam onun varlığını bile unutmuştu. Bu kadarını tahmin etmişti ama yine de egosunu birazcık incitmişti.

Ah, lanet olsun. Camilla gelmiş geçmiş en boktan zamanlamaya sahipti. Reese ellerini o ince boğazına dolamak ve güzel boynunu sıkmak istedi. Tabii ya,

Camilla'nın neden sinirlendiği hakkında hiçbir fikri yoktu, çünkü onu günlerce terk ettikten sonra hiç düşünmeden kulübeye geri dönmüştü.

Audrey ise kaskatı kesilmiş, sırtı dimdik olmuş ve tüm vücudu kaskatı kesilmişti. Bu sabahki o yumuşak alaycı şakacılığı ve parlak kızarıklıkları gitmişti. Bunun yerine, ona tiksintiye benzer bir şeyle bakıyordu. Bu onu rahatsız etti.

"Beni özledin mi?" Camilla, sanki seyircileri yokmuş gibi, kıvrak vücudunu onun üzerine salarak ve onu tekrar tekrar öperek sordu.

"Özlemedim.

Hâlâ burada olup olmadığınızdan emin değildim ama işte olmadığınızı duyunca gelip kendim görmeye karar verdim." Kız ona güzel bir dudak büküşü yaptı. "Ya öyle olduğunu ya da benden kaçtığını düşündüm."

Kızın yapışan kollarını omuzlarından çözdü ve onun nazlı hareketlerinden biraz rahatsız olduğunu fark etti. "Beni bıraktığın yerdeyken senden nasıl kaçabilirim tatlım? Hem de kıyafetlerim olmadan?"

Hafifçe kıkırdadı ve adamın koluna yapıştı. "Ama kıyafetsiz çok seksi görünüyorsun, Reese bebeğim."

Göz ucuyla Audrey'nin gözlerini devirdiğini ve iğrenmiş bir yüz ifadesiyle mutfağa yöneldiğini gördü.

"Çok güzel," dedi Camilla'ya küçümseyici bir sesle, onun kendisine yapışan ellerini çekerek. "Nasıl olsa bir noktada şehre geri dönmem gerekecek." Özellikle de burada kalmasının asıl nedeni, Reese şeklindeki bir tür vudu bebeğine iğne batırmak için mutfağa gittiğinden beri.

Camilla ceketinin fermuarını açarak, "Zahmet etmeyin," dedi. "Babamla senin için gemi turu hakkında konuştum. Beni mutlu ettiği sürece ne istersem yapabileceğimizi söyledi." Ona cilveli bir gülümseme verdi. "Bir şeylerin uçup uçmayacağından ben sorumluyum."

Reese, Camilla'nın ilgisini çekmeye başladığında tam da bunu umuyordu. Babasının genç varisi meşgul edecek ve iş zekasını test edecek bir proje aradığını biliyordu.

Camilla'nın tatile çıkmaktan ve para harcamaktan başka bir şeyden hoşlanmadığını da biliyordu. Bu onun planları için mükemmeldi.

Ama nedense kendini ona ve zamanlamasına sinirlenmiş buldu. Audrey'e gidip Camilla'yı neden uzaklaştıramadığını ve tek yapmak istediği Audrey'i kendine doğru çekip tekrar öpmekken neden onun dikkatini kendi üzerinde tutmak zorunda olduğunu açıklamak istedi.

Ancak şirketinin Camilla'nın işinin getireceği nakit akışına ve prestije ihtiyacı vardı. Camilla'nın kendisi bir medya figürüydü ve gemi seyahati hattını tüm ünlü arkadaşlarına tanıtmaya başlarsa, haber yayılacak ve lüks gemi seyahatleri kısa süre içinde zengin ve ünlülerin ve zengin ve ünlülerle tatil yapmak isteyenlerin önde gelen tatili olacaktı.

Sadece zamanlaması berbattı, hepsi bu.

Bu yüzden onun ellerini sıktı ve en cilveli gülümsemesini takınmak için kendini zorladı. "Bu hafta burada arkadaşlarımla kalıyorum Camilla. Cade burada ve kulübenin sahibi o, bu yüzden yerimizi paylaşmak zorundayız. Ve korkarım tüm odalar dolu."

"Oh, sorun değil." İlgisiz görünüyordu. "Ben seninkinde kalacağım. Gidip arabadan bavulumu almak ister misin?"

Daphne'nin kaşları alnına gitti ve Reese'e Audrey'i hatırlatan tiksiniş bir bakış attı. Daphne'nin

Elbette öyleydi; Daphne'nin ziyan olmuş görüntüsüne rağmen onlar ikizdi.

Camilla o anda mutfakın kapısında duran yeni kişiyi fark etti. Çenesi düştü. "Daphne Petty mi?"

Daphne zayıf bir gülümseme verdi. "Merhaba."

"Aman Tanrım!" Camilla'nın elleri heyecanla çırpındı ve ince topuklu botlarının içinde hiç de kolay olmayan küçük bir zıplama hareketi yaptı.

"Ben senin en büyük hayranınım, gerçekten! Seni seviyorum!"

"Teşekkür ederim," dedi Daphne, kız kardeşine 'Bana yardım et' bakışı atarak.

"Burada, ormanda ne yapıyorsun?" Camilla'nın gözleri büyüdü. "Aman Tanrım, bir sonraki albümünü mü yazıyorsun? Bu konuda sana kesinlikle yardımcı olabilirim! Şarkı sözleri konusunda harikayımdır."

"Süper," dedi Daphne, yüzündeki o neşeli gülümsemeyi büyük bir çabayla koruyarak. Yardım için odadaki diğerlerine baktı. "Reese?"

"Bir dakika," dedi ona. "Bir şeyi kontrol etmem gerekiyor. Neden burada, mutfakta Daphne ile beklemiyorsun Camilla?" Arkasını döndü ve

Daphne en parlak gülümsemesini takındı.

Bir tılsım gibi, Camilla döndü ve ellerini çırparak sevinçle ciyaktı. "Senin en büyük hayranınım," diye bağırdı, sesi liseli bir kız gibi çıkıyordu. "Tahmin bile edemezsin. Siz Beyaz Şimşek konser turnesi için Prag'dayken en ön sıradan biletim vardı ve-"

Daphne ona pis pis bakarken, o mutfağa girdi.

Audrey hâlâ oturma odasındaydı, sehpanın üzerindeki dergi ve kitapları düzeltiyor ve küçük, kareli bir bezle toz alıyordu. Her yer tertemizdi, ama sanki temizlik yapınca her şey düzelecekmiş gibi mobilyaların üzerinden geçmeye devam etti.

Bir şekilde zihnindeki karmaşayı hafifletti.

"Audrey, konuşmamız gerek," diye başladı Reese.

Ona sert bir bakış attı. "Konuşacak ne var ki?" "Sen ve ben. Camilla."

"Sen, ben ve Camilla bir sorun *değiliz*," dedi ona sert bir sesle. "Seninle aramızda herhangi bir anlaşma yoktu, hatırladın mı? Sadece flört ediyorduk, o kadar. Ben sadece senin memeleri olan her şeyle flört ettiğini unutmuşum."

İç çekti. "Bakın. Camilla'yı ben de burada istemiyorum ama onu gönderemem. Potansiyel bir iş girişiminin başarılı olması için ihtiyacım olan çok önemli bir anlaşmanın büyük bir parçası."

Yüzündeki ifade daha da kışa döndü. "Yani bana güzel ve zengin bir sosyetenin üzerinize atlamasından hoşlanmadığınızı mı söylüyorsunuz? Çünkü yüzünü gördüm ve bana sorarsan bu pek de zor bir durum gibi görünmüyordu."

"Audrey-"

"Hayır, sorun değil Reese, gerçekten. Duygularım incinmedi." Yanaklarındaki kızarıklığa rağmen ona sakın görünen geniş gözlü bir bakış attı. "Sen ve ben ormanda küçük bir kaçamak yaptık. Büyütülecek bir şey değil. Kimse herhangi bir bağlılık önermedi, en azından ben. Unutma, ben Cade'e aşığım. Camilla'yı burada görmek seninle yanlış bir şeyin peşinde olduğumu fark etmemi sağladı ama şimdi aklımın başımda olmasına sevindim." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Yine de dün gece eğlenceliydi. Sanırım sana teşekkür etmeliyim."

Tanrım. Sanki ateşli bir seks yerine çay partisi yapmışlar gibi konuşuyordu. "Yani bana söyleyeceğin tek şey bu mu?"

"Ne söylememi istiyorsun, Reese? Sana kırgın ve öfkeli olduğumu mu? Bu işe bulaşmamızın tek nedeni Cade'e olan aşkım yüzünden bana şantaj yapmandı. Artık sadece ona odaklanacağım."

Nedense, Cade'in adını sürekli konuşmaya karıştırmaya sinirlerini bozuyordu. "Öyle mi?"

Kanepeye yaslanarak ona baktı. "Neden umursuyorsun ki? Mirasçınız var ve iş anlaşmanız için onu becermeniz gerekiyor, değil mi? Devam et. Seni durdurmayacağım." Mutfağın kapısını işaret etti. "Hatta sana tezahürat bile yaparım. Böylece Cade'e odaklanmam daha kolay olur."

"Yani başka bir kadın ortaya çıktı diye yolunun açık olduğunu mu düşünüyorsun?" Reese ona biraz daha yaklaştı, neredeyse burun buruna gelene kadar.

Ve kızgın bir enerjiyle titreşiyordu, bu da onu daha da tahrik ediyor ve ona çekiyordu. "Bu yüzden mi Cade'in adını sürekli gündeme getiriyorsun? Bana saldırmak istediğin için mi?"

Yüzündeki meydan okuyan ifadeyle ona baktı. "Belki de istiyorumdur. Ya da belki de Cade'i çıplak yüzmeye davet etmeli ve bundan ne çıkaracağımı görmeliyim diye düşünüyorum."

Kaşlarını çattı.

O da kaşlarını çattı.

Sonra kız ona uzandı, o da kıza uzandı ve birden ağızları birbirine yapıştı, öfkeyle öpüşmeye başladılar. Dişlerinin alt dudağına battığını hissetti, vücudu onunkine bastırırken kendi zevk iniltisini duydu ve öpücük daha vahşi ve daha da garip bir şekilde erotik hale geldi. Kahretsin, ama kadın dünyadaki en iyi öfkeli öpücüğü yapabiliyordu ve vücudu onun dokunuşuyla neredeyse derisinden fırlıyordu. Audrey, adamın üzerine bastırıldığı öfkeli öpücüklerle çelişen yumuşak bir inilti çıkardı, dili adamın ağzının içinde kayıyordu.

Onu emdi, onu nazikleştirmeye kararlıydı.

Ona karşı eridi, göğüsleri onun göğsüne bastırdı. Ağız onunkine yerleşti ve dilleri buluştu, öyle bir şekilde ileri geri kayıyordu ki ağızlarının birbirine karışması bir şekilde mükemmel görünüyordu.

Ona tam uyuyordu. Ona mükemmel uyuyordu.

Ve uzaklaşmak zorunda kaldı. Reese geriye doğru bir adım atarak Audrey'den nazikçe ayrıldı ve bunu yapmak zorunda kaldığı için hayal kırıklığına uğradı. "Özür dilerim. Bunu yapmamız senin için adil değil. Seni bu kanepenin üzerine sürükleyip burada becermek istesem de, bunu yaparsam ne sana ne de Camilla'ya haksızlık etmiş olurum."

Audrey bir an için onu düşündü, alaycı bir gülümseme ağzını büktü. "İki kadınla hokkabazlık yapan bir adam için şaşırtıcı derecede takdire şayan görünüyor."

Elini yüzünde gezdirdi, düşündükçe bitkin düşüyordu. "Öyle bir şey değil. Camilla bittiğinde işimizin bittiğini düşündüm. Nasıl yapmam gerekiyordu? Birkaç gün sonra buraya gelip bir sonraki randevumuza geç kalmışım gibi davranacağını biliyor muydun?" Tanrım, kız onu çok yoruyordu ve daha yeni ortaya çıkmıştı. Dönene kadar gittiğine ne kadar sevindiğini fark etmemişti.

"Peki o senin için ne ifade ediyor?" Audrey'nin sesi sessiz ve ciddiydi. "Bana karşı dürüst ol, Reese. Bununla başa çıkabilirim."

"Dürüstlük mü istiyorsun?" Ona alaycı bir bakış attı. "O bir kol şekeri ve çok istediğim bir iş anlaşması. İş anlaşmasını Camilla olmadan yapabilseydim gözümü kırpmadan kabul ederdim. Ama anlaşmanın ipleri onun elinde olduğu için, biz sadece oynayıyorduk. Onunla flört ediyordum, ona biraz ilgi gösteriyordum."

"Bir jigolo gibi." Sesi düzdü. "Tanrım, öyle değil."

"Gerçekten mi? Jigololar para için seks yapar. Senin yaptığın da bu değil mi?"

"Dışarıdaki kızın ciddi bir ilişki istediğini mi düşünüyorsun?" Kapı aralığını işaret etti. "Kesinlikle hayır. Seksi bir adamla kaçamak yapmak istiyor. Ne daha fazlası, ne daha azı. Arkadaşlarına dedikodusunu yapacağı bir şey. Beni ya da nasıl hissettiğimi umursamıyor. Onun beklentileri seninkilerle aynı değil."

"Hiçbir beklentim yok," dedi soğukkanlılıkla. Sonra ağzından kaçırarak "Onunla yattın mı?" diye sorarak her şeyi mahvetti.

"Henüz değil." Ve birden bunun için minnettar oldu. "Jakuzide sözümüzü kesmiştin, hatırladın mı?"

"Ah." Onu düşündü, sonra da "Bu durumda olmamız senin suçun" dedi.

"Ben mi? Şaka mı yapıyorsun?"

"Hayır, ben ciddiyim." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak adamın bakışlarını oraya çekti. Kahretsin, ama muhteşem bir göğsü vardı. Göğsünü gizlemek için

Biçimsiz pijamalar, ama şimdi altında ne olduğunu bildiğine göre? Onu okşarken zıplayan o büyük, mükemmel kürecikleri düşünmeden edemiyordu.

Ah, lanet olsun. Şimdi yine onun göğüslerini düşünüyordu. Kendini odaklanmaya zorladı.

"Birlikte olmamız senin suçun, çünkü bana meydan okudun."

"Benimle yatman için seni cesaretlendirmedim."

"Hayır, ama seni öpmem için bana meydan okudun ve sonra da seninle çıplak yüzmeye gitmem için bana meydan okudun." Narin bir omuz silkti.

"Bu, olaylar zincirinin doğal bir halkasıydı, ama demek istediğim şu ki, eğer bana meydan okumasaydın, bu durumda olmazdık."

"Tango yapmak için iki kişi gerekir, biliyorsun. Bu konuda suçsuz değilsin." "Sana bir kere bile meydan okumadım!"

"Haklısın," dedi ellerini havaya kaldırarak. "Bütün suçu benim üzerime atalım. Hepsi benim hatam."

"O zaman suçu benim üstlenmemi mi istiyorsun?"

Sinirlenmeye başlamıştı, bu da onu daha da çok istemesine neden oluyordu. *Lanet olsun.* Onu kanepenin üzerine fırlatıp sıkmek konusunda şaka yapmıyordu. Ağırlığını kaydırdı, pantolonuna uzanıp kendini ayarlamamaya kararlıydı. "Güzel olurdu."

"İyi o zaman. Senin için bir cesarete ne dersin?" Ona meydan okuyan bir bakış attı, sonra parmaklarını ona doğru salladı. "Varisinle anlaşmayı tamamla. Cesaret budur."

"Cesaret *bu* mu? Şaka mı yapıyorsun? Başka biriyle yatmamı mı istiyorsun?"

"Bu bir meydan okuma," diye kabul etti. "Onunla yatarsan kazanırsın. Ne kazanacağını seçmene izin vereceğim. I-"

"Anal seks," dedi hemen ve kadının çıldırmasını bekledi. Çoğu kadın analdan bahsedildiği anda çıldırırdı.

Yanakları pembeleşti ama devam etti. "Dediğim gibi, sen kazanırsan, sen seçersin. Eğer ben kazanırsam, bir şey seçeceğim."

"Peki sen neyi seçiyorsun?" Ona doğru eğildi, o kadar yakındı ki yumuşak ağzını öpmesine saniyeler kalmıştı.

"Bence burada kalmalı ve bir günlüğüne kölem olmalısın."

Sırıltma sırası ondaydı. Ne kadar çocukça bir istek. Bu oyunda pek iyi değildi. "Tüm isteyeceğin bu mu? Eğer kazanırsam, mirasçıyı ve seni tekrar becereceğimin farkında mısın? Bundan daha büyük bir şey istemez misin?"

Ona üzgün bir bakış attı. "Reese, ne istediğimin bir önemi var mı? Dürüstçe mi? İkimiz de kaybetmeyeceğini biliyoruz." Audrey uzandı, adamın yanağını okşadı, dudaklarını onunkilere değdirdi ve sonra odadan çıktı.

Ve uzun bir süre şaşkınlık içinde kaldı, çünkü ne düşüneceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Audrey bahsi kazanmayı beklemiyordu. Kaybederse onunla seks yapmayı -anal seks- kabul etmişti ve kazanmayı da beklemiyordu. Ama Camilla'yla yatarsa, bu iddianın Audrey'i bir daha son görüşü olacağına dair bir his vardı içinde.

Acı tatlı bir zafer olacaktı. İş birleşmesine sahip olacaktı. Camilla'ya sahip olacaktı.

Ve Audrey'i kaybedecekti. İddiayı kabul edecekti -bu fişek meydan okumadan geri adım atmazdı- ama ondan sonra? Çoktan gitmiş olacaktı.

Ve nedense bu onu kruvaziyer anlaşmasını kaybetme düşüncesinden çok daha fazla rahatsız ediyordu.

Dokuzuncu Bölüm

"İyi olduğuna emin misin?" Daphne o gün Audrey'e milyonuncu kez sordu. "Biraz karamsar görünüyorsun."

"Ben iyiyim," diye tekrarladı Audrey. Ellerini paltosunun ceplerine soktu ve nefesinin serin orman havasına karışmasını izledi. "Sadece biraz kulübeden çıkmam gerekiyordu. Çok boğucuydu."

"Yani o sürtük yüzünden mi?" Yürüyüşlerine ara verdiklerinde Daphne bir sigara çıkardı. Gölün kenarında dönüyorlar, öğleden sonra güneşinin ve bastıran soğuk havanın tadını çıkarıyorlardı. Henüz kar yağmamıştı ama yağacağından emindiler ve hava çok soğumadan yürüyüşe çıkmaya karar verdiler.

Audrey çoğunlukla evden çıkmak istiyordu. Bir kişi daha eklenince - gürültücü, dedikoducu bir kişi- sıcacık evi çekilmez hale getirmişti. Camilla sanki ondan kaçmaya çalışıyormuş gibi sakız çiğniyor ve sürekli telefonuyla mesajlaşıyordu. Sanki daha önce hiç bir yıldızla tanışmamış gibi Daphne'ye yalakalık yapıyor ve zamanının geri kalanını Reese'in kucağına oturup ona sarılmak için harcıyordu.

Reese'e hak vermek gerekirse, Camilla'nın ilgisinden biraz... acı çekmiş gibi görünüyordu. Onlara zar zor da olsa tahammül ediyor gibi görünüyordu ve bu Audrey'nin biraz daha iyi hissetmesini sağladı.

Ama sadece biraz.

Daphne acı bir sesle, "Seni becerdiğine ve sonra da sanki önemli bir şey değilmiş gibi kızın üzerinde sürünmesine izin verdiğine inanamıyorum," dedi ve sigarasını yaktı. Uzun bir nefes çekti, sonra sigarayı dudaklarından çekti ve külleri yere döküyor. "Ve sen orada öylece oturup bunu kabul ediyorsun. Kızmadın mı?"

Oh, kızgındı. Ama ne yapabilirdi ki? Audrey kendini sakın bir sesle, "Durum biraz karışık," derken buldu. "Reese'le tanıştığымda onun bir kaçamak olduğunu biliyordum.

Yine de."

"Ama daha dün gece onunla yattın-"

"Tamam," diye patladı Audrey ikizine. "Canım yanıyor, tamam mı? Duymak istediğin bu mu?"

"Şu yavan 'Karışık bir durum' lafından iyidir," diye taklit etti yüzünü buruşturarak. "Yani Audrey, bazen sinirlenmekte bir sakınca yok, biliyorsun." Audrey ona kötü bir bakış gönderdiğinde omuz silkti. "Keşke yardım edebilseydim, hepsi bu."

Audrey asık suratla göle bakarak, "Yapamazsın," dedi. "Ya kendi kendine çözülür ya da çözülmez."

"Peki ya Cade'le olan şey?"

Audrey kız kardeşine bir bakış fırlattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyor musun? Belki de ona dönmelisin."

Nedense bu Audrey'e garip hissettirmişti. En iyi arkadaşıyla yattıktan sonra Cade'e mi dönecekti? Reese tarafından incitildiğini itiraf edip Cade'in kollarına mı düşecekti? "Hayır," dedi bir süre sonra. "Bu konuda kendimi doğru hissetmezdim."

Bu birçok açıdan doğru olmazdı - Reese'e haksızlık olurdu ve Camilla'nın kendisini onun üzerine atmasına izin vermesine rağmen, onun kötü bir adam olduğunu düşünmüyordu. Belki kendi ağına fazla takılmıştı ama kötü biri değildi.

Ve bu Cade için de adil olmazdı. Beyaz atlı prens rolünü oynayacak, her şeyi bir şekilde düzeltmeye kararlı olacaktı. Ve onun kırık bir kalbi nasıl düzeltebileceğini düşünmekten nefret ediyordu.

Kendini durdurdu, sonra başını salladı. Kalbi kırılmamıştı. Kalbi için içinde bile değildi.

"Cade iyi bir adam, biliyorsun," dedi Daphne sessizce. "Siz ikiniz birlikte mükemmel olurdunuz."

Audrey hafifçe gülümsedi. "Ben de hep aynı şeyi düşünmüşümdür." Ama nedense bu ona artık o kadar ilginç gelmiyordu. O Reese'in çapkın gülümsemesini ve onu sürekli olarak duvara toslatmaya çalışmasını düşündü. Belki de ihtiyacı olan şey buydu; onu derli toplu, düzenli hayatının dışına itecek ve biraz ateş püskürtecek biri. Onun yanında kendini daha canlı hissettiğini itiraf etmek zorundaydı.

Daphne bir süre sonra, "Oh, peki," dedi. Sigarasını bir fiskeyle ve kaşlarını çatarak çantasını çıkardı. "Kahretsin, bu sonuncusuydu. Daha fazlasını almak için eve dönüyorum. Gelmek ister misin?"

"Hayır, teşekkürler. Sanırım burada biraz daha kalacağım," dedi Audrey göle dönerek. "Dönmeden önce kafamı biraz daha boşaltayım. Camilla'nın parfüm beni öldürüyor."

"Ha." Daphne homurdandı. "Biri ona kendi parfümüyle yıkanmanın ayıp olduğunu söylemeli."

"Evet, ama birisi zengin ve güçlü olduğu için bunu yapmayacak." Audrey ikiziyle bir gülümseme paylaştı, sonra da onu kulübeye doğru eliyle işaret etti. "Sen git. Ben birazdan gelirim."

Daphne patıkaya geri döndü ve Audrey düşüncelerinde kaybolmuş bir halde gölün etrafında tekrar dönmeye başladı. Bu durumdan ne anlam çıkaracağını gerçekten bilmiyordu. Diğer kadın o muydu? Sadece bir kaçamak mıydı? Reese, aşık olması gereken ama geldiğinden beri hakkında pek düşünmediği adamın en iyi arkadaşından başka neydi? Cevapları yoktu.

Yaklaşık yarım saat tek başına yürüdükten sonra rıhtıma vardı ve kulübeye geri dönmek için döndü. Patıkaya geri dönerken sesler duydu ve durakladı.

Bir erkek ve bir kadın sesiydi. Meraklanan Audrey kulübenin yan tarafına gizlice yaklaşıp dinledi. İkili odun yığınının yanında duruyordu ve Yaklaştığında Reese ve Camilla'nın konuşmalarını duyabildi.

İçine bir kıskançlık saplandı ve Audrey kendine şaşırarak kısa bir süre durdu. Neden kıskanıyordu ki? Reese onun değildi. Aslında değildi. Sahiplenmesini gerektirecek bir şey yoktu ama Camilla'nın sesini duyunca ellerinin yumruk olmasını engelleyemedi. Kendine engel olamayarak, biraz daha dinleyebilmek için locada öne doğru kaydı. Sonuçta, bu bir şeylere zarar vermez, değil mi?

"Camilla," diye iç geçirdi Reese. "Lütfen. Bunu benim için olduğundan daha zor hale getirme. Seni incitmeye çalışmıyorum. Sadece anlamayı sağlamaya çalışıyorum. Hepsi bu."

"Nasıl anlayabilirim ki? Fikrini nasıl bu kadar çabuk değiştirdin?" Bir duraklama oldu ve sanki biri adım atıyormuş gibi çimlerin çıtırtısı duyuldu. "Birkaç gün önce jakuzide keyif yapıyorduk." Camilla'nın sesi baştan çıkarıcı bir hal aldı ve Audrey onu Reese'e doğru eğilmiş, ellerini onun göğsüne koymuş olarak hayal etti. "O kadar kısa sürede işlerin nasıl bu kadar değiştiğini anlamıyorum," diye devam etti varis.

"Öncelikle beni geride bıraktın," diye cevap verdi Reese. "Kıyafet yok, telefon yok, hiçbir şey yok. İtiraf etmeliyim ki bundan pek hoşlanmadım."

"Gergindim," dedi Camilla yumuşak bir sesle. "Telefonuyla fotoğraf çekiyordu. Yabancı bir adamla jakuzide yakalanırsam babamın hiç mutlu olmayacağını biliyorsun."

"Üstsüz," diye ekledi Reese.

"Üstsüz," diye kabul etti Camilla o ince sesiyle. "Yani anlıyorsun?" "Oh, anlıyorum. Ama bu beni rahatsız etmediği anlamına gelmiyor."

"Bu yüzden mi beni geri çeviriyorsun?" Sesi huysuzlaştı. Onu ... geri çevirmek mi? Audrey başını eğdi ve bir adım daha attı, aniden ikisinin ne söylediğini yoğun bir şekilde merak etti. Bu Boğazındaki düğüm bir kemik gibi kurudu.

"Bunu olduğundan daha zor hale getirme, Camilla." Reese'in sesi sakın ve rahattı ama Audrey'nin kulaklarına biraz ölü gibi geliyordu. Sanki bu sözleri söylüyordu ama Camilla'nın ne hissettiği gerçekten umurunda değildi. Diğer kadınlara karşı da böyle miydi? Onun kendilerinden tamamen sıkıldığını nasıl fark etmemişlerdi?

Ona karşı hiç böyle miydi? Bir dahaki sefere onunla özel olarak konuştuğunda dikkat etmesi gerektiğini aklına not etti.

"Bunun neden zor olması gerektiğini anlamıyorum, Reese. Beni istediğini söylemiştin." Bir kez daha iç geçirdi ve sonra sordu başka biri mi?"

Audrey nefesini tuttu.

"Biriyle yatıyorum, evet." "Onu seviyor musun?"

Audrey neredeyse dilini yutuyordu.

Reese güldü. "Saçmalama. Konuştuğun kişi benim." Ve bir anda kalbi gerçekliğe geri döndü. Bir an için, Audrey garip bir şekilde ezilmiş hissetti. Zihinsel olarak kendini salladı. Bu onu neden rahatsız etmişti? O da adamı akılsızca bir kaçamak için kullanmıyor muydu? Aşık olup olmaması kimin umurundaydı?

Kesinlikle o değil. Başka birine aşık olması gerekiyordu. Camilla'nın nefesi kesildi. "Daphne Petty mi? Ohmigod. Daphne Petty ile mi yatıyorsun?"

Daphne Petty? Reese!" Bir an için Camilla'nın sesi heyecanlıydı ama sonra sustu. "Sert maddelere bağımlı olduğu doğru mu? İçeride berbat görünüyor. İğrenç."

"Camilla," dedi Reese uyarı tonuyla.

"Kimseye söylemem. Ama bir sonraki konserinde beni sahne arkasına götürmelisin. Çok seksi bir davulcusu var ve ben-"

"Camilla, Daphne Petty ile yatmıyorum."

Uzun bir duraklama oldu ve Audrey, Camilla'nın güzel sarışın kafasındaki dişlilerin durma noktasına geldiğini neredeyse duyabiliyordu. Sonra homurdandı. "Burada şişman piliçten başka kimse yok. Sakın bana o motosiklete bindiğini söyleme?"

Audrey kışkırttı. *Küçük sürtüğ.*

"Kapa çeneni Camilla," dedi Reese aynı sıkılmış, umursamaz ses tonuyla. "Bunun işinizi etkilemeyeceğini umuyorum?"

"Sen neden bahsediyorsun? Tabii ki işimizi etkiliyor. Babama bundan bahsetmeyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Bunu yapmayacağını umuyordum."

Audrey dudağını ısırды. Şişman yorumuna hâlâ kızgındı ve şimdi Camilla iş anlaşmasını Reese'in başına mı kakacaktı? Reese'in mirasçısı kendi çıkarları için kullanmaya çalıştığı için bunu hak ettiğini düşünüyordu ama Reese'in şımarık sarışının kaprisleri tarafından rehin alınmış olması onu rahatsız ediyordu.

"Ne derler bilirsin," dedi Reese kesin bir ifadeyle. "İşle zevki asla birbirine karıştırma."

"Ama Reese-" Camilla'nın sesi o sızlanan tona büründü. "Bana karşı adil davranmıyorsun. İster şişman piliçle yat, ister Daphne Petty ile. Umurumda değil. O senin sevgilin olabilir." Sesi bir anda baştan çıkarıcı bir hal aldı ve Audrey'i şaşırttı. "Ama bunun eğlencemizi neden bozması gerektiğini anlamıyorum."

"Öyle değil mi?"

Audrey ayak seslerini duyunca merdivenlerin arkasına eğildi. Camilla, pembe, parlak dudaklarını büzerek, sevimli kıyafetleriyle tepinerek yanından geçti. Basamaklarda durakladı, Audrey'nin merdivenlerin arkasında

Arkalarında gölgeler vardı ve Reese'e son bir kez bakmak için döndü. "Eğer o iş anlaşmasını istiyorsan, nerede olacağımı biliyorsun." Omuzları hafifçe silkildi. "Bence hâlâ birlikte eğlenebiliriz ama bu sana bağlı."

Reese ona, "Bunu aklımda tutacağım,"

dedi. "Yani ..." Camilla sordu.

İç çekti. "Cevabım hâlâ hayır."

Camilla yukarı çıkarken Audrey gölgelerin arkasına doğru eğildi. Kulübenin merdivenlerinden inen Reese göle doğru yürümek için döndü. O izledi

geniş sırtına baktı. Küçük kaçamakları Reese'in iş anlaşmasını mahvetmeye çok yaklaşmıştı. Camilla onu istemese de Reese'i hâlâ istiyor gibiydi ve bu Audrey'nin kafasını karıştırıyordu.

Neden mirasçıyı geri çeviriyordu? Hiç mantıklı gelmiyordu. İddiaları yüzünden mi? Gerçekten bir günlüğüne Audrey'nin kölesi olmak istiyor muydu?

Neredeyse yüksek sesle homurdanacaktı. Adamın bunu kabul ettiği anal seksten daha çok istediğinden şüpheliydi.

Cesaretlerinin bir parçası olarak böyle bir şey önerdiğini duymak Audrey için şok edici olmuştu. Reese'in yüzündeki meydan okuyan, neredeyse şakacı ifadeden, onun donup kalmasını ya da çıldırmasını beklediğini tahmin etmişti. Onu kızdırmaya çalışıyordu.

Onun yerine, kabul etmişti. Nedenini sadece Tanrı biliyordu. Daha önce hiç anal seks yapmamıştı ve ne kadar seksi olursa olsun, başka bir kadının yatağından çıktıktan hemen sonra bir erkekle yatmak istediğinden emin değildi. Ama

Bir şekilde, kaybedeceğinin neredeyse kesin olduğunu bile bile kendini bunu kabul ederken bulmuştu.

Reese onun vahşi yönünü ön plana çıkarıyordu ve bu hoşuna gidiyordu. Onunla vahşi, kirli, yasak seks yapma düşüncesi bile midesinde bir sürü kelebek uçuşmasına neden oluyordu.

Elbette Camilla'yı reddetmesi hiç söz konusu bile olmamıştı. Bu düpedüz garipti. Sadece iki kadının seks garantisini kaybetmekle kalmıyordu -ki Reese'in kadınlarla olan ününe göre, hiçbir zaman karşılıksız seksi geri çevirmezdi- aynı zamanda değerli iş anlaşmasını da kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Ve bu onu garip hissettirdi.

Camilla ile anlaşmaya varması için onu asla cesaretlendirmemeliydi. Belki de Audrey'nin onu şu ya da bu yönde zorlamaya çalışmasından hoşlanmamıştı ve bu yüzden çekingen davranmıştı. Belki de şu anda Camilla'yı reddediyordu, böylece döndüğünde onu daha çok isteyecekti.

Ya da belki de çivilediği "şişman piliç" ile ilgili biraz daha fazlası vardı? Audrey bu düşünceyle yanaklarının kızardığını hissetti ve avuçlarını yüzüne bastırdı.

Ne aptalca bir düşünce. Reese gibi birine tutunamazdı. bir avuç göl suyuna tutunabileceğinden daha fazla. Esprili, seksi, kibar ve kadınların peşinden koştuğu biriydi. Kadın sakın, etkili ve

Sıkıcı. Yani, çoğu zaman. Onunla birlikteyken farklıydı.

Reese'le yüzleşmesi gerektiğine karar verdi. Düşünce sürecinin ardında neler olup bittiğini ona anlatmasını sağlamalıydı ki merak etmeyi bırakabilsin. Ne de olsa onlar arkadaştı. Ona söyleyecekti.

Ama nedense Audrey, Reese'in kendisini görmemesi ve konuşmalarını dinlediğini anlamaması için kendini oradan uzaklaştırırken buldu. Ona öğleden sonrayı verdi. Bu ona fikrini değiştirmesi ve bu işin nereye varacağını görmesi için bolca zaman tanıyacaktı.

Ve belki de midesinin sakinleşmesi ve sanki onu baloya götürmek için seçmiş gibi heyecanlı davranmayı bırakması için zaman tanıyabilirdi.

Audrey günün geri kalanında hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya kararlı bir şekilde evde gizlendi.

Sanki Camilla arabasına binip uzaklaşmamış, lastikler çakıllı yolda gıcırdamamış gibi.

Sanki Reese yukarı çıkıp dünyaya kızmış gibi kapısını çarpmamış ve öğleden sonrasını orada geçirip diğerlerinden kaçmamış gibi.

Sanki Cade ve Daphne ona meraklı bakışlar atmıyor ve neler olduğunu anlamaya çalışarak birbirlerine fısıldamıyorlardı.

Hayır. Audrey hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Bir kase patlamış mısır patlattı ve kitabıyla birlikte ateşin önüne yerleşip kitap okudu, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi davrandı.

Gerçekte, kitabı çoktan bitirmişti. Hem de iki kez. Sadece sayfalara bakıyor, kendi düşüncelerinde kayboluyordu. Aşk sahneleri hariç tabii. Onları da en az iki kez daha büyük bir dikkatle okumuştı. Kendisini kadın kahramanın, Reese'i de kahramanın yerinde hayal etmiş de olabilirdi. En azından bir kez. Sonra kendini tuhaf hissetti ve sayfaya bakmaya devam ederek Camilla ile yaptığı konuşmayı zihninde tekrar gözden geçirdi.

Reese'in mirasçısı neden geri çevirdiğini bir türlü anlayamıyordu. Ona göre, Camilla'nın bariz davetini neden reddettiğine dair sadece birkaç olasılık vardı: Audrey'ye gerçekten ilgi duyuyordu, Camilla'ya onu terk ettiği için acı çektirmeye kararlıydı ya da Camilla'nın cinsel yolla bulaşan korkunç bir hastalığı vardı ve Bu kolay bir çıkıştı.

Garip bir şekilde, son ikisi en olası olanlarıydı. Özellikle de *cinsel yolla bulaşan hastalık*, diye düşündü ve sonra haksızlık ettiği için kendini azarladı. Camilla'nın en büyük suçu Audrey'nin ilgilendiği adamla aynı kişiydi.

Sonra tekrar, kaltak ona şişman dedi.

Ayaklar merdivenlerde gümbürdedi ve Audrey kitabından başını kaldırdı. Cade ve Daphne gölün etrafında yürüyüşe çıkmışlardı -kulübede televizyon olmadığı ve başka türlü eğlenmek için yapacak pek bir şey olmadığı için genellikle hepsi her gün bir partnerle gölün etrafında en az bir tur atardı- bu yüzden Audrey merdivenlerden inenin Reese olması gerektiğini biliyordu.

Bir elini topuzunun üzerinde gezdirme isteğine karşı koydu.

Elbette Reese'di, üzerine tam oturan koyu bordo açık yakalı bir gömlek ve bir kot pantolon giymişti. Camilla'nın onun giysileriyle dönmüş olduğunu tahmin etti. Adam da çok seksi görünüyordu. Audrey onun kot pantolonunun içindeki dar kıcına takdirle baktı.

Kanepenin yanından geçerken ona kötü bir bakış attı, kötü ruh hali açıkça devam ediyordu, sonra mutfağa yöneldi. Aşk romanını ve boş patlamış mısır kâsesini bir kenara bırakıp doğruldu. Adamın ona attığı bakış bir uyarıydı. "Şimdi olmaz" bakışı. "Bugün benimle uğraşma, havamda değilim" bakışı. Kulübede yalnız olması onun için çok kötüydü.

Reese Durham'ın kara bakışlarına karşı başışıklığı olan tek kadın. Onu korkutmuyordu. Hatta gözünü bile korkutmuyordu. Sadece onun neden bu kadar huysuz olduğunu ve mirasçısı neden reddettiğini bilmek istiyordu.

Onun ardından mutfağa yöneldi.

Reese eğilmiş, buzdolabından bir şeyler çıkarıyordu. Doğrulduğunda ona kötü kötü baktı ve elindeki kıyma paketini tezgâhın üzerine fırlattı. "Git buradan Audrey. Hiç havamda değilim."

Audrey kasıtlı olarak hafif bir sesle, "Bu sen değilsin," dedi, yine de ona biraz daha yaklaşarak. "Söylentilere göre her zaman havandaymışsın."

Onu görmezden gelerek dolaptan bir sote tavası çıkardı ve biraz kuvvetle ocağa vurdu. Kadın geri çekilmeyince ona ters ters baktı.

tekrar uzandı ve bir bıçak kaptı, sonra eti kesip açtı ve tencereye attı.

"Yani benimle konuşmuyor musun?" diye sordu. "Sana gitmeni söylediğimi sanıyordum."

"Mirasçını kovduğun için kızgın mısın?"

Bu sefer ona attığı bakış buz gibiydi. Reese tavayı işaret etti. "İzin verir misin? Cade'i mükemmel kadın olduğuna inandırmaya devam edebilmen için yemek yapmaya çalışıyorum."

"Mmm," dedi ona bakarak. Nedense Reese'i böyle karamsar ve huysuz görmek çok hoşuna gidiyordu. Belki de bunun nedeni normalde savunmada olanın kendisi, saldırıda olanın ise Reese olmasıydı. Dönerek Masalar mı? Eğlenceli. "Peki ne pişiriyorum?"

"Spagetti." Bunu kanıtlamak istercesine büyük bir tencereyi kaptığı gibi lavaboya çarpa çarpa çevirdi ve içine su doldurmaya başladı.

"Harika. Cade spagettiye bayılır. Ne kadar düşünceliyim." Kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve tezgâha yaslandı. "Sarımsaklı ekmek de düşünmedim herhalde?"

Ona nefretle baktı, sonra fırının düğmesini çevirerek önceden ısıttı. "Sen yaptın. Şimdi mutlu musun? Gidebilir misin?"

Audrey başını eğerek onu inceledi. "Aklından neler geçtiğini bana anlattıktan sonra anlatacağım."

"Bu seni ilgilendirmez."

"Gerçekten mi? Bunun beni ilgilendirmediğini mi düşünüyorsun?"

Onu görmezden geldi, musluğu kapattı ve sanki o konuşmuyormuş gibi su dolu tencereyi ocağın üstüne taşıdı. Bu iyiydi. Kırılırdı

Bir noktada o buz gibi suratını dağıtacak ve sonra da patlayacaktı. Tıpkı onun her zaman yaptığı gibi.

Ve nedense bu onu tahrik etmeye başladı.

Audrey tişörtünü çekiştirerek, sertleşen meme uçlarının kumaştan görülebiliyordu. Onu izlemeye devam etti ve ardından, "Peki Camilla'yı neden geri çevirdiniz?" diye sordu.

"Ben yapmadım." İki hece sanki sıkılmış dişlerin arasından söylenmiş gibi gıcırdıyordu.

"Gerçekten mi?" Çok rahat bir şekilde adamın kolundan bir parça tüy koparıyormuş gibi yaptı. "Ben öyle duymadım." Ve kaçınılmaz patlamayı bekledi.

Reese yavaşça döndü, ona uzun uzun ve sertçe baktı. "Ne duydun?"

Küçük bir omuz silkti ama külotunun tahrikten biraz ıslandığını hissetti. "Camilla'yla odun yığınının orada konuşurken duydum seni. Motosiklete biniyordun, hatırladın mı?" Adamın kıpırdamayan yüzüne bakarak devam etti. "Biliyorsun

Şaka. Şişman piliçler moped gibidir. Sürmesi eğlencelidir ama asla arkadaşlarınızın görmesine izin vermezsiniz-"

"Ne demek istediğini biliyorum Audrey. Ve ben sana asla şişman demedim." "Hayır, demedin. Camilla söyledi. Ona benimle yattığını söylemişsin,

Ama bu senin büyük iş anlaşmanı baltaladı. Ve bunu neden yaptığını anlamıyorum."

Ona sert bir bakış attıktan sonra bir spatula kaptı ve tavada cızırdayan kıymayı karıştırmaya başladı. "Bu konu hakkında konuşmayacağımızı söylemiştim."

"İş anlaşmasını istemediğine mi karar verdin?" diye sordu, onu kışkırttığının farkındaydı. "Ya da belki Camilla senin tipin değildi. Hepsi mi? Onunla eğlendiğin sürece benimle yatmanı umursamadığını söylemişti. Sorun bu muydu? Eğlenmiyor muydun? Ya da belki-"

Spatulayı yere bıraktı, elleri kenetlenmişti. "Bırak artık, Audrey."

"Belki de korkaksın," diye devam etti. "Belki de kendini Bahsini destekleyemezdin, bu yüzden bana kaybetmek daha güvenliydi. Sonuçta her erkek anal seks için doğru zihniyette olmayabilir."

Reese sözlerini bitiremeden arkasını döndü. Audrey merak ve biraz da hayal kırıklığıyla sözlerini yarıda bıraktı. Ona attığı onca cephaneye rağmen ona bir şey söylemeyecek miydi? O izlerken, adam fırına doğru ilerledi ve düğmeyi kapattı. Sonra aynı şeyi ocağa yaptı ve ona bir kez daha ters ters baktı. "Mutfakta olmayı o kadar çok istiyorsun ki, yemek pişirebilirsin."

Ve sinsice uzaklaşmaya başladı.

Uzandı ve onun kolunu tuttu. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin?"

"Hayır, ama eminim bana söyleyeceksin." Uzaklaşmaya çalıştı.

Audrey onun kendisini kaybetme çabalarını görmezden geldi. Onu kendi rahatlık alanının dışına itmekte ustaydı ve birinin durumu tersine çevirmesinin zamanı gelmişti. "Bence somurtuyorsun."

Bu onun dikkatini çekti. Bakışları tekrar ona döndü ve kaşlarını çatı. "Affedersiniz?"

"Beni duydun. Somurtuyorsun. Somurtuyorsun çünkü kazançlı bir iş anlaşmasının cüzdan iplerini elinde tutan bir kadını geri çevirdin ve

Bunu yaptığınız için kendinize kızılıyorsunuz, çünkü neden böyle yaptığınızı anlamıyorsunuz. Ve bir şey bilmek ister misin? Ben de anlamıyorum."

Gözlerindeki bakış daha da koyulaştı. "Audrey ..."

"Ben ciddiym. Eğer benimle yattığın içinse, bu biraz saçma değil mi sence de? Sana ikimizin arasında bir şey olmadığını söyledim. Onun anlaşmasını kabul etmeliydin." Onun

Parmakları o koyu renkli kolun içinden kolunu okşayabilir, kaslarının kordonlarını hissedebilirdi. "Bu aptalca bir hareketti."

"Senden ders almaya ihtiyacım yok," dedi, ruh hali hâlâ karanlıktı. Ama artık geri çekilmiyordu.

"İkimiz de bunun aptalca olduğunu biliyoruz," diye devam etti Audrey, sesi boğuklaşarak. "Aptalcaydı ve Reese Durham'a hiç yakışmıyordu. Playboy Reese Durham onunla yatar, iş anlaşması talep eder ve anlaşmayı yaptıktan sonra da onu yataktan atardı."

"Doğru," dedi acı bir kahkaha atarak. "Erkek jigolo."

Kastettiği bu değildi. En azından o an için. Bu yüzden ellerini Cade'in kolunda gezdirdi ve ona dokunmaktan kendini alamadı. Tanrım, Cade'in garip dar kıyafetleri içinde çok tatlıydı ama kendi kıyafetleri içinde? Vahşi, yırtıcı bir zarafeti vardı - kalp kırmak ve iç çamaşırı düşürmek isteyen bir iş adamı. Ve bu ona kötü, çok kötü şeyler yapıyordu.

"Seksten başka bir şey yok," dedi hafifçe. Bu cümlelerin bir tür yalanlama ya da açıklama gibi çıkmasını istiyordu ama bunun yerine kulağa nefes nefese ve inanılmaz, çılgınca tahrik olmuş gibi geliyordu.

Sert bir el beline doğru hareket etti ve sonra bir anda Reese onu yakalayıp kendine doğru çekti. Reese'in başı Audrey'ninkine doğru eğildiğinde Audrey'nin nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı ve Reese ona bastırılmış hayal kırıklığı ve özlemle dolu, erotizmle bezenmiş ezici bir öpücük verdi.

İkisi arasındaki kıvılcımları hisseden tek kişi o değilmiş gibi görünüyordu. İyi olmuş. Eğer o çıldırmışsa, en azından birlikte çıldırmışlardı. Audrey inledi, kolları adamın boynuna dolandı ve adamın ağzı Audrey'ninkine doğru ilerledi, adamın dili, Audrey'nin içini sızlatan her türlü şeyi vaat eden şiddetli bir yoğunlukla ağzına doğru kayd.

Boğazından alçak sesle inledi ve sonra onu tekrar tezgâha doğru itti, öpüşme sıcak ve vahşi bir hal aldı. Kalçaları onunkileri tezgâha sabitlerken, ona karşı müstehcen bir hareketle itti ve tam olarak ne kadar istekli olduğunu bilmesini sağladı. Ve kaya gibi sertti.

Ona karşı duyduğu his bile Audrey'nin ihtiyaçtan nefesini kesiyordu. İnledi ve elleri adamın gömleğine gitti, çılgınca düğmeleri kopardı. Tene ihtiyaçı vardı, onu karşısında hissetmek istiyordu.

Onu takip etti ve kot pantolonunun belini çekiştirmeye başladı, sonra da fermuarına yöneldi. Ağzına bastırđıđı öpücükler hızlı ve ani oldu, sanki geri çekilmesi gerekiyormuş ve bunu yapamıyormuş gibi, sürekli bir tur daha, bir öpücük daha, bir dil kayganlığı daha için ağzına geri dönüyordu. "Bunu burada mı yapmak istiyorsun?" diye onun ağzına karşı nefes aldı. "Daphne ve Cade nerede?"

"Yürüyüşe çıktık," dedi ona, sonra eğilip alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve emdi.

"Odama gidelim o zaman." Reese onu kalçalarından yakaladı ve içine çekti. kollarına aldı. Audrey şaşkınlıkla ciyakladı, kolları tezgâhtan kaldırılmanın verdiği korkuyla onun boynuna dolandı.

"İndirin beni!"

"Kesinlikle hayır," dedi Reese ve yüzünü onun göğüs dekoltesine gömdü. "Seni bu halinle seviyorum."

Nedense bu onu eğlenceli hissettiriyordu ve adam da onu tutmak için zorlanıyormuş gibi hissetmiyordu. Bu yüzden Audrey biraz gevşedi ve bacaklarını onun etrafında kilitledi, sonra onu merdivenlere doğru taşıırken göğüslerini onun çenesine sürttü.

Sert meme uçları çenesine sürtündüğünde yumuşak, küçük bir inilti çıkardı. "Tanrım, en mükemmel göğüslere sahipsin. Sanırım onlara yüzümde ihtiyacım var daha sık."

"Beni yatağına götür ve yaklaşık otuz saniye içinde onları yüzüne alabilirsin," dedi.

Reese onu merdivenlerden yukarı taşıdı ve koridorda Reese'in kaldığı son odaya doğru ilerlediler. Kapıyı açıp içeri girdi, sonra Audrey'i bir sıçrayışta yatağına attı, gözleri onu hevesli bir ilgiyle izliyordu.

Dirseklerinin üzerine yaslandı ve odasını inceledi. Burası bir tür felaket bölgesiydi - burada temizlik delisi yoktu. Kirli çamaşırlar yerlere saçılmıştı ve yatak yapılmamıştı ki bu kendi odasından çok farklıydı. Bunu görmek hoşuna gitmişti. Bu sadece Reese'le aralarındaki farklılıkları vurguluyordu ve o da bu farklılıkları çok seviyordu. Onunla birlikte olmayı bu kadar eğlenceli, bu kadar farklı kılan da bunlardı. İnanılmaz derecede tahrik edici.

Kapıyı tekmeleyerek kapattı ve gözlerindeki ışıltıyla kadının nefesini keserek yatağa doğru yürüdü. Adam ona doğru yaklaştığında titredi, sonra gömleğinin birkaç düğmesini çözdü, sonra da gömleğini başından çekerek sert, lezzetli vücudunu ve bir kolundaki büyüleyici dövmeyle ortaya çıkardı. Parmakları ona dokunmak için kaşınıyordu ama kendini zorladı. Dirseklerine dayanarak yatakta uzanmaya devam etti ve gösterinin tadını çıkardı.

Reese sanki onun yararlanmış gibi hızlı hareketlerle kemerini çekiştirirdi, kemer halkalarından geçirdi ve sonra duvara fırlattı. Kot pantolonu bir anda inmişti ve yine altına bir şey giymemişti, kalın siki serbest ve dik bir şekilde ortaya çıkmıştı. "Hiç iç çamaşırı giyiyor musun?"

"Çok hapsedici," dedi Reese ona. "Bir ara sen de denemelisin."

"Hiç sanmıyorum."

Nedense onun bu düşünceden duyduğu hoşnutsuzluk adamın sırtına neden oldu. "Kahretsin, benimle böyle ilkel ve düzgün konuşmana bayılıyorum."

Kızardı. Öyle demek istemediğini bilse de bu biraz hakaret gibi gelmişti. O zaman onun için şık ve düzgün olmaktan çıkma zamanı gelmişti. Saçlarını aşağı çekmek niyetiyle topuzuna uzandı.

Şaşkınlıkla Reese onu durdurdu. "Bırak kalsın."

Audrey ona baktı. "Bırakmak mı?"

"Evet." Yatağın üzerinde onun üzerine tırmandı, sanki oraya aitmiş gibi bacaklarının arasından kaydı. "Beni etkiliyor olmalısın, çünkü o daracık topuzu görmek beni tahrik ediyor."

"Ah?" Sesi biraz yalpalayarak çıktı, adamın oraya bastırıldığını hissedince bacaklarının arasında bir sıcaklık birikti.

"Belki de o verimli, sağlıklı dış görünüşün altında dışarı çıkmayı bekleyen vahşi bir kadın olduğunu bildiğim içindir. Ve onu dışarı çıkıp oynaması için ikna edebileceğimi biliyorum." Adamın eli göğsünün dolgunluğunu okşadı, sonra dolgunlaştırdı, bakışları onu izlerken büyülenmişti.

İnledi, dirseklerini bıraktı ve yatağın üzerine uzandı. Ona dokunacak, onunla oynayacaktı.

"Meme uçlarını kumaşın arasından hissedebiliyorum Audrey," dedi, sutyen ve tişörtün katmanları arasından bir tanesini dolaştırarak ve onu çılgına çevirerek. "Bunu gördüğümde bana ne yaptığını biliyor musun?"

"Topuzumun yaptığıyla aynı şey mi?" diye tahmin etti.

Kıkırdadı ve sonra parmakları kot pantolonunun fermuarına uzanırken bile eğilip göğsünün ucunu ısırdı, sonra yüzünü tekrar göğüs dekoltesine gömdü. "Çok seksi."

Onun kollarında kendini seksi hissediyordu. Sanki kıvrımları onu kapatmak yerine inanılmaz bir şekilde tahrik ediyordu. Sanki sade, sıkıcı Petty kardeş değilmiş gibi. Sınır tanımıyordu, lezzetliydi ve sadece onun içindi. Ve bunu seviyordu. Göğüslerini avuçladı ve ona doğru iterek vadiye burnunu sokmasına izin verdi.

Kot pantolonunu tekrar çekiştirdi ve sonra inledi. "Bunları çıkarman gerek."

Kalçalarını hafifçe kaldırdı ve düğmelere uzanmaya başladı, ama adam onun ellerini durdurdu. "Benim daha iyi bir fikrim var."

"Oh?"

"Benim için dön." Adamın gözleri kızın gözlerindeydi.

Boğazı kurudu. Anal mı? Şimdi mi? Hazır olduğundan emin değildi. "I-"

Reese'in gözleri büyüdü ve kıkırdayarak yüzünü tekrar Reese'in göğüslerine gömdü. "O bahsi kaybetmişim, hatırladın mı?" Eli, kot pantolonunun içindeki kalçasının kıvrımı boyunca kaydı. "Sadece seni arkadan becermek istemişim."

Yüzü utançtan alev alev yanıyordu. "Ah. Tabii ki." Yataktan kalktı ve kot pantolonunu çıkardı, sonra ayaklarına kadar inmesine izin verdi ve içinden çıktı. Ardından pamuklu bikini külotunu, sonra da düz gömleğini ve sütyenini çıkardı. Reese onun her hareketini izliyor, bakışlarıyla onu okşuyordu.

Çırılçıplak kaldığında yatağa baktı ve sonra onun kollarına kaydı. Kendininkini onun etrafına sardı ve başını göğüslerine doğru çekti.

"Mmm." Tekrar meme uçlarından birine sokuldu ve ucunu hafifçe yaladı. "Çok gür ve muhteşem. Büyük, ağır göğüslerine bayılıyorum. Onlarla saatlerce oynayabilirim."

"Ama senin için çok acı çekiyorum," dedi Audrey ona, dişleriyle meme ucunu sıyırdığında titreyerek. "Saatlerce dayanabileceğimi sanmıyorum." "Hayır mı?" Reese ona ateşli bir bakış attı, sonra bir elini kıkırda gezdirdi ve hafifçe vurdu. "Dört ayak üzerine çok o zaman."

Vücudundan bir titreme geçti ve emrettiği gibi yaptı, bunu yaparken kendini biraz açıkta hissetti. Adam yataktan kalktı ve kadın omzunun üzerinden bakarak adamın yakındaki şifonyerde sikine prezervatif geçirdiğini gördü.

Reese yatağa geri döndü ve o da gözlerini kaçırıp yatak başlığına bakarak Reese'in dokunuşunu bekledi.

Uzun süre beklemesi gerekmedi. Elleri tekrar kıcının üzerinde kayarak pürüzsüz etini hissetti, tenini okşadı. "Şu güzel kıça bak," diye mırıldandı takdirle. "Üzerinde tek bir çil bile yok. Hiç çıplak güneşlenmedin, değil mi?"

"Hayır," diye nefes aldı ve onu biraz geriye itti. "Yeterince cesur değilim."

"Seni cesur yapardım," dedi ona alçak bir sesle.

"Yapacağını biliyorum." Yapardı da. Onu daha cesur bir insan yapmıştı ve o da bunu seviyordu.

Eli kalçası boyunca ilerlemeye devam etti, belinin girintisini okşadı, sonra omurgasına gitti ve bir kedi yavrusunu okşar gibi onu okşayarak omurgası boyunca ilerledi. "Sana saatlerce bakabilirim."

Bunun ona ne kadar işkence ettiğini anlamasını sağlayarak inledi ve tekrar ona doğru itildi.

"Ama yapmayacağım," diye mırıldandı ve sonra tek bir sert hamleyle içine itilmesinden sadece bir an önce sikinin başını seksinin kuyusunda hissetti.

Audrey'nin nefesi boğazında düğümlendi ve kasları kilitlenirken, onun içinde derinlerde oturduğunu hissetti. Kendini iyi hissediyordu. Aleti o kadar büyük ve kalın görünüyordu ki, içine mükemmel bir şekilde sürtünyordu. Ve

Derinlere daldığında en ufak bir acı hissetmemişti, bu da onun için inanılmaz derecede ıslak ve hazır olduğu anlamına geliyordu. Dirseklerinin üzerinde biraz öne eğildi, zevkle inledi ve kıcını onun için kaldırdı.

"Ah, güzelim," dedi ona ve elleri belini kavradı. Sonra neredeyse sonuna kadar dışarı kayd, sadece ucunu içinde bıraktı ve sert bir hamleyle geri itti. Hareketi tekrarladı, elleri belini kavradı ve onu kendisine doğru sürükledi.

Artık sutyeninden kurtulmuş olan göğüsleri her sert darbede sallanıyordu ve Audrey inledi, adam içine pompalamaya devam ederken yanağını yatağa bastırdı. Daha hızlı ve daha sert bir şekilde onu okşadı ve amında alçaktan başlayan yapıyı hissedebiliyordu, içinde spiral çizme ihtiyacı vardı. Adam kaba, sert ve talepkâr bir şekilde içine doğru sallanmaya devam etti ve kadın kalçalarıyla her itici hamleye doğru eğildi.

"Kendine dokun, şekerim. Benimle gelmeni istiyorum."

Tekrar inledi ve eli vücudunun altından kaldırılmış kalçalarına ve ardından amına kayd. Parmaklarını nazikçe ıslak amcığının arasına daldırdı.

Onu arkadan kabaca becermeye devam ederken bile kıvrımlar. Parmak uçları klitorisini hafifçe çizdi ve erotik zevk vücudunda patladı.

"Reese," dedi düzensiz bir nefesle ve uzun sürmeyecek hızlı bir tempoyla parmaklarıyla klitorisinin etrafında dönmeye başladı. "Tanrım, sana çok ihtiyacım var. Oh, Reese."

"Aynen öyle," diye homurdandı ve darbeleri daha da sertleşti, sertleşti. "Sen bana aitsin, değil mi Audrey?"

"Oh, Tanrım, evet." Parmakları daha hızlı ve daha hızlı dönüyordu. Bacaklarındaki gerginlik arttı ve ayak parmaklarını kıvrarak baldır kaslarındaki orgazmın sıklığını hissetti.

"Bana bunu söyle o zaman. Benden başka kimseyi istemediğini söyle. O küçük seksi topuzunu benden başkası için bırakmayacağını söyle."

İnledi, kendini daha da hızlı ovuşturdu. "Senden başka kimseyi istemiyorum, Reese. Senden başka kimseyi istemiyorum."

"Güzel," diye homurdandı ve bu kelime o kadar hayvani ve tamamen tatmin ediciydi ki onu şaşırttı. Bunun bir önemi yoktu, çünkü o sırada boşalıyordu, vücudu orgazma doğru yol alıyordu ve adam arkadan kadının derinliklerine doğru inmeye devam ederken bile kadın boğuk bir çığlık atarak onun adını haykırdı, kasları kenetlendi ve adamın etrafında çalışmaya başladı.

Sonra adını haykırdı ve kadın orgazm olduğunu anladı. Vuruşları giderek sertleşiyor, vahşileşiyor ve o kadar sertleşiyordu ki taşaklarının tenine çarptığını duyabiliyor, amına çarptığını hissedebiliyordu. Ve bu onu yeniden titretti, orgazm uzun, yoğun anlar boyunca onu parçalamaya devam etti.

Sonra her zaman olduğu gibi yavaşladı ve Reese gibi kokan çarşafılara yanağını bastırarak nefes nefese kaldı ve adamın prezervatifi atmak için içinden çıktığını hissetti. Derin bir nefes aldı ve etrafını düşünerek doğrulup oturdu.

Onun odasındaydı, davetsiz bir misafirdi. Tekrar sessizce giyinip duşa mı girmeliydi? Daha önce onun etrafında olmasını istememişti, en azından patlayana ve birbirlerini yatağa sürükleyene kadar.

Ama o sadece hızlı bir sikiş istemiyordu, bu yüzden yorganı kaptı ve altına girdi, temizlendikten sonra yatağa dönmesini bekledi. Onunla ve yapmak istediği konuşmayla uğraşmak zorunda kalacaktı. Eğer

konuşmadı, bu onun için çok kötü oldu, çünkü kız konuşmaya kararlıydı.

Reese birkaç dakika sonra yatağa döndü ve onunla birlikte yorganın altına girdi, sonra onu kendine doğru çekti. Onu yan tarafına çekti ve artık yumuşamakta olan sikine yaslayarak iyice sokuldu. Başını onun boynuna gömdü ve kulağını kemirmeye başladı. "Tanrım, sana dokunmaya bayılıyorum."

Ona gülümsedi ve kollarını onun kollarına doladı. Bu çok iyi hissettirdi. Onun kollarında kendini sıcak, lezzetli ve arzulu hissediyordu.

Bu da muhtemelen onun dikkatini dağıtmaya çalıştığı anlamına geliyordu. Bir dakika bile kanmadı. "Bana şu iş anlaşmasından bahset."

"Şimdi olmaz, Audrey."

"Şu an mükemmel bir zaman," diye belirtti. "Sen daha yeni ve Camilla'yı çoktan uzaklaştırdın, o yüzden bana da anlatabilirsin. Her halükarda işleri daha fazla etkilemeyecek."

"Hmm," dedi adam ve kız onun düşündüğünü anlayabiliyordu. Neredeyse yardım istemek istemiyormuş gibiydi. Verecek çok şeyi olduğundan değil, ama sanki bir şey ifade edebilirmiş gibi, herhangi bir şey hakkında açılmaya isteksiz görünüyordu.

Bir çeşit zayıflık.

"Hadi," dedi bir dürtüyle. "Başka birinden fikir almak sana yardımcı olabilir."

Bir an daha tereddüt etti, sonra elini kalçasının üzerinde kaydırarak tenini okşadı. "Geçen yıl kötü bir yatırım yaptım." Adamın parmakları kadının kıvrımlarını okşadı ve kadın, adamın açılmak üzere olduğunu ve bunun onun için zor olduğunu hissederek adamın altında kıpırdamadan yattı. "Şirketim özel, bu yüzden ben ve yönetim kurulum dışında kimse tam olarak ne kadar kötü durumda olduğumuzu bilmiyor. Tıbbi teknoloji üzerine bir kumardı. Cade bana yatırım yapmamamı söyledi ama ben ondan daha çok şey bildiğimi düşündüm ve risk aldım." Omuz silkti. "Haklı olduğu ortaya çıktı. Ortalık kan gölüne döndü ve bir servet kaybettim. Milyarımı kazanmaya çok yaklaştım ama şimdi her şeyimi kaybetme riskiyle karşı karşıyayım."

Boğazı kilitlendi. "Senin ... milyanın mı?"

"Mmmhmm." Parmakları uyluğunun iç kısmını okşadı. "Ben hariç hepimizin en az bir milyarı var."

"Kimin hepsi?"

Parmaklarını kızın dizinin kıvrımına doğru kaydırды ve oradaki yumuşak tenle oynadı. "Önemli değil." Eğildi ve omzunu öptü, sonra

Ağzını onun teninde gezdirdi. "Önüme çıkan her dolar için savaşmak zorunda kaldım. Sabırlı olsaydım ve Cade'in tavsiyelerini dinleseydim şimdiye kadar çoktan başarmıştım. Bunun yerine, şirketim batıyor ve ben de Camilla'nın babasıyla ünlü bir gemi seyahatinde eşleşmenin çıkış yolu olacağını düşündüm."

"Camilla'nın işi onun yarısı kadar bile önemsememesi dışında. seninle eğlenmeyi önemsiyor," dedi Audrey ona, onun rahat okşamalarına eğilerek.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandı. "Yani sorunumu görüyorsun."

"Milyarderlerle arkadaşsın," dedi ve adamın eli aniden göğüs ucuna gidip onunla oynamaya başlayınca nefesi kesildi. "Neden Cade ya da Logan'dan sana yardım etmelerini istemiyorsun?"

"Gurur," dedi ona açıkça. "Grubumuzda sadece Cade ve ben sıfırdan geldik. Sadaka isteyen ben olmayacağım."

Grubumuz mu? diye merak etti ama sormadı. Sanki hikâyenin sadece yarısını dinliyordu ve adam onun yerine okşamalarla dikkatini dağıtıyordu. O kadar da değil.

Okşamaları umursamıyordu ama ona yardım etmek, normalde çıktığı kadınlardan farklı olduğunu kanıtlamak istiyordu.

Sonra kendi kendine bunun neden önemli olduğunu merak etti, ama bir şekilde önemliydi. "Öyleyse neden doğrudan Camilla'nın babasına yaklaşmıyorsunuz?" diye sordu ona. "Söyle Ona kızının işleri ciddiye almadığını ve gerçek bir iş yatırımı istediğinizi söyleyin. Camilla sana kızacak ama babası gerçekten seninle yatırım yapmak istiyorsa belki o zaman anlayışla karşılar."

"Mmm," dedi tekrar, kadının artık fazlasıyla aşına olduğu kararsız cevabı. "Göreceğiz bakalım. Camilla hakkında düşünmek istemiyorum. Şimdi."

Ve eli kalçalarının arasına kayarak amını avuçladı.

Audrey yüzünü ona dönmek için yatakta yuvarlandı, parmakları daha derine kayarken bile ağzı onunkini arıyor, amını açıyor ve klitorisinin üzerinde kayıyordu. O sırada bile

Onu öptüğünde, oyalama taktiğini fark etti ve nedense bu onu rahatsız etti.

Neden beyinsiz Camilla ile iş konuşmak sorun olmuyordu da onunla oluyordu?

Onu farklı kılan neydi?

Ve bu onu neden rahatsız ediyordu ki? Reese'in sadece bir kaçamak olduğunu biliyordu ve ilişkiye girerken de bunu biliyordu. Peki şimdi neden umursuyordu?

Onuncu Bölüm

Daphne ve Cade uzun yürüyüşlerinden döndüklerinde Audrey, Reese ile birlikte yataktan çıkmış, duş almış ve yeni kıyafetlerini giymişti. Reese akşam yemeğini hazırlarken o da bir kitap okudu ve bu dikkatini çekmeyince kitaptan vazgeçip pencereden dışarı bakmaya başladı.

Dalgın bir ruh hali vardı. Mutlu ya da en azından memnun olmalıydı. Az önce kendisini seksi ve çekici bulan inanılmaz ateşli bir adamla akıllara durgunluk veren bir seks yapmıştı. Kız kardeşi şu an için iyileşme yolundaydı. Hayat güzel olmalıydı.

Ama Reese'in mali durumuyla ilgili itirafı onu rahatsız etmişti. Kaçamakları iş anlaşmasını mahvetmiş miydi? Eğer onunla seks yapmamış olsaydı, şu anda Camilla ile aşk yaşıyor ve işinin geleceğini güvence altına alıyor olur muydu? Sırf Camilla yerine onunla seks yapmak istemesi gururunu okşadığı için Reese'e milyonlarca dolarlık bir kontrata mal olmuş muydu?

Bir yetişkin gibi davranıp onu geri çevirmeli, Camilla'nın peşine düşmesini ve ona kur yapmasını söylemeliydi çünkü yapmak istediği şey buydu. Camilla'nın pek de mantıklı bir insan olmadığı açıktı ve eğer geleceği uçarı bir mirasçının eğlenip eğlenmemesine bağlıysa, Camilla kimdi ki yoluna çıksın?

Ama bundan da öte, bu olayın bazı yönleri onu gerçekten rahatsız ediyordu. Ve bundan da öte, bu kadar önemsemiş olması onu rahatsız ediyordu. "Çivile ve kurtul" planına ne olmuştu? Reese bir oyuncuydu. Onun bu işi ciddiye almasını, Camilla'nın kapıdan elini kolunu sallayarak tekrar girmesini beklediğinden daha fazla beklemiyordu.

Peki neden o, Audrey, sanki bu gerçek bir şeymiş gibi davranıyordu? Sanki bu onun adına hüsnükuruntudan daha fazlasıydı.

Kendini bir şeylere çok fazla kaptırırsa incinmesi kaçınılmazdı.

Daphne ve Cade gülerek eve girerken, Audrey ikizi için yüzünü gülümsemeye zorladı. Audrey sıkıntılı olsa da Daphne için işlerin yolunda gittiğine şüphe yoktu. İkizinin daha önce çökmüş olan yanaklarına şimdi renk gelmişti ve gözleri parlıyordu.

bir kez daha, eskisi gibi sırlı değillerdi. Cade, birkaç gün sonra Daphne'nin Xanax'ı tamamen bırakabileceğini söylemişti ve bu onu mutlu etmişti.

"Yürüyüşün nasıldı, Daph?"

"Soğuk," diye açıkladı Daphne, ellerini ısıtmak istercesine yanaklarına götürerek. "Biz yokken ne yaptın?"

Audrey cevap olarak kitabını kaldırdı. "Sadece oturdum." *Ve Reese'in yatağında kirli seks yaptı.*

Daphne gülümsemeye devam etti ama Audrey'i izlerken bakışları meraklı bir hal aldı. "Sanırım dışarı çıkıp bir sigara daha içeceğim. Bana katılmak ister misin, Twinkie?"

Audrey Daphne'ye şaşkın bir bakış attı. Twinkie, gençken birbirlerine ipuçları verdikleri kod kelimelerinden biriydi. Sadece onlar biliyordu. Kız kardeşine Twinkie demesi, özel bir konuşma yapmaları gerektiği anlamına geliyordu. "Tabii. Ceketimi alayım."

Adamları içeride bırakıp dışarı çıktılar, Daphne elindeki sigara paketini tutuyordu. Yavaş bir yürüyüşle rıhtıma doğru ilerlerken iki kardeş de bir şey söylemedi. Oraya vardıklarında Daphne bir sigara çıkarıp dudaklarının arasına yerleştirdi ve yaktı. Audrey hiçbir şey söylemedi, düşüncelere dalmıştı.

Daphne ona doğru baktı. "Peki seni rahatsız eden ne?"

"İyiyim," dedi Audrey otomatik olarak.

Daphne bunun saçmalık olduğunu bildiğini belli eden bir sesle, "Hı-hı," dedi. "Pek çok insana yalan söyleyebilirsin kardeşim, ama ikizine değil. Çıkar ağzındaki baklayı." Audrey tereddüt edince Daphne, "Daha çok erkek sorunu mu?" diye sordu.

Audrey'nin gülümsemesi zayıftı. "Onun gibi bir şey. Biliyor musun, buraya geleceğimizi ilk duyduğumda tüm zamanımı Cade ve seninle geçireceğimi düşünmüştüm. Ve itiraf etmeliyim ki, seni temizlemeye kararlı olsam da, bir yanım Cade ile yeniden bir araya geleceğim için gerçekten çok heyecanlıydı."

Reese düşüncelerinde belirirken bunun öncelik sıralamasında bu kadar düşük görünmesi garipti.

Daphne şaşırmış görünüyordu. "Onu biraz tekelime aldım, değil mi?" Sigarasından bir nefes daha çekti ve sonra onu

ağızına götürdü ve düşünceli bir şekilde baktı. "Bugün onu seninle birlikte evde bırakmalıydım. Onunla vakit geçirmek istediğini biliyorum."

Ve o zaman Reese ile çılgınca seks yapamazdı. İki kez. Hayır, Daphne'nin Cade'in dikkatini dağıtması iyi bir şeydi.

"Sana kötü bir tavsiye verdiğimden endişeleniyorum," diye devam etti Daphne. "Ateşli bir serseriyle yatmak ve sonrasında bunu unutmak konusunda."

Audrey güldü.

"Ben ciddiym. Geriye dönüp baktığımda, bu konuda bilgi vermesi gereken son kişi benim.

tavsiye." Yüzünü buruşturdu. "Burada sana sevdiğin adam evdeyken başka biriyle birlikte olmanı söylüyorum."

"İyi niyetliydin," dedi Audrey sakince. "Bunun için endişelenme. Onu çivilemeye karar veren bendim."

"Evet, ama ..." Daphne spor ayakkabılarından birini rıhtıma sürttü.

"Yıllardır hayalini kurduğun adamla senin arana girmek istemedim, anlıyor musun? Sen ve Cade birlikte çok iyi olurdunuz."

"Ben de hep böyle düşünürdüm," dedi Audrey dalgın dalgın. "Çünkü birbirimize çok benziyoruz." O ve Reese'e hiç benzemiyordu. Aralarındaki ilişki

şehvet fırtınasıyla sonuçlanan karşılıklı düşmanlık üzerine gelişti. Onunla birlikte olmanın çok heyecan verici bir yanı vardı. Onu kesinlikle çılgına çeviriyordu ve her anından zevk alıyordu.

"Ah, Audrey." Daphne'nin sesi çok üzgün geliyordu. "Her şeyi berbat ettim, değil mi?" "Hayır, batırmadın." Audrey uzandı ve ikizinin kolunu sıktı.

rahatlatıcı bir şekilde. "Ben de aynı derecede suçluyum. Çok komik, çünkü Cade'le tekrar baş başa kalabilmenin hayalini kuruyordum. Yıllarca bunun hayalini kurdum. Şimdi buradayız ve o tüm zamanını seninle geçiriyor." Sırıttı. "Kıskanmalı mıyım?"

Bunu bir şaka olarak söylemişti ama Daphne bir an için şaşırmış gibi göründü. Bunu hemen gizledi ve gözlerini göle dikerek sigarasını yeniden içmeye başladı.

"Bunu düzelteceğim," dedi Daphne ona. "Artık Cade'i tekeline almak yok. Söz veriyorum. O senin de arkadaşın."

"Merak etme," dedi Audrey, çok istekli görünmek istemiyordu. *Evet, lütfen Cade'i tekeline al ki ben de playboyun yatağında sürünmeye devam edebileyim* diyemezdi. "Senin için buradayız, unuttun mu?"

"Ben iyiyim," dedi Daphne açıkça. Tekrar Audrey'e baktı. "Yarın sabah birkaç şey için kasabaya gidiyoruz. Bence sen de gitmelisin."

"Kasaba mı?" Audrey yankıladı. "Öyle mi?"

"Evet. Daha fazla sigara, biraz gazoz, bunun gibi şeyler." Omuz silkti. "Cade'le biraz zaman geçirmeni sağlar."

"Öyle olurdu," diye dalgınca onayladı Audrey. Ama günün büyük bir bölümünde yoklarsa, Reese'le yalnız kalacaktı. Ve bahsi o kazandığına göre, Reese'in de

onun hizmetçisi ol . . .

İçini bir sıcaklık kapladı ve ona eziyet edebileceği tüm lezzetli yolları hayal etmeye başladı. Evin içinde çıplak dolaşıp ona öğle yemeği hazırlamak mı? Çamaşırlarını çıplak yıkamak mı? Ona sıcak bir banyo yaptırmak?

Daha da iyisi, masaj ve jakuzi?

İkizine, kendi özel bağımlılığı gibi olan Reese ile evde kalmayı tercih ettiğini söylemek istedi. Onun kendisi için kötü olduğunu biliyordu ama umurunda değildi. Ama bunu Daphne'ye söylerse, ikizi onları ayrı tutmaya daha da kararlı olacaktı.

"O zaman yarın sabah," dedi Audrey, onun kasabaya gitmeye hiç niyeti olmadığını çok iyi biliyordu.

Ertesi sabah erkenden Daphne ikizini dürttü. "Haydi, uykucu. Şehre gitme zamanı."

Audrey battaniyeleri başına çekti ve acı dolu bir inilti çıkardı.

"Yapamam. Migrenim var."

"Migren mi?" Daphne endişeli görünüyordu. "Xanax'ımdan ister misin? Cade'in sana biraz vermesini sağlayabilirim."

"Ah, hayır." Daphne'nin bir baş ağrısı kokusu alır almaz kendisine ağır ilaçlar önermesi onu biraz endişelendirmişti. Belki de ikizi sandığı kadar alışkanlıklarından kopmuş değildi. Bu kadar önemli bir şey için böylesine hazırlıksız bir öneri? En hafif tabirle endişe vericiydi. "Ben iyi olacağım. Bırak uyuyayım. Ve ışıkları kapalı bırak."

Daphne, Audrey'nin onu ekmesinden o kadar da mutsuz görünmüyordu. "Pekâlâ. Cade ve ben sana eve çikolata ya da başka bir şey getireceğiz." Daphne sessizce giyinip kapıyı arkasından kapatırken, Audrey battaniyeleri başının üzerinde tutuyor ve insanlığın bildiği en kötü baş ağrısına sahipmiş gibi davranıyordu.

Tamamen yalan tabii ki.

Ev bir süre daha sessiz kaldı ve sonra çakıllı garaj yolundan gelen tekerlek seslerini duydu. Yataktan sıçrayarak dışarı baktı.

ve Cade'in arabasının yolda ilerlediğini gördüm. *Mükemmeldi*. Bir esneme ve esneme hareketiyle Audrey en sevdiği taytını ve büyük boy kazağını giydi ve Reese'i nasıl çılgına çevireceğini hayal ederek saçlarını taradıktan sonra sıkı bir topuz yaptı.

Tam aşağıya inmek üzereydi ki yatak odasının kapısı sessizce çalındı. Gelenin ikizi olması ve onun da şehre gitmemeye karar vermiş olması ihtimaline karşı Audrey yatağa atladı ve kendini biraz yaramaz bir çocuk gibi hissederek yorganı başına çekti. "İçeri gel."

Kapı açıldı ve çatal bıçak seslerinin ardından krep kokuları duyuldu. "Sana kahvaltı getirdim," dedi Reese kısık bir sesle. "Başın için üzgünüm."

Battaniyeleri aşağı çekti ve yüzündeki hafif muzip gülümsemeyi gizleyemeyerek ona baktı.

"Gerçi ne olduğu benim için açık," dedi Reese kolayca. "Topuzun çok sıkı."

Kaşlarını çattı ve adamın koluna vurdu. "Hiç komik değil."

Yatağa doğru yuvarlandı ve onu yakalayarak kendine doğru çekti. "İkisi de baş ağrısı numarası yapıyor."

Ağzına çok yakın olduğu için adamın kulak memesini hafifçe ısırıldı. "Bu Daphne'den kurtulmamın tek yolu. Kendisi ve Cade ile birlikte kasabaya gitmemi istedi."

"Ve sen de günü benimle geçirmek istedin?" Bu düşünceden kendini beğenmiş bir şekilde memnun görünüyordu.

"Tabii ki. Bir bahsi kaybettin, unuttun mu? Ödemenin zamanı geldi." "Ah, doğru." Elleri kızın vücudunda gezindi, sonra kızın üzerine indi.

göğüsler, keşfetmek. "Bir günlüğüne kölen. Sanırım yatakta kahvaltı ile iyi bir başlangıç yaptım."

"Öylesin," diye kabul etti.

"Ama gerçekten hasta olmadığına göre ..." Ona doğru eğildi ve yığından bir krep kapıp bir ısırık aldı.

"Hey! Onlar benim."

"Vay be Audrey. İyi bir aşçısın," dedi ona lokmalar arasında. "Bir gün Cade'i şanslı bir adam yapacaksın."

Homurdandı ve yığından bir krep koparıp bir ısırık aldı. Sade ama yine de lezzetliydi. "Öyleyim, değil mi?"

"Peki bugün yaramaz köleniz için aklınızda ne vardı, Sahibem?"

Bir an düşünür gibi yaptı, sanki her şeyi önceden düşünmemiş gibiydi. "Sanırım tüm vücut masajı istiyorum, ardından sıcak küvette daha fazla masaj. Sonra da bunu güzel bir oral seksin takip etmesini istiyorum."

"Talepkâr hanımefendi," dedi eğlenerek.

"İyi bir metres ne istediğini bilir ve onun peşinden gider."

"Gerçekten de öyle." Krepini bitirdi ve parmaklarını öyle bir yaladı ki kız onu izlerken bile ıslandı. "Peki ne zaman başlamalıyız?"

"Ne zaman istersen," dedi nefes nefese. Dün gece gizlice kaçmak için plan yapmamışlardı ve ona ne kadar aç olduğunu fark etmemişti. Son dokunuşlarından bu yana çok uzun zaman geçmiş gibi görünüyordu ama bir günden daha az.

Çok fazla saat.

"Mmm, kahvaltıdan sonra o zaman. Açlıktan ölüyorum." Ve bunu kanıtlamak istercesine parmaklarını ısırdı.

Krepleri bölüştüler ve yatakta birbirlerine sarılmış halde sessizce yediler. Reese'in kollarında uzanıp birlikte yemek yemek, sadece birlikte olmanın tadını çıkarmak güzeldi. Bu onları biraz gerçek gibi hissettirdi.

Bu da tabii ki tehlikeliydi, çünkü kalbi kırılacaktı.

Bu yüzden çıplak ayağını yavaşça havaya kaldırdı ve düşünceli bir şekilde inceledi. "Bir masaja ihtiyacı var gibi görünüyor, değil mi?"

"Şimdi öyle mi?"

"Sanırım öyle," dedi ona. "Kölem için harekete geçme zamanı."

Adam yataktan kalktı ve onu şaşırtarak koridorda gözden kayboldu. Kaşlarını çattı ve kahvesine uzandı, onu beklerken kahvesini yudumladı

dönmek için. Elbette birkaç dakika sonra geldi ve battaniyeleri yere attı, sonra da onu kollarına aldı.

Ona sarıldı. "Ne yapıyorsun?"

"Köleniz emirlerini hatırlıyor," dedi neşeli bir sesle, kapıdan çıkarken. "Sıcak küvette güzel bir tüm vücut masajı ve ardından oral seks."

"Güzel bir tüm vücut masajı ve *ardından* sıcak küvet," diye düzeltti, adam merdivenlerden inerken kıvranmaya başlamıştı. "Beni yere bırak."

"Planlıyorum." "Ne zaman?"

"Yakında," dedi ve gözlerindeki o muzip bakış geri geldi.

"Reese," dedi uyarırcasına. "Bugün benim hizmetçim olman gerekiyor."

"Ve emirlerine itaat edeceğim."

"Reese."

Kadının itirazlarını duymazdan gelerek kulübenin arka kapısını açtı ve jakuziye doğru ilerledi.

"Reese, hayır!" Dehşet içinde jakuzinin açık olduğunu ve çoktan fokurdadığını gördü. *Pislik herif!* Bunu planlamıştı.

"Tüm vücut masajınız için jakuziye, hanımefendi," dedi hınzır bir sesle ve sonra onu tamamen giyinik bir şekilde içeri attı.

Audrey nefes nefese kalarak suya atlarken bir çığlık attı. Vücudu buz gibi soğuk olması için hazırlanmıştı ama öyle değildi; inanılmaz derecede sıcak ve lezzetliydi. Ne yazık ki tamamen giyinikti, en sevdiği kazağı ve taytı vücuduna yapışmıştı. Alnındaki ıslak dalları silerek ona ters ters baktı. "Bazen tam bir pislik oluyorsun."

"Çoğu zaman," diye düzeltti ve sonra hızla kendi giysilerini çıkarıp bir kenara attı. Adamın zaten tamamen dikleşmiş olduğunu fark etti ve yanındaki jakuziye tırmanırken amcığı heyecanla zonklamaya başladı.

"Masajınız için hazır mısınız, hanımım?"

"Sadece beni soyacaksan."

Gözleri parlıyordu. "Neden, hiç sormayacaksın sanmıştım."

Kadın homurdandı. Belli ki bu başından beri planının bir parçasıydı.

Islak eller fokurdayan suyun altında kalçaları boyunca kaydı ve sonra onun taytını dizlerinde ıslak bir kumaş kümesi halinde birikene kadar aşağı ittiğini hissetti. "Mmm," diye inledi, ellerini kığına sürterek.

"Bana sorarsanız bu pek de hizmetkârlık sayılmaz. Vücudunuzu her zaman memnuniyetle ovarım."

"Bir dahaki sefere çok daha şeytani bir şey bulmam gerekecek, O zaman," diye mırıldandı, ona yaslanarak. Adam sırtını ona yaslayıp tozluklarını çıkarmayı bitirdiğinde, külotu da onlarla birlikte gitmişti, sikiinin başının kıcına süründüğünü hissedebiliyordu. Artık özgür olan taytı sudan çıkardı ve ıslak bir tokatla güverteye fırlattı.

"Şimdi de kazağın," dedi ona. "Masaj için o güzel büyük göğüslerini serbest bırakmalısın."

Ona bir kaşını kaldırdı ama itaatkâr bir şekilde kollarını başının üzerine kaldırdı, böylece ağır, ıslak kumaşı üzerine çekebildi. "Nedense senin bundan benden daha fazla yararlanacağını düşünüyorum."

Reese ona, "İkimizin de çok iyi vakit geçirmesini istiyorum," dedi ve ıslak kazağını kollarının üzerinde sürükledikten sonra güverteye bıraktı. Şimdi üzerinde sütyeninden başka bir şey yoktu ve sütyen dikleşmiş meme uçlarına yapışmış, onları açıkça ortaya çıkarmıştı. Elini uzattı ve vücudunu sarsan deneysel bir çimdik attı, sonra da kopçasını çözüp sütyenini kollarından aşağı yuvarladı. "Başlayayım mı?"

Vücudu şimdiden ihtiyaçtan zonklamaya başlamıştı. "Lütfen yap."

Sırıttı ve ellerini onun omuzlarına koydu, sonra sırtı kendisine dönük olana kadar onu çevirdi. Suyun içinde bacaklarını ayırdı ve sonra onu kendine doğru destekledi, ta ki kız sualtı bankına oturana kadar, onun kalçalarının arasına sokuldu. "İşte böyle."

Ellerini kucağında kavuşturdu ve bekledi.

Reese'in elleri boynuna kayd ve onu kafatasının tabanından nazikçe yoğurmaya başladı. Bu fena halde iyi hissettirdi. Masajın beklediğinden daha az bir oyun olacağından şüphelenerek ona karşı rahatladı. "Bu işte iyisin."

"Söz konusu kadınlar olduğunda ben bir uzmanım," diye mırıldandı.

Bu onu rahatsız etti ama görmezden geldi. Onunla yatmaya karar verdiğinde bunu biliyordu. Bu yüzden gözlerini kapadı ve ona karşı rahatladı. Birlikte sadece eğleniyorlardı, daha fazlası değil.

Parmakları bir süre daha boynunu okşadı, gevşemesini ve kaslarının sıvı gibi hissetmesini sağladı. Başparmaklarını kadının boynunun alt kısmına ve omuzlarına doğru uzatarak, kadın tatmin olmuş bir kedi gibi mırıldanmaya hazır olana kadar okşadı ve yoğurdu. Zevkten hayallere dalan kızın gözleri kapandı ve ona karşı gevşedi.

Reese'in elleri önce omuzlarına, sonra da kollarına kayarak yoğurmaya ve masaj yapmaya devam etti. Arada bir, tenini okşarken parmakları göğüslerinin kenarlarını sıyırıyor, vücudunda aşağı yukarı küçük dalgalanmalar yaratıyordu.

Sonra kolları yanlarından önüne doğru kayarak göğüslerini kavradı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Adam elleriyle göğüslerine nazikçe masaj yaptığında, kollarını sıkar gibi sıkıp yoğurduğunda nefesi kesildi ve vücuduna sıcaklık yayıldı. Parmakları uçlarında gezindiğinde inledi ve sonra dikkatlice uzaklaştı, sanki vücudunun en hassas kısımlarından bazılarına masaj yapmıyormuş gibi.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu, ağzını boynuna dayayarak.

"Evet," diye nefes aldı, parmak uçları tekrar meme uçlarının üzerinden geçtiğinde eğildi. Tepki olarak inledi, tırnaklarının hassas uçlar üzerinde bıraktığı izi hissetti.

Ama sonra adam aşağı doğru inmeye devam etti, ellerini karnının üzerinde gezdirdi, tenine sürtündü ve kadın geriye doğru uzandı, parmaklarını saçlarında gezdirene, parmaklarını kafa derisine bastırana ve onu ne kadar delirttiğini bilmesini sağlayana kadar kolunu adamın etrafında kıvırdı.

Yoğurucu parmakları karnını okşadı ve tümseğinin üzerinden geçerek şok dalgaları gönderdi. Adam elleriyle cinsel organını yoğurduğunda inledi, parmaklarının klitorisinde olmasını istiyordu. Kızın kalçaları tepki olarak ona doğru yuvarlandı ama adam bunu görmezden geldi ve sanki vücudunun herhangi bir yerine masaj yapıyormuş gibi yatıştırıcı, okşayıcı hareketlerine devam etti.

"İyi hissediyor musun?" diye tekrar sordu.

Yanıt olarak inledi, göğüslerini kaldırdı. "Lütfen."

"Bir hizmetçi her zaman hanımını memnun etmeye çalışır," dedi şakacı bir şekilde ve kızın omzunu ısırdı. "Diğer tarafa geçmeni istiyorum."

Başını salladı ve ona sarıldı. "Hayır, bana dokunmaya devam et."

"Niyetim o," dedi, sesinde bir parça eğlence vardı. "Ama bacaklarını bu açıdan yapamam." Fısıltısı kızın kulağını gıdıkladı ve kız onun dil kabuğu okşar. "Her şeyini yapmamı istemiyor musun?"

Adamın sözleri kadının içinde bir ihtiyaç dalgası daha yarattı ve kadın inleyerek itaatkâr bir şekilde küvette döndü ve adamın karşısındaki banka oturdu. Artık onu izleyebileceğini fark etti, şaşkınlıkla, ayaklarından birini nazikçe alıp kaldırırken bakışları perçinlendi, parmakları masaj yapıyor, bakışları onun üzerinde.

Tanrım, parmaklarının göğüslerinde iyi olduğunu mu düşünmüştü? Ayağının üzerinde sihir gibiydiler. Tekrar inledi, bu sefer adam ayağının pedlerine masaj yaparken ve baldırını okşarken saf bir zevkle. Adam bacağını nazikçe indirip diğerini kaldırarak ona da aynı ilgiyi gösterirken yüzünde bir sırıtış belirdi. Vücudu, şefkatli bacaklarının arasında kemiksiz hissediyordu.

masajı ve sıcak küvetin lezzetli sıcaklığıyla gözleri biraz kapandı. Eğer bu kadar tahrik olmasaydı şu anda uyuyabilirdi.

"Neredeyse bitti," dedi kısık bir sesle, ayağını suya indirirken. "Nasıl hissediyorsun?"

"İnanılmaz," dedi hülyalı bir şekilde.

"Sersemlemiş görünüyorsun," diyerek ona doğru ilerledi ve başparmağını alt dudağına götürmek için uzandı. "Ve tahrik olmuş." Parmakları kızın yüzünde gezinerek keşfe çıktı. "Kızarmış ve pembe. Cehennem kadar seksi."

"Kendimi çok iyi hissediyorum," dedi ona, dokunuşuna doğru eğilerek. "Ellerin inanılmaz."

"Daha işim bitmedi," dedi ona ve sonra küvetin kenarına vurdu. "Karnını buraya koy ki sırtına masaj yapabileyim."

Sıcak küvetin kenarlarına baktı. Küvetin her iki ucundaki dudaklar dışarıya doğru uzanıyordu, uzun ve düzdü ve oturmak için tasarlanmıştı. Eğilip uzanmasına yetecek uzunluktan daha fazlaydı. Kenarlara başka insanların oturması ya da içeceklerini veya havlularını koymaları için tasarlandıklarını düşündü ama adam onun orada uzanmasını mı istiyordu? "Suyun dışı soğuk," diye itiraz etti.

"Seni sıcak tutacağım." Ve sıcak küvetin dışına doğru eğilip pantolonunu kaptı, sonra da bir prezervatif çıkardı.

Vücudu tekrar dalgalandı ve amcığında heyecanın arttığını hissetti. O prezervatifin ne anlama geldiğini biliyordu ve Tanrı onu ıslatmadıysa. İtaatkar bir şekilde karnının üzerine döndü ve küvetin en ucuna doğru uzandı. Teninin altındaki soğuk ahşabı hissedince göğüsleri gerildi, kığı havaya kalktı. Şaşkınlıkla tısladı

O muhteşem, büyülü eller arka tarafını yoğurmaya başladığında -ve zevkle-. "Ah, kahretsin, Audrey. Hayatımda gördüğüm en yumuşak, en gür kıça sahipsin. O bahsi kazanmak yerine Camilla'yı gönderdiğim için neredeyse üzüleceğim,

Çünkü bunu bir ara sikmek isterim." Parmakları kığın kıvrımından aşağı kaydı.

Ona karşı ürperdi, kalçalarını daha geniş açarak dudağını ısırıldı. Ona çok ihtiyacı vardı. Ne kadar ıslak olduğunu, amının ne kadar kaygan olduğunu hissedebiliyordu. Elleri sırtının düzlemleri boyunca gezindi.

"Çok tatlısın Audrey." Parmakları Audrey'in bacaklarını daha da ayırdı ve Audrey girişinde adamın sikinin tepesini hissetti. "Bana bir dakika ver, sana kendini çok iyi hissettireceğim."

Onun prezervatifi yırtıp açtığını duydu ve kasları beklentiyle sıkıştı. Bir an sonra, onun bacaklarının arasına döndüğünü hissetti ve sonra Reese onu ihlal edecek kadar içeri itti.

Boğuk bir nefes kaçtı ve daha fazlasını isteyerek ona doğru geri itildi.

"Şşt," dedi ona, ıslak elini sırtında gezdirerek. "Sabırlı ol. Sana masaj yapıyorum, unuttun mu?"

"Bu şimdiye kadar hissettiğim hiçbir masaja benzemiyor," diye başardı.

"İçim ve dışım. Ben bir paket anlaşılmayım," dedi ve kalçalarını ona doğru sallayarak yavaşça biraz daha içeri itti.

İnledi, hareketsiz kalmaya çalışırken yumruklarını sıktı. İçine girip pompalamasına ihtiyacı vardı. Onu ihtiyaçtan çıldırtıyordu. Onu çıldırtıyordu. Adam tekrar durakladığında kıvranmaya başladı. "Reese," diye inledi.

"Lütfen."

Kalçaları onu zevkten çılgına çeviren küçük bir daire çizdi ve parmakları kaldıraç olarak tahtaya tutunmaya çalışırken kıvrıldı. Ona karşı geri itmek, onu içine sokmak ve onunla alay ettiği ağrıyı hafifletmek istedi.

Reese onun kalçasını avuçladı ve hafif bir şaplak attı. "Keşke sahip olduğum manzarayı görebilseydin. Beni çılgına çeviriyor." Diğer eli kızın kalçasına yerleşti.

Sonra da her iki yanağını da avuçladı. "İçine girmemi istiyor musun?"

Dudağını ısırıldı ve başını salladı, tırnakları ellerinin altındaki tahtayı çiziyordu.

"Söyle bana. Söylemeni duymak isterim."

Titreyen bir nefes kaçtı. "İçimde sana ihtiyacım var, Reese. Hem de çok. Lütfen."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi inleyerek ve kabzasına kadar battı.

İçindeki dolgunluk hissi karşısında küçük bir çılgılık attı. İnanılmaz bir histi, sanki daha iyisi yokmuş gibi... Ta ki adam geri çekilip sertçe içine girene kadar.

Tekrar içine girerek vücudunun zıplamasını sağladı. Audrey tekrar onun adını inledi ve adam yavaşça içine pompalamaya başladı, onu ihtiyaçtan çılgına çeviren bir ritim oluşturdu. İleri geri, içine girip çıkıyor, içinde sadece ucu kalana kadar sikini dışarı sürüklüyor, sonra onu jakuzinin ahşap kapağının üzerinde zıplatan bir güçle tekrar içeri çarpıyordu. Kadın üşüyordu, çıplak vücudu neredeyse tamamen Suyun içindeydi ama fark etmedi; göğüslerinin üzerindeki soğuk, meme uçlarını sertleştirdi ve adamın sikinin içine doğru her sallanışında tahtaya sürtündüler.

Ve sonra boşalıyordu. Adam onu okşamaya devam ederken bile amının onun etrafında sıkılaştığını hissetti, uzun süren inlemesi vücudunun tepki verdiğini hissettiğinin tek göstergesiydi. Bacakları orgazmın gücüyle titriyordu ve

Mutluluğa sürüklenirken boğazında saf zevkten küçük bir hıçkırık düğümlendi.

Bir saniye sonra boşaldı, itişleri daha vahşi ve daha sertti ve sonra onun adını inledi ve sırtına düştü, onu tahtaya bastırdı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı bir süre sonra ve onu üzerinden çekti.

"Bundan biraz daha uzun gitmeye niyetliydim. Sanırım bu güzelliğin etkisinde kaldım.

göt."

Ve kıcına hafif bir şaplak daha attı.

Audrey ayağa kalktı, tüm vücudu bu olayın etkisiyle titriyordu.

Jakuzinin kenarında durmuş, adamın prezervatifi aletinden sıyırmasını ve sonra çöpe atmak üzere uzaklaşmasını izliyordu. Bir süre sonra geri döndüğünde, onun yanına gitti ve başparmağıyla yanağını okşayarak ağzını hafifçe öpmeye başladı. "Bunu senin için daha iyi hale getiremediğim için üzgünüm. Bütün gün kölen olmak buraya kadarmış, ha?"

Ona hafif bir gülümseme verdi. "Gün daha yeni başladı ve Cade ile Daphne saatlerce dönmeyecekler."

Gözleri parlıyordu. "Oh? Aklında ne vardı?" "Aklımda ne yoktu?"

Güldü ve onu tekrar kollarının arasına aldı.

On İkinci Bölüm

Büyük bir oyundan bahsetse de Audrey öğlen saatlerinde diğerlerinin geri dönüp onları yatakta yakalayacağı konusunda endişelenmeye başladı. Bu yüzden Reese uyurken gizlice onun odasından çıktı ve kendi odasına dönerek yeni kıyafetlerini giydi ve ıslak olanları yıkadı.

Reese daha sonra uyandı ve çalıntı öpücükler ve okşamalar arasında kulübeyi temizlediler. Kadın eşyaları düzeltiyordu ve Reese onu yakaladığında otomatik olarak yardım etti, sonra da onlar için geç bir öğle yemeği hazırladı. Reese'in kendisine ait olması başlı başına bir hediye gibiydi; rahat ve eğlenceli biriydi ve inanılmaz derecede alaycıydı. Sorun değildi çünkü o da ona takılıyordu. Öğle yemeği bittiğinde, birbirlerini mutfakta iki kez kovalamışlar ve sonunda sırf birbirlerini delirtmek çok tahrik edici olduğu için masaya kuru kuruya vurmuşlardı.

Öğleden sonra geç saatlerde Reese ve Audrey kâğıt oynuyorlardı ki arabanın garaj yoluna girdiğini duydular. Audrey'nin içine bir hayal kırıklığı saplandı çünkü Reese'in burada, kulübede, Daphne ya da Cade hakkında endişelenmek zorunda kalmadan tek başına olması inanılmaz derecede güzeldi. Sonra İkizinin buradan başka bir yerde olmasını dilediği için kendini suçlu hissetti.

Bunun sadece bir kaçamak olması gerekiyordu. Peki neden bir kaçamaktan çok balayı gibi hissettiriyordu? Özellikle de Reese, Cade ve Daphne'yle kapıda buluşmaya gitmeden önce onu tutup hızlı ve sert bir öpücük için kendine çektiğinde? Audrey onu takip etmek için ayağa kalktı.

Cade ve Daphne merdivenlerden kulübeye çıktılar ve Daphne Ağzından sigara sarkıyordu, yüzü streten sıkışmıştı. Cade de sessizdi ama bakışları düşünceliydi. Audrey'nin zihninde uyarı zilleri çalmaya başladı. "Her şey yolunda mı?" diye sordu ikizinden bir poşet yiyecek alarak.

"İyiyim," dedi Daphne otomatik olarak. "Sadece yorgunum. Baş ağrın nasıl?"

"Daha iyi." Daphne'ye meraklı bir bakış attı ama zorlamadı. Belki de yorgundu. Daphne için zor bir dönem olmuştu ve kolay yoruluyor olabilirdi. Ama Daphne de yorgun olduğunu itiraf edecek türden biri değildi. Audrey merakla Cade'e baktı.

Cade elindeki paketleri eve taşıırken, Cade de onun peşinden gitti ve ilk kez onun Reese'inkinden daha derli toplu olduğunu fark etti. Reese'in arkadaşından en az bir gömlek üstünlüğü vardı ve Cade güçlü bir yapıya sahip olsa da Reese'in görünüşünü daha çok beğeniyordu. Belki de siyah saçları ve çapkın sırtıydı. Gözlerindeki hınzır parıltı.

Cade çantasını tezgâhın üzerine bıraktı, içinden bir şey çıkardı ve Audrey'ye uzattı. "Sana bir hediye aldım."

Şaşkınlık ve zevk içini kapladı. Cade'den kahverengi kâğıda sarılı küçük paketi almadan önce Reese'e baktı. "Benim için mi?"

"Elbette." Cade ona yumuşak, dostça bir gülümseme verdi. "Bir hediyeye değer olduğunu düşünmüyor musun?"

Kendini bir kız öğrenci gibi kızarmış hissetti. "Elbette." Dikkatli parmaklarıyla yay görevi gören koli ipini çekiştirdi ve kaydırarak ayırdı. Sonra içinde bir çift aşk romanı görünce güldü. "En sevdiğim yazar."

Cade ona sırtıttı. "Daphne bana kitaplarını bitirdiğini söyledi. Biraz daha kitap okuyabilirsin diye düşündüm."

Daphne arka kapıyı arkasından çarparak, "Dışarı çıkıp sigara içeceğim," dedi.

Audrey döndü ve ikizine meraklı bir bakış attı. "Ona neler oluyor?"

"Uzun hikâye," dedi Cade, sesi biraz yorgun geliyordu. "Konuşmak için vaktin var mı Audrey?"

"Ah, tabii ki." İkizinin peşinden gitmek üzereydi ama Cade'in bakışlarındaki bir şey kalmasını sağladı. Onu şaşırtan bir şekilde, yakındaki koltuklardan birine yaslanmış onları izleyen Reese'e baktı.

"Evet, şey," dedi Reese düz bir sesle. "Sanırım bu durumda Daphne'yi kontrol etmek bana kalıyor, değil mi?"

Audrey kibar bir sesle, "Sakıncası yoksa," diye sordu. "Çok memnun olurum." "Doğal olarak," dedi Reese, sesinde biraz alaycı bir ton vardı.

"Hepimiz hizmet etmek için yaşıyoruz değil mi?"

Adam kulübeden çıkarken söylediklerine kaşlarını çattı. Bu, bugün erken saatlerde oynadıkları metres ve hizmetçi oyununa uyuyor gibi görünüyordu ama işin tüm eğlencesi kaçmıştı. Adam sinirli görünüyordu. Cade'e doğru baktı. "Neler oluyor?"

"Daphne'nin sadece keyfi yerinde." Eğildi ve onun elini kendi elinin içine aldı. "Seninle konuşmak istiyorum."

"Ah? Ne hakkında?" Cade ona o kadar yakın duruyordu ki bronz teninin kusursuz mükemmelliğini, saçlarındaki altın rengi ışıltıları görebiliyordu. Çok mükemmel görünüyordu, giysileri gıcır gıcırdı. Hatta biraz nane kokuyordu.

"Bugün Daphne ile uzun bir konuşma yaptım. Ve bana bazı şeyler anlattı." Cade'in mavi gözleri son derece içten, son derece nazikti. "Akşam yemeğine gitmek ister misin diye merak ediyordum. Sadece ikimiz. Sen ve ben."

Bunlar uzun zamandır duymayı beklediği sözlerdi. Rüyalarının erkeğinden duymayı hayal ettiği sözler. Ve nedense cevap vermeden önce bir an için arka kapıya baktı. "Tabii ki."

Cade, "Eğer istersen," diye düzeltti. "Daphne başının ağrıdığını söyledi."

"Gitti," diye düzeltti Audrey hızlıca. "Ne zaman gitmek istiyordun?"

"Şimdi mi?" Ön kapıyı işaret etti. "Kasabaya giden yol üzerinde küçük, rahat bir yer var."

"Oh." Yine arka kapıya baktı ve Daphne'nin göl kenarında sigara içtiğini hayal etti. "Peki ya Reese ve Daph?"

"Daphne sana çıkma teklif etmek istediğimi biliyor." Gülümsemesi de, Daphne'nin sırtına koyduğu ve onu kapıya doğru teşvik eden eli gibi nazikti. "Eminim Reese'e haber verecektir."

Reese bu konuda onunla dalga geçmez miydi? Bu düşünce onu gülümsetti ve kelebek midesine geri döndü. Ona öyle zor anlar yaşatacak, öyle telaşlandıracaktı ki aklını kaçıracaktı ve sonra birlikte kontrolü kaybedebileceklerdi.

"Bırak da çantamı alayım," dedi Cade'e.

Cade menünün üzerinden Audrey'e baktı. "Dışarı çıkmak güzel, değil mi?" "Çok güzel," dedi Audrey gülümseyerek ve menüyü tekrar gözden geçirdi.

"Her şey çok iyi görünüyor."

"Evet, öyle. Şehre indiğimizde Daphne'yi buraya getirdim."

"Oh?" Nedense bunu ilginç bulmuştu. "Bir randevuda mı?"

Cade yüzünü buruşturdu ve başını iki yana salladı. "Tam olarak değil. Daphne şu anda biriyle çıkabilecek durumda değil."

Audrey ona, "Bu muhtemelen çok akıllıca," dedi ve şarap bardağını alıp yudumladı. "Şarap güzeldir."

"Evet," dedi Cade ve kendi yudumundan bir yudum aldı.

Audrey menüye baktı, can sıkıntısı hissetmemeye çalışıyordu. Yaklaşık bir saattir küçük restorandaydılar, mekân yerli halkla doluydu. Küçük dağ kasabasında çok fazla restoran yoktu ve burası tıklım tıklım doluydu. Yine de bu iyiydi. Barda bekleyip şaraplarını yudumlarken kulübeden, havadan, Logan'ın yeni nişanlısı Brontë ile ilişkisinden ya da kız kardeşi Gretchen'in Cade'in arkadaşlarından biri olan Hunter Buchanan'ın yanına taşınmış olmasından konuşuyorlardı.

Her şey çok hoştu, eski bir lise arkadaşıyla ya da uzak bir kuzenle buluşmak ve birbirimizi yeniden tanımak gibiydi.

Güzeldi. Sadece güzeldi.

Audrey elinin arkasına bir esneme bastırdı ve menüye odaklanmak için gözlerini kırptırdı. Peki neden her şeyden inanılmaz derecede sıkılmıştı? Sonunda Cade'le bire bir zaman geçireceği için heyecan içinde olması gerekirdi. Onunla bir randevuya çıkmak mı? Yıllardır hayalini kurduğu şey buydu. Yine de kendini, cilveli ve şakacı Reese'le sarmaş dolaş olan ikizini kıskanırken buldu.

Kendine itiraf etmesine izin verirse, olmak istediği yerdeydi. "Peki sence Daphne ve Reese neyin peşinde?" diye sordu. diye sordu, sonra yüzünü buruşturdu. Tanrım, sesi daha açık olabilir miydi?

Cade menüsünün üzerinden ona baktı ve gülümsedi. "Eminim iyidirler. Onlar için endişelenmeyin."

"Endişeli değilim." Belki biraz kıskandım ama endişelenmedim.

"Beni kandırmana gerek yok," dedi Cade menüsünü masaya bırakırken. "Daphne için bir ana tavuk olduğunu biliyorum. Onun için durmadan endişeleniyorsun."

Ve şimdi tüm bunlar, şu anda ikizi için daha fazla endişelenmediği, onun yerine Reese'i düşündüğü için kendini suçlu hissetmesine neden oluyordu. Onun Cade'le birlikte olması hakkında ne düşünüyordu? Ve bu neden

vücudunda garip bir kıpırdanma mı yarattı? Tek söylediği "Onunla ilgilenecek birine ihtiyacı var," oldu.

"Öyle," diye kabul etti ve sesinde biraz daha tutku duydu.

"Onun çıkarlarını en iyi şekilde düşünen biri. Bazen ekibinin uzun vadede Daphne için neyin iyi olduğunu düşünmediğini, sadece onu nasıl kontrol edebileceklerini düşündüklerini düşünüyorum."

"Buna katılıyorum," dedi Audrey. Oh, harika, şimdi yine birbirleriyle aynı fikirdeydiler.

Cade bir an için sıkıntılı görünüyordu. "Biliyorsun, bu konuda ısrar etti." "Ne için ısrar etti?"

"Dışarı çıktığımızı. Bana söyledi ..." Masanın üzerindeki bıçaklardan biriyle oynadı. "Bana karşı bir şeyler hissettiğini. Ve sana en azından denemek için bir randevu vermemem adil olmazdı."

Avucuyla yüzüne vurmak istedi. "Daphne'nin koca bir ağzı var."

Ona bir kez daha nazikçe baktı. "Ama yalan söylemiyordu, değil mi? Bu senin için zor olmuş olmalı, onca zaman kulübede bizimle kaldın ve ben hiç fark etmedim. Sanırım çok meşguldüm."

"Reese bana oldukça iyi bir poker suratım olduğunu söyledi," dedi yumuşak bir sesle. "O yüzden kendini suçlama. Yani mecburiyetten mi benimle buradasın?"

Hiçbir şey söylemedi ama gözlerindeki parıltı nazikti.

Bu onu rahatsız etmeli ya da duygularını incitmeliydi. Daphne'ye iyilik olsun diye onunla sadece "suları test etmek" için çıkmıştı. Ona değer veriyordu ve bu gece ikisini de şaşırtan çılgın bir kıvılcım çakmadığı sürece onu nazikçe yüzüstü bırakmak istiyordu. Ve bundan incinmesi gerekirdi ama tek hissettiği rahatlamış olmaktı.

Ve kendine karşı dürüst olsaydı, hâlâ sıkılıyordu.

Cade iyiydi. Çok iyi. Dürüstçe onun tanıdığı en iyi adam olduğunu söyleyebilirdi. Cade Archer'ın vücudunda kaba ya da bencil bir kemik olmadığından emindi. Düşünceli, nazik ve cömert biriydi. tanıştığı herkes. Onu ilkokuldan beri tanıyordu ve en ufak bir değişiklik olmamıştı. İyi ve sorumluluk sahibiydi... tıpkı onun gibi.

İşte bu yüzden aralarında zerre kadar kıvılcım yoktu.

Çok uzun zaman almıştı ama sonunda fark etmişti -Cade onu heyecanlandırmıyordu çünkü o da tıpkı kendisi gibiydi. Arkadaşlarına ve ailesine karşı yükümlülüklerini ilk sıraya koyardı. Biri yardıma ihtiyaç duyduğunda ilk atlayan o olurdu.

organize etmek ve işleri halletmek için olay yerine gelmişti. Ve aralarında en ufak bir çekim yoktu çünkü o buna ilgi duymuyordu.

Onu güzel, sağlıklı konfor alanından çıkarmak için biraz tahmin edilemez birine ihtiyacı vardı. Reese gibi birine. Onu ateşledi. Kahretsin, içinde çıkardığı kıvılcımlarla onu ateşe vermişti.

Bunu yemekten önce fark etmeliydi. İyi niyetli ikizi sayesinde Cade'le araları bozulmadan önce. Cade'e kıyasla Reese hakkında gerçekte ne hissettiğini Daphne'ye söylememiştir. İkizi onun sadece yalnız olduğunu ve Cade yüzünden kırılan kalbini örtmek için Reese'e "çivileme" yaptığını düşünmüştü.

Ancak Audrey, Reese ortaya çıktığından beri Cade'i pek düşünmemiştir. Bunu Daphne'ye de söylemeliydi ama kendine yalan söylemekle o kadar meşguldü ki. Bir çocukluk hayalinden vazgeçmek zordu ve Cade onun tüm hayallerinin canlı bir örneği idi.

"Cade," diye başladı Audrey sessizce. "Burada olduğumuza memnunum çünkü konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

Başını salladı, sabırla bekledi. Çok sabırlı, her zaman sabırlı.

"On üç yaşımdan beri senden hoşlanıyorum," diye itiraf etti Audrey gülümseyerek. "Ve sen bana doğum günü öpücüğümü vermiştin. Büyüdüğümde akıllı, zeki ve yetenekli biri olduğumu fark edeceğini ve senin için mükemmel bir asistan olacağımı düşünmüştüm. Aslında kişisel asistanlığa böyle başladım. Biraz tecrübe kazanayım ve senin asistanın olma fırsatını bekleyeyim diye düşündüm, böylece birlikte yakın çalışabilirdik. Aptalca, değil mi?"

Bakışları dostçaydı, gözlerinin kenarları kırışıyordu. "O kadar da aptalca değil.

Logan bana takdire şayan bir iş yaptığınızı söyledi."

"Yaptığım işte iyiyim," diye kabul etti. "Ama bu işimi sevdiğim için, sana aşık olduğum için değil. Biraz zamanımı aldı ama kendimi senin hoşlanabileceğini düşündüğüm biri haline getirdiğimi fark ettim - sessiz, çalışkan ve asla sorun çıkarmayan biri. Ve fark ettim ki O kişi olmayı sevsem de, saçlarımı biraz serbest bıraktığımda bunu daha da çok seviyorum." Reese'i düşünerek bu metafora gülümsedi. "Ve yol boyunca bir yerlerde, başka birine aşık oldum. Umarım beni anlarsın."

Omuzları gevşedi ve yüzünde gerçek, samimi bir gülümseme belirdi. "Bunu duyduğuma çok sevindiğimi söylesem kötü mü olur?"

Güldü ve elini sıkmak için masanın üzerinden uzandı. "Zerre kadar değil. Rahatladığınız için rahatladığımı söylesem kötü mü olur?"

Cade ciddiyetle, "Seni seviyorum Audrey," dedi. "Sen benim hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibisin."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum," dedi Audrey. "Ve eminim Daph da öyle hissediyordur.

Her zaman yanımızda oldunuz."

Daphne'nin adını duyunca gülümsemesi biraz bozuldu ama başını salladı.

"Bu onun

bizi bir araya getirme fikri, biliyorsun. Senin mutlu olmanı çok istiyor. Sanırım kulübede geçirdiğim zamanı tekeline aldığı için kendini suçlu hissediyor."

"Ben mutluyum," diye belirtti Audrey. "Kardeşçe bir müdahaleye gerek yok. Ama arkadaş kalmamızı istiyorum."

"Tabii ki! Her zaman."

Şarap bardağını ona doğru kaldırdı. "Arkadaşlığa mı?"

Adam kadehini kaldırıp Audrey'ninkiyle tokuşturdu ve içtiler. Audrey rahatlamış ve garip bir şekilde kendini biraz daha hafiflemiş hissetmişti. Cade'e olan aşkı ona görünmez bir baskı katmanı eklemekten kendini her zamankinden daha özgür hissetmesi garipti. Bu kadar iyi ve aziz olmak için ne kadar çabaladığını ve hayatındaki tüm eğlenceyi ezip geçtiğini fark etmemiştir.

En azından Reese ortaya çıkana kadar.

"Ee," dedi Cade bardağını yere bırakarak. "Aşık olduğun adamı tanıyor muyum?"

Masa örtüsünün kenarıyla oynadı. "Aşk demedim. Daha çok 'kirli kaçamak' aşamasındayız."

"Hayır," dedi Cade. "Ondan bahsettiğinde gözlerindeki bakışı görebiliyorum. Işıldıyorsun ve mutlulukla parlıyor gibisin. Sen aşıksın Audrey." Yüzündeki ifade biraz hüznü bir hal aldı. "Bunu fark ettiğimi söylediğimde bana güven."

Audrey şarabını yudumlarken derin derin düşünüyordu. Gerçekten aşık mıydı? Kaç gündür kulübedeydiler? Reese telefonunu yok ettiği için izini kaybetmişti. En az bir hafta, muhtemelen daha fazlaydı. Birine aşık olmak için yeterince hızlı mıydı? Belki de öyleydi. Tek bildiği onunla birlikte olmayı sevdiği ve onun vücuduna şarkı söylediği idi. Onunlayken kendini farklı ve daha iyi bir insan gibi hissediyordu.

"Belki aşk," diye itiraf etti. "Henüz bilmiyorum. Biraz daha zaman tanımak istiyorum."

"Anlıyorum," dedi Cade ona.

"Ve bu Reese," diye ağzından kaçırdı. "Reese'e karşı bir şeyler hissediyorum. Bizi yakaladığınız günden beri görüşüyoruz sayılır."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Cade ona ve gözlerindeki ifade sıkıntılıydı. "Şimdiye kadar bir şey söylemek istemedim, çünkü belki de ciddi olmadığını düşündüm, ama ..." İçini çekti. "Reese'i uzun zamandır tanıyorum Audrey."

Neredeyse seni ve Daphne'yi tanıdığım kadar uzun süredir. Reese kadınlar söz konusu olduğunda çok kırılgan. Kendini adamıyor."

"Biliyorum," dedi basitçe.

"O bir playboy. Eğlenmek için dışarıda ve daha fazlası değil. Sadece onun yüzünden kalbinin kırılmasını istemiyorum."

"Biliyorum, Cade."

"Bir sürü kadınla çıktı-"

"*Tamam, Cade. Anladım. Tanrım.* "Takıldığımızda Reese'in bir erkek fahişesi olduğunu biliyordum. Güven bana. Durumun gayet farkındayım. Onunla eğleniyorum, hepsi bu. Eğer bu, koca kız külotumu giymem ve birbirimizden ayrıldığımızda yalamam gerektiği anlamına geliyorsa, o zaman yapacağım şey bu. Bunu anlıyorum."

Hâlâ temkinli görünüyordu. "Eğer eminsen-"

"Değilim," diye itiraf etti Audrey. "Ve bu da sevdiğim şeylerden biri. Bir zamanlar tüm geleceğimi planlamıştım, biliyorsun, ve onun peşinden gittim. I

bilmemenin belirsizliğini seviyorum. Ve Reese'in beni sınırlarımın ötesine itmesini seviyorum. Ne olursa olsun, olur. Bununla başa çıkabilirim." Omuz silkti. "Ve eğer ilişkimizi bitirirsek ve o başka birine giderse, bunu da kabul ederim. Dediğim gibi, bu sadece bir kaçamak."

Kelimeleri söylerken bile ağzında ekşi bir tat vardı.

Eğer işimizi bitirirsek ve o başka birine giderse, bunu kabul ederim.

Hem de nasıl. Düşüncesi bile göğsünü ağrıtıyordu.

Ona göre tedbirli olmak için artık çok geçti. Tüm dünyanın en büyük oyuncusu Reese Durham'a çoktan sırlıslıkla aşık olmuştu.

On Üçüncü Bölüm

Şarap içtiler, güzel bir akşam yemeği yediler ve aileleri hakkında sohbet ettiler. arkadaşlar ve güzel zamanlar. Daphne'nin maddesi nedeniyle kabin kuru olduğu için gece dışarıda oturup bir içkiyle rahatlayabilmek çok hoştu istismar sorunları. Kulübede Daphne ve Reese için ekstra tabak makarna sipariş ettiler, tatlıyla birlikte birkaç fincan kahve içtiler ve sonra kulübeye geri döndüler.

Audrey merdivenlerden kulübenin ön kapısına doğru koşar adımlarla çıkarken kendini merak uyandırıcı bir şekilde hafiflemiş hissediyordu. Artık Cade onu ve Reese'i biliyordu ve Daphne de biliyordu, artık saklanmak yoktu. Gölgelede ya da odun yığınının yanında sinsice dolaşmak ve polislik yapmak zorunda kalmayacaklardı.

Bu tür şeyleri umursadığından değil. Ama açıkça kucaklaşabilmek güzel olurdu.

Kulübeye girdiğinde Daphne'nin oturma odasında yalnız olduğunu, şöminenin yanına kıvrıldığını ve sıkılmış bir ifadeyle Audrey'nin yeni romanlarından birini karıştırdığını gördü. Audrey ve Cade kulübeye yeniden girince başını kaldırdı ve vücudu hemen gerildi.

"Ee, nasıl gitti?"

Audrey yumuşak bir sesle, "Her şey yolunda gitti," dedi ve kâğıt torbayı uzattı. "Sana akşam yemeği getirdik. Fettuccine ve biraz galeta. Reese nerede? Ona da yiyecek bir şeyler aldık."

Daphne ayağa kalktı, çantayı ondan aldı ve kokladı. Bakışları Cade'e kaydı. "Yemek romantik miydi? Birbirinize bağlandınız mı?"

Cade anahtarlarını bırakırken Audrey, "Akşam yemeği güzeldi," dedi. "Ve sadece arkadaş olmaya karar verdik. Bizi bir araya getirmeye çalıştığını bana söylemeliydin. Sana zahmet etmemeni söyledim. Reese nerede?"

"Zahmet etmemek mi?" Daphne'nin ince yüzü afallamış görünüyordu. İkisi arasında bir ileri bir geri baktı. "Anlamıyorum. "Anlamıyorum.

Yıllardır Cade'in hayalini kuruyordum. Bunu daha önce konuşmuştuk, hatırladın mı? Kendini bildin bileli ona aşık olduğunu söylemiştin. Bu konuşmayı hayal etmediğimi biliyorum."

"Biliyorum," dedi Audrey. "Ama ben geçmiş zamanda düşünüyordum, Daph. Şu anda nasıl hissettiğimi değil."

"Bana söylemedin," dedi Daphne, yumruklarını iki yanında sıkarak. "İstediğin şeyin arasına girdiğimi sanıyordum. İkinizi bir araya getirdim ki birlikte mutlu olabilesiniz. İkiniz de iyi birini hak ediyorsunuz. Sizin için doğru olan birini."

"Birbirimiz için doğru kişi değiliz," dedi Cade nazikçe ve Audrey'nin sırtını sıvazladı. "Biz iyi arkadaşız, daha fazlası değil."

"Ama bana Cade'i istediğini söylemiştin," dedi Daphne yiyecek torbasını tutarak. Başını iki yana salladı. "Hatırladın mı? Kötü tavsiye mi Daphne?"

Audrey ona, "Daphne'nin verdiği kötü tavsiye iyi bir tavsiye," dedi. "Yemeğe oturana kadar Cade'in benim istediğim şey olmadığını fark etmemiştim. Ben Reese'i istiyorum." Etrafına bakındı. "Lafı açılmışken. Nerede o?"

Daphne dudağını ısırды ve Cade'e baktı. "Siz yemeğe gittikten sonra Reese'in morali bozuk görünüyordu, ben de onunla biraz konuştum."

Audrey'nin midesini rahatsız edici bir his kapladı. "Konuşmak mı?"

"Ona seni ve Cade'i bir araya getirdiğimi çünkü her zaman istediğin şeyin bu olduğunu ve sadece geçici bir kaçamak olduğu için artık onunla yatmaman konusunda seni cesaretlendirdiğimi söylemiş olabilirim. Senin de kabul ettiğini ve Cade ile çıkmaya karar verdiğini söyledim."

Audrey'nin rengi soldu.

"Yapmadın." "Çok özür dilerim.

Bilmiyordum!"

Audrey ikizine ters ters baktıktan sonra onun yanından hızla geçerek Reese'in odasına gitti. Belki hâlâ eşyalarını topluyordu ve bazı şeyleri açıklamak için zamanı olacaktı.

Ama odası boştu, yatak gerçek Reese tarzında özensiz bir şekilde yapılmıştı. Audrey köşesine oturdu ve sonra iç çekti.

O gitmişti. Kaçamağı bitmişti. Artık playboy yoktu. Artık havai fişek yok. Artık midesinde kelekler uçuşmuyordu. Adam gitmişti ve geri dönmeyeceğini biliyordu. Bu Reese Durham'ın tarzı değildi.

Daphne kapıda belirdi, üzgün görünüyordu. "Bilmiyordum Audrey. Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum."

Audrey ikizine baktı. "Reese'e tam olarak ne söyledin?" Kolayca gücenecek bir tip değildi ve iç dünyasındaki o hastalıklı his

Karnı büyüyordu.

Daphne ellerini iki yana açtı. "Ona bugün erken saatlerde konuştuğumuzu ve senin hâlâ Cade'e aşık olduğundan bahsettiğini ve ikinize bir randevu ayarladığımı söyledim. Cade ile çıktığın için çok mutlu görünüyordun Aud.

Gerçekten yaptın."

Audrey inledi. "Ne dedi o?"

"Hiçbir şey." Daphne durakladı, sonra tekrar ellerini sıktı. "Yine de çok kızgın görünüyordu. Bir taksi çağırdı ve gitti."

Reese'in ondan sıkılana kadar onu kullandığı için kızgın olduğu ve sonra da fırsatını bulur bulmaz Cade'e koştugu düşüncesi

Fırsat mı? Kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi, daha da çok çünkü tam olarak yaptığı şey buydu. Reese'e gerçek hislerini açıklama fırsatı bulamamıştı. Yorgunluk ve öfke arasında kalan Audrey başını salladı. "Bir kez daha hayatımı mahvettin."

Daphne irkildi. "Sadece yardım etmeye çalışıyordum-"

"Kimse senin yardımını istemiyor, Daphne! Şu haline bak. Yardım bile edemiyorsun.

kendin." Kapıya doğru yöneldi. "Bu kadar dağınıkken bana nasıl yardım edebileceğini düşünüyorsun?"

Daphne iri, incinmiş gözlerini kırptırdı.

Ama Audrey Daphne'nin üzgün yüzünden etkilenmeyecekti. İkizi bir kez daha her şeyi berbat etmişti ve Audrey bir kez daha bunun bedelini ödüyordu.

"Bazen kendinden başka kimseyi düşünmediğini düşünüyorum, Daphne. Cade ve benim eve gelip bizi bir araya getirdiğin için sana teşekkür yağdırmamızı mı istedin? Bu yüzden mi yaptın?"

"Hayır, ben-"

"Biliyor musun? Mazeretlerini duymak bile istemiyorum," dedi Audrey ve Daphne'yi susturmak için elini kaldırdı. "Bir dahaki sefere benim işime karışma, tamam mı? Yardım etmen gerektiğini hissettiğinde? Yapma. Sadece yapma. Yeterince batırdın zaten." Audrey kapıyı ikizinin suratına kapattı ve diğer taraftan seslendi. "Şimdi yalnız kalmam gerek."

Daphne yumuşak bir sesle, "Bu kadar berbat olduğum için özür dilerim," dedi.

Audrey bunu görmezden geldi. Şu anda ikizine kızgındı ama kendisine de kızgındı.

Reese'in yatağına sürünerek girdi ve örtüleri kokladı. Hâlâ onun gibi kokuyorlardı. Hayal kırıklığı karnına yayıldı. Artık Cade'i hayal

etmiyordu ve bu sorun değildi. Ama Reese'le ilgili bir rüyası olacağını düşünmüştü.

Reese'in hayaliyle biraz daha uzun süre. Belki yollarını ayırmadan önce onunla birkaç gece daha geçirebilirdi.

Bu çok erkendi. Hem de çok erken. Cade'le çıkma şansına atladığı için gitmişti. Ama istediğini sandığı şey ona verilene kadar kendi kalbini tanımamıştı.

Audrey battaniyeleri başının üzerine çekti ve gözlerini kapattı. Belki yeterince uğraşırsa bu gece rüyasında Reese'i görebilirdi.

Ne de olsa elinde pek bir şey kalmamıştı.

"Daphne! Daphne! Uyan!"

Audrey sarsılarak uyandı, kafası karışmıştı. Bir şeylerin *ters* gittiğine dair belli belirsiz bir his vardı ama ne olduğunu anlayamıyordu. Rüyaları da rahatsız ediciydi. Mutsuzdu. Otomatik olarak yuvarlandı ve ikizini aradı, sonra Reese'in odasında olduğunu fark etti.

"Daphne, lütfen!"

Bu Cade'in sesiydi. Ve sesi dehşete düşmüş gibiydi. Audrey'nin göğsüne buzlar yerleşti ve Reese'in yatağından fırlayarak Daphne'yle paylaştığı odaya gitti. Oda boştu, yatak hâlâ yapılıydı. Kafası karışmış bir halde koridora yöneldi. Cade'in kapısı kapalıydı ama altındaki ışıklar yanıyordu.

Kapıyı çaldı. "Cade? Neler oluyor?"

"Audrey? Oh, Tanrım. Audrey, uyanmıyor." Cade'in sesi çılgınca geliyordu.

İzin isteme zahmetine girmeden kapıyı iterek açtı. Cade yerde diz çökmüş, battaniye kalçalarının etrafında toplanmıştı. Çıplaktı. Daphne'nin yere yayılmış, battaniyelerin arasına karışmış hali de öyleydi. Birlikte uyudukları belliydi.

Cade başını kaldırıp Audrey'e baktı, yüzü harap olmuştu. Parmakları Daphne'nin gevşemiş yanağını okşadı. "Uyanmayacak."

Audrey uyuşmuş bir halde Daphne'nin yanına gitti ve diz çökerek onu parmaklarını ikizinin burnunun altına soktu. Daphne nefes alıyordu ama yavaş ve düzensizdi, o kadar zayıftı ki zar zor seçebiliyordu. Dudakları mavi renkteydi ve Audrey göz kapaklarından birini araladığında gözleri arkaya kaymıştı

kafasının içinde. Audrey elini kaldırdı ve tırnak yatakları da belli belirsiz maviydi.

Bir aşırı doz daha. Lanet olsun. Daphne neden öğrenmiyor? Yüreği sızlayarak ikizini daha yakından kucakladı ve yanağına hafifçe dokunmaya başladı. Sakin kalmak zorundaydı. Kalmak zorundaydı. Cade -duyarlı, tatlı Cade- berbat durumdaydı. "Ambulans çağırın. Aşırı doz almış."

Çıplak olduğunu unutarak odadan dışarı fırladı ve Audrey bakmaya bile cesaret edemedi. Sadece çelimsiz ikizini kendine doğru çekti ve göğsüne yaslayarak çok ince kollarını okşadı.

Daphne'nin iyiye gittiğini düşünmüştü. İkizi her zamankinden daha uyanık, daha mutlu görünüyordu. Yine de bu gece kavga etmişlerdi ve Daphne'nin eski haline dönmesi için tek gereken buydu.

Daphne değişmemişti. Sorunlarından kaçıp doğruca hap şişesine koştu. Audrey bu sefer panik bile hissetmedi. Daphne'nin aşırı doz aldığını birçok kez görmüştü.

Sadece yorgun hissediyordu. Sanki ikizini çoktan kaybetmiş gibi.

Cade birkaç dakika sonra, kalçalarına bir havlu sarmış halde döndü. Yüzünü ovaladı. "En kısa zamanda burada olacaklar. Hastaneye gidelim mi-"

"Hayır." Audrey Daphne'ye sıkıca sarıldı ve sonra ağzında tıkanıklık olup olmadığını kontrol ederek ikizinin nefes alabildiğinden emin oldu. "Hayır, burada kalacağız ki bizi nerede bulacaklarını bilsinler." Cade'in çıplaklığını düşündü. "Kıyafetleri nerede?"

Yatağın diğer tarafına fırladı ve yerdeki bir yığın giysiyi kaptı, sonra titreyen elleriyle Audrey'e uzattı.

Cade'i cesaretlendirmeliydi. Ona her şeyin yolunda olduğunu söylemeliydi. Ama karnında kelimelerin çıkmasına izin vermeyen içi boş bir sızı vardı. Sakindi. Çok sakindi. Ve içten içe Daphne'ye kızgındı. "Uyuşturucuyu nasıl aldı?"

"Uyuşturucu olamaz. I-" Banyoya koştu, sonra geri döndü. bir dakika sonra, yenilmişti. Reçeteli hap şişesi boştu. "Nasıl oldu da -"

"Çünkü bunu daha önce de gördüm," dedi Audrey kesin bir ifadeyle. "Sence ilk kez mi aşırı doz alıyor?"

Cade uzun bir süre yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Bu gece çok üzgün görünüyordu. Ben sadece Ona sarıldım ve o da beni öptü.

biliyordu . . ."

Audrey sert bir sesle, "İlaçlarının sende olduğunu biliyordu," dedi ve Daphne'nin dar kot pantolonu ile tişörtüne baktı. Bilinci kapalı olduğu için Daphne'yi giydiremeyecekti, bu yüzden battaniyeyi kaptı ve onun gevşek formuna sardı. "Onlara ulaşmak için seni kullandı."

Cade'in yüzündeki ifade kasvetliydi. "Bilmem gerekirdi."

Yapmalıydın, demek istedi ama adamın yüzündeki acıyı görebiliyordu. Ve gerçekten ne kadar kör olduğunu fark etti.

Cade Daphne için buradaydı çünkü onu seviyordu. Tabii ki seviyordu. Ayıkken gün ışığı gibi olan canlı, mutlu Daphne. Cade onun iyileşmesini istiyordu çünkü onu seviyordu ve bunca yıl onun için bir meşale taşımıştı, tıpkı Audrey'nin onun için bir meşale taşıması gibi. Ama o bunu göremeyecek kadar kördü. Bütün zamanını Daphne'yle geçirdiğini, o kusarken saçlarını tuttuğunu fark edemeyecek kadar kendi düşüncelerine dalmıştı. Arkadaşlık seviyesinin ötesine geçmişti ve bu Audrey'nin hiç aklına gelmemişti.

Daphne de bunu biliyor olmalıydı. Cade ve Audrey'i randevuya gönderdiğinde bu yüzden çok sarsılmıştı. Dünyada en çok değer verdiği iki insanı bir araya getirerek bir kurban gibi davranıyordu çünkü Audrey'nin istediği ve Cade'in hak ettiği şeyin bu olduğunu düşünüyordu. İşleri herkes için daha da kötü hale getirdiğini fark ettiğinde de Yine kolay yolu seçmişti. Cade'e yaklaşmış ve onu baştan çıkarmıştı çünkü karşı koyamayacağını biliyordu.

Daphne ile hep aynı eski şarkı ve dans vardı.

Ve Audrey ilk kez, onu ne kadar severse sevsin ikizini kurtaramayacağını anladı. Bu yüzden yanağını Daphne'nin yanağına bastırdı ve ona sarılarak ambulansın gelmesini bekledi.

Bölüm On Dört

"Ben buradayım."

Audrey hastanenin bekleme salonunda oturduğu yerden başını kaldırdığında Gretchen'in elinde iki fincan kahveyle koridorda koşuşturduğunu gördü. Gretchen dağınık görünüyordu; koyu kızıl saçları dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve üzerinde kirli bir sweatshirt, yoga pantolonu ve soğuk havaya rağmen parmak arası terlikler vardı.

Audrey ablasını görünce ona solgun bir gülümseme verdi. "Selam Gretchen. Gelebildiğine sevindim."

"Yapmak mı? Lanet olası keş kız kardeşim hastanede. Tabii ki başardım." Gretchen, Audrey'nin yanında oturan kadına kaşlarını çatarak baktı.

telefonda, boynunda bir kamera. "Çekil kardeşim, yoksa o telefoto lensi yiyeceksin."

Kadın Gretchen'a ters ters baktı ama bekleme salonunda duran diğer fotoğrafçılardan biriyle konuşmak üzere gizlice koltuğu boşalttı.

"Tanrım," dedi Gretchen sandalyeye çöküp Audrey'ye kahve uzatırken. "Görüyorum ki gazeteciler buraya gelmek için hiç vakit kaybetmemişler. Onlara kim haber verdi?"

"Tahminimce o," dedi Audrey sessizce, köşedeki adamı işaret ederek. Saatin geç olmasına rağmen şık, ince çizgili bir takım elbise giymişti ve telefonuyla mesajlaşırken paparazzilerden biriyle hararetli bir şekilde sohbet ediyordu.

"Peki kim bu dangalak?"

"Menajerlerinden biri."

Gretchen homurdandı. "Sürpriz, sürpriz. Muhtemelen tüm bu tanıtımın muhteşem olduğunu düşünüyordur."

Audrey yorgun bir sesle, "Muhtemelen," dedi.

Gretchen bir kolunu Audrey'nin omuzlarına doladı ve onu garip bir sarılmanın içine çekti. "Nasıl dayanıyorsun?"

"Ben iyiyim," dedi Audrey en parlak, en etkili sesiyle. "Cade zorlanıyor, bu yüzden onu sakın tutmaya çalışıyorum. Onu, Daphne iyileşirken ona mahremiyet sağlayacaksa bir kanat bağışlama konusunda yönetim kurulundan biriyle konuşmaya gönderdim. Bu fikir hoşuna gitti."

"Zekice," diye itiraf etti Gretchen. "Ama ben seni soruyordum." "Ben iyiyim."

"İyi görünmüyorsun."

Kız kardeşim aşk hayatımdaki sorunlar yüzünden onu suçladığım için aşırı dozdan öldü, Cade'e sandığım gibi aşık değilim ve beni terk eden bir adama aşık oldum. "Ben iyiyim."

Gretchen ona inanmayan bir bakış attı. "Bunun duygusal olmanın normal olduğu zamanlardan biri olduğunun farkında mısınız?"

Audrey Gretchen'ı görmezden gelerek kahvesini yudumladı. Ablası büyük bir oyundan bahsediyordu ama Daphne'den haber alır almaz Gretchen'ın her zaman yaptığı gibi dağılacağını biliyordu. Ablasının altın gibi bir kalbi vardı ama düşüncesiz ve inanılmaz derecede duygusaldı. Buna bir de Daphne'nin kendi kendini yok etme eğilimi ve Cade'in bir şeyler yapabilmenin peşindeki huzursuzluğu eklenince Daphne'nin uyuşturucuya ulaşmak için onu kullanmasından duyduğu suçluluk duygusunu yatıştıracak bir şey, herhangi bir şey? Audrey'nin aklını başına toplaması her açıdan en iyisiydi. Birinin yapması gerekiyordu.

Daha sonra, kendi dairesinin mahremiyetinde, isterse yıkılabilirdi, ama her zaman yapacak daha çok şey olacaktı. Arayacağı insanlar, Daphne'nin arabası için yapılacak ayarlamalar, azarlanacak yöneticiler, kontrol edilecek patronu

Birinin bu işte pratik olması gerekiyordu. Güvenilir olan. Bu çok yorucuydu ama Audrey olması gerekiyordu. Özlemle Reese'i ve onun kendisini her zaman duygularını göstermeye nasıl zorladığını düşündü. Onu jakuziye atarken gülüşünü ve onunla sevişmek için kenara doğru eğilmesini.

Gözleri yaşardı ve onları geri kırıştırdı. Şimdi yalan söylemenin sırası değildi. En azından her şey boka sarmadan önceki ara dönemlerine dair gerçekten güzel anıları vardı.

"Bayan Petty?" Kalabalık bekleme salonuna bir doktor girdi ve hemen yarım düzine paparazzi ve muhabir ayağa kalkarak

Kameralar. Audrey ayağa kalktı ve sessizce elini kaldırdı ve Gretchen, tam da Audrey'nin beklediği gibi duygusal gözyaşlarına boğuldu.

Doktor Gretchen'a baktı ve Audrey'nin yanına giderek fısıldamak için eğildi. "Kız kardeşiniz yoğun bakımda ama artık tehlikeyi atlattığını düşünüyoruz. Şu anda uyanık ve ziyaretçi kabul edebilir."

"Güzel. Teşekkür ederim," dedi Audrey. Yüzünü selpakla silerken Gretchen'ın elini teselli edercesine sıktı.

"Bunları getiremezsiniz," dedi doktor burnunu çekerek ve kahvelerini işaret etti.

Gretchen kendininkini otomatik olarak yanında oturan muhabire uzattı. Sulu bir sesle, "Al, bir işe yara," dedi.

Biri yakındaki çift kapıyı itti ve sonra Cade sarı saçları dağılmış ve giysileri buruşmuş bir halde onlara doğru koşmaya başladı. Berbat görünüyordu, gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve telefonunu cebine atmıştı. "Bayan Petty'yi görmek istiyorum."

"Özür dilerim," dedi doktor. "Sadece aile."

Cade Audrey'e baktı ve hayal kırıklığı içinde elini saçlarında gezdirdi.

"Sorun yok, Cade. Eve git ve biraz uyu," dedi Audrey ona. en kolay ses. "Bundan sonrasını ben

hallederim." "Onu görmem gerek."

"İstediyini biliyorum," dedi yatıştırıcı bir sesle ve ona sarıldı. Kulağına fısıldadı, "Belki yarın. Doktorlar üzerinde çalışacağım, tamam mı?" Onu bıraktığında başıyla onayladı ve bekleme odasındaki sandalyelerden birine oturdu.

Takım elbiseli adam doktora yaklaştı ve ona bir kartvizit uzattı. "Ben Bayan Petty'nin menajeriyim. Görmem gerek-"

Audrey doktorla aynı anda, "Hayır," dedi.

"Ben Bayan Petty'nin menajeriyim," diye tekrarladı takım elbiseli adam.

"Etiket-" "Ben onun yasal vasisiyim," diye araya girdi Audrey. "Ve o bunu istemiyor. Onu gör."

Doktor başını salladı. "Bunun bir önemi yok. Şu anda sadece yakın akrabalarımızın ziyaretine izin veriyoruz." Gretchen ve Audrey'e baktı. "Eğer beni takip ederseniz."

Onlar ayrılırken Gretchen müdüre kuşu vurdu ve Audrey görmemiş gibi yaptı.

Yoğun bakım ünitesindeki labirent gibi koridorlarda doktoru takip ettiler. "Onu yoğun gözetim altında tutuyoruz," diye açıkladı doktor. "Aldığı ilaçlardan dolayı sistemi zarar gördü ama zaman ve uygun bakımla tamamen iyileşecektir."

Gretchen yine yüksek sesle burnunu çekmeye başlayınca Audrey ona daha fazla selpak uzattı. "Teşekkür ederim, doktor."

Audrey'e sert bir bakış attı. "O genç kadının ciddi bir yardıma ihtiyacı olduğunu söylememe gerek yok."

"Biliyoruz."

"Bana temizlenmeye çalıştığını söyledi. Sürekli psikiyatrik gözetim altında tutulmasını ve her an izlenebileceği bir detoks merkezine yatırılmasını önermem gerektiğini biliyorsunuz. Şu anda kendisi için tehlike arz ediyor."

"Onu gitmeye zorlayabilirim," dedi Audrey sessizce. "Ama o istemedikçe bu işe yaramaz. Bu onun kararı olmalı."

"Bunun farkındayım. Yine de bir profesyonel olarak bunu şiddetle tavsiye ediyorum. Bayan Petty'nin başka bir aşırı dozdan sağ çıkabileceğini sanmıyorum. Beni anlıyor musunuz?"

"İstiyorum."

Doktor başıyla onayladı ve onları bir kapıya götürdü. Odanın panjurları indirilmiş ve kapı kapatılmıştı. Yalıtılmış. Özel. "Ben Doktor Howell. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bana haber verin."

"Teşekkür ederim Doktor," dedi Audrey, doktorun elini sıkarken sesi sakindi. "Yapacağız."

Gretchen yüksek sesle burnunu çekti.

Doktor arkasını döndü ve gitti. Kapıda yalnız kaldıklarında Audrey Gretchen'a döndü. "Daphne'ye bazı kaba şeyler söyleyeceğim," diye kız kardeşini uyardı. "Ama bu konuda beni desteklemeni istiyorum, anlıyor musun? Bu onun iyiliği için."

Gretchen'ın gözleri büyüdü ama başını salladı. "Seni takip edeceğim."

Audrey kapıyı açtı ve içeri girdiler.

Daphne'nin uyuyabilmesi için yoğun bakım ünitesinin ışıkları kapatılmıştı. İkizinin zayıf bedeni birden fazla monitöre bağlıydı ve hepsi de hayati belirtileriyle birlikte bipleyip duruyordu. İntravenöz ilaçlar sıksa kolundan sarkıyordu, iğneler koluna bantlanmıştı. Kapıyı kapattıklarında Daphne gözlerini açtı ve onlara solgun bir gülümseme verdi. "Merhaba."

Gretchen tekrar gözyaşlarına boğuldu. Yatağın yanına oturdu ve Daphne'nin elini tutarak sıktı. "Hey, bebeğim. Sürtük kız kardeşin ziyarete geldi."

Daphne'nin ağzının kenarı sanki gülümsemeye çalışıyormuş da enerjisi yokmuş gibi kıvrıldı. "Bu garip bir selamlama."

"Seni son gördüğümde bana bir sürtük olduğumu söylemiştin."

"Ben mi yaptım? Huh. Hatırlamıyorum." Daphne'nin sesi yumuşak ve yorgundu. "Çünkü sarhoştun. Ve kafan iyiydi. İkisi de," dedi Gretchen ona.

"Bu her şeyi açıklıyor." Audrey'e bakmak için döndü. "Sanırım başınıza biraz dert açtım, değil mi?"

Öfke midesinin derinliklerinde alevlendi ama onu bastırdı. Öfke Daphne'ye ulaşamazdı. Bu sadece onun daha çok kaçmasına neden olacaktı. "Sen sebep oldun

Herkesin başı biraz belada," dedi Audrey, sesi yumuşaktı. "Menajerin, bu saatte toplayabileceği tüm paparazzilerle birlikte burada."

Daphne yorgun bir sesle, "Onu görmek istemiyorum," dedi. "Doktorlara söyle onu içeri almasınlar."

Audrey, "Gelmeyecekler," diye onu rahatlattı. "Cade de seni görmek için bekliyor." "Ben de onu görmek istemiyorum." Gözlerinden yaşlar süzüldü ve

yüzünün kenarlarından aşağı iniyordu. "Şu anda ona bakamam."

"Haplara ulaşmak için onu kullandığın için mi?" Audrey soğuk bir sesle konuştu. Daphne içini çekti. "Anlamıyorsun."

"Anlamıyorum," dedi Audrey sakince. "Bunu hiç anlamadım. Her zaman istediğin hayata sahipsin ve onu bir kenara atıyorsun."

Daphne hiçbir şey söylemedi. Gretchen yanaklarındaki taze gözyaşlarını silmeye devam ederken o da Gretchen'in elini sıktı. "Bana ders verme Audrey. Ben olmanın ne kadar zor olduğunu bilmiyorsun."

Audrey ilerledi ve elini Gretchen'in omzuna koydu. "Haklısın, Daphne. Senin gibi olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyoruz. Asla da bilemeyeceğiz. İşte bu yüzden veda etme vaktimiz geldi."

Bu ikizinin dikkatini çekti. Daphne'nin bakışları Audrey'e odaklandı ve gözleri biraz büyüdü. Audrey, Gretchen'in onu kavrarken sertleştiğini hissetti ama Gretchen Audrey'i yalanlamak için sesini çıkarmadı.

"Sen benim ikizimsin," dedi Audrey yumuşak bir sesle. "Seni bu gezegendeki herkesten daha çok seviyorum. Ve ne olursa olsun seni her konuda destekleyerek sana iyilik yaptığımı düşündüm. Sırtını yaslayacak birine ihtiyacın olduğunu düşündüm."

"Ben-"

"Ama şimdi sana iyilik yapmadığımı görüyorum," diye devam etti Audrey. "Her zaman istediğini yapmana izin verdim, bunun doğru bir karar olduğunu düşünmediğim zamanlarda bile. Rehabilitasyondan erken çıktığın onca zaman? Sana izin verdim. O kötü duruma geri döndüğün onca zaman? Hiçbir şey demedim.

Peki ya bu son sefer? Temizleneceğine söz verdiğin ve arkamı döner dönmez aşırı doz aldığın zaman? Bu benim hatam çünkü rehabilitasyona gitmek istemediğini söylediğinde seni destekledim."

Daphne'nin gözlerinden yaşlar dökülmeye başladı. "Daha iyiydim," diye itiraz etti. "Dün sadece kötü bir gündü."

"Her zaman kötü günler olacaktır, Daphne," dedi Audrey açıkça.

"Bazıları diğerlerinden daha kötü olacak. Bu, bir şeyleri düzeltmek için hap şişesine koşacağınız anlamına gelmez. Bu, sizi seven bir adamı sırf istediğinizi elde etmek için kullanacağınız anlamına gelmez." Daphne'nin irkilmesinden hiç zevk almadı. "Ve bu, sen kötü seçimler yaparken seni desteklemeye devam edeceğim anlamına da gelmiyor. Bu yüzden bu sefer seni desteklemek yerine sana bir seçenek sunuyorum. Rehabilitasyona geri dönebilirsin-"

"Hayır-"

"Ve ben tüm doktorlarınla görüşüp temiz olduğuna karar verene kadar orada kalabilirsin." Audrey gözyaşlarını görmezden gelerek sakın Daphne'ye döndü. "Ya da şimdi vedalaşabiliriz."

"Güle güle mi?" Daphne boğuldu.

"Bunu bir daha yaparsan, doktor yaşayamayacağını söylüyor," dedi Audrey açıkça. "Ve ben şimdiden eskiden tanıdığım ve sevdiğim kız kardeşimi kaybetmiş gibi hissediyorum.

Bunu tekrar yaşamayacağım. Seni yerde tutup kendini öldürdün mü diye endişelenmeyeceğim. Eğer yardım almazsan, Gretchen ve ben seni arkada bırakmak. Kendi hayatını yok edebilirsin ama bizimkini yok edemezsin Daph. Ve senin kendini yavaş yavaş öldürmeni izlemek hepimizi mahvediyor."

Daphne gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken hiçbir şey söylemedi.

"Özür dilerim," dedi Audrey. "Ama böyle olması gerekiyor. Biliyorsun, ben Seni seviyorum, Twinkie. Sevdiğimi biliyorsun. Ama kendini yok etmeni izleyemem. Hadi, Gretchen. Biz gidiyoruz."

"Oh, ama-" Gretchen Daphne ve Audrey'e bakarak başladı. Bir süre sonra yüzü tekrar ağlamamak için çaresizce çabalıyormuş gibi buruştu ve Daphne'ye sarılmak için eğildi. "Ben de seni seviyorum. Umarım doğru

kararı verirsiniz."

"Audrey," dedi Daphne acıyla, şimdi açıkça hıçkırarak ağlıyordu.
"Gitme. Seninle konuşmak istiyorum-"

Audrey başını salladı, kalbi göğsünde milyonlarca parçaya bölündü.
"Kararını sen ver, Daphne. Ve eğer bu senin yaşamayı seçersen, o zaman konuşabiliriz. Ama şimdilik Gretchen ve benim gitmemiz gerekiyor." Kapıya doğru döndü, sonra hıçkırarak ağlayan ikizine baktı. "Seni seviyorum, Twinkie."

"Aud, bekle-"

Audrey kapıyı açtı ve Gretchen'ı dışarı çıkardı.

Koridorda sessizce yürüdüler. Bir süre sonra Gretchen ağlamaktan gözleri kızarmış olan Audrey'e baktı. "Bazen taş gibi soğuksun, biliyor musun?"

"Biliyorum," dedi Audrey, kendini ağır hissediyor ve üzüntüden içi sızıyordu. İçeri koşup ikizini teselli etmek istedi ama bunun yanlış bir şey olduğunu biliyordu. Daphne'nin hayatını değiştirmesi için aklına gelen tek yol buydu. Bu yüzden acımasız olması gerekse bile kararlı olmak zorundaydı.

"Ağlamıyorsun bile!"

"Şimdilik Daphne için yeterince gözyaşı döktüm," dedi Audrey. "Güçlü olmak zorundayım."

Birinin yapması gerekiyordu. Yapılacak çok şey vardı. Birinin paparazzilerle konuşması ve haberi önemsiz göstermesi gerekiyordu. Daphne'nin yönetim ekibiyle konuşmalı ve nasıl ilerleneceğini tartışmalıydı. Daphne'yi görebilecek ailesini ve arkadaşlarını aramalıydı. haberleri ve endişeyi. İşini, Daphne'nin sigortasını ve birinin düşünmesi gereken diğer milyonlarca küçük şeyi düzeltmek. Duygusal ya da muhtaç olmak için zamanı yoktu.

Ama kısa, zayıf bir an için birinin kollarına kıvrılıp ağlamak ve hüngür hüngür ağlayan bir bebek olmak istedi. Reese gibi, her zaman güçlü olmamasına aldırmayan biri.

Ama Reese burada değildi.

Bekleme odasına döndüler, Gretchen tüm bu süre boyunca burnunu çekti. Cade onları kapıda karşıladı, gözlerindeki ifade endişeliydi.

Audrey ona nazikçe, "Seni görmek istemiyor," dedi. "Özür dilerim."

"Burada bekleyeceğim," dedi. "O beni görmek isteyene kadar."

Gretchen ona ağlamaklı bir sesle, "Bir süre daha bekleyebilirsin," dedi.
"Bu ikizler tanışabileceğin en inatçı kadınlar."

Cade'in solgun yüzüne bir gülümseme hayaleti dokundu. "Ah, biliyorum."

Reese kendine bir içki daha doldurdu ve elindeki kartları inceledi. Çöpten başka bir şey yok. *Eh*. Viskisini yuttu ve elindeki kartları masaya fırlattı. "Pas geçiyorum."

"Biraz para kazanmak için içeride kalmalısın, Durham," diye alay etti Jonathan Lyons ona doğru fiş yığınını tırmıklayarak. "Tabii bu denediğin yeni bir taktik değilse."

Normalde Reese yemi yutardı. Ama bu gece ruh hali kötüydü, bu yüzden sadece homurdandı ve kendine bir viski daha doldurdu.

Logan, Reese'in elinden viski şişesini alıp kendi içkisini tazelerken, "Keyfin yok," diye gözlemledi. "İş sorunları ya da kadınlar sorun mu var?"

"Hiç ayrılmıyorlar mı?" Reese yüzünü buruşturarak sordu ve içkisini geri fırlattı. Kadınlar *kesinlikle* belaydı. Şehre döndükten sonra Camilla'ya gemi seyahatiyle ilgili olarak tamamen iş amaçlı bir tavırla yaklaşmıştı. Onu görmeyi reddetmişti. O da babasına gitmiş, ancak bir kez daha taş kesilmişti.

İşi mahvolmuştu, çünkü canı sıkılan bir mirasçıyla domuz eti yemiyordu. *Lanet olsun*.

Hunter onun yanında homurdandı. "Çoğu insan için evet, kadınlar ve iş ayrıdır."

Reese yaralı adama yüzünü buruşturdu. Hunter genelde sessizdi. Bunun için ona güvenin. Reese masanın etrafındaki arkadaşlarına baktı. Logan bir yanında, Hunter diğer yanındaydı. Griffin bir sonraki eli dağıtırken Jonathan masanın diğer tarafında fiş yığınını dikkatle istifliyordu.

Cade hiçbir yerde görünmüyordu. "Altın çocuk nerede?"

Griffin omuz silkti ve anlaşılmaya devam etti. "Onun koruyucusu sensin. Bize sen söyle." Kültürlü, Avrupalı aksanı bu hakaretin kulağa neredeyse hoş gelmesini sağlıyordu.

"Son bir iki haftadır onunla birlikte tatilde değil miydiniz? Siz ikiniz şehir dışında olduğunuz için üç toplantıyı iptal etmek zorunda kaldık."

Reese yine homurdandı. "Meşguldük. Ve birbirimize bağlı değiliz. Ben onun bekçisi değilim." Öyle olsaydı, Cade'in Audrey'e yaklaşmasına izin vermezdi.

Cade'le çıkma düşüncesiyle utangaç bir şekilde parlayan Audrey. Bir an sonra onu tamamen unutmuştu. Zaman geçirmek için onu sadece seks için kullanan Audrey, kız kardeşi gider gitmez ona haber vermişti. Daphne ona Audrey'nin saatler önce kendisine hâlâ Reese'i değil Cade'i istediğini söylediğini itiraf etmişti.

Ve bu onu yiyip bitirdi. Boş bardağına baktı ve tekrar doldurmayı düşündü. Belki de iyice patlaması gerekiyordu.

Bir kadına kafayı takmak ona göre değildi. Ama yine de Audrey çoğu kadın gibi değildi. O daracık topuzunu ve ilkel saçlarını düşündü. O büyük, gür göğüslerini örten gömlekler ve yatakta gösterdiği ateşli tutku. Hayal kırıklığı içinde çenesini sıkı.

Sikeyim. Bir hafta içinde onu sıkmayan tek kadın ve en iyi arkadaşı burnunun dibinden onu tavladı. Onun yerinde olmak berbattı.

Merdivenlerin başında bir patlama sesi duyuldu. Beş adam da otomatik olarak yukarı baktı.

"Bruno yukarıda değil mi?" Logan Hunter'a sordu.

"Her zaman," diye yanıtladı Hunter.

"Hayır, hanımefendi," diye duydular üst kattan. "Oraya giremezsiniz."

"Siktir git, Bruno! Ben de girebilirim. Bırak gireyim!" Ses tanıdıktı.

Reese, inleyerek elini yaralı yüzüne süren Hunter'a döndü. "Bu düşündüğüm kişi mi?"

Hunter ona ters ters baktı ve ayağa kalkarak merdivenlere yaklaştı, tam o sırada kapı açıldı ve darmadağınık Gretchen Petty çantasını bir silah gibi sallayarak tökezleyerek içeri girdi. İki merdiveni hızla indi, Bruno'ya ters ters baktı ve sonra merdivenlerin dibinde onu bekleyen Hunter'ı görünce gözleri parladı. "Hey, bebeğim!" Masanın etrafında oturan diğerlerine baktı, bakışları kartlara ve poker fişlerine gitti ve yüzünü geniş bir gülümseme kapladı. Bir an için Audrey'ye o kadar benzedi ki Reese'in göğsü ağrıdı.

"Tanrıya şükür," dedi Gretchen bir an sonra, hayali bozarak. "Poker gecesi. Bruno'nun davranışlarına bakılırsa, ben de Gizli bir sosis partisi gibi bir şey." Griffin'in boğuk öfke sesini duymazdan gelerek merdivenlerden indi ve Hunter'ı öptü.

gölümsemeyen bir ağız. "Ama yine de Hunter'ın sık sevmediğini biliyorum, yani sorun bu olamaz."

"Merhaba Gretchen," dedi Logan düz bir sesle. "Bunu sana Brontë mi ayarladı?"

"Hayır." Gretchen'ın gözleri büyüdü. "Bundan haberi var mı? O küçük şıfıntı. Tek kelime bile etmedi." Cade'in boş sandalyesine doğru ilerledi ve kendini masaya davet ederek oturdu. "Açıkça daha fazla teselliye ihtiyacım varken sevgilimin nereye kaçtığını merak ediyordum ve meraklı biri olduğum için onu buraya kadar takip ettim." Hunter'a baktı ve kaşlarını oynattı.

Reese alaycı bir tavırla, "Aferin Hunter," dedi. "Belki de herkesin kız arkadaşlarını gelip takılmaları için davet etmeliyiz. Mahremiyetin canı cehenneme, değil mi?"

Hunter Gretchen'in yanına gitti, büyük ellerini onun omuzlarına koydu ve Reese'in kötü ruh halini görmezden geldi. Gretchen'in arkasında durarak onun varlığını desteklediğini gösterirken, yüzünde birilerinin bir şeyler söylemesine meydan okuyan sert bir ifade vardı.

"Tanrım, neden herkes bu kadar sinirli?" Gretchen masadaki sinirli erkeklere baktı. "Bir çember sarsıntısını bölmediğime emin misin?"

Hunter eğildi ve Gretchen'in kulağına bir şeyler fısıldadı.

Gözleri büyüdü ve grubu inceledi. "Gizli bir topluluk mu? Vay anasını! Hepinizde Hunter'ın dövmesinin aynısı mı var?"

Griffin homurdandı ve elindeki kartları yere attı. "Artık sır saklamanın ne faydası var?" Logan'ı işaret etti. "Umarım Brontë'ye imzalattırdığın gizlilik belgelerinden biraz daha vardır sende."

Hunter Griffin'e ters ters baktı. "Sorun yok."

Griffin, Reese'in ağzından lafı alarak, "İyi değil," diye itiraz etti. "Peki siz her hafta burada mı buluşuyorsunuz?" Gretchen bu ihtimal karşısında heyecanlanmış görünüyordu, poker fişlerinden birini alıp inceledi. "Bahse girerim Hunter asla kazanamaz, ha? Kız öğrenciler gibi kızarıyor. Bu çok açık."

Hunter sanki bir işaretmiş gibi kıpkırmızı kesildi, yara izleri yüzünün kızarmasına neden oldu. Reese, "Toplantı zaten bu hafta berbat olacak," dedi.

boş bardağı masaya bıraktı ve itti. "Cade burada değil, bu yüzden nasıl olsa başlayamayız."

Gretchen, "Sanırım hâlâ hastanenin bekleme odasındadır," dedi. "Kız kardeşim içeride olduğu sürece oradan ayrılmayacaktır."

Reese'in kulaklarında kan uğuldadı ve yüzündeki tüm rengin akıp gittiğini hissetti. Kalbi göğsünde mide bulandırıcı bir şekilde çarptı. Audrey hastanede miydi?

Audrey'i mi yaralandı?

Ayağa kalktı. "Nerede o? Onu görmem gerek." Gretchen ona şaşkın bir bakış attı. "Daphne mi?"

"Audrey," diye homurdandı, yumrukları sıkılmıştı. İçini yakan öfkeyle bir şeylere vurmak istiyordu. Audrey yaralanmıştı ve onu korumak için yanında olamamıştı. Hiç gitmemeliydi. Bunu anlaması bir an aldı ve kafası karışmış bir halde Gretchen'a baktı. "Bir dakika. Daphne mi?"

Dağınık kızıl saçlı ona meraklı bir bakış attı. "Birkaç gün önce aşırı dozdan öldü. Cade onun yanından ayrılmıyor."

Rahatlama onu sendeletti ve yüzünü ellerinin arasına gömerek sandalyesine yığıldı. "Ah, kahretsin. Tanrıya şükür."

Oda sessizdi.

"Şey," dedi Gretchen bir süre sonra. "Kız kardeşimin aşırı doz aldığını duyduğumda verdiğim tepki bu değildi ama olsun."

"İyi misin Reese?" Logan viski şişesini tekrar ona doğru itti.

Şişeyi aldı ve bardağı kullanma zahmetine girmedi. Doğrudan şişeden içti ve kehribar rengi sıvının midesini yakmasına izin verdi. Audrey iyiydi. Onun Audrey'si.

Ve Cade'in onunla bir ilişkisi yoktu. *Güzel*. Bu kötü düşünce onu ürküttü. Cade onun en iyi arkadaşıydı. Arkadaşının Audrey gibi ilgi çekici ve lezzetli biriyle birlikte olmasından mutlu olmalıydı. Bu onu yiyip bitirmemeliydi.

Ama bu onu deli ediyordu. Her gece yatarken bunu düşünüyor, Audrey'yi seksi saçları omuzlarına dökülmüş, Cade'i öperken ve o dolgun göğüslerini ona doğru iterken hayal ediyordu.

Onunla birlikte olmalıydı, lanet olsun.

"Kız kardeşin aşırı doz mu almış?" Logan sordu. "Sorunlu olan mı?"

"Evet," dedi Gretchen, sesi biraz titrek çıkmıştı. Reese başını kaldırdığında Hunter'ın elinin Gretchen'in omzunda sıkılaştığını ve Gretchen'in da sanki teselli arıyormuş gibi elini onunkine koyduğunu gördü. "Zor bir hafta oldu. En azından benim için, her neyse. Sürekli ağlıyorum."

Logan homurdandı. "Audrey hiçbir şey söylemedi. İşe döneli iki gün oldu. Bir sorun olduğunu fark etmedim."

Reese daha dik oturdu, dikkati dağılmıştı. Audrey, Logan'la birlikte işe mi dönmüştü? Yani Cade ve Daphne'yle birlikte değil miydi?

"Evet, işte Audrey bu," dedi Gretchen acı acı. "Audrey sadece gülümsüyor, olayları sakince karşılıyor ve hayatımızı yeniden düzene sokuyor. Daphne hastaneye yattığından beri hiç ağlamadı, her ne kadar canı yanıyor olsa da."

Reese buna çok üzüldü. Audrey öyle yapmazdı, hayır. Saçlarını sıkı sıkı topuz yapar, giysilerini kolalar, çünkü tüm ateşini ve duygularını o dış dinginliğin ardına saklamayı severdi. İçten içe öfkeleniyor olmalıydı.

Ve hiçbir çıkışı yoktu. Cade ona nasıl davranacağını bilemezdi. İçindeki tüm o duyguları nasıl çekip çıkaracağını, onu tekrar insan yapacağını ve tüm o acıyı dışarı atmasına nasıl yardım edeceğini bilemezdi. Onu sınırlarının ötesine itecek, kendine bu kadar hakim olmaya çalıştığını unutturacak birine ihtiyacı vardı. Böylece kendini serbest bırakabilir ve sadece kendisi olabilirdi.

Ama Audrey'nin bu özelliğini ondan başka kimse anlayamazdı, çünkü ondan başka kimse yüzeyin ötesini göremiyordu.

Ve aniden, onun yanında olması gerekti. Rahatlatılmaya ihtiyacı olacaktı. Yaslanabileceği güçlü bir kola. Onu o buz gibi kabuğundan çıkaracak birine. her zaman giyerim.

Reese ayağa fırladı ama oda döndü ve o da yalpaladı. "Onu görmem gerek."

Logan bir kolunu Reese'in üzerine koyarak onu dengeledi. "Sarhoşsun dostum. Otur."

"Daphne'yi gördün mü? Daphne'yi kimsenin görmesine izin vermiyorlar," dedi Gretchen. "Hastaneden taburcu olur olmaz, doğrudan rehabilitasyon merkezine gidecek.

Tanrı bilir ne zamandır. Gazeteleri görmedin mi? Bununla ilgili bir gün geçiriyorlar."

"Audrey'le görüşürüz," dedi onlara, tekrar ayağa kalkmaya çalışarak ve Logan'ın onu tekrar aşağı itmesini görmezden gelerek. "Onunla konuşmam gerek." Acı çekiyor olmalıydı ve bunu kimsenin görmesine izin vermiyordu.

Her zaman çok güçlü ve yetenekli olması gerektiğini düşünürdü. O bir Birçok yönden onun tam tersiydi ama aynı zamanda birbirlerine çok benziyorlardı. Burada, sırf arkadaşlarından yardım isteyemeyecek kadar gururlu olduğu için işlerinin tepetaklak olmasına izin veriyordu.

Ah, lanet olsun. Reese oturdu ve yüzünü ovuşturarak sandalyesine yığıldı. *Lanet olsun.* Farkına vardığı şey ona bir ton tuğla gibi çarptı. Bazen tam bir aptal oluyordu. "Audrey'i görmem gerek. Acı çekiyor olmalı."

Logan o otoriter sesiyle, "Bu gece olmaz," dedi. "Ve sen sarhoşken olmaz."

Gretchen meraklı bakışlarla onu izledi. "Neden kız kardeşimi görmek istiyorsun?"

Ona bunun kendisini ilgilendirmediğini söylemek dilinin ucuna kadar gelmişti ama Hunter'ın yüzündeki sert ifadeye bakılırsa Gretchen'ı azarlarsa fazla uzağa gidemeyecekti. Bu yüzden onu görmezden geldi ve Logan'a döndü. "İşe geri döndüğünü mü söyledin?"

Logan Reese'i düşünürken çenesi sıkıştı. "Ofisime kişisel asistanımı taciz etmek için gelmiyorsun."

"Siktir et dostum. Sadece onu görmek istiyorum, tamam mı?"

"O zaman niyetlendiğin gibi Perşembe günkü kokteyle gel. Profesyonel bir sıfatla orada olacak."

"Güzel. Bu iyi." Reese içini çekti ve şişeden bir yudum daha aldı.

Gretchen alaycı bir fısıltıyla, "Vay canına, biraz pasaklı bir sarhoş," dedi. "Eğer burada gerçekten poker oynuyorsanız, şimdi onu temizlemenin tam zamanı."

Griffin sert, aristokrat sesiyle, "Bu bir iş," dedi. "Hakkında pek bir şey bilmediğiniz belli."

Hunter uyarıcı bir sesle, "Dikkat et," dedi.

"İşten bahsetmişken," dedi Reese, şişeyi masaya bırakıp cesaretini toplayarak. Gözlerini ovuşturdu ve sonra arkadaşlarına baktı. Audrey ona arkadaşlarına güvenmesini söylemişti ama o bunu yapamayacak kadar kördü. Artık değil. "Yardıma ihtiyacım var. . ."

Brontë yüzünde inatçı bir ifadeyle, kollarını göğsünde kavuşturarak, "Bunu kabul etmiyorum," dedi.

Audrey bir metre uzunluğundaki kadife kutuyu tekrar ona doğru itti ve kıpırdattı. "Ben senin asistanın değilim, Logan'ın asistanıyım. Buradaki beyefendinin

Bu gece antika mücevherlere ilgi duyuyor ve sizi düzgün bir şekilde donatırsa bu ona iyi yansıyacaktır."

"Saçmalıyor," diye yakındı Brontë ama kutuyu ondan aldı. "Sırf bana mücevher alabilmek için sürekli yeni bahaneler ürettiğini biliyorsun." Kutuyu kapatıp açtı ve inledi. "Bu elbiseme bile uyuyor. Bunu sen mi seçtin?"

"Kesinlikle hayır," dedi Audrey gülümseyerek. "Elbisen de çok güzel görünüyor." Logan'ın uygun mücevherleri satın alabilmesi için yeşil saten kılıfın fotoğrafını çekmiş olabilirdi ama onu satın alıp Logan'ın fikri gibi göstermezdi. Brontë bunun için fazla iyi bir arkadaşı. "Giymek için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ben iyiyim," diye homurdandı Brontë, boynundaki zümrüt şelalesini bağladıktan sonra yakındaki bir aynaya baktı. "Tanrım, adamın pahalı bir zevki var."

"Ama zevkli," diye düzeltti Audrey ve sonra koridorun sonundaki çift kapıyı işaret etti. "O halde partiye katılalım mı?"

"Madem öyle," dedi Brontë neşeye, eteğini düzelterek.

Audrey bir eliyle sıkı, profesyonel topuzunu düzeltti ve bir kulağının üzerine taktığı kulaklığı ayarladı, mikrofon ağzına doğru kıvrılmıştı. Bu küçük eşya, sade bej iş takımıyla birlikte, onunla konuşmaya çalışan herkese orada tamamen profesyonel bir sıfatla bulunduğunu söyleyecekti. Bunun bir sorun teşkil etmeyeceğini düşündü Audrey alaycı bir tavırla. Tuhaf erkekler bu partilerde onu tavlama çalışmazdı. Arada bir asistanının yerine geçecek birini bulmaya çalışırlardı ama çoğunlukla görünmezdi

Tabii birilerinin ona not yazdırması gerekmiyorsa.

Brontë'yi partiye kadar takip etti ve konuk kalabalığını taradı. Balo salonu Hawkings Conglomerate'e aitti ve Logan'ın iş ortakları için sık sık verdiği partiler için ayrılmıştı. Bu parti de diğerleri gibiydi, bu yüzden her şey her zamanki gibi sorunsuz ilerliyordu. Ellerinde şarap ve şampanya kadehleriyle önünden geçen garsonlara bir göz attı, ardından düzenli ve hâlâ nispeten temiz olan ordövr masasının önünden geçti. Zenginler bu partilerde pek bir şey yemezdi. İçki içerlerdi.

Balık gibi, ama yemeklerin çoğu o gece personelle birlikte eve gitti.

Masanın ortasındaki buzdan heykel bir kadın büstüydü; büstün kuğuyu andıran uzun boynu kalın bir elmas gerdanlıkla süslenmişti ve gerdanlığın başında da kendi güvenlik görevlisi duruyordu. Ve bu gecenin konukları ısıltı ısıldı

Hawkings Conglomerate'in Amerika'nın en büyük ve en eski mücevher zincirlerinden birini satın almasını kutlayan bir parti olduğu için yıldızlar gibi. Adam bir süredir Logan'ın işini satın almasını sağlamaya çalışıyordu ama Audrey Logan'ın ancak bir nişanlı edindikten sonra ilgisini çektiğinden şüpheleniyordu.

Ki bu gerçekten çok şirindi.

Bu onu da hüznlendirdi. Birinin ona bakıp onu böyle düşünmesini arzuluyordu. Bir başkasının zihninde her zaman ön planda olmasını.

Ve o kişinin Reese Durham olmasını çok istiyordu. Ki bu hüsnükuruntudan daha fazlasıydı. Reese biriyle yuva kuracak tipte biri değildi, özellikle de onun gibi biriyle. Reese mirasçılarla, film yıldızlarıyla ve kariyeri için bir şeyler yapabilecek kadınlarla çıkıyordu, yatak odasında ne kadar uyumlu olurlarsa olsunlar tüvit giyen ve dar topuzlar yapan sıradan bir kişisel asistanla değil.

Olması gereken bu değildi. Bunu başından beri biliyordu ama bu, farklı bir şey olmasını dilemediği anlamına gelmiyordu.

Audrey mutfağa doğru döndü, son anda daha fazla sipariş vermeleri gerekip gerekmediğini görmek için şarap stokunu kontrol etmek niyetindeydi. Bu kalabalık çok içiyordu ve stokların erken bitmesi Logan'ın hoşuna gitmezdi.

İnsanlar biraz çakırkeyif olduklarında dilleri daha gevşek oluyordu. Ve diller gevşediğinde, sohbet sırasında pek çok ilginç bilgi aktarılıyordu ve Logan bir şahin gibi dinliyordu.

Sanki düşünceleri onu havadan çağırılmış gibi, uzun boylu, yakışıklı bir adam kalabalığın arasından sıyrıldı ve ona doğru ilerlemeye başladı. Reese.

Kalbi göğsünde güm güm attı ve gözleri büyüdü. Adımının ortasında durdu ve sanki önemli bir mesaj almış gibi bir elini kulaklığına bastırarak dönüp diğer tarafa yöneldi. *Meşgul görün*, dedi kendi kendine. *Meşgul görün*.

"Audrey, bekle."

Adımları hızlandı, yanakları yanıyordu, ta ki balo salonunun çift kapısından çıkıp mermer döşeli koridordan aşağı koşarak ondan kaçmak için elinden geleni yapana kadar. *Lanet olsun*. Logan'ın düzenlediği bir partiye geleceğini bilmeliydi. Tabii ki gelecekti. Onu kulübede bırakıp gittiği için onunla tekrar karşılaşmayacağını düşünmekle aptallık etmişti.

Ayak sesleri hızlandı ve sonra bir el kolunu çekti. "Audrey, bekle dedim."

Döndü, kolunu adamın elinden çekip aldı ve kaşlarını çatı. Sonra takım elbisesini düzeltti ve bir eliyle bej ceketinin önünü düzeltti. "Sakıncası var mı?"

Onu bıraktı ve ağzını bir gülümseme kapladı. "Hiç de değil, aslında." "Neredeyse kolumu yırtıyordun."

"Şimdi bu utanç verici olurdu, değil mi? Üstünü yırtmaya karşı olduğumdan değil." Ve ona, kanının ısınmasına ve öfkesinin artmasına neden olan şehvetli bir bakış attı. "Hatırladığım kadarıyla sen de benimkini göğsümden sökmekten hoşlanmıştın."

Audrey en profesyonel ifadesini takındı. "Size nasıl yardımcı olabilirim Bay Durham?"

"Evet." Uzun bir süre ona baktı. "Benimle konuşurken neden kışına o çubuğu soktuğunu bana söyleyebilirsin. Bunu aştığımızı sanıyordum."

Gözünü bile kırpmadı, sadece ellerini kavuşturdu ve onun devam etmesini bekledi.

İçini çekti, hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Daphne'ye olanları duydum. Nasıl olduğunu görmek istedim."

"Ben iyiyim," dedi otomatik olarak, sonra onun yanından geçmek için hareket etti.

Reese tekrar kızın kolunu tuttu, sonra da kaşlarını çatmasına aldırmadan onu yerine çekti. "Bana böyle davranma."

"Neyi çekeyim?" Tekrar gitmeye çalıştı, ama bu sefer adam onun önüne geçti, bu da sadece onun daha sert bakmasına neden oldu.

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun," dedi Reese ona, gözlerindeki ifade hâlâ endişe doluydu. Onun için. "İstikrarlı, sorumlu ikiz oluyorum çünkü yardım istemeyecek kadar gururluyum' meselesi. Gretchen, Daphne hastaneye yattığından beri tek damla gözyaşı dökmediğini söyledi. Meşgul olduğunu ve güçlü olduğunu söyledi. Ama ben seni tanıyorum, içinin nasıl olduğunu biliyorum ve ne zaman yıkılacağını merak ediyorum. çılgık atıyor."

Audrey, canını acıtmaya başlayan o çok sıkı, çok profesyonel gülümsemesiyle ona bakmaya devam etti. "Artık gidebilir miyim? Eminim Bay Hawkings'in bana ihtiyacı vardır."

Reese boğuk bir sesle, "Hayır, yok," dedi ve elleri kızın beline doğru hareket ederek onu kavradı ve kendine çekti. "Sana ihtiyacım var. Ve bence senin de buna ihtiyacın var."

Şaşırtıcı bir şekilde, adam onu kucakladı. Hiçbir şey varsaymayan ve sadece rahatlık veren sıcak, dostça bir sarılma. Audrey uzun bir süre kaskatı kesildi, kaçınılmaz olanı bekledi - Reese'in bir şaka yapmasını, uzanıp kışını çimdiklemesini, bir şey yapmasını.

Ama o sadece ona sarıldı.

Ve dizlerinin biraz zayıfladığını hissetti. Gözleri yanıyordu. Soğukkanlılığını korumaya çalışarak dudağını ısırdı.

Reese'in eli onun boynunu okşadı. Reese ona yumuşak, boğuk bir fısıltıyla, "Tıpkı benim gibisin," dedi. "Yetenekli olmakla o kadar meşgulsün ki

Senin de bir şeylere ihtiyacın olduğunu unuttuğun biri. Ve tahmin ediyorum ki şu anda ağlamak için bir omuza ihtiyacınız var. Gerçekten zor bir hafta geçirdin ve herkes senden güçlü olmanı ve her şeyin üstesinden gelmeni bekliyor çünkü onlar bunu yapamıyor. Ve tahminimce bu yapmak isteyeceğin son şey."

Audrey gözyaşlarına boğuldu.

Büyük, kocaman, çirkin hıçkırıklar boğazını parçaladı ve parmakları adamın siyah ceketinin yakalarında kıvrıldı. Adam boynunu okşarken ve yatıştırıcı şeyler fısıldarken ona sarıldı, onu tuttu ve sadece rahatlattı.

"Sorun yok, fişek," dedi yumuşak bir sesle. "Ben senin için buradayım. Yanında güçlü olman gerekmeyen tek kişi benim. Benim yanımdayken sadece kendin olmalısın. Senden asla başka bir şey olmanı istemeyeceğim."

Sonunda Audrey'nin gözyaşları durdu ve şişmiş gözlerine bir fiske vurdu ama yanağını Reese'in omzundan çekmedi. Onun kollarına sarılmak, yüzünü boynuna yaslamak ve kokusunu içine çekmek çok iyi hissettiriyordu. Onun yanımdayken kendini savunmasız hissediyordu - savunmasız ama garip bir şekilde korunuyordu. Sanki onunla ilgilenmek için oradaymış gibi. Daphne de böyle mi hissediyordu?

Audrey devreye girip işleri halletmiş miydi? Eğer öyleyse, ikizinin neden tüm yükü onun omuzlamasına izin verdiğini birden anlamıştı. Sırtını yaslayabileceği birinin olması iyi hissettiriyordu.

Audrey Reese'in omzundan çekildi ve ceketini düzeltti, kumaşta bıraktığı kırışıklıklara kaşlarını çatarak baktı. "Takım elbiseni mahvettim," dedi telaşla. "Eğer partiye döneceksen, izin ver birini arayayım-"

"Sus," dedi Reese ona ve yanağını okşadı. "Partiye sadece seni görmek için gelmişim."

Kalbi güm güm atıyordu. "Ben mi? Neden ben?"

Sırıttı. "Çünkü Gretchen bana cep telefonu numaranı vermedi."

"Yine de değiştirmem gerekiyor," dedi ve ilkel tonu geri döndü. "Birisi onu jakuziye atmıştı, hatırladın mı?"

"Hâlâ şanslı bir jakuzi olduğunu düşünüyorum." "Neden beni aramaya geldin?"

"Çünkü veda etmeden ayrıldım," dedi Reese ona. "Ve bunu düzeltmem gerekiyordu."

Eğildi ve nazıkçe onun ağzını öptü.

Dudaklarını kendi dudaklarına değdirdiğinde, kulübede geçirdikleri zamana dair anılar canlandı. Oh, ve onun kokusu çok ilahiydi. Reese neden her zaman bu kadar inanılmaz kokar mıydı? Adam dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdiğinde inledi ve sonra dili ağzının kenarına sürünerek içeri girmek istedi. Dudaklarını onun için ayırmaktan ve ağzının içinde gezinmesine izin vermekten başka çaresi yoktu. Adamın eli ensesini kavrayarak onu kendine doğru çekti ve adam nazıkçe ve tatlı bir şekilde ağzını yağmalarken elleri destek için adamın göğsünde yayıldı. Öpücüğü duyularını uyuşturdu ve ona her şeyi unutturdu, dünya onun dudakları ve diliyle başlayıp bitiyordu.

Öpücük yavaşça sona erdi ve Reese onun ağzına yumuşak bir okşama daha yaptı. "Seni yatağında istiyorum, Audrey," diye mırıldandı, vücudunda havai fişek patlamaları gönderdi, kelebek midesine geri döndü.

"I-"

"Reese, işte buradasın sevgilim!" diye bir kadın sesi yankılanan koridorda cıvıladı. "Partiyi neden terk ettin? Minka ve ben de tam diyorduk ki-"

Kadının sesi kesildi. Audrey, Reese'in omzunun üzerinden, yanında muhteşem bir esmerin bulunduğu, buz grisi ince bir elbise giymiş güzel sarışına baktı. Önce Audrey'e, sonra da Reese'e şaşkınlıkla baktılar.

Audrey başını kaldırıp Reese'in yüzüne baktı ve gözlerindeki kızgınlığı gördü.

Ondan uzaklaştı. Onun kim olduğunu nasıl unutmuştu? O nihai playboydu, mükemmel bir oyuncuydu. O ise yatağını ısıtan bir hiçti. Tabii ya.

"Partiye geri dönmelisin," dedi tempolu bir sesle, yakalarını düzelterek.

"Audrey," diye başladı, onu takip ederek.

"Beni yalnız bırak," dedi Audrey başını sallayarak. Koridorda asansöre doğru yürüdü ve düğmeye bastı.

"Reese? Neler oluyor?" diye sordu kadınlardan biri. Kalın ve boğucu bir Avrupa aksanı vardı. "İçeri geliyor musun?"

Koridordaki sesler bir mırıltıya dönüştü ve Reese'in alçak baritonunun kadınların seslerine karıştığını duyabiliyordu ama ne dediklerini anlayamıyordu.

Audrey düğmeye tekrar bastı. Asansör onun için yeterince hızlı gelmemişti. Asansöre nefret dolu bir bakış fırlatarak yangın çıkışına yöneldi ve merdivenlerden aşağı inmeye başladı.

Sadece oradan çıkması gerekiyordu. Reese'den ve onun üzerinde sürünen kaçınılmaz kadınlardan uzakta. Partiden ve Brontë'nin onu yiyip bitiren mutluluğundan uzaklaşmalıydı.

O rahatlatıcı sarılmanın ve o harika öpücüğün anısından uzakta. Reese'in onu yatağında istemesi güzeldi ama kadınların Reese'in üzerinde gezinmesiyle başa çıkamazdı.

Onun olmadığına değil. O başkasıyla her çıktığında kalbi kırılacakken değil, çünkü o kalbini vermişti ama o vermemişti. Bunu yapamazdı.

Geriye dönüp baktığında, otuzuncu kattan -ne kadar mantıklı olursa olsun- bir çift topuklu ayakkabıyla merdivenleri çıkmak? En iyi fikri değildi. Ama merdivenleri inmeye devam etti, her inişte kalbi daha da ağırlaşıyordu. Aşağıya indiğinde hem zihinsel hem de fiziksel olarak bitkin düşmüştü.

Bu yüzden yangın merdiveninin kapısını açtığında Reese'in orada tek başına durduğunu görünce inledi. Efsanevi soğukkanlılığı buraya kadarmış.

Reese ona sırtarak kapıyı açık tuttu. "Egzersizini yaptın mı?" "Kapa çeneni."

"Dünyanın geri kalanı asansöre biniyor."

"Kapa çeneni."

"Sen ve ben biraz konuşana kadar olmaz."

İçini çekti, sonra kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Konuşacak neyimiz olabilir ki? Birlikte yattık. Büyütülecek bir şey değildi. Sen terk ettin. Hikayenin sonu."

"Ayrıldım çünkü sen başka bir adamla çıktın," dedi açıkça. "Ve sen bu konuda çok heyecanlıydın. Bunun hakkında konuşmaya ne dersin?"

"Beni mi suçluyorsun?" Kız ona inanmaz bir bakış attı. "Ciddi misin sen? Tavuk gibi kaçan sendin."

Çenesi sıkıştı. "Öyle mi?" "Evet, öyle."

"Az önce merdivenlerden otuz kat çıkan kimdi?" Dişlerini sıkıttı.

"Şimdi konuyu değiştirmeyi bırak."

"Cade istedi diye onunla çıktım, tamam mı?" Parmağıyla onun göğsüne vurdu. "Ve yemekte seni düşünmeden edemeyene kadar başka birine aşık olduğumu fark etmemiştim."

Sert ifadesi yumuşadı ve o çapkın sırıltısı yüzüne geri döndü. "Demek bana aşık oldun, ha? Eminim Cade bundan nefret etmiştir."

Yüzü renkten renge girdi. Hikayesinde geri adım atmalı mıydı? Yoksa devam mı etmeliydi? "Cade rahatlamıştı çünkü beni küçük kız kardeşi olarak görüyordu," dedi gerçekçi bir sesle. "Ve o gecenin ilerleyen saatlerinde Daphne ile yattı."

Reese merdiven boşluğuna yaslandı ve bir kolunu kapıya dayadı. "O kulübede olup da seni küçük bir kız kardeş gibi görmeyen birini düşünebiliyorum."

"Ben de öyle," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Peki nasıl oluyor da tüm bunlara kandın?" -durakladı ve kendini gösterdi- "Ve hala benden kaçmaya devam ediyorsun?"

"Çünkü bunu yapamam, Reese. Sana aşık olacak kadar aptal olmam, bunun kalıcı bir şey olmadığını bildiğim halde kendimi yeniden senin yatağında bulmak istediğim anlamına gelmez. Ve seni bir şeye zorlamaya çalışmam çünkü bu haksızlık olur. Tek taraflı aşklar her zaman öyledir."

Uzanıp yanağına dokundu, sonra onu kendine çekti. "Demek bana aşık oldun, ha?"

Zayıfça onu itti. Kollarının onu sarması çok iyi hissettiriyordu. "Reese, yapma."

"Ya sana seni düşünmeden edemediğimi söylesem?" Eğildi ve dudaklarını kızın kulağının kabuğuna sürttü. "Ya sana tanıştığım her kadını seninle kıyasladığımı ve hepsinin Eksik mi? Ya sana, senin yanından ayrıldığımdan beri başka bir kadını düşünmediğimi söylesem?"

Ağzında alaycı bir gülümseme belirdi. "Sadece bir hafta oldu. Normal bir adam olduğunu söyleyebilirim."

"Ah, ama ben normal bir adam değilim. Ben milyarder jigolo Reese'im. Durham," diye alay etti. "Senin sözlerine inanıyorum. Ve benim için bir hafta sonsuzluk demek, özellikle de sensiz bir hafta ise." Eğildi ve hafifçe çene çizgisini öptü. "Peki ya sana, beni öptüğün anda sana aşık olduğumu ve seni asla unutmamamı istediğini söylesem? O zaman ne derdin?"

Titreyerek adamın ağzına doğru eğildi. Parmakları yine adamın takım elbisesinin yakalarında kıvrıldı ama hiçbir şey söylemedi. Büyüyü bozmak istemiyordu.

"Ya sana," diye mırıldandı Reese, ağzına gelene kadar çenesi boyunca öperek, "seninle kararlı bir ilişki denemek istediğimi söyleseydim? Sadece sen ve ben dünyaya karşı."

İçini bir titreme kapladı. "Böyle şeyler hakkında yalan söyleme derim."

"Fişek, birçok şey olduğumu biliyorsun ama asla bir yalancı olmadım." O hafifçe dudaklarından öptü. "Buna ne dersin?"

Ellerini takım elbisesinin ön kısmında birleştirdi ve onu sertçe öptü. "Hadi yapalım derim."

Adam inledi ve eli kızın kalçasına kaydı, sonra da bacağını beline doladı. "Ah, işte benim kızım." Öpüşme acımasız ve şiddetli bir hal aldı. O anda birbirlerine çaresizce ihtiyaç duyduklarından başka kimin önde olduğundan tam olarak emin değildi. İhtiyaçla inledi, onu bastırdı. Vücudunu ona yasladı, bacaklarını beline doladı. Eteği yukarı kalkmıştı ama umurunda değildi.

"Böyle giyinip kuşandığında çok seksi oluyorsun," diye inledi onun ağzına karşı. "Öfkelendiğinde ne kadar ateşli olduğunu biliyorlar mı?"

"Sadece senin için," diye nefes aldı. "Sadece senin için."

"Güzel," diye homurdandı ve onu merdiven boşluğunun kapısına doğru bastırarak tekrar sertçe öptü.

Bir gırtlak sesi duyuldu ve Audrey ile Reese öpüşmeye bir an ara vererek etraflarına baktılar. Kapıda bir görevli durmuş, onlara kırmızı suratlı bir bakış atıyordu. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" Reese elini uzatmadan sordu

Audrey'nin kalçasından.

"Efendim, koridorun ortasındasınız," diye itiraz etti belboy.

Audrey Reese'in kulağını ısırıktan sonra, "Otuzuncu katta, balo salonunun karşısında bir depo var," diye fısıldadı.

"İşte şimdi konuşmaya başladın," dedi ona. "Sence otuz kat yukarı çıkabilir miyiz?"

"Bu sefer asansöre binmeye ne dersin?" Bir elini topuzunun üzerinde gezdirdi ve adamın bakışları oraya gidip daha da ateşlendiğinde, sanki herkesin içinde onun sikini okşamış gibi heyecanlandı. Audrey kızarmış yüzündeki soğuk ifadeyi koruyarak asansöre doğru ilerledi ve eteğini düzelterek düğmeye bastı. Reese de onu takip etti ve sabırla beklediler. Sessizce.

Asansör sonunda çaldı. Bindiler. Başka kimse binmedi. Kapı kapandı.

Kapı kapanır kapanmaz tekrar birbirlerine sarıldılar. Eller ceketlerin altından kayıyor, ağızlar kilitleniyor, inlemeler havayı dolduruyordu. Kızın eli adamın pantolonunun önünü okşuyor, sikinin sert uzunluğunu hissediyor ve onunla övünüyordu.

"Lanet olsun," diye homurdandı Reese tekrar yaptığında. "Gelmiş geçmiş en yavaş asansör."

"İşte bu yüzden merdivenleri kullandım," dedi kıkırdayarak.

Sonunda kapılar açıldı ve elleri hâlâ birbirlerinin üzerinde, tökezleyerek dışarı çıktılar. Koridor mutluluk verici bir şekilde boştu ve Audrey koridorda balo salonunun aksi yönüne, parti süsleri ve temizlik malzemelerinin bulunduğu bir dolaba doğru ilerledi. Kapının kilitli olmadığından emindi. Kapıyı iterek açtı ve Reese'e kendisini takip etmesini işaret etti.

"Bunun burada olduğunu nereden biliyorsun?"

Omuz silkti. "Genelde bir parti olduğunda personele göz kulak olmam gerekir ve *her zaman* bir parti olur. Birinin ne zaman acil bir paspasa ihtiyaç duyacağını asla bilemezsiniz."

"Çok beceriklisin," dedi ve kulağa dünyadaki en seksi şeymiş gibi geldi.

Kapıyı kapattı ve kilitledi, vücudunda bir kızarma oldu. "Çok tatlı şeyler söylüyorsun."

Onu kendine çekti ve tekrar öpmeye başladı, ağzı onunkinin üzerinde sıcaktı. Bir süre sonra inledi ve alnını onunkine bastırdı. "Siktir." "Ne oldu?"

"Prezervatif yok."

"Bu hiç sana göre değil," diye alay etti.

Karanlıkta kıkırdadı. "Gol atmayı planlamıyordum. Sadece seninle konuşmak istedim. Başka kimse umurumda değildi."

Eli tekrar adamın pantolonunun önünü okşadı. "Şansımı deneyeceğim. Kumar oynama ihtiyacı hissediyorum. Sana ihtiyacım var.

Nasıl olduğu umurumda değil." "Emin misin?"

"Eminim." Eli adamın pantolonunun önüne kaydı ve fermuarını indirdi.

"Sence o seksi eteğini kaldırabilir miyim?"

Adam onu duvara yapıştırırken kadın güldü. "Şu diz hizasındaki bej eteği mi diyorsun?"

"Tatlı kışına yapışan ve sana yapabileceğim tüm kirli şeyleri düşünmeme neden olan mı? İşte o." Elleri yukarı doğru sürükleyerek külotunu ortaya çıkardı. "Ah, Tanrı'ya şükür giymiyorsun külotlu çorap."

"Buranın altında sadece ben varım," diye kabul etti. Adamın parmakları külotunun içine girip klitorisini alaycı bir şekilde okşadığında inledi. "Oh, Tanrım, Reese, sana çok ihtiyacım var."

"O zaman bırak bunları," diye mırıldandı.

Öyle yaptı ve sonra adam bacaklarının arasındaydı, kendi pantolonu dizlerine kadar inmişti. Adam derinlere kaymadan bir saniye önce onun sıcaklığının kendisini dürttüğünü hissetti ve büyük bir zevkle haykırdı. "Oh, Reese!"

"Ah. Siktir. Firecracker, çok iyi hissediyorsun." İnledi ve alnını tekrar onunkine bastırdı. "Sanırım şu andan itibaren sana çıplak girmem gerekiyor. Harika hissediyorsun."

"Hapı alacağım," diye ona güvence verdi.

"İyi ki beş dakika öncesine kadar kararlı bir ilişkimiz vardı." ona söyledi. "Çünkü cennette olduğumu düşünüyorum." Adam onu duvara yaslayarak derine doğru itti ve kadın haykırarak ona sarıldı. Vuruşları sertti

ve hızlıydı ve uzun sürmeyeceği açıktı. Ve onun yapabildiği kadar sert ve vahşi olmasını istiyordu, çünkü ona çok ihtiyacı vardı.

Bu yüzden elini aralarına kaydırdı ve parmağını klitorisine dayadı. Adam ona her çarptığında, parmağı ona sürtünerek inlemesine neden oluyordu.

"Kahretsin, fişek," diye inledi. "Sana dokunmak beni delirtiyor. Uzun sürmeyecek."

"Hayır," diye nefes aldı ve sonra boşalmaya başladığında bir çığlık attı, amı sıkıştı.

Onun adını homurdandı ve tekrar itti. Sonra o da boşalıyordu, ona karşı sert ve kaba bir şekilde sarsıldı. İçindeki tohumun yıkandığını hissetti ve tekrar titredi.

Kadın bacağına adamın kalçasından aşağıya ve tekrar yere doğru kaydırmaya çalıştığında adam onu durdurdu. Eli onu yerinde tutmaya devam etti, kalçasının etrafında kilitlendi. Sanki sonsuza dek orada kalmak istiyormuş gibi. Bu onun için sorun değildi.

Eğildi ve onu tekrar öptü, yavaş ve şefkatli. "Seni az önce hamile bırakmış olabilirim," dedi ona. "Sorumluluk sahibi olmakla övünen biri için bu sorumsuzluktu."

"Ne diyebilirim ki? İçimdeki vahşi tarafı ortaya çıkarıyorsun," dedi, onun sevgisinden memnun ve sersemlemiş bir halde. "Ayrıca, bu gerçekten kötü şans olurdu."

"Fark etmez," dedi ona ve sanki duramayacakmış gibi onu tekrar öptü. "Ben senin içindeki vahşi tarafı ortaya çıkarabilirim, ama sen sorumluluk sahibi içimdeki taraf."

"Öyle mi?" Bu onu garip bir şekilde memnun etti.

"Evet. Logan sana Hunter'la birlikte benim kruvaziyer şirketime yatırım yaptıklarını söyledi mi?"

Elleri heyecanla adamın ceketini sıkıca kavradı. "Onlar mı? Onlara yaklaştın mı?"

"Çok mantıklı bir kadından iyi bir tavsiye aldım," dedi boğuk bir sesle. "Yaramaz bir tarafı olan çok mantıklı bir kadın. Ve bu kadın benim sevdiğim kadın."

"Öyle mi?" Sesi daha da yumuşaktı, sanki buna tam olarak inanamıyormuş gibiydi. "Evet. Ama benim yanımda kendini kaybediyor," dedi alaycı bir sesle, Sonra da burnunun ucuna bir öpücük kondurdu. "İşte bu yüzden sanırım onunla evlenmem gerekecek."

Nefesi kesildi. "Sen . . . ne?"

"Ciddiyim, Audrey." Onu tekrar öptü, bu kez dilini yalayarak ağzını açmaya ikna etti. "Evlen benimle. Karım ol. Senden başka kimseyi istemiyorum. Seni seviyorum. Senin ruhunu, gururunu ve o seksi vücudunu seviyorum ve benden tekrar uzaklaşman düşüncesine dayanamıyorum. Ve eğer bir bebek yaparsak, annesiyle evlenmek istiyorum."

"Biraz aceleci davranmıyor musun? Sorumluluk sahibi yanınızı ortaya çıkardığımı sanıyordum."

"Biliyorsun."

"Birkaç hafta sonra evlenme teklif etmek pek sorumlu bir davranış değil!"

"Sorumluluk sahibi tarafımı ortaya çıkardığımı söyledim," dedi kıkırdayarak. "Ne kadar büyük olduğunu söylemedim." Eğildi ve kızın nefesi kesilene kadar öptü. "Evet de, fişek."

Bir an düşündü, sonra öpücüğüne karşılık verdi. "Beni sevdiğini tekrar söyle."

"Seni seviyorum," dedi, boğuk ve acı verecek kadar tatlıydı. "Senin iyi tarafını da seviyorum, yaramaz tarafını da." Onun boynunu öptü. "Özellikle yaramaz olanını."

Gülümsedi. "Zaman zaman iyi olandan daha güçlü olabilir." "Ben de buna güveniyorum." Adam yine onun köprücük kemiğini ısırdı. "Şimdi benimle evleneceğini söyle."

"Evet."

Adamın eli kızın kalçasına dolandı ve kalçalarını kızın kalçalarına bastırdı. Adamın sikinin hâlâ içine gömülü, hâlâ sert olduğunu hissetti ve adam tekrar itmeye başladı. Boğazında bir inilti oluştu.

"Seni seviyorum Audrey," dedi ona. "Hawaii'ye kaçmak ister misin?"

Dudağını ısırdı, zevkle inledi. "Bu beni tekrar anal yapmayı kabul ettirmek için bir oyun mu?"

"Mmmm. Şimdi sen söyleyince, bunu balayına saklayabiliriz."

Kıkırdadı.

"Şimdi dikkatimi dağıtma, kadın. Hawaii'ye kaçmak istiyor musun, istemiyor musun?"

Onu öpüyordu ve kalçaları onu çılgına çevirecek şekilde kendi kalçalarına çarpıyordu. "I . . . İzin istemek zorunda kalacağım." "Logan'la konuşurum," dedi ona. "Ya da poker gecesinde ona sorabilirsin."

"Poker gecesi mi?" diye yineledi, kafası karışmıştı.

"Evet. Başka bir zaman açıklarım ama gizlilik anlaşması var."

Ona tam olarak neden bahsettiğini soracaktı ki, adam tekrar içini okşamaya başladı ve Audrey poker gecesini ya da başka bir geceyi hiç umursamadığını fark etti.

Reese'in kollarında olduğu sürece bunun bir önemi yoktu.

Sonsöz

3 ay sonra

Gizli beyanlarına rağmen, birkaç ay boyunca herhangi bir taahhütte bulunmayı ertelediler.

Bu Audrey'nin fikriydi. Reese ertesi sabah özel jetiyle Hawaii'ye gitme ve Audrey'i geçici bir düğüne sürükleme konusunda son derece hevesliydi. Ancak ilgilenmesi gereken bir Daphne vardı ve ikizini o hâlâ yoğun bakımdayken bırakıp gitmeye gönlü razı olmamıştı.

Birkaç gün sonra da adet görmeye başlamıştı ve bu da hamilelik korkusunu ortadan kaldırmıştı. Bundan sonra acele etmeye gerek kalmamıştı, bu yüzden Audrey Reese'e bir süre daha erteleyip erteleyemeyeceklerini sormuştu. Yanına taşınması şartıyla kabul etmişti.

O da öyle yaptı ve hayatları normale döndü.

Audrey alaycı bir gülümsemeyle jetin küçük penceresinden altlarındaki bulutlara bakarak, "*Çoğunlukla* öyle," dedi. Bazıları vardı Hâlâ aynı fikirde olmadıkları şeyler vardı. Özel jetin deri koltuğuna yayılmış olan Reese'e baktı ve elini uzattı. "Gözlerimi kapatıp ona kadar sayacağım ve açtığımda telefonum tekrar elimde olsa iyi olur."

"Hayır." Ve kaşlarını oynattı ona, o sinir bozucu adam.

"Reese Durham," dedi uyarı tonuyla. "E-postalarımı kontrol etmem ve Logan'ın acilen ilgilenmesini gerektiren bir şey olmadığından emin olmam gerekiyor."

"Logan'ın iki yardımcı daha tuttuğunu bana kendiniz söylediniz. Bırak onlardan biri halletsin." Parlak bir fikir bulmuş gibi parmağını keçi sakalına götürdü. "Ya da, biliyorum. İş bırakabilir ve ailenle daha fazla vakit geçirebilirsin. yakında kocam olacak."

Ona gözlerini devirdi ve sandalyesinden kalktı. "Kendini aratmak zorunda bırakma beni."

"Ne korkunç bir ihtimal," dedi kuru bir sesle ve ellerini başının arkasına koydu. "Bana istediğini yap, fişek."

"Sinir bozucu bir adamsın," dedi ona ve telefonunu aramak için üzerini aramaya başladı.

"Ve sen de sinir bozucu bir kadınsın," diyerek onu üzerine çekti ve itiraz çığlıklarını duymazdan geldi. "Sana çok çalıştığını söylemiştim."

Bir an için ona karşı çırpındı, ama adamın elleri göğüslerine gittiğinde, yumuşak bir zevk sesi çıkardı ve kanepede onun yanına kaydı. "Çok fazla çalışmıyorum."

"Öylesin. Son zamanlarda ne kadar yorgun olduğuna bir bak." Parmakları dalgınca yanağını okşadı. "Dün gece eve geldiğimde çoktan uyumuştun."

Bu düşünceyle esnedi. "Poker oyunun geç bitti."

"O kadar geç değil," dedi ona. "Logan'a seni çok çalıştırdığını ve seni yerin dibine sokarsa onu mahvedeceğimi söyledim."

Audrey inleyerek yüzünü onun omzuna gömdü. "Yapmadın. Reese, o benim patronum!"

"Patronun olabilirim."

"Hayır, sen benim kocam olacaksın, unuttun mu?"

"İstifa etmen için bir sebep daha."

"Öfkeli bir seks yapabilmek için beni kızdırmaya çalışıyorsun, değil mi?"

Eli kadının göğsünü okşadı, üstünün kumaşı arasından son derece hassas meme ucuyla boş yere alay etti. "Seni kızdırmaya çalışsaydım, evlenmen için aldığım beyaz bikiniyi sana gösterirdim, fişek."

"Reese," dedi uyarı tonuyla. "Halka açık bir plajda bikini giymeyeceğim."

"Buranın özel bir plaj olması iyi bir şey, değil mi?"

Protesto etmeliydi. Tepki göstermeliydi. Adamın bunu sırf onu kızdırmak için aldığını biliyordu. Muhtemelen saçma bir şeydi; askısı ipli, arkası tangalı bir şey. Adam onun bir tür genç kız olduğunu düşünüyor gibiydi. Ama ona doğru uzanırken ve elleri göğüslerinde o kadar iyi hissettiriyordu ki şikâyet bile etmedi.

"Gördün mü?" diye mırıldandı, saçlarını öperek. "Yorgunsun. Bu kadar yeter. New York'a döndüğümüzde Logan'ın almasına izin vereceğim."

"Hayır, değilsin," dedi usulca. Yorgunluğunun sebebinin işiyle hiçbir ilgisi yoktu.

Hamileydi.

Geriye dönüp baktığımda, biraz kabus gibiydi. Dolaptaki o ilk ateşli ilişkiden sonra hap kullanmaya başlamıştı. Ne yazık ki, o almamıştı. Hapı yeterince hızlı almıştı ve bir sonraki âdeti geldiğinde âdet olmamıştı. Bunun için stresi ve hapı suçladı çünkü hayatı alt üst olmuştu. Reese'in yanına taşınmanın yarattığı stres, Daphne'nin rehabilitasyona kaydolması, işiyle uğraşması, bunların hepsi normal bir insanı çılgına çevirebilirdi. Ama ikinci ay üst üste adet görmeyince tekrar doktora gitti. Elbette hamileydi.

Ve ne yapacağını bilmiyordu. Reese'e henüz söylememişti. Bir yanı, Reese'in bunu onu uzun süreli bir ilişkiye sürüklemeye çalışması olarak görmesinden çok korkuyordu. Hap kullanıyor olması gerektiği için onu suçlayıp suçlamayacağını merak ediyordu. Öyleydi ama yine de bir şekilde hamile kalmayı başarmıştı.

Ona söylemek zorundaydı. Evlenmeden önce, böylece hala bir şeylerden kaçabilirdi. Ama bunu ertelemişti. Hawaii'ye gitmeden önce ona söylemek istemişti ama hiçbir zaman doğru zaman olmamıştı. Reese, yeni Durham Industries gemi seyahati hattının planlarıyla ve Jonathan Lyons'la ortak olduğu üst düzey lüks arabalardan oluşan özel bir seriye yaptığı yatırımla meşguldü. Milyarder dostları onun mali sorunlarını duyduklarında, ona yardım etmek için dört elle sarılmışlardı ve Reese her zamankinden daha iyi durumdaydı.

Hem de her zamankinden daha yoğun.

Ona biraz daha sıkı sarıldı ve yanağını ona yasladı.

"Neden bu kadar üzgünsün, bebeğim?" Reese başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirerek onu okşadı. Birlikteyken sürekli ona dokunurdu, bu da Reese'in oldukça hoşuna giden bir şeydi. Sanki kendine engel olamıyor ve her an ona dokunmak ve okşamak zorunda kalıyordu. "Sorun Daphne mi? İddiamızdan pişmanlık mı duyuyorsun?"

Karnına hafif bir şaplak attı. "Bahisten asla geri adım atmayacağımı biliyorsun."

İddialar ve bahisler onların olayı haline gelmişti. Birbirlerini kızdırmanın eğlenceli bir yoluydu, bu da tutkulu sekse ve sonra daha da fazla sekse yol açtı. Audrey, Reese'e istemediği bir şeye yatırım yapması için meydan okudu. Reese, Audrey'e dekolte bir şey giymesi için meydan okuyordu. Bahisler sık sık değişti, öpüşmelerden halka açık Akıllarına gelen her şeyle öpüşüyorlardı.

Yine de bir bahis sık sık masaya yatırılıyordu: anal seks.

Audrey, Reese'in bunu bir koz olarak sürekli gündeme getirdiğinden emindi. Ama analın işin içine girdiği hiçbir bahsi kazanmamıştı. İlişkilerinin bu kısmını henüz keşfetmemişlerdi ama kadının bir şişe ona söylemediği kayganlaştırıcı vardı. Balayına saklayacakları konusunda şakalaşmışlardı ve işte buradaydı.

Bugünkü iddiada anal da vardı. Reese onunla balayındayken Daphne'yi aramadan duramayacağına dair iddiaya girmişti. O da yapabileceğine bahse girmişti.

Eğer kadın kaybederse, anal seks yapacaklardı. Eğer kadın kazanırsa, adam ona bir ay boyunca her gün tüm vücut masajı borçlu olacaktı.

Şimdiden bahsi kaybetmeye çok yaklaşmıştı ve uçak hâlâ Pasifik üzerinde bir yerlerdeydi. Çünkü şu anda? Umutsuzca ikiziyle konuşmaya ihtiyacı vardı. Uzun süredir rehabilitasyonda olmasına rağmen, Daphne'ye sadece tek bir numara programlanmış özel bir cep telefonu verilmişti. Rehabilitasyona girerken tek şartı buydu ve tüm taraflar da bu şartı nezaketle kabul etmişti. İkizler her gün telefonda konuşuyor, sırlarını paylaşıyor ve Daphne'nin nasıl olduğunu, Audrey'nin ilişkisinin nasıl gittiğini ve aradaki her şeyi tartışıyorlardı.

Audrey kız kardeşine kavuşmuştu ve bu dünyadaki en güzel şeydi.

Bir eliyle Reese'in düz karnını okşadı. Dünyadaki en iyi şey için berabere.

"Aç mısın?" Reese ellerini hâlâ vücudunda gezdirerek ona sordu.

"Mmm, yiyebilirim."

"Sen burada yat, ben de görevliye öğle yemeği istediğimizi söyleyeyim." Koltuktan kaydı ve özel jetin ön tarafına, görevlinin ve pilotun bulunduğu yere doğru ilerledi.

Onun ortadan kaybolmasını bekledi ve kaybolur kaybolmaz ayağa fırlayıp yatak odasına koştu ve kapıyı arkasından kapattı. Telefonu hâlâ onda olduğu için yatak odasındakini kullanması gerekecekti. Kısa bir telefon görüşmesi için de vakti vardı; Reese pilotla iyi arkadaştı ve sık sık kokpite uğrayıp onunla birkaç dakika sohbet ederdi.

Audrey hemen Daphne'nin numarasını çevirdi.

İkizi ikinci çalışta telefonu açtı. "Ne zaman arayacağını merak ediyordum. Nasıl gidiyor?"

"Reese balayımızdayken aramayacağıma dair benimle iddiaya girdi," dedi Audrey iç çekerek. "O yüzden bunu kısa kesmek zorundayım."

"Sorun değil. Zaten on dakika sonra grubum var." Daphne'nin sesi neşeli ve güçlüydü. Belirsizliği, titremesi ve somurtkanlığı gitmişti. Rehabilitasyon işe yarıyor gibi görünüyordu ama Audrey çok fazla umutlanmayacaktı. Zaman tanıyacaktı. Eğer Daphne bir yıl boyunca temiz kalabilirse, o zaman belki bunun da bir şansı olabilirdi. Yine de üç ay onu iyimser kılıyordu. Dahası, Daphne'nin kendisi de değişmiş görünüyordu. İlk kez gerçekten, içtenlikle iyileşmek istiyor gibiydi. Kariyerinde bir tatile ihtiyacı olduğunu gerekçe göstererek plak şirketiyle bağlarını koparmıştı. Hâlâ onlarla sözleşmesi olan iki albümü vardı ama artık para ya da şöhretle ilgilenmediğini açıkça belirttiği için, çok daha düşük bir fiyat etiketi karşılığında bir remiks albümü ve bir greatest hits albümü için pazarlık yapmışlardı.

Daphne buna hiç aldırmamıştı.

Müzikle işinin bittiğini söylemişti. Audrey bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu ama ikizinin bu yeni yönünü seviyordu.

"Peki ona söyledin mi?" Daphne sesinde heyecanla sordu.

"Henüz değil," dedi Audrey, sesinde titreyen bir nota vardı.

"Korkuyorum."

"Bebek gibi davranma. Sadece sineye çek ve ona söyle. Ben . . . ağlıyor musun?"

"Hayır," dedi Audrey ve sonra sulu bir koklamayla bunu mahvetti. *Lanet olsun*. Hamilelik hormonları onu çıldırtıyordu. Son bir hafta içinde aptalca şeyler yüzünden üç kez ağlamıştı.

"Durman gerek," dedi Daphne mantıklı bir şekilde. "Özellikle de bunu bir sır olarak saklamak istiyorsan. Seni ağlarken görürse, gerçekten bir şeyler olduğunu düşünecektir."

"Ne yapacağımı bilmiyorum Daph," dedi Audrey gözyaşlarını silerek. "Ya istemiyorsa?"

"O zaman ikimiz o bebeği Twinkie gücüyle büyütürüz," dedi Daphne inatla. "İki annesi olabilir. Ya da sadece bir tane. Atış yapabilir ve yer değiştirebiliriz. Ben sıkıcı kıyafetler giyerim, saçımı yeniden boyarım ve çocuk hiçbir şeyden şüphelenmez."

Audrey ağlamaklı bir şekilde kıkırdadı. "Harika. Biraz kilo alman gerektiğini de unutma."

"Bu doğru. Geçen yılki Grammy ödüllerinde giydiğim elbiseden daha büyük sutyenlerin var."

Bu yorum aklına Reese'in ona aldığı beyaz bikiniyi getirdi ve yeni gözyaşlarına boğuldu. Düğünleri için beyaz bir bikini. Ya hamile olduğunu öğrendiğinde evlenmek istemezse?

"Tanrım," dedi Daphne yatıştırıcı bir sesle. "Her şey yoluna girecek, Twinkie. Sakin ol."

"Audrey?" Reese yatak odasının kapısında durmuş, kaşlarını çatarak ona bakıyordu. "Gitmem gerek. Seni sonra ararım," diye fısıldadı Daph'a ve telefonu kapattı. "Neden ağlıyorsun?" Reese kapıyı arkasından kapattı ve bir adım atarak

Yüzünde siyah bir ifadeyle yatak odasını ona doğru çevirdi. "Önemli bir şey değil."

Parmakları kızın yanaklarında gezinerek gözyaşlarını sildi. Kadın ona baktı ve adamın ağzının kenarları öfkeyle beyazlaştı. "Bu hiçbir şey değil. Kız kardeşin mi?"

"Hayır, Reese-"

"Eğer yine o numaralarından birini yaparsa onu geberteceğim. Seni strese sokması yeterince kötü zaten. Bu sefer ne yaptı?"

"Reese, o hiçbir şey yapmadı-" Elleri Reese'in ellerini kenara itti.

"Bu lanet uçağı geri çevireceğim ve sonra seni tekrar ağlattığı için onu sıksa boynundan boğmaya gideceğim. Lanet olsun, ben-"

"Reese! Kapa çeneni!" Audrey patladı. "Hamileyim, tamam mı? Hamileyim ve çıldırmak üzereyim."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz bir elini dudaklarına götürdü. *Oh, kahretsin.* Ona böyle söylemek istememişti. Onu her zaman bu kadar kızdırmayı nasıl başarıyordu?

"Hamile mi?" Reese şaşkınlıkla ona baktı. "Emin misin?"

"Bu yüzden yorgunum," dedi ona donuk bir sesle. "Ve bu yüzden ağlıyorum. Çoğunlukla hormonlar. Yani evet. Hamileyim. Sanırım hapi yeterince hızlı almadım." Midesi endişeyle düğümleniyordu ve bir sonraki kısmı boğazından zorla çıkarmak zorunda kaldı. "Sana evlenmeden önce söylemek istedim. Böylece fikrini değiştirmek için zamanın olacaktı. Rahatladığınızı biliyorum-"

"Audrey?"

"Hmm?"

"Bana bir iyilik yap ve çeneni kapat."

Ağız kapandı.

Reese eğilip onu burnundan öptü ve eliyle ensesini kavradı. "Bir bebek, ha?" Yüzünde geniş bir sırıtış belirdi. "Vay be. İnanılmaz bir spermim olmalı."

Kadın homurdandı ve adamın karnına hafif bir tokat attı. "Şimdi de beni güldürmeye çalışıyorsun."

"İşe yarıyor mu?" Eğildi ve onu tekrar öptü, bu kez dudaklarından ve bu kez daha heyecanlı. "Seni ağlarken görmeye dayanamadığımı biliyorsun."

"Önümüzdeki yedi ay boyunca ağlayacağım," dedi sinirli bir sesle. "Eğer buralarda takılacaksan, buna alışmak isteyebilirsin."

"Takılmak mı? Bu da ne demek oluyor?" Sesi gerçekten kırılmış gibiydi.

Audrey iç çekti. "Bu seni evlenmeye zorlamayacağım anlamına geliyor, Reese. İstedüğimizin bu olmadığını biliyorum."

"Audrey," dedi usulca ve onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. Kollarını onun beline doladı ve yüzünü karnına gömdü. "Seni ya da çocuğumuzu istemediğimi nasıl düşünürsün?"

Tekrar ağlamaya başladı. Reese çok tatlı, çok harika davranıyordu. "Bilemiyorum. Playboy yaşam tarzına pek uymuyor."

Reese, "Evlenmek de öyle," diye belirtti. "Ama son üç aydır benimle evlenmen için başının etini yiyorum. Asıl ayak sürüyen sensin."

Öyleydi, bu doğrudu. Audrey içini çekti ve parmak uçlarını onun saçlarında gezdirdi. "Üzgün değil misin?"

"Üzgün mü? Küçük kızıl bebekleri düşününce mi? Tabii ki hayır." Ayağa kalktı ve onu belinden yakalayıp etrafında döndürdü. "Vay anasını. Anne baba olacağız."

"Reese." Gülmekle kusmak arasında kalarak adamın koluna dokundu. "Beni yere bırakabilir misin?"

"Kesinlikle." Yatağa doğru ilerledi ve onu yatağın üzerine bıraktı, bir an sonra da kadın kalkmaya fırsat bulamadan onun üzerinde sürünmeye başladı. Dilinin şiddetli, süpürme hareketleriyle onu öpmeye başladı ve kadın hemen karşılık verdi, arzudan kayganlaştı. Adam kadının arasına yerleşti.

Bacaklarını hemen adamın kalçalarına doladı ve onu kendine doğru çekti.

"Seni seviyorum Audrey," dedi Reese ona öpücükler arasında. "Bu hiç değişmedi." Bir an için başını kaldırdı ve şaşkınlıkla ona baktı. "Vay anasını. Bir bebek yaptık."

"Yaptık," dedi küçük bir sesle, kendini biraz daha iyi hissetmeye başlamıştı. Adamın heyecanı gerçektir ve onun heyecanı da kendisini heyecanlandırıyordu. Ve sonra onun koluna bir şaplak attı. "Zencefil bebek?"

Sırıttı ve kızın göğüslerinden birini avucunun içine aldı. "Bu güzellikler daha da büyüyecek mi?"

"Evet." Zaten öyleydiler ve sutyenleri dar geliyordu.

"Kahretsin, cennetteyim." Reese onu tekrar öptü. "Hawaii'ye giden bir uçakta büyük göğüsler ve anal seks."

O da buna güldü. "Balayını beklediğimizi sanıyordum."

"Bekliyoruz," dedi, sonra yine ukala bir tavırla kaşlarını oynattı jest. "Ama biri bana ikizini arayamayacağı konusunda meydan okudu ve kaybetti. Bu da beni çok istediğini düşündürüyor."

Audrey yumuşak bir iç çekerek ona baktı. "Seni her zaman isteyeceğim, Reese.

Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, fişek." Onu tekrar öptü, bu kez yumuşak ve merakla. "Seni ve bebeğimizi seviyorum."

Gözleri yeniden parlayarak ona gülümsedi.

Ve sonra onu bir kez daha öptü. "Ama artık bu bahisten kurtulmanın hiçbir yolu yok."

Ve güldü.

Milyarder Erkekler Kulübü serisinin ilk kitabının önizlemesi için okumaya
devam edin

BİR MİLYARDERLE MAHSUR KALMIŞ

InterMix'ten şimdi temin edilebilir

Bar yüksek sesli müzikle gümbür gümbür almasına ve kalabalık omuz omuza olmasına rağmen kimse Logan Hawkings'e yaklaşmadı. Tek başına duruyordu, çalkantılı bir beden denizinde bir sknet adası gibi. Yüzündeki "siktir git" ifadesi ya da pahalı özel dikim kıyafetinin keskin kesimi insanlara onun bu mahalleye ait olmadığını söylüyor olabilirdi. Olabilir. Çünkü erkeklerin yoldan çekilmesine ve kadınların kız arkadaşlarını ilgiyle drtmesine neden olan kibirli bir alımla yürüyordu.

Bunların hiçbiri önemli değildi. Buraya sosyalleşmek için gelmemişti.

Barı geçip dar bir koridordan arka odaya doğru ilerledi. Kapının önünde uzun boylu, traşlı bir adam duruyordu. Koruma, içeride olmasına rağmen güneş gözlüğü takmış, takım elbise giymiş ve kulağının arkasına ve ensesine dolanan siyah kordonlu bir kulaklık takmıştı. Duruşu tetikte olan koruma, Logan yaklaşırken onu izledi.

Logan sağ elinin ikinci ve üçüncü parmaklarını alıştırılmış bir rahatlıkla omzunun üzerinden geçirdi ve sonra tam da dövmesinin giysisinin altında kaldığı noktada pazularının üzerine koydu.

Adam başıyla onayladı ve kenara çekildi.

Logan kapıyı iterek açtı ve merdivenlerden bodruma indi. Odanın ortasına kurulmuş büyük yeşil sekizgen masanın üzerinde şimdiden yoğun bir puro dumanı vardı. Bir tarafa bir büfe kurulmuştu ve görmezden geliniyordu. Bira şişeleri ve poker fişleri masayı doldurmuştu. Ah, Kardeşlik gecesi. Haftanın en sevdiği gecesi.

Logan odaya hızlıca bir göz attı. Herkes zaten buradaydı; en son gelen oydu. Bunda şaşılacak bir şey yoktu.

Masada oturan erkekler aşağı yukarı aynı yaştaydı. Hepsi temiz kesimliydi, formdaydı ve paradan söz eden kıyafetler giyiyorlardı. Hepsi de başarının getirdiği özgüvenle hareket ediyordu, gerçi bazılarında bu zgven her şeyden çok havalıydı.

Kendisi için tutulan boş sandalyenin yanında Hunter Buchanan, yaralı, sessiz emlak kralı ve Logan'ın en güvendiği arkadaşı oturuyordu. Onun yanında Reese Durham oturuyordu, milyar dolarlık servetine ulaşmanın eşiğinde olan geç ve atılgan bir adam. Onun yanında Griffin Verdi oturuyordu, İngiliz aristokrasisi ve

Küçük gruplarının 'profesörü'. Sonra Lyon Automotives'in sahibi, maceracı ve heyecan arayan Jonathan Lyons vardı. Onun yanında da Cade Archer, gruplarının hayırseveri.

O içeri girdiğinde beş adam kartlarından başlarını kaldırıp bakmadılar bile.

Reese Durham ağzından purosunu sarkarken ona "Geç kaldın," dedi.

Yüzü ifadesiz bir şekilde kartlarını inceledi.

Logan ceketini çıkarıp bir köşeye attıktan sonra masadaki tek boş koltuğa geçti. Cade selamlamak için elini kaldırdı. Logan onu kavradı ve sonra Hunter Buchanan'ın sırtını sıvazlamak için döndü. Adamın yara izleri odanın loş ışığında iğrenç görünüyordu.

"Tam zamanında geldin," dedi Cade hoş bir sesle. "Reese de tam Gloria'yı soruyordu."

Logan kaşlarını çatı ve iki adamın arasına otururken başını salladı. "Gloria kim?"

Reese masanın üzerinden ona sırtıttı. "Bilirsin işte. Gloria'yı Büyük sarı saçlı. Sanırım artık onunla görüşmüyorsun? Birkaç ay önce onu Stewart'ın bağış gecesine getirmiştin."

Öyle miydi? Logan hatırlayamıyordu. Danica'dan beri kimseyle ikinci bir randevusu olmamıştı. Yeterince ilgilenmemişti ve zaman yaptı. "Gloria diye birini hatırlamıyorum."

"Yani onunla çıksam umurunda olmaz mıydı? Onunla geçen gece bir partide tanıştım ve onu tekrar görmeyi umursamam."

"Umursamak mı?" Logan homurdandı. "Yüzünü bile hatırlayamıyorum."

O tamamen senin." "Danica'nın arkadaşı olduğunu biliyor muydun?"

Reese sordu.

Logan, "O zaman başımın üstünde yerin var," dedi, sesi soğuktu. "Eğer Danica'nın arkadaşıysa, cehennemde yansın da umurumda değil."

"Bunu söyleyeceğini tahmin etmişim," dedi Reese neşeyle.

"Bana bir iyilik yap ve Danica konusunu bir daha açma," dedi Logan, ses tonu dostça ama biraz da uyarıcıydı.

Yapmak istediği son şey para avcısı bir servet avcısını tartışmaktı. O geçmişinde kalmıştı ve onun üzerinde durmaya hiç niyeti yoktu. Babası Danica'ya aşık olduğu için onunla alay etmişti. Logan'ın aptallık ettiğini söylemişti. Yaşlı akbabanın başından beri haklı olduğu ortaya çıkmıştı.

Ve bu her şeyden daha çok rahatsız etti.

"Peki neden bu kadar uzun sürdü?" Hunter bir yığın cips çıkardı ve Logan'a baktı.

Yumuşak, zahmetsiz bir konu değışikliği. Logan Hunter'a döndü ve yaralı adama o akşamki payı için bir çek verdi. Hunter çeki bankaya yatırdı ve bir yığın fişı ona doğru itti.

"Yeni bir şoförüm var," dedi Logan. "Kayboldu." Ses tonu bunun bir daha olmayacağını ima ediyordu.

Reese homurdandı ve başını salladı. "Bahaneler, bahaneler." Masanın ortasındaki cips yığınının işaret etti. "Herkes içeride mi?"

Altı adam dağıtılan kartları inceledi. Kartlar açık olarak dizildiğinde, Cade hemen yığına bir teklif attı. Adamlardan dördü pas geçti. Jonathan, Cade'e tiksinti dolu bir bakış atarak, "Şovalyenin üç çeşit gösterisi var," dedi. "Kıçını kurtarmak için yalan söyleyemeyeceğini biliyorsun."

Reese içini çekti ve Cade'in yanında sonuncu olarak kendi kartlarını da yere bıraktı. "Kahretsin, haklısın. Ben de pas geçiyorum."

Cade sırttı ve parayı ona doğru uzattı. "Blöf yapıyor olabilirdim."

"Değildin," dedi Jonathan ve birasından bir yudum daha aldı, sonra yemek masasına yaslanıp Logan için de bir tane kaptı. "Nasıl olduğunu bilmiyorsun."

Logan şişeyi alıp kapağını çevirerek, "Pekâlâ," dedi. Hızlıca bir yudum aldı. "Artık hepimiz burada olduğumuza göre . . . Kardeşliğin bu ayki toplantısı başlamıştır."

Adamlar içkilerini kaldırarak şişeleri tokuşturdular. "*Fratres in Prosperitatem*," diyorlardı hep bir ağızdan, her ay yaptıkları gibi. Bu onların gizli cemiyetlerinin sloganıydı: "Başarıdaki Kardeşler."

"İlk işimiz yuvarlak masa," dedi Logan. "Jonathan'la başlayacağız."

"Lyons Automobiles tüm çeyreklerde güçlü bir şekilde satılmaya devam ediyor. Daytona'da yarışmak için yeterli beygir gücüne sahip elektrikli bir motora sahip olacak üst düzey bir üstü açılır araba serisi eklemeyi düşünüyoruz." Sırttı.

"Ben de bir tane kullanmayı düşünüyorum. Sizi teknik ayrıntılardan uzak tutacağım." Griffin kültürlü ve sıkılmış sesiyle, "Lütfen anlat," dedi.

Jonathan yılmamıştı. Kartlarını topladı ve bir sonraki eli dağıtmaya başladı. "Prototip en erken önümüzdeki çeyreğe kadar hazır olmayacak, ancak seri üretime geçtiğimizde her biriniz bir tane alacaksınız, Kardeşliğin selamı var."

El devam ederken araba işini biraz daha tartıştı ve sonra Griffin'e döndü. "Sıra sende."

Griffin omuz silkti ve elini inceledi. "Bu para. Kendi kendine birikir."

Reese, "Bunu zenginlik içinde büyümüş bir adam söylüyor," diye belirtti. "Hepimiz o kadar şanslı değildik."

"Zengin doğmak benim suçum değil. Ayrıca, Cade'in tıbbi araştırma tesisine yatırım yaptım," dedi Griffin boş bir el sallayarak. "En azından paramla bir şeyler yapıyorum."

"Reese?" Logan sordu.

"En yeni transferim Vegas Flush, bu yıl Stanley Kupası'nı almaya hazır görünüyor. Biletlere hepiniz davetlisiniz. Sekreterimle irtibata geçmeniz yeterli. Ayrıca bir futbol takımı da satın almayı düşünüyorum." Sırıttı.

"Belki futbol. Burada, Amerika'da gelişebilecek bir spor. İnsanları tribünlere çekecek süperstar bir oyuncu bulabilirsem bakmaya değer sağlam bir yatırım olabilir. Hala düşünüyorum."

Bir süre spor takımları hakkında konuştular ve ardından araştırma tesisindeki tıbbi buluşlardan ve yaklaşan bazı hayır etkinliklerinden bahseden Cade Archer'a geçtiler. Cade onların beyaz atlı prensiydi. Para kazanıyordu ama bunun daha yüksek bir amacı olması ya da insanlığın iyiliğine odaklanması konusunda ısrarcıydı.

Diğerleri? Sadece para kazanmayı seviyorlardı.

Reese, Logan ve Griffin sırayla haftanın haberlerini paylaştı ve ardından sohbet devam etti. Hunter sonuncuydu ve

Her zaman yaptığı gibi her şeyi kısa keserdi. Emlak zengini adam hiçbir zaman fazla konuşan biri olmadı. Çoğu toplantıda sadece arkasına yaslanır ve kardeşleriyle birlikte olmanın keyfini çıkarırdı. Ancak bu gece

paylaşması gereken bir şey vardı ve karanlık

O konuşurken bakışları Logan'a kaydı. "Eğer ilgilenirsen bir yatırım

mülkü duydum. Bahamalar'da bir adada büyük bir tatil köyü var.

nakit akışına ihtiyacı var. Exuma Bölgesi. İlgilenen bir yatırımcıya satmak isteyen bir arkadaşım var ve bence sağlam bir anlaşma olabilir."

Logan başını salladı, elindeki kartlara yarı yarıya dikkat ediyordu.

Kulağa tam ona göre bir işmiş gibi geliyordu. Hawkings Conglomerate, batmakta olan işletmeleri ucuza satın almak, onları kârlı kuruluşlar haline getirmek ve sonra da bundan yararlanmakla ilgiliydi. "En iyi yer mi?"

"Bana öyle söylendi. Bakmaya değer. İlgilenen bir Fransız milyarder var ama önce kardeşliğe getireyim dedim."

Logan düşünerek homurdandı. Hunter bu konuyu açtığına göre çok iyi bir anlaşma yapmış olmalıydı. Normalde Hunter sessizdi. Diğerlerinden birinin işlerinin iyi gitmesini sağlamak için nakit akışına ihtiyacı olduğunda fonlara katkıda bulunurdu ama bunun dışında içine kapanıktı. Logan buna hayranlık duyuyordu. Adam bir adaydı. Logan, kardeşlik dışında çok fazla arkadaşı olmadığından şüpheleniyordu.

Logan başını sallayarak, "Şu anda meşgulüm ama programımı ayarlamaya çalışacağım," dedi.

"Belki de bir göz atmalı ve aynı zamanda tatile çıkmalısınız." Reese ona dedi ki. "Birkaç günlüğüne ofisten uzaklaş. Sorunlarını unut."

Logan kaşlarını çatarak Reese'e baktı ve o el için koyduğu parayı masaya fırlattı. "Benim sorunlarım çoktan bitti." Ne de olsa, Danica'yı daha onlar nikâh masasına oturmadan atlatmıştı; bir kurşundan kurtulmuştu. Piç kurusu babası da hemen hemen aynı zamanda vefat etmişti. Artık boynunda iki değirmen taşı yoktu.

Reese, Logan'ın cevabına sanki ona inanmamış gibi eğlenerek baktı. "Oh, gerçekten mi? Çünkü öyle değil-"

Logan uyarı tonuyla, "Sen karışma," dedi.

Reese sadece sırtıttı ve omuz silkti, dikkatini tekrar kartlarına verdi. "Sen bilirsin."

Logan yine de Reese'in sözlerini düşünmeye devam etti ve eli kötü olmasına rağmen oyunda kalacak kadar dikkati dağıldı. Sonunda farkına bile varmadan Jonathan'a iki bin kaybetti.

Reese bir "tatil" yapması gerektiğini düşündü.

Bu düşünceye gülmek istedi. Başarılı adamlar tatil yapmazdı. Sadece daha fazla fırsatları var. Yine de kulağa ilginç bir yatırım gibi geliyordu ve Hawkings Conglomerate'in çeşitliliğini korumayı seviyordu. Bir ada tesisi kesinlikle farklıydı.

Hunter'ın göz ucuyla onu izlediğini fark etti. Emlak kralı mücevheri Logan'ın önüne atmaya karar vermişti çünkü Logan'ın onu çevirerek takdire şayan bir iş yapabileceğini mi düşünüyordu? Yoksa o da Logan'ın dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı olduğunu mu düşünüyordu?

Bu düşünce ruh halini bozdu. Önce Reese onu iğneliyordu ve Hunter da mı işin içindeydi? Hunter için böyle düşünmezdi. Küçük, başarılı gruplarının en sessiziydi ama bazen meselenin özünü doğrudan görebiliyordu.

Babası tatil düşüncesiyle alay ederdi. Güçlü kalmak ve işlerin başında olmak için, her şeyi yakından takip eder ve bir elinizi her zaman dümende tutardınız. Tatil sizi zayıflatırdı. Yumuşak. Ve Hawkings erkekleri yumuşak değildi. Yine de kadın seçimleri kötüydü. Babası annesiyle evlenmişti ve bu tüm taraflar için bir hataydı. Ve Logan, Danica'nın tatlı yüzüne neredeyse onunla evlenecek kadar aldanmıştı.

Logan kaşlarını çatarak kartlarına baktı ve Gloria adında birinin yüzünü gözünün önüne getirmeye çalıştı. Hiçbir şey bulamadı. Hafızası işle doluydu toplantılar ve sözleşmeler. Kadın yok.

Belki de şu anda tam da ihtiyacı olan şey bir tatil/iş gezisiydi. Hunter'a, "Bir göz atacağım," dedi.

İki Ay Sonra

Sharon, Brontë'ye "Bunu söylemekten nefret ediyorum kızım," dedi ve büyük boy yatağına uzandı. "Ama burası şimdiye kadar kaldığım en boktan tatil köyü."

"Bedavaydı," diye yanıtladı Brontë, sesindeki kızgınlığı bastırmaya çalışarak. "Gerçekten bedava diye şikâyet edemezsin. Epikuros, 'Sahip olduklarımız değil, zevk aldıklarımız bereketimizi oluşturur,' demiş."

Sharon, Brontë'nin kendisini dinlemediğini belli eden bir ses tonuyla, "Hı-hı," dedi. Bunun yerine uzaktan kumandayı eline aldı ve televizyona doğrultarak düğmelere basmaya başladı. "Havuzdaki içecekleri sulandırıyorlar. Bunu fark ettin mi?"

Brontë iki gün içinde dokuzuncu kez Sharon'ı getirdiğine pişman olmuştu. Yerel radyo istasyonu 99.9 Pop Fever aracılığıyla geziyi kazandığında, gitmek için çok heyecanlanmıştı. Ancak Kansas City'deki arkadaşları gelememişti, hiçbiri işten izin alamamıştı. Eski oda arkadaşları

Üniversitelilerin sorumluluk gerektiren "gerçek" işleri vardı ve ne kadar bedava olursa olsun son dakika kaçamağı için işten uzaklaşamazlardı.

Brontë'nin bir lokantada garsonluk yaptığını düşünürsek, izin alma konusunda bir sorunu yoktu. Sadece vardiyalarını başka birinin devralmasını istemişti. Ancak Sharon, Brontë'nin konuşmasına kulak misafiri olmuştu ve pasaportu ve yeterli tatil süresi olduğu için Yolculuk. Erkek arkadaşından ayrılmıştı ve birkaç gün uzak kalmaya gerçekten ihtiyacı vardı ve Brontë yolculukta kendisine eşlik edilmesini istemez miydi?

Sharon Brontë'nin en sevdiği iş arkadaşı değildi ama yeterince iyi anlaşıyorlardı. Ve Sharon ona üzgün gözlerle bakıp yolculuktan o kadar sık bahsetmişti ki Brontë ikinci bir biletin boşa gitmesine izin verdiği için kendini suçlu hissetmişti. Bu yüzden razı oldu ve Sharon'ı da yanında getirdi.

Büyük hata.

Sharon'ın sürekli mızızlandığı sallantılı bir uçuştan, adaya giden korkunç bir feribot yolculuğundan (Sharon bu yolculuk boyunca da mızızlanmıştı) ve şimdi de dünyanın en küçük otel odasını paylaştıktan sonra? Brontë bir dahaki sefere yalnız gideceğini düşünmeye başlamıştı. Sharon'la geçirdiğı kırk sekiz saat ona kırk yedi saat fazla gelmişti.

Brontë tatilin tadını çıkarmaya kararlı olsa da Sharon bunu zorlaştırıyordu. Tam bir pasaklıydı. Giysileri ve ayakkabıları küçük odanın her tarafına saçılmıştı. Banyoyu işgal etmiş, tüm sıcak suyu kullanmış ve tüm havluları almıştı. Bir önceki gece Brontë *olmadan* bütün gece dışarıda parti yapmıştı. Brontë'nin oda onun adına olduğu için kredi kartından çekileceğini belirtmesine rağmen mini barı neredeyse boşaltmıştı bile.

"Burası tam bir hamam böceğı moteli," dedi Sharon, bavulunu yatağın üzerine fırlatıp pembe bikinisini ortaya çıkarana kadar kıyafetlerini yere atarak. "Seni çatı katına yükseltmelerini istemeliydin."

"Radyo istasyonu bana tatil verdi. Tam olarak bir şey talep edemezdim."

"Bir dolaptan daha büyük bir oda talep ederdim!" Sharon sundress'ini çıkardı ve üstünü değiştirmeye başladı.

Brontë, Sharon'ın bitmek bilmeyen yakınmalarını duymazdan gelerek rehber kitabına geri döndü. Tatil köyü biraz yıkık döküktü. Bahamalar'daki Seaturtle Cay, Brontë'nin gözünde hâlâ bir kazançtı. Yeni başlayanlar için bedavaydı. Radyo istasyonu sayesinde seyahat ya da otel için tek kuruş harcamamıştı.

Bu da iyi bir şeydi, zira bir araya getirecek iki kuruşu yoktu. Çoğunlukla, işten uzaklaşmak güzeldi. Plajlar muhteşemdi ve parasailing ve şnorkelle yüzme gibi eğlenceli geziler için birkaç reklam görmüştü.

Sadece yağmurun durması gerekiyordu.

Brontë pencereden dışarı, gri, kasvetli gökyüzüne ve bardaktan boşanırcasına yağan yağmura baktı. İçini çekti ve yağmurlu hava olaylarının bir listesini içerip içermediğini merak ederek rehber kitabın arkasını çevirdi.

Sharon bikinisini düzeltmeyi bitirdi ve pencereden dışarı baktı. "Bir gün bile güneş görmeyeceğiz, değil mi?"

"Bilmiyorum. Ben hava durumu uzmanı değilim," dedi Brontë başını kaldırmadan, sesi olabildiğince neşeliydi. "Belki de bara gitmeli ve orada hava durumunu bilen biri var mı diye bakmalısın."

"İşte bu harika bir fikre benziyor." Sharon bir çift kocaman halka küpe taktı, sandaletlerini giydi ve Brontë'ye el salladı. "Birazdan dönerim. Bir şey ister misin?"

Biraz huzur ve sessizlik? "Ben iyiyim."

O gider gitmez Brontë rahat bir nefes aldı ve yatağa uzandı. Bir çift kulaklık aldı ve komşularının seks yapma sesini bastırmak için müziğin sesini açtı -yine. Brontë rehber kitabını eline aldı ve en başa döndü. Tatil tatildi ve bu tatilin tadını çıkaracaktı, lanet olsun. Döndü bir Sayfa. Vatozlarla yüzmek. Hah. Belki de bunu denemeliydi. Kızgın, bulutlu gökyüzüne tekrar baktı.

Hava güneşli olur olmaz.

Bir el onu uykusundan kabaca uyandırdı. "Brontë! Ohmigod. Brontë! Uyan!"

Sarsılarak ayağa kalktı ve kulaklıkları çıkardı, ancak Sharon'ın yatağının üzerinde belirmediğini gördü.

Diğer kadın yıpranmış görünüyordu. "Hoparlörleri duymadınız mı?"

"Mmm? Hoparlörler mi?" Yeterince emin, tekrar tekrar yankılanan düşük bir ton vardı. Sesi ayırt etmek için başını eğdiğinde, Brontë hoparlörden bir sesin geldiğini duydu.

"Lütfen otobüs yükleme alanına doğru ilerleyin," diyordu sakın ve yumuşak bir sesle. *"Tüm konuklar mümkün olan en kısa sürede tahliye alanına taşınacaktır. Lütfen sakın olun ve panik yapmayın. Tahliye için bolca zaman var."*

Kasırgadan önce bölgeyi boşaltın. Para iadesi yapılmayacaktır. Konuklara gelecekteki bir ziyaret için kupon verilecektir."

"Kasırga mı?" Brontë sanki kelimeyi zihnine kaydetmeye çalışıyormuş gibi yavaşça tekrarladı. "Ciddi misin sen?"

"Latonya Kasırgası," dedi Sharon yatağına doğru ilerleyip bavulunu şiltenin üzerine atarken. "Şu anda üçüncü kategoride ve dördüncü ya da beşinci kategoriye doğru ilerliyor. Bu aptal adanın tamamını tahliye ediyorlar."

Kasırga mı? Çok saçma görünüyordu. Brontë haberlerde bununla ilgili bir şeyler görmüştü. "Bahamalar'a yakın bir yere gitmiyor" gibi bir şey. Bir kasırga

haberlerin koca bir yalancı olduğu ortaya çıktı.

Yatakta doğruldu, uyanıktı. "Nereye gidiyoruz?"

"Hepimiz yakındaki bir yolcu gemisine götürüleceğiz ve anakaraya geri götürüleceğiz." Stresli görünen Sharon bikinisinin üzerine bir çift jean şort giydi. "Bütün bu tatil mahvoldu."

Brontë de en az bir sonraki kişi kadar limondan limonata yapmaya inanıyordu ama Sharon'a hak vermeye başlamıştı. "Kasırganın bu tarafa doğru geldiğine inanamıyorum."

"Evet. Bu da büyük bir şey olmalı. Eşyalarını topla. Yapmak zorundayız git."

Hızlıca toparlandılar; Brontë, bavulunu giysi ve ayakkabılarla tıka basa doldurmuş olan ve hediyelik eşya dükkânından bazı şeyler satın aldığı için şimdi hepsinin geri sığmayacağını fark eden Sharon'dan çok daha fazla toparlandı. Sharon yirmi dakika boyunca hangi kıyafetleri yanına alacağına ve hangilerini geride bırakacağına karar verdi ve tüm bunlar için feryat etti. Brontë tam yatağın üzerinden atlayıp görevi devralmak üzereyken Sharon hazır olduğunu söyledi. Ellerinde bavullar odadan dışarı çıktılar.

Koridorlarda bir insan denizi dolaşıyordu; bavumlu turistler ve küçük çocuklar. İnsanlar ağlıyor, tartışıyor ve herkes öne geçmek için itişip kakışıyordu. Asansör kuyruğu koridor boyunca uzanıyor ve hoparlörden tekrar tekrar mülayim, fazla sakın tahliye mesajı çalıyordu.

"Merdivenler mi?" Brontë Sharon'a sordu.

"Topuklularla mı? Yirmi kat aşağı mı? Dalga mı geçiyorsun benimle? Asansörü bekleyebiliriz."

Brontë karşılık vermemek için kendini zor tuttu. "Peki. Asansörü bekleyeceğiz."

Gittiler ve o aptal şeye binmek için neredeyse yarım saat beklemek zorunda kaldılar. Lobiye indiklerinde buranın omuz omuza misafirlerle dolu olduğunu gördüler. Tam bir karmaşaydı ve Brontë'nin midesi bu manzarayı görünce bulandı.

Sharon ileriye doğru itti ve Brontë de onu takip etti. Orada bir Otoparktaki otobüs kuyruğu, acımasız yağmurun ve otelden çıkmayı bekleyen insan kalabalığının arasından zorlukla görülebiliyordu. Elinde bir pano olan telaşlı görünümlü bir adam düzeni sağlamaya çalışıyor ve bunu başaramıyordu.

Onlar beklerken, yağmurluğunun üzerinde Kızıl Haç sembolü olan bir adam içeri yöneldi. "Pekâlâ," diye bağırdı ve oda sessizleşti. "Düzenli bir sıra oluşturmanızı istiyoruz. Kimliğinizi ve pasaportunuzu hazır bulundurun. Hepinizi anakaraya geri dönmeyi ve fırtınanın yolundan çekilmeyi kabul eden yakındaki bir yolcu gemisine götüreceğiz. Tekrar ediyorum, lütfen pasaportunuzu ve kimliğinizi hazır bulundurun."

Kalabalık mırıldanarak ceplerini karıştırdı ve cüzdanlarını çıkardı. Brontë küçük çantasını çıkarıp pasaportunu ve ehliyetini aldı.

Sharon'ın yüzünde panik dolu bir ifade belirdi ve çantasını karıştırmaya başladı.

"Sharon?" Brontë gergin bir şekilde konuştu. "Ne oldu?"

"Pasaportumu bulamıyorum," dedi Sharon, insanlar otobüse binmek için sıraya girerken kenara çekilerek.

Brontë sinirlenmemeye çalışarak Sharon'ın yanına doğru ilerledi. "Bavulunda mı?"

"Bilmiyorum! Çantamda olmalı." Sharon çantasını açtı ve içinden rastgele makyaj malzemeleri ve fırçalar çıkarmaya başladı. Bir ruju düşürdü ve ruj ayaklarının altında yuvarlanıp gitti. Sharon arkasından baktı, bakışları özlem doluydu. "Kahretsin. Bu rengi çok severdim."

"Yeni bir tane alabilirsin," dedi Brontë ona, sabrı neredeyse tükenmişti. "Pasaportunu bul."

Sharon'ın gözleri büyüdü. "Barda olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ya barda ya da odada." Tatil köyüne geldiklerinden beri Sharon'ın gittiği iki yer de bunlardı.

"İki numaralı otobüs yükleniyor," diye seslendi adam. "Lütfen tahliye için düzenli bir sıra oluşturun!"

Onu görmezden geldiler. Sharon iki avuç dolusu makyaj malzemesini tutmuş, hâlâ çantasını karıştırıyordu. "Burada değil. Odaya geri dönüp kontrol edebilir misin?"

Brontë gözlerini Sharon'a dikti. "Ciddi misin?"

"Evet!" Sharon artık arkadaşça davranma zahmetine girmeden tersledi. Makyaj malzemelerini yerine koydu ve yere oturup bavulunun fermuarını açtı.

Ona dik dik bakan kalabalığı görmezden gelerek. "Bavulumu burada kontrol edeceğim ve sonra bara gidip orada olup olmadığına bakacağım. Benim için odayı iki kez kontrol edersen biraz zaman kazanabiliriz."

"Üç numaralı otobüs için sıraya girin!" diye bağırdı adam.

"Kaç tane otobüsleri var?" Brontë endişeyle sordu. "Geride kalmak istemiyorum."

"Bulursam cep telefonunu ararım," dedi Sharon. "Bavulunu buraya bırak, ben senin için göz kulak olurum."

Brontë tereddüt etti. Kayıp pasaportun peşine düşmeyi gerçekten istemiyordu. Sharon'la kalmak berbattı ve sadece iki gün olmuştu. Çok ama çok uzun iki gün. Neredeyse Sharon'ın kalıp kalmamasını umursamadığı bir noktaya gelmişti. Ve şimdi de yolda bir kasırga vardı, bu da işleri kötünden daha kötüye götürüyordu. "Bir kasırga var, Sharon. Eminim herkesin pasaportunu kontrol etme zahmetine girmeyeceklerdir. Pasaportsuz binmenize izin verirler."

"Lütfen, Brontë," dedi Sharon ve bavullarını açmaya ve dağınık giysi yığınlarını çılgınca karıştırmaya başlarken bile sesi ağlamaklı geliyordu. "Bana yardım et, Brontë. Beş dakika sürmez! Söz veriyorum sensiz gitmelerine izin vermeyeceğim. Burada duran şu insanlara bak. Herkesi tahliye etmeleri bir saat sürer."

Brontë'nin kabul etmesi gereken bir sürü insan vardı. Ve bir sürü üst kattaki asansörde sıra vardı. Tesisin boşalması biraz zaman alacaktı. Sharon'ın sesindeki üzgün yalpalamayı düşündü. Lanet olsun. İç çekerek, cep telefonunu çıkardı ve Sharon'ın yüzünün önünde salladı. "Bulur bulmaz beni ara," dedi sert bir sesle. Sharon ona "Acele et," dedi.

"Teşekkür ederim." yok. "Minnettarım." yok. "Sen en iyisisin." yok. Sadece "Acele et." Düşündüm. Bavulunu Sharon'ın yanına park etti, döndü ve koşmaya başladı.

Asansör için.

Bir sonraki yolculuğa kesinlikle yalnız çıkacaktı.

Pasaport odada değildi. En azından Brontë olmadığından oldukça emindi. Sharon'ın ortalığı dağıttığı düşünülürse bunu söylemek zordu. Ama Brontë çöp tenekesini itinayla kaldırmış, küçük banyodaki yarı kullanılmış şişeleri karıştırmış, bütün havluları silkelemiş ve hatta yatakların arasına bile bakmıştı.

Sonra Sharon'dan bir telefon almadığı ve Sharon'ın pasaportu olmadan geri dönemeyeceğini hissettiği için bir kez daha kontrol etti. Endişe midesini düğümlenmiş gibi hissetmesine neden oldu. Sadece Otobüsler hala aşağıda mı? Kimseyi geride bırakmazlar, değil mi?

Brontë pencereye doğru ilerledi ve dışarı baktı ama yağmur daha da şiddetli yağıyordu, gökyüzü gri ve karanlıktı. Dışarıda daha fazla yağmurdan başka bir şey görmek mümkün değildi.

Yatağın altını son bir kez daha kontrol etti ve daha fazla dayanamadı. Yenilgiyi kabul etmek zorunda kalacaktı. Brontë boş odaya son bir kez bakarak kapıyı arkasından kapattı.

Bu kez salon boştu ama hoparlörlerden hâlâ o sinir bozucu ses geliyordu. Kollarını göğsünde kavuşturarak asansöre yöneldi ve düğmeye bastı. Beklerken parmaklarını şıkırdattı, her saniye bir milyon yıl gibi geliyordu. Sharon'dan bir mesaj var mı diye telefonunun ekranını kontrol etti. Hiçbir şey yoktu.

Asansörün kapısı çaldı. Yavaşça açıldı ve tek bir yolcu ortaya çıktı. Kruvaze gri takım elbiseli bir adam asansörün arka tarafında duruyordu. Ceketinin bir göğsünün üzerinde otelde çalıştığını gösteren beyaz bir yaka kartı vardı. Brontë'yi görünce kaşlarını çattı, asansörün onun katında durma zahmetine katlanmasından son derece rahatsız olmuş gibi görünüyordu.

Evet, o da sinirlenmişti. Brontë içeri girdi ve çoktan yanmış olmasına rağmen lobi düğmesine bastı. Birkaç kez daha vurdu iyi bir ölçü için. Harika. Muhtemelen asansörde müdürle falan birlikteydi. Geri döndüğü için şanslı olduğunu düşündü.

Sharon'ı değil, odayı. Sharon müdürü görseydi, otelin ne kadar korkunç olduğuna dair Őikyetlerle kulaklarını doldururdu. *Bedava* otel.

Dğmelere baktı ve asansör aşağı inerken düğmelerin yanmasını izledi. Yirmi kat vardı ve o on dokuzuncu kattaydı. Asansrdeki adam onun bir üst katında olmalıydı. atı katında. Tahmin etmesi gerekse, Bront önce o konukların tahliye edildiğini varsayardı.

Belki de müdür bornozları saymak için yukarı çıkmıŐtır.

Tüm adayı boŐaltıyorlardı. Aman Tanrım. Eğlenceli ve dinlendirici tatili buraya kadarmış. Bu tatili keyifli hale getirmek için o kadar uęraŐmıŐtı ki, her seferinde sanki berbat etmeye kararlıymıŐ gibi onunla mücadele etmişti. "Eğlence" ve hatta "rahatlama" buraya kadarmış. Bront hayatı boyunca hiç bu kadar stresli hissetmemişti.

Lanet bir kasırğa. Dünyanın en korkunç tatilini bitirmek için mükemmel bir yol.

Asansör paneli ikide yandı. Bront parmaklarını koluna vurarak bire geçmesini bekledi. Ve bekledi . . .

Ve bekledim . . .

Elektrikler kesildiği anda asansör sarsıldı. Asansör kabini karanlığa gömüldü ve Bront nefesini kaybetti, dehşet onu yakaladı.

"Harika," dedi müdür arkasından. "Tek kelimeyle harika."

Bront'nin boğazında histerik bir kıkırdama yükseldi. Hayır. *Bu*, dünyanın en korkunç tatilini bitirmek için mükemmel bir yoldu.

Milyarder Erkekler Kulübü serisinin ikinci kitabının önizlemesi için
okumaya devam edin

GÜZELLİK VE MİLYARDER

InterMix'ten şimdi temin edilebilir

Hunter Buchanan ilk grte aka inanmazdı. Hatta aka pek inanmazdı.

Ama uzun boylu kıızıl saçlı kadını boş evlerinden birinin girişinde, kollarında bir kutu kitap ve yüzünde pheci bir ifadeyle gördüğü anda bir şeyler hissetmiti. Sözlerinde cesur ve korkusuzdu, bu da onu gölgelere tutunmuş bir adam olarak cezbetmiti.

Ve sessiz arkadaşına oğ erkeğn onu sktığnı ve bir ilişkide sadece güzel bir yüzden daha farklı bir şey istediğni itiraf ettiğnde?

Hunter onun için yaratıldığını biliyordu.

Güzel, genç ve bekrdı. Zeki ve sivri bir dili vardı. Onun bu yönünü seviyordu. Korkusuzdu ve kolayca glebiliyordu. Onu gördüğünden beri günler geçmişti ama hâlâ aklından çıkaramıyordu. Ryalarına giriyordu.

Hunter da zekiydi, zengindi ve ondan sadece birkaç ya büyüktü. Ulaılamaz olmamalıydı.

Bilinçsizce yüzündeki derin yara izlerine dokundu, parmakları ağzının köşesinde hasarlı dokunun yeniden inşa edildiğ kalın yara izi çizgisini takip etti.

Hunter'ın böyle bir kadının peşinden gitmesini engelleyen tek bir şey vardı. Yüzü. İğrenç, yaralı yüzü. Göğsündeki ve kolundaki yara izlerini giysileriyle gizleyebilirdi. Elini sıkabilirdi ve kimse bunu fark etmezdi. bir parmağı eksikti. Ama yüzünü saklayamıyordu. O setiğnde Evinden çıkarken insanlar ondan kaçmak için karşıdan karşıya geçiyordu. Erkekler sanki

onda sinir bozucu bir şeyler vardı. Kadınlar onu görünce ürküp kaçıyorlardı.

Tıpkı şu anda yanındaki kadının yaptığı gibi.

Logan'ın iri gzl kıız arkadaşı Bront, Kardeşlik'in poker masasında onun yanında oturuyordu. Karanlık bodrum katı puro dumanı ve iki kokusu. Normalde oda en iyi be arkadaşıyla doluydu ama onlar Logan'la yeni kıız arkadaşını gizli bir cemiyet toplantısına getirmesi hakkında 'konuşmak' için üst kata ıkmılardı. Bront onunla birlikte geride kalmıştı. Belli ki bu onun seçimi de değildi. Oturma odasında oturuyordu.

Masada sessizce oturuyor, şarap kadehini yudumluyor ve adamın yüzüne iyice bakar bakmaz masadan kaçmak istiyormuş gibi görünmemeye çalışıyordu. Bakışları adamın hasarlı eline kaydı ve sonra tekrar yüzüne döndü.

Bu tür şeylere alışkındı. Ve arkadaşı olan kızılın da yüzüne aynı şekilde tepki verip vermeyeceğini merak etti.

Tecrübeleri ona bunu yapacağını söylüyordu. Ama kızıl saçlı kızın alaycı gülümsemesini ve başını sallayışını hatırladı. Söylediği sözleri.

"Beni zengin, çekici alfa erkeklerinden kurtarın. Kendilerini peri masallarındaki kahramanlar sanıyorlar. Bildikleri çok az şey var, onlar daha çok kötü adamlara benziyorlar."

Ve daha fazlasını öğrenmesi gerektiğini fark etti.

"Arkadaşın," dedi Brontë'ye. "Kızıl saçlı olan. Bana ondan bahset."

Tekrar ona baktı, koyu renk gözleri geniş ve şaşkındı, gözbebekleri alkolden büyümüştü. "Gretchen'ı mı kastediyorsun?"

"Evet." Adını biliyordu ama onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu. "Soyadı ne?"

"Neden? Gretchen'i nereden biliyorsun?"

"Geçen gün onu seninle gördüm. Bana Gretchen'dan biraz daha bahset."

Ona kaşlarını çatı. "Neden sana Gretchen'den bahsedeyim ki? Onu takip edebilesin diye mi?"

Hunter kartlarına baktı ve onun ketumluğu karşısında hissettiği kızgınlığı bastırmamaya çalıştı. Bir erkek basit bir soru soramaz mıydı? "Ben onun uzaktan bir hayranıyım."

"Bir sapık gibi."

"Sapık değilim. Sadece onun hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum." "Bir sapık da böyle derdi."

Hunter dişlerini sıkarak ona doğru baktı. Kadın otomatik olarak geri çekildi, adamın yaralarını incelerken yüz ifadesi biraz telaşlıydı. Hunter bunu görmezden geldi. "Arkadaşın benim romantik ilgilerimden oldukça uzakta. Ben sadece onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum."

Sonuçta, hangi kadın grotesk yüzlü bir erkekle çıkmak ister ki? Sadece parasını isteyenler vardı ve onlarla ilgilenmiyordu. O bir arkadaş istiyordu, fahişe değil.

"Ah," dedi Brontë ve şarap kadehini sanki onu büyülemiş gibi inceledi. "Petty," dedi. "Soyadı Petty. Kitap yazıyor."

Şimdi bir yerlere varıyorlardı. Zihinsel olarak bilgiyi dosyaladı. Gretchen Petty, yazar. Bunu görebiliyordu. Keskin bir zekâsı vardı.

"Ne tür kitaplar?"

"Üzerinde başkalarının isimleri olan kitaplar."

Ona sabırsız bir bakış attı ve sandalyesinde biraz geriye çekilmesinden nefret etti. "Hayalet yazar mı?"

Brontë başını salladı. "Bu doğru. Cooper da ona aşık."

"Cooper mı? Cooper kim?" Her kimse, Hunter ondan nefret ediyordu. Muhtemelen yakışıklı, kendini beğenmiş ve onun için yeterince iyi değil. Lanet olsun. "Cooper onun arkadaşı. Yine de sorun değil. Bir hamle yapmayacak.

O

Gretchen'in onunla bu şekilde ilgilenmediğini biliyor. Gretchen farklı erkeklerden hoşlanır. Kendisine meydan okunmasını sever."

Homurdandı. Onunla kesinlikle bir meydan okuma yaşayacaktı.

Bir süre daha sohbet ettiler, konuşma garipti. Brontë yüzünü kapıya çevirmeye devam etti, şüphesiz Logan'ın dönüşünü endişeyle bekliyordu. Logan iyi görünümlü bir adamdı, uzun boylu, güçlü ve yara almamıştı. Brontë yumuşak, tatlı bir yaratıktı ama onun gibi birine tiksinti ya da acımadan başka bir şeyle bakacağından şüpheliydi.

Zaten acıma duygusundan nasibini almıştı, teşekkürler.

Gretchen Petty, diye tekrarladı kendi kendine. Bir hayalet yazar. Birisi başkaları için kitaplar yazdı ve onların isimlerinin arkasına saklandı. Neden diye merak etti. Bir takma adın arkasına saklanacak bir tipe benzemiyordu. Herhangi bir şeyin arkasına saklanacak bir tipe benzemiyordu. Ve bu onu büyülüyordu. Onun gibi bir kadını ona çeken şey neydi? Denemek istiyor muydu? Kadının kendisine umutsuzca saklamaya çalıştığı bir dehşetle bakıp bakmadığını görmek istiyor muydu?

Logan'ın kadını gibi kibarlık uğruna mı? Yoksa yara izlerinin ardındaki kişiyi görüp onun da diğer erkekler kadar ilginç olduğuna mı karar verecekti?

"Kendi yansımasına aşık olmayan bir erkeği, saç ürünlerine ya da tasarımcı etiketlerine ihtiyaç duyan bir erkeğe tercih ederim."

Aklında bir plan oluşmaya başladı.

İyi bir plan değildi, ya da çok dürüst bir plan. Yine de paranın iyi yanı, neredeyse her durumu kontrol altına almanızı sağlamasıydı ve Hunter kesinlikle elindekini kendi yararına kullanmayı planlıyordu.

Koruması kapıda durup onları rahatsız edecek kişileri dışarıda tutarken, Kardeşlik gece boyunca poker oynadı. İçki içtiler, puro tüttürdüler ve kâğıt oynadılar. Odanın köşesindeki kanepede kıvrılmış sessizce uyuyan kadını görmezden gelebilirseniz, Logan'ın ceketini omuzlarının üzerinde bir battaniye gibi duruyordu. İş konuşuldu, bol bol alkol içildi ve analiz için notlar alındı.

Sabah. İleri geri ipuçları, yatırım fırsatları ve benzerleri paylaşıldı.

Kardeşlik, üniversite günlerinden beri haftada bir kez bu şekilde toplanır ve birbirlerine yardım etmeye yemin ederdi. O zamanlar bu idealist bir yemin gibi görünmüştü; parayla doğanlar diğerlerinin başarılı olmasına yardım edecek ve sonuç olarak hepsi başarı merdiveninin tepesine yükselecekti.

Hunter için bu kolay bir yemin olmuştu. Logan Ekonomi dersinde onunla arkadaş olduğunda, bir arkadaşı olduğu için garip bir şekilde rahatlamıştı. Eğitiminin büyük bölümünü evde tamamladıktan sonra, Dartmouth

ona bir kabus manzarası gibi geliyordu. İnsanlar her yerdeydi ve onun çirkin yüzüne ve yaralı koluna bir ucubeymiş gibi bakıyorlardı. Hiçbir şeyi yoktu.

Oda arkadaşı ya da arkadaşları onu kampüsteki diğer kişilerle tanıştırmamıştı ve bu yüzden kampüsün hareketli toplumunun arka planında, göz temasından kaçınarak ve sessiz kalarak gizlenmişti.

Logan popülerdi; zengin, yakışıklı ve dışa dönüktü, ne istediğini biliyor ve peşinden gidiyordu. Kadınlar ona akın ediyor, diğer erkekler de ondan hoşlanıyordu. Logan'ın bir gün onunla sohbet etmeye başlaması Hunter'ı şaşırtmıştı. Kimse yaralı serseriyle konuşmazdı. Ama Logan uzun bir süre Hunter'ın yara izlerine bakmış, sonra da kendi yaralarına geri dönmüştü. Ekonomi ödevi, ders programının tartışılması ve sınıfın nasıl hissettirdiği başarılı olmak için ihtiyaç duyacakları bazı hayati kavramlar eksikti. Hunter, babasının işinin büyük bir kısmını kendi başına öğrenmiş olduğu için özel olarak kabul etmiş ve fikirlerini paylaşmışlardı. Bir ya da iki hafta süren

Logan onu bir kenara çekmiş ve Hunter'a düzenlediği bir toplantıya katılmasını önermişti.

Bu gizli bir toplantıydı, eski Ivy League'de efsane olan türden. ve fısıltıyla konuşuyorlardı. Hunter hemen şüphelendi. Bir Buchanan olarak babası ülkenin en zengin adamlarından biriydi ve sahip olduğu mülklerin çokluğu nedeniyle iş sahipleri arasında bir efsaneydi. Aile isimleri hemen tanınırdı ve

evler simgesel yapılar. Babasının emlak yatırımları onu milyarder yapmıştı ve Hunter onun tek varisiydi. Başkalarının art niyetlerinden şüphelenmeyi uzun zaman önce öğrenmişti.

Ama Logan kendi başına inanılmaz zengindi. Hunter'ın parasına ihtiyacı yoktu. Hunter da yalnızdı ama böyle şeyleri soranlara asla itiraf etmezdi. Bu yüzden toplantıya gitmişti, bunun bir aldatmaca ya da şaka, ya da daha kötüsü, bir şantaj olmasını bekliyordu.

Bunun yerine, şaşırmıştı. Katılan altı adam toplumun her kesiminden geliyordu ve çeşitli bölümlere sahiplerdi. Reese Duncan Üniversiteden burslu olarak geliyordu ve giysileri yıpranmış ve elden düşmeydi. Diğer varlıklı öğrenciler tarafından hayırsever bir vaka olduğu için azarlanmış ve birkaç yumruk kavgasına karışmıştı. Aynı şekilde Cade Archer da rahat, açık tavırları ve arkadaş canlısı tutumuyla kampüste sevilen biriydi. Ailesi paradan gelmiyordu ve söylentilere göre Cade'i üniversiteye göndermek için boğazlarına kadar borca batmışlardı. Tek yabancı olan Griffin Verdi'yi tanıdı. İngiliz ve unvanlı Verdi ailesi tahtla iyi bağlantılara sahipti ve hâlâ atalarından kalma topraklara sahipti. Bir de Jonathan Lynde vardı, ailesi biraz servet sahibiydi ama hepsini bir iş skandalında kaybetmişti.

En hafif tabirle eklektik bir gruptu ve Hunter hemen temkinli yaklaşmıştı. Ama Logan konuşmaya başladığında, toplandıkları gerçek ortaya çıkmıştı: Logan Hawkings gizli bir cemiyet kurmak istiyordu. Birbirlerinin seçtikleri alanlarda zirveye çıkmalarına ve birbirlerine yardım etmelerine yardımcı olacak iş odaklı erkeklerden oluşan bir kardeşlik. Güce sahip olanların bu gücü arkadaşlarını yükseltmek için kullanabileceğine ve bunu yaparken de imparatorluklarını genişletebileceklerine inanıyordu. Ve kendisi gibi düşünenleri seçti.

Kendisiyle aynı hedeflere sahip olacağını umduğu bireyler.

Hunter ilk başta isteksizdi, çünkü ailesi tüm katılımcılar arasında en çok paraya sahip olanıydı. Diğerleri de aynı derecede şüpheliydi elbette. Fakat Konuşmaya başladıklarında fikirler paylaşıldı, kavramlar ve stratejiler doğru. Ve Hunter bu adamların ailesinin servetinin değil, kendi servetlerinin peşinde olabileceklerini fark etti.

Logan'ın gizli topluluğuna katılmıştı. Kardeşlik kuruldu ve yıllar içinde hiç arkadaşı yokken kendisine kardeşten daha yakın olan beş adama sahip oldu.

Aradan yıllar geçmesine rağmen (iş seyahatleri engel olmadıkça) hala haftada bir buluşuyor, birbirleriyle görüşüyor ve ipuçlarını paylaşıyorlardı.

Bu geceye kadar bir kadın hiç davet edilmemişti. Diğerleri Logan'ın Brontë'yi davet etmesinden hoşnut olmamışlardı ama Hunter buna aldırmamıştı. Dışarıdan hiçbir tepki göstermese de aslında içten içe memnundu.

Brontë'nin sırlarına dahil olması, onun daha çok etrafta olacağı anlamına geliyordu. Ve Brontë, gizemli kıvılcıklı saçlı Gretchen ile iyi arkadaştı.

Bu Hunter'ın kullanabileceği bir bilgiydi. Bu yüzden Logan onu getirdiğinde itiraz etmemişti. Ona da bir sürü bilgi vermişti. Onun Gretchen'ı bir yazardı. Bir hayalet yazar. Onunla iletişim kurmanın bir yolu olmalıydı. Onun şüphelerini uyandırmadan onunla vakit geçirmenin. Sadece onun yanında olmak istiyordu. Onunla sohbet etmek. Onun varlığından zevk almak.

Elbette daha fazlasını istiyordu ama onun gibi bir adam sınırlarını biliyordu. Yüzünün nahoş olduğunu biliyordu. Kadınların onu görünce ağızlarını kapattıklarını görmüştü. Parasıyla ilgilenmediği sürece Gretchen gibi zeki, güzel, komik birine asla sahip olamazdı. Ve bu düşünce onu tiksindiriyordu.

Sahip olabileceği tek şey arkadaşlık olsaydı, güzel bir kadınla arkadaşlığı kabul ederdi.

Jessica Clare, Jill Myles ve Jessica Sims olarak da yazmaktadır.
Jessica Clare olarak, seksi çağdaş romantizm yazıyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.